

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

K ALLIOPE

AESCHYLUS

Ca 9. 200

Harvard College
Library

FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH

Class of 1878

Eliot Professor of Greek Literature

GIVEN IN HIS MEMORY
BY HIS FAMILY

TRANSFERRED
TO
HARVARD COLLEGE

Answer No. 504

**The Parnassus Library
of Greek and Latin Texts**

AESCHYLI TRAGOEDIAE

22

o

AESCHYLI

TRAGOEDIAE

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Emeritus Professor of Greek in the University of St. Andrews
Honorary Fellow of Balliol College, Oxford

London

MILLAN AND CO., LIMITED

NEW YORK: THE MACMILLAN COMPANY

1898

Ga 9.200

✓

HARVARD UNIVERSITY
CLASSICAL DEPARTMENT
FROM THE LIBRARY OF
HERBERT WEIR SMYTH
APRIL 15, 1941

OXFORD: HORACE HART
PRINTER TO THE UNIVERSITY

CONTENTS

	PAGE
INTRODUCTION	vii
SUPPLICES	I
PERSAE	33
SEPTEM CONTRA THEBAS	65
AGAMEMNON	99
CHOPPHORI	149
EUMENIDES	183
PROMETHEUS VINCTUS	215

INTRODUCTION

Πῶς φής; ἢ τοῦ ψευδοῦς κανόνος ἕμα καὶ τοῦ κύκλου τῆν οὐ βέβαιον οὐδὲ καθαρὰν τέχνην ἐμβλητέον κοινῇ καὶ συγκρατέον;

Ἄναγκαῖον γάρ, εἰ μέλλει τις ἁμῶν καὶ τῆν ὁδὸν ἐκάστοτε ἐξευρῆσαι οἴκαδε. ΠΛΑΤΟ, *Philebus* 62 B.

THE late Professor Jowett, whose authority in matters of criticism was greater than is sometimes admitted, was wont to say that the next edition of Aeschylus ought to be 'monumental,' or in other words that it should follow the MSS. very closely; conjectural readings, of which only the chief should be recorded, being relegated to the critical notes. That task, however, has been rendered needless through the work of Kirchhoff (Berlin, 1880) and the truly monumental industry of Wecklein and Vitelli.

In this little volume, which has no pretence to similar completeness, I have aimed, in accordance with what I understand to be the purpose of the Parnassus series, at the convenience, not of future editors, but of the general reader. I have recorded the Medicean readings (M), but not with

seemed to be indicated by some divergence between scribe and diorthotes. In such cases I have had recourse to the admirable facsimile of the Laurentian Aeschylus, published at Florence in 1896. And I have admitted conjectures in many passages where it seemed to me that, after all efforts to defend it, the MS. text remained unintelligible. The ingenuity of Dr. Verrall has thrown light on some places which were dark heretofore. I feel the more bound to acknowledge this, as I dissent from his more general views concerning Greek tragedy. But he has failed to convince me either of the extent of possible irregularity in choric metres, or of the correctness of certain novelties of interpretation. In Aeschylus the probability of corruption is greater than in Plato or Sophocles. It does not follow that the learning of Hermann, the imagination of Hartung, the good sense of Paley, the adroitness of Tucker, or the keen intellect of Henri Weil have succeeded in restoring the original text. But the special case of Aeschylus has made it requisite that, in attempting to make him readable without misleading the student, a small *apparatus criticus* should be appended to each page. In so far this work inevitably differs from the preceding volumes of the series.

For 'monumental' purposes the looped and windowed raggedness of tattered raiment and the dinginess of bruised armour is more suitable; but for actual wear a patched coat and a darned doublet may prove more acceptable. To that extent and no further I trust that the present text is serviceable. From another, and more fashionable point of view, I expect to be told that it is

‘hopelessly behind the age.’ Of many ingenious suggestions recently made, I fear that some may have escaped my observation, but amongst those which came under my notice I have tried to make use of those which seemed most plausible. The most intractable places are still left, marked with *obeli*, in the text.

I have now to speak briefly of the most important MSS.

1. The Codex Mediceus, as it has been called, although in the time of the Medici it seems to have belonged to the Florentine monastery of St. Mark, contains seven plays of Aeschylus, seven of Sophocles, and the *Argonautica* of Apollonius Rhodius. Before the volume was bound into its present shape, but probably after the copy known as f had been made, several leaves had unfortunately dropped out containing two long portions of the *Agamemnon* and the opening of the *Choephoræ*. That the text is in three several hands is fairly certain—the copyist of the Sophocles, the scribe of the Aeschylus excepting *Persæ* 1-705 of this edition, and the writer of the Apollonius Rhodius, who has also supplied the opening passage of the *Persæ*, and has written the Scholia throughout. (See Enrico Rostagno’s Preface to the Florentine facsimile.)

This hand (of the eleventh century) is thus proved to be the latest; but a doubt remains whether the Sophocles or the Aeschylus is the earlier. Merkel, who copied and reprinted the whole of the Aeschylus, believed that at the time when the Codex was put together the Aeschylus (wanting *Persæ* 1-705) was found somewhere

been written before anything else in the volume (παρὰ τοσοῦτον ἦλθεν Αἰσχύλος κινδύνου). But Professor Rostagno, supported I believe by the high authority of Girolamo Vitelli, concludes on palaeographical grounds that the Aeschylus is somewhat later than the Sophocles, and not earlier than the first part of the eleventh century.

2. a. Ven. 468: *Prom.*, *S. c. T.*, *Agam.* 1-348.

3. f. Laur. 31, 8: a fourteenth century MS. containing *Prom.*, *S. c. T.*, *Persae*, *Agam.*, *Eum.* (this last with two considerable lacunae).

3. g. Ven. 616: fifteenth century, containing the same portions with f, excepting *Agam.* 46-1094.

4. b. Farnesianus, 1 E 5, at Naples: contents the same with f, but in the Triclinian recension.

5 etc. Other MSS., containing one or more of the short sylloge, *Prom.*, *Persae*, *S. c. T.*, are of the fifteenth and sixteenth centuries, and contain some readings which have generally been preferred to those of M. Whence the best of these readings are derived must be left uncertain. Those who know most of the habits of mediaeval scribes will be the last to attribute them to Byzantine conjecture. The line in *S. c. T.* 178 τοιαῦτα τᾶν γυναιξὶ κυρναίων ἔχοις, although less significant than l. 800 of Soph. *Oed. Tyr.*, which Dindorf and others in the interests of their theory of the unique authority of L. so tastelessly rejected, yet has not the air of a mediaeval interpolation: and some readings, especially in the *Prometheus*, entirely absent from M, have a strong flavour of the original text. For myself I cannot be sure that the special readings even of the Triclinian copies are in every case conjectural.

In the critical notes to *Persae*, *S. c. T.*, and

Prometheus, I have followed Wecklein in lumping together all MSS. excepting M as 'recc.,' the evidence of one or two among them being marked by 'rec.'

In point of orthography I have followed, I fear not quite consistently, what appears to be the prevailing fashion. The numbering of the lines in Aeschylus is still unfixed: I hope I may be pardoned for having been unable to obviate this disadvantage.

It remains, in speaking of the text, to explain in detail my reasons for the readings which I have adopted in some of the more disputable passages:—

SUPPLICES.

64. ΝΕΟΙΚΩΝ ΟΙΚΤΟΝ. 'She mourns the misery of changed abodes.' This comes near to Klausen's conjecture ΝΕΟΙΚΟΜ ΟΙΚΤΟΝ, which preserved the pure iambic rhythm. But the 'hypallage' seems forced, and the irrational time at the end of the penthemimer $\cup - \cup - \cup$ is permissible. Either reading is preferable to Hermann's ΝΕΟΙΚΤΟΝ ΟΙΤΟΝ.

162, 163. ἰῶ ΜΑΝΙΝ ΜΑΪΤΙΝ Τ' ἔκ θεῶν, 'Ah Zeus, heal Io's ban and bane.' 'The wrath and scourge from Heaven' which fell upon Io is imagined as still following her descendants. The genitive of the object, and the Epic ΜΑΪΤΙΝ = ΜΑΪΤΙΓΑ, seem within the limits of Aeschylean language.

212. ΖΗΝΟΣ ὄρνιν. Mr. Tucker writes on the following line: 'The mention of the sun's rays here is probably prompted by some conventional representation of solar rays.' This seems more probable than that the image of

ventional symbol was that of outstretched wings, as e. g. over the lintel of a temple of Thothmes III at Gurob, the expression ΖΗΝΟΣ ὄρνις becomes at once intelligible. It will be well to wait for further light before adopting the conjecture ΖΗΝΟΣ ἰνις here.

336. ὄνοιτο. 'If those possessing one were friends indeed, who would find fault?'

364. Critical note. The lines are divided in M between ΛΗ and μαι: the critical note merely suggests that the lacuna may have arisen from similarity of syllables. I expect to be reminded of ΛΗΚΥΘΙΟΝ ἀπώλεσεν, but the *cheville* is to be taken as merely thrown out, not seriously suggested.

595, 596. θοάζων. 'He hasteneth not beneath another's bidding, nor wields a power belittled through superior might.'

828. Critical note. καββάσα. My conjecture means 'And with mine eye-glance descending yonder now.'

853. ἀτιέτ' ἀνά πόλιν. I have suggested in the critical note 'I am scatheless in carrying off my own, while paying due reverence to the city.'

859, 860. ἄρειος . . . γέμων. 'I have authority to lead you, abounding as I do in unfathomable antiquity of descent.' If γέμων is retained, the words must be given to the herald. He is not a mere commissioner, but a sacred person, tracing the inheritance of his office from immemorial time.

863-865. Critical note. The conjectural readings mean 'you must come off the steps, ruined with utter wretchedness, at my hands.'

875. Critical note. πικρότερον οἰζύος νόμον χέον. 'At this send forth your strain of woe more bitterly.'

878. περί, χάμψα, βργάζεις. I have adopted the

fine conjecture of Professor Robinson Ellis, 'Crocodile that you are, you brag too loudly.' See Herod. ii. 69.

989. Perhaps **τοιῶνδε δεῖ τυχόντας**—masculine, because he includes himself—'Meeting with such success, one should respect more than ever the good guidance of my judgment.'

1002. Critical note. I suggest, 'Forbidding Love to wait longer for what is already ripe.'

PERSÆ.

93 ff. The transposition proposed by Müller, although bold, is extremely probable. I adopted it in my translation (Kegan Paul 1890).

277. **διπλάκεσσιν**. The reading in the text may possibly mean, 'In the floating folds of their mantles'; but some corruption is probable.

347. **θεοὶ πόλιν κώιζογχι**. Perhaps this line should be given to the Chorus and only the next to Atossa.

545. **ἀκορεστοτάτοις**. The superlative has been questioned, but without sufficient reason.

568, 569. Blomfield's conjecture, which I have adopted, means 'caught by the first stroke of doom,' but the reading is uncertain.

632. **θρήνων πέρας**. The correction of Gomperz here seems very probable.

675–677. Critical note. **δυνατά . . . διαγοᾶν**; I suggest, 'Why is it possible to mourn for this disastrous error, affecting all thy power?'

815. **ἐκπιδάγεται**. Schütz's correction here is all but certain.

1016. Critical note. **μεγάλατε**. The manuscript reading here (i. e. **μέγ' ἀλατέ**) may possibly mean 'dramatic

SEPTEM CONTRA THEBAS.

10-13. These lines have been needlessly suspected. 'It behoves you now, both him who still falls short of the full age, and him who is past it in years, but still nourishes a large growth of body, as well as each man in his prime as is befitting, to aid your city.'

25. πρὸς δίχα distinguishes augury, which is here used by the prophet, from the inspection of burnt sacrifice.

103. δέδορκα. The text is sound. If Sophocles can say 'the pæan gleams,' surely Aeschylus in a passage of such vividness may make sound visible. The conjecture δέδοικα is therefore unnecessary.

315. κάρτα ῥίψοπλον. The force of κάρτα is 'not merely casting away the shield, but losing panoply and life together.' Those who die in flight are stripped of their arms and then mocked as cowards who have thrown them away.

363-367. I have restored a possible sense, metre and connexion, by supposing **πλήμονες εὐνήν** (i. e. *ἐς εὐνήν*) to have grown by transposition, &c., out of **λέκτρον**

εὐνήν
ἦλθον (*ἦλθον λέκτρον*), (the gloss indicating the *special* force of **λέκτρον**) and **ἐλπὶς ἐστὶ** to be a corruption of **ἠλπίσαν τε**.

394. ὄρμαίνει μένων. The conjectural emendation, **κλύων** for **μένων**, is unnecessary, and rather weakens the sense. The charger is impatient, *waiting for* the trumpet call. **μένει** in 393 is dat. of **μένος**. For the accidental echo see below, 463, 465.

473. Critical note. The negative is due to some scribe who did not understand the oxymoron.

785, 786. ἀγρίας . . . ἐπίκοτος τροφᾶς. This correction was communicated to me many years ago by

my friend and former teacher, Professor Edmund Law Lushington.

857-860. ΠΙΤΥΛΟΝ, κ.τ.λ. 'The plashing sound that ever convoys across Acheron the unadorned black-sailed solemn craft, on the sunless path untravelled by the God, to the all-receiving shore whence none return.' I have suggested ἄστροφον for ἄφανη *metri gratia*, and the passive sense here given to it is hardly beyond the range of Aeschylean licence—τὰν ἀσπιβῆ, sc. ὁδόν.

874 foll. The arrangement of parts in the *Commos* is difficult. It seems to be best on the whole that Antigone and Ismene should remain silent until 961.

1007. εὔναΐαι, the reading of the MSS. ('in a resting-place of earth') has been defended, but the slight correction is more probable.

AGAMEMNON.

Dramatis Personae. The names Κλυταιμῆστρα and Κακάνδρα are retained as in M. Professor Vitelli has shown from the examination of various MSS. that Κλυταιμῆστρα, not Κλυταιμνήστρα, was the spelling in Greek tragedy. The derivation from μῆδομαι, not μνάομαι, adds a touch of grandeur to the ἀνδρόβουλος γυνή.

2. φρογρᾶς ἐτείας μῆκος. I take this accusative in a loose construction with the preceding clause, as if λέγω were supplied from αἰτῶ κ.τ.λ.; 'I speak of the yearlong watch.'

14. ἐμήν has been suspected as arising out of an erroneous repetition of εὐνήν supra: but an unexpected emphasis on pronominal words, especially in such a person as the φύλας, is not to be rashly condemned.

as the Scholiast suggests, be offered to the Furies, since Clytemnestra speaks in another part of this same trilogy (*Eum.* 108) of her nightly offerings to them **ἐπ' ἐσχάροι πυρός**. 'Anger on account of sacrifice not offered' seems inadequate, even if the meaning is extended to include the sin of Paris or all sin. An allusion to the sacrifice of Iphigeneia is too obscure, and the transition to this from the state of Troy, which is not yet taken, is too abrupt. By reading **ἐπιλείβων** with Schütz as well as **ὕποκαίων** with Casaubon, and transposing **οὔτε δακρύων** Mr. Farnell tries to explain the words as follows: 'Neither by tears, nor putting fire under (sacrifices), nor by pouring libation on sacrifices without fire, shall he soothe and avert impending wrath.' Many offerings, and not the least sacred, were of course made without fire; but the antithesis is frigid, and there is no climax to justify it.

Another view is that the fireless sacrifices are those that will not burn, and thus indicate divine wrath as in the *Antigone*. 'The wrath accompanying a fireless sacrifice' is then the divine wrath so indicated. But the words thus construed admit of another meaning. They have been connected by Conington and others with *Eum.* 305, where the Fury threatens Orestes that he shall feed her as a living victim not slain at the altar. The wrath accompanying the fireless sacrifice may be the wrath of the Erinnys wearing out her victim.

79. **τό θ' ὑπέργηρων**. The reading of the Triclinian MS. seems to give a sufficient sense.

97. Join **λέσσα γενού**: 'vouchsafe to tell.'

103. Critical note. **τὴν . . . φρένα**. The restoration of this line is very uncertain.

105-107. **ἔτι γὰρ . . . αἰών**, 'Persuasion still breathes her strain derived from Heaven; the life born with me still affords me strength for this.'

121. **τὸ δ' εἴ νικάτω**, 'Let the good prevail.'

namely, 'in our song.' The elders thus try to hearten one another.

128, 129. For the public cattle *before* the towers compare 1168, Priam's sacrifices *in front of* the wall.

144. αἰνεῖ. Some correction is necessary. Artemis, although so kind to the helpless young ones, 'assents to' not 'demands' the glad fulfilment of the omen, viz., the taking of Troy.

184. Dr. Verrall's conjecture is very attractive. But ἐπι- may well mean 'for the purpose in hand.'

182, 183. 'This is due to the higher powers who sit resistless on their awful seat,' viz., at the helm of the world.

223. πρωτοπέμων, 'The infatuation of a first calamity,' that is, the effect of calamity on an untried soul. Compare *S. c. T.* 363 καινοπήμονες.

250. The addition in M, though not by the scribe or diorthotes, is in an early hand. It is not like an interpolation.

275. δόξα seems here to be used in the special meaning of opinion or judgement.

287. ἰσχὺν κ.τ.λ. The corruption here underlies πρὸς ἰδοκίην. The beacon of pinewood, poetically called 'the Pine,' is specially adapted for transmitting the light over the immense expanse of sea. The words quoted by Hesychius may have followed πεύκη, viz. προσαιερίζουσα νόμπιμον φλόγα { (πρόσω).

314. निकᾶι δ' ὁ πρῶτος, 'The first and last runner' is the Fire, Hephaestus himself, see 281. He is victorious throughout, as telling of victory. If the running were in sets, as in Plato, *Rep.* i. *sub init.* the first and last runners of one set would always share the victory: but it

nestra to distinguish between her torch-race and those ordinarily run.

374 ff. ΠΕΦΑΝΤΑΙ Δ' ΕΚΓΟΝΟΙΣ, 'This truth has been brought home to the descendants of men who breathed to unjust excess a spirit of warlike daring in forbidden purposes.'

405. Critical note. ΔΙΛΟΓΧΟΥΣ. The conjecture of Schmidt plausibly restores the metre without materially altering the sense.

422, 423. ΕΥΤ' ἄΝ Κ.Τ.Λ. The change of subject and of mood (in place of ἀπολέσει τὴν ὄψιν, or the like) is very abrupt, but not impossible. See below, 1009 ff.

444. Critical note. The MS. reading εὐθέτου attaching the epithet to σποδοῦ is after all perhaps more pathetic than εὐθέτους, the correction of Auratus.

454, 455. ἔχθρὰ δ' ἔχοντασ ἐκρύψεν, 'The hostile land they hold (by right of war) has covered them.'

468. ὄσσοις is obscure. But the attempts at emendation (such as γὰρ Ὀσσαι Lobeck, γὰρ ὄσσοις Hartung, γ' ὄροσσοις H. Ahrens) are all unsatisfying. Divine envy strikes from the eye (infr. 947) and 'lightning is darted from the eye of Zeus,' though bold, is not an impossible expression. The dative would then be instrumental.

520. φαιδροῖσι τοιςίδ' ὄμμασιν, 'With bright welcome from your eyes to-day': ὄμμα is verbal = 'an eye-glance,' and the pronoun has an adverbial force = τανῶν.

547. στήθος στρατῶι, 'These gloomy thoughts, an abhorrence to the army.' The returning army feel with a shock of disappointment the uneasy bearing of their countrymen.

556. παρήξεις are the gangways, which afforded narrow and ill-furnished sleeping-room.

556. τί δ' οὐ? 'What was there whereof we did not lament that we lacked our daily portion?'

572. καὶ πολλὰ χαίρειν, 'A long farewell I think it meet to bid to my misfortunes.'

612. μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βλάβας, 'More than the dipping of metal,' i. e. 'than the thing I know not'—such vulgar mysteries being far from a princess's knowledge. Whatever may be true of Homer, it seems clear that in the poets of the succeeding age the meaning of χαλκός is extended to other metals, including tempered steel. See esp. Pind. *Pyth.* 3, 85, πολιώι χαλκῶι μέλι τετρωμένοι, quoted by L. & S. s. v. χαλκός.

637. Throughout the *Oresteia*, except in the courteous address of Athena (*Eum.* 883), a sharp distinction is drawn between θεοί and Ἐρινύες. See especially *Eum.* 109, 191, 197.

665. ἐν ὄρμῳι κύματος ζάλην ἔχειν, 'In a roadstead of breakers to be lashed with spray.' ἐν ὄρμῳι κύματος is an oxymoron; cp. Soph. *O. T.* 196:

τὸν ἀπόρρονον ὄρμον
εὐρήκιον κλύδωνα.

To join κύματος ζάλην is tautological and weak.

675. Mr. Walter Headlam very ingeniously conjectures προσδοκᾶν ὀλεῖν, 'you are to expect to lose' Menelaus. The connexion in the text with δ' οὖν seems to him illogical. But if the words are taken κατὰ σύνεσιν with the main context, this is not so clear. 'The situation is grave, Menelaus was parted from us by the storm, howbeit, if,' &c.

714, 715. Critical note. αἰῶ δι' ἐῶν πολιτᾶν μέλεον αἰμ'. I suggest 'Longwhile having endured a truly lamentable see of time because of the wretched blawdshed

of Ahrens turns on the probable supposition that **νεαρά** in the manuscript reading is a corruption of **ἡμέρα**, which had been written between the lines in explanation of **φάος**.

768. **τὸ δοκεῖν εἶναι**. Weil's conjecture, **τὸ δοκεῖν εὖνοι**, is ingenious, but appears to me unnecessary.

825. **ἀσπιδητρόφος**. Blomfield's conjecture, **ἀσπιδηφόρος**, is just worth mentioning.

864, 865. **τὸν δ' ἐπεισφέρειν**, 'Another telling "He brings home upon you another trouble worse than his absence was."' In saying this Clytemnestra looks askance at Cassandra.

930. **οὐ θαρσῶ μέγα**. I suggest 'That all my future fortune will be like to-day's, I am not too confident.'

931-936. **καὶ μὴν κ.τ.λ.** CL. 'Come, tell me this, not gainsaying your conviction.' AG. 'You may be sure that my conviction I will in no way surrender.' CL. 'Might you have vowed this action' (this progress over purple trappings) 'in some hour of fear?' AG. 'I might, if any man might have done so: with clear knowledge I make that prompt reply' (**ἔειπον τάχος**, cp. 945). CL. 'And what think you Priam would have done, if he had been the victor?' AG. 'Methinks he surely would have trodden an embroidered pathway.' For the proud emphasis on **ἐμοί** in 931, see note on 14 supra.

976. **δείγμα προστάτηριον**, 'This unremoved pre-
sage that haunts my prophetic heart.' For the image suggested rather than expressed by **δείγμα πρ.**, compare the expression in Shakesp. *Oth.* iv. 2. 54, 'a figure for the time of scorn | To point his slow unmoving finger at.'

983. **χρόνος δ' ἐπεὶ κ.τ.λ.**, 'Time (has elapsed) since the naval armament, when it had started for the siege of Troy, passed from its prime, while the stern-cables were moored together on the sandy beach.' See 187 ff., and cp. Thuc. vii. 14 **βραχεῖα ἀκμὴ πληρώ-**

ματος. The elders try to console themselves by reflecting that the evil prophecy of Calchas was long ago.

1001. ὕγριέϊας should perhaps have been spelt ὕγιέας.

1009 ff. For the nominative absolute, or change of subject, see above, note on 423.

1025-1029. εἰ δὲ μὴ τεταγμένα, 'And were it not that a heaven-appointed fate (μοῖρα τεταγμένα ἐκ οὐρανῶν) hemmed in our human lot (μοῖραν) with bounds it may not pass, the heart, outgoing the tongue, had of itself poured forth this grief.' Compare with the whole passage, Shakespeare *Macbeth*, 'the grief that does not speak | Whispers the o'er-fraught heart, and bids it break.'

1111. The manuscript reading ὄρεγομένα (reading χεῖρ' in 1110) is not impossible.

1116. ἄλλ' ἄρκυς, 'Nay, 'tis the net that shares his couch, that is the accomplice in his murder.' Cassandra sees in vision the ἄπειρον ἀμφίβλητρον, the πλοῦτον εἵματος κακόν of 1382, 1383. The passage has been often misinterpreted.

1126-1128. μελαγκέρωι . . . μηχανήματι, 'Having caught him in the robes she smites him with a dark-horned instrument': the bronze sword of Aegisthus is imagined as the horn with which the cow is attacking the bull.

1138. ποῖ δή με. In this line she apostrophizes Agamemnon. Above, in 1107, she would seem to be addressing Apollo.

1148. κλαυμάτων ἄτερ. If the text is sound, Cassandra, like Socrates, refuses to treat the song of the nightingale as a cry of agony. She regards her as blissfully unconscious of her past woes.

1172. By supposing ἐν πέδωι βαλῶ to be said by tmesis for ἐμβαλῶ πέδωι, the harshness of an intransitive

1359. τοῦ δρώοντος . . . περί, 'We have to deliberate about what is already in act.' The active neuter participle has here the meaning which is found in such passages of Thucydides as vi. 24 τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐκηρέθησαν. See my edition of Sophocles, vol. i. (2nd ed.) p. 51. The reality of this idiom in Sophocles has lately been questioned, but it is supported by the authority of Hermann. And the places in Thucydides, i. 36 τὸ δεδιὸς αὐτοῦ, 142 ἐν τῷ μὴ μελετῶντι; iii. 10 ἐν τῷ διαλλάσσοντι τῆς γνώμης; ib. 43 ἐν τῷ τοιῶνδε ἄσιούντι; v. 9 τοῦ μένοντος, and some others admit of no other explanation. Of course the absence of the article in *O. C.* 1604, takes from the completeness of the parallel there.

1391, 1392. Διὸς νότῳ γανᾶι. Hermann's original thought is preferable to the conjecture of Porson which he finally adopted. The emphatic verb at the beginning of the line is very effective.

1434. οὔ μοι . . . ἔμπατεῖ, 'My expectation treadeth not a hall of fear.'

1447. εὔνης παροψώνημα, 'A side-dish of sexual delight to garnish his proud possession of me.' εὔνης is equivalent to an adjective, and the other genitive depends on the whole phrase—as in ἡδὺ παροψώνημα δείπνου.

1458 ff. The change of metre shows that the text is defective here. The lost lines must have compared the ruin of one great life with the myriad lives that were lost at Troy. This also was indirectly due to Helen. The ἐφύμνιον between the two short anapaestic systems is singular. It may possibly have been resumed with some variation after 1467. The reference in 1460, 1461, is obscure, but it may refer to the death of Iphigenia. See above, 1377, 1378.

1474. ἀπεύχετ' εὔχεται. The correction I have ven-

makes her abominable boast to chant discordantly her hymn (of victory).'

1496. ΒΕΛΕΜΝΩΙ. It is to be remembered that the weapon so variously designated is not the axe as in Sophocles, but the sword of Aegisthus: *Cho.* 1011.

1504. ΤΕΛΕΟΝ . . . ἔπιθύσας, 'Adding a full-grown victim.' Cp. 1458.

1511. ὄποι δίκαν. The correction of Butler supplies the noun which is imperatively required.

1521, 1522. οὔτ' ἀνελεύθερον. By reading οὐκ ἀνελεύθερον with Schütz a tolerable sense is restored; but the corresponding system, 1551-1559, is then defective as Hermann saw. See critical note on 1554.

1535. δίκαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα. The reading in the text supplies an object for the verb, but the figure which represents Justice as a sword is rather bold; hence the conjectures mentioned in the note.

1569. The exact position of Πλεισθένης in the line of Pelops is an obscure point: here he seems to come before Atreus and Thyestes.

1575. πᾶν is adverbial: 'I am entirely satisfied.'

CHOROPHORI.

59. Φοβεῖται δέ τις. The indefinite pronoun conveys a dark allusion to the usurping powers.

64. ἐν μεταίχμῳ . . . βρύει. The reading is uncertain; μένει in the text is the dative of a noun. 'The stroke of justice visits some swiftly in the light of day, other (vengeance) gathers lingering in the spirit that holds the verge of darkness, other (offenders) might possesses, with unaccomplished doom.'

71. M reads οἴροντι which Conington tries to defend: but the present tense is unsuitable. The conjecture of Stephanus οἴροντι is by no means certain.

78. ΒΙΑΙ ΦΕΡΟΜΕΝΩΝ. 'It behoves me to conform to the powers that rule my life when they violently sweep along.' The change to the genitive absolute, though harsh, may be defended.

154. ΚΑΚΩΝ ΚΕΔΝΩΝ Τ'. 'This fortress of the evil and the good' is probably the tomb where the righteous and the wicked are alike secure. Cp. Job iii. 14-19. Such an allusion to the chequered history of Pelops' line is not out of character. Another sense is, however, also admissible: 'this secure defence against things good and evil'—impervious alike to pleasure and to pain. In what follows (160-164) the sudden change to the trochaic metre interchanged with dochmiacs is very expressive.

285. ὈΡΩΝΤΑ ΛΑΜΠΡΟΝ. If this line is rightly placed, there seems to be an apposition of the neuter plural to the feminine. The limits of apposition in Aeschylus deserve further study.

408. ΠΟΪ ΠΟΪ ΔΕ'. The text is sound; cp. 882. The curses in 406 are of course personified. 'Απαί has therefore a capital Α.

490. ΔΟΣ ΔΕ Τ'. I have left the verse as it stands, because the limits of epic usage in Aeschylus have yet to be determined.

573, 574. Ἡ ΚΑΝ . . . ΦΑΝῆΙ. My alteration here is rather bold, but seems to give the sense required. Orestes probably holds a dagger in his left hand, hidden under his cloak.

624. ΤΕΚΜΑΪΡΟΥΣΑ. The whole strophe is rather unmanageable, but the reading which I propose seems possible, 'since I have touched on harsh afflictions, aiming at a hateful consort,' &c.;—then in 631 after the parenthesis the apodosis is brought in with ΔΕ.

649. ΔΟΜΟΙΣ . . . The missing word is perhaps ΝΕΟΝ to agree with ΜΥΣΟΣ.

undoubtedly Clytemnestra's. She had fondly hoped that Orestes might quietly succeed to the kingdom when she and Aegisthus had lived out their time. But the Curse upon the house has thwarted her intention, thus bringing Orestes home; and in doing so cancels the hope that lived in him. Ἄρά is the subject of ἐκγράψει.

751. καὶ . . . κελευμάτων, 'And shrill commands that broke my rest at night,' not the cry of the infant, but the imperious summons of the Queen in her travail. If there is a lacuna, it must follow this line.

804 ff. By cancelling two words in 803 and 816, and supposing the loss of a dochmiac followed by an iambic here, I have doubtfully restored this place, so far as appeared possible. The meaning of 816, as I have left it, is, 'he veils his eyes with night, and in the daylight is no less invisible.' The antithesis is not accurate, but logic is not to be pressed too far.

819. ΠΛΟΥΤΩΝ cannot stand, but it is uncertain what should take its place. Πάλιν would be harmless, and is not impossible.

822. ΓΟΑΤΑΝ. Is there any possible explanation of the MS. reading ΓΟΪΤΩΝ?

860. ΠΕΙΡΑΪ ΚΟΠΑΝΩΝ. I accept the evidence of the scholiast that ΠΕΙΡΑΪ means a point or edge.

1041. Critical note. To my attempt to supply the lacuna here, it may be objected that Menelaus does not appear in the *Eumenides*. But neither does the Sun-god to whom Orestes appeals, supra 985-6. The mention of Menelaus here agrees with the interest about him shown in the *Agamemnon*, and with his probable appearance in the Satyric drama *Proteus*, which completed the tetralogy.

1059. εἶσω καθαρμός. The chorus imagine that sufficient purgation may be found in the palace, where Apollo was present, as we know from Sophocles, *Electra* 637.

EUMENIDES.

187, 188. Ernst Maass, in his *Orpheus*, p. 253, suggests that the horrors here accumulated belong to the Orphic Inferno, and he would correct these lines, by reading **επερμάτων ἀποφθοραῖς | παίδων κακούσαις χλοῦνι**, making the dative depend on **δίκαι**, so as to express the nature of the sin for which such punishment is the appropriate reward.

353. [ἄκληρος]. The second epithet can well be spared and may be due to a gloss on **ἔμοιρος**, the MS. reading.

365. [δαίματοσταγῆς]. The double epithet in this line also seems unnecessary, but as something has been lost from the strophe the correction is uncertain. The slight alteration in 368 supplies an apodosis to what precedes.

461. ἐξεμαρτύρει. Perhaps the meaning would be clearer if the preposition were separated from the verb.

475. ὅμως δ' ἄμομφον, 'But yet I choose that you should bring no blame upon my state,' i. e. you shall not be acquitted without a regular trial. Cp. *Soph. O. C.* 235.

506. ἄκεά τ' οὐ βέβαια. 'The unhappy victim appeals in vain to a remedy which fails him.'

521, 522. τίς δέ κ.τ.λ., 'Who that cherishes not some awe in the deep of his heart.' Reading **βάσει** for **φάει**.

553. Meineke's **βαρίβαν**, although adopted by Wecklein, seems very unlikely here; it is not in the manner of Aeschylus so to anticipate a metaphor. I find a note on this passage in a letter from E. L. Lushington dated January 1886: 'I have long read, and no doubt given out in my private Class twenty and more years ago **φαμι παρβόταν | ἄγοντα πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας**. Pauw rightly introduced **ἄγοντα**, but as I feel convinced in the wrong place: **τά** before **πολλά** is the remains of it. After

633. *κἀπὶ τέρματι*, 'When close upon the goal,' i. e. when passing from the bath to his couch of genial rest. Cp. *Agam.* 1116.

711-733. During this dialogue the Areopagites are voting: the tellers begin their work at 743.

735. Athena's vote is given openly and not by ballot, as appears from *infra* 753.

845. *θεῶν* is to be joined with *δόλοι*. See on *Agam.* 637. 'The crafty wiles of the Gods have parted me from my ancient honours as nothing worth.'

861. *μηδ' ἐξελοῦς'*. The manuscript reading is hard to construe. For my conjecture (*μηδὲ πτοοῦς'*) cp. *Prom.* 856.

883. *θεὸς παλαιά*. For the first time, in the gracious speech of Athena, the Erinyes is allowed the status of a Goddess, to be worshipped by a civic community. Her wrath is thus appeased, and the Furies are converted into Gentle Goddesses. In the earlier portion of the play, as well as in *Agam.* 637, 645, the honours of the Erinyes are studiously kept apart from those of the Olympian Deities. They pride themselves on this, *supr.* 361, 366. This change belongs to the profound conception which underlies the *Oresteia*:—that of the transition from a sort of devil-worship (*Agam.* 1433) to the regular cultus of the Eumenides as guardians of Order, public and domestic.

935. *σιγῶν ὀλεθρος*. Musgrave's addition of *δέ* seems here unnecessary. The asyndeton is expressive.

955. The scribe of M seems at first to have written *ἀμβνωπὸν* (sic).

962. *ματροκασιγνήται* is commonly interpreted 'sisters by the same mother,' because the Fates in Hesiod are daughters of Night. Elsewhere they are daughters of Zeus and Themis (*Hes. Theog.* 904-6). But Aeschylus is not always orthodox in his theogony, and there seems no reason why he should not have made the Fates coeval with Night, and so more ancient even than Zeus.

988. ἄρα φρονούσαι. By simply reading φρονοῦσα (ā before ρλ) and retaining εὕρισκε as 2nd sing. middle (the hiatus is perhaps defensible), we should get the meaning 'Art thou not wise, then, in finding for thyself a way of gentle speech?' Then after a pause, Athena turns to the citizens.

1006. ἴτε καὶ σφαιρίων. I retain σφαιρίων and assume a lacuna after 1020, supposing that the final procession was preceded by a sacrifice accompanied with formal prayers. To these last Athena refers in 1021. There was no need of including them in the written copy, as they would follow a prescribed form.

1028. At the conclusion of the prayers, I imagine that the Furies, as Eumenides, were solemnly invested with new robes, no longer black (supr. 370), but purple: τιμάτε sc. αὐτάς. ἐνδυτὸν ἕσθημα is a garment worn over the ordinary raiment at a religious ceremony; cp. ἐνδυτήρ, ἐνδυτήριος.

1044. σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν, 'There shall be universal libations accompanied with illuminations within the homes.'

PROMETHEUS VINCTUS.

145. cōn δέμας. It appears from the Laurentian facsimile that αἰκιδούσαν is the reading of M. The scribe wrote αἰκιδουσᾱ (sic) indicating the M by a line, and an early hand has supplied the M itself. It would therefore seem that in Wecklein's note '(α adpinxit m'),' and also in Kirchhoff's '(α addidit m. rec.),' α must be a misprint for M.

426. Ἄτλαντος, κ.τ.λ. Hermann's correction satisfies the metre, and merely supposes a transposition and the change of δε γᾶν into ὡς αἰέν.

458. τὰς τε δύσκριτους δύσεις. The setting of a

461. ΜΝΗΜΗΝ(Θ'). It is not easy to choose between the first and second hands of M, and whether ἔργαμην was written at first is not quite certain. The conjecture of Hemsterhuys approved by Hermann, ΜΝΗΜΗΣ Ἀπάντων μουσομήτορ' ἔργαμην, has much to recommend it. But the text as it stands, which Hermann himself formerly defended, is fairly satisfactory.

463, 464. ρώμασιν θ' ὄπως. The conjecture ράμασιν θ', depending on δουλεύοντα, requires ἄρμα τ', in order to connect what follows. But I prefer the text. Only the wealthy could afford to relieve themselves from extreme toil in war and travel, by being drawn in chariots.

543. Critical note. ἀγτόβογλος ὦν. Other expedients for restoring the metre are Dindorf's αὐτόνω γνώμαι and Weil's μουνάδι γνώμαι. All three suppose ἴδια to be a gloss which has supplanted the original word.

603. οἴ', ἐή. The hiatus after the relative οἴ before the interjection is questionable, and is avoided by Madvig's reading, which is suggested by the accent in M. Perhaps, however, the twofold interjection οἴ, ἐή may be right after all.

711. ἐζηρτυμένοι. The reading of the MSS. ἐκηρτυμένοι, as Paley says, is not indefensible, although it is less expressive, and would ordinarily take an accusative.

713 ff. The lacuna here supposed by Voss and others is by no means certain. There is little use in attempting to make the imaginary geography consistent. Where the point of departure is uncertain and the localities are uncertain, all is uncertain. Nor is the difficulty removed by bringing in here lines 729-31, as Jos. Meyer proposed. So much is clear, that the Chalybes and Amazones, in some early legend, were represented as neighbouring to Scythia.

735. ἤπειρον ἤξειε Ἀσιάδ' Elmsley's conjecture (Ἀσίδ') does away with the dactyl in the 3rd place. Cp. *Pers.* 249.

770. ΠΛΗΝ . . . ΑΓΘΕΪC. It is needless to disturb the reading; but the variant ΠΡΙΝ (Γ') ἔΓΩΓ' ἄΝ ΕΚ ΔΕCΜΩΝ ΛΥΘΩ is worth considering.

791. Here Brunck suggested a lacuna, and Paley has inserted in brackets four lines, which Galen quotes as from the 'Prometheus Vincetus':

εὐθεΐαν ἔρπε τήνδε, καὶ πρόπιστα μὲν
βορεάδας ἕκαστος πρὸς πνοάς, ἴν' εὐλαβοῦ
βρόμον καταγίζοντα, μὴ σ' ἀναρπάσῃ
δυσεμμέρωι πέμφιγι ευστρέφας ἕφνω.

835. τῶνδε προccaίνει cέ τι; 'Does aught of this awake a thrill in thee?' I see no harm in this appeal to Io (whose mind, it must be remembered, is distraught, 673) coming in διὰ μέσου and breaking the flow of the sentence.

858-861. 'Will come pursuing a marriage not to be won. A God shall grudge them the persons of the maids; whom the Pelasgian land shall shelter, when the men have been subdued with women's war in a bold onslaught of those that watched their opportunity by night.' Paley observes on δαμέντων: 'Thus use of the genitive absolute, where the participle alone is expressed, is peculiarly Aeschylean.' Cp. *Cho.* 78.

917. πύρπνογν βέλος. I see no reason for departing from the Laurentian reading here.

1050. τῶν τ' οὐρανίων. Cp. *infr.* 1088.

1057. ἡ τοῦδ' εὐχή. The manuscript reading is a conflation of ἡ τοῦδ' εὐχή and ἡ τοῦδε τύχη.

Like every Greek classic, but in a higher degree in proportion to his extant volume, Aeschylus affords matter for endless study—as tragic poet, as theosophist, as Athenian patriot. From

historian of Greek religion and of Greek thought is inexhaustible. Gottfried Hermann and Otfried Muller in former years, more recently Westphal, Wilamowitz-Moellendorf, and in our own country such scholars as Dr. Verrall and Mr. Walter Headlam, have expended a wealth of ingenious thought and speculation on the various topics suggested by these 'fragments from his noble banquet.' In this place I can only offer a few scattered remarks.

That eccentric thinker Friedrich Nietzsche, in his suggestive essay on the birth of tragedy, observes that people are apt to write as if the great sixth century B.C. had never existed. The change which then began in Greek religious feeling as modified by influences from without and by the progress of reflection, is of great importance for the study of Aeschylus; but our knowledge of it is unhappily very imperfect. Professor Diels, in his edition of the philosophical poem of Parmenides, suggests with much probability that the movement, vaguely described as Orphism, of which the traces are manifest in subsequent Greek literature, may have sprung up in many centres almost simultaneously, infusing into Greek polytheism a strange colouring of Pantheism. At Athens it would appear that the Eleusinian as well as the Dionysiac worship was affected by it. In Aeschylus, at all events, a spirit of mystic exaltation, whether it is to be described as Orphic¹, Dionysiac, or Eleusinian, is combined with the clearest notes of moral elevation, of patriotism and of humanity. The darkness which he im-

¹ For 'Orphic' touches see esp. *Suppl.* 230-231, 707-709; *Eum.* 185-192, 334-340.

agines as enveloping either a distant past or, as in the *Persae*, a remote land and people, is tacitly contrasted with the God-given splendour surrounding the Athens of his day. This is especially manifest in the *Oresteia*, the one trilogy which remains complete; and we know that the Prometheus trilogy likewise exemplified the final reconciliation of divine sovereignty with beneficence, equity, and wisdom. It may be that at an earlier period he sometimes contented himself with illuminating by his poetic genius some gloomy tradition. In the Dionysiac fable of Lycurgus for example, and inevitably in the Theban story, it would appear that the working of a blind and cruel destiny continued to the close. But the gloom is softened by the remoteness of the event, and if the *Septem contra Thebas* is taken by itself as a tragic poem, the character of Eteocles moving onward to his predestined doom, with full consciousness of the dire conflict awaiting him, and in defiance of augury, conveys a grand impression of self-devoted patriotism; while the description of Amphiaraus, the prophet of the invading host, has a moral sublimity of another order. The sense of a brooding horror so finely sustained is further relieved by the pious action of Antigone.

Aeschylean tragedy is in fact the meeting-point in the region of imagination, of Bacchic enthusiasm, of epic tradition and of Orphic pantheism, with the triumphant energy of Athenian civic life. The legends which supplied his fables were tinged with the gloom of a transitional period, enshrining a record of disasters real or

the light of his own glowing imagination. The notion of a progressive order, from moral chaos towards a moral and religious cosmos, is clearly perceptible even in the *Supplikes*, but finds its highest embodiment in the Oresteian and Promethean trilogies. The supremacy of justice, or rather of equity, is in Aeschylus the far-off divine event, towards which the whole creation moves; —not, as in Sophocles, a fixed decree, which is from everlasting, and fulfils itself, regardless of human happiness or suffering.

It is remarkable that with the single exception of the *Persae*, the fables of all the extant plays of Aeschylus turn directly or indirectly upon Argive legend. According to Aristotle (*Ath. Pol.* ch. 17, § 4), the friendship with Argos, which continued intermittently through long periods of Athenian history, dated from the time when Pisistratus married an Argive woman. The dramatic art was at that time in its infancy, and it may not be an idle conjecture to suppose that 'the tale of Pelops' line' then first came into vogue as a welcome addition to the stock of subjects outside of the Dionysiac circle that were permitted to the tragic poet. As the Dionysus of Eleutheræ was a Theban god, no similar explanation is required by the popularity of the other stock subject of tragedy, the tale of Thebes; though this also may have had political support (*Ath. Pol.* ch. 15, § 2). Be that as it may, the poet's *penchant* for Argive legend appears not only in the extant plays, but in the subjects of such lost plays as the *Ἀργεῖοι*, *Ἀλλυιώνη*, and *Δαναΐδες*, and in the reference to the children of Inachus in the *Ξάνθρια* quoted by Plato, *Rep.* ii. 381 D, where the Argive goddess

Hera was disguised as a begging priestess on behalf of the nymphs of Argolis. This is again one of those transformations in which the Orphic poets seem to have delighted. And the spirit of innovation in mythology encouraged by Pantheism did not rest here. Herodotus tells us (ii. 156) that Aeschylus, the son of Euphorion, represented Artemis as the daughter not of Latona, but of Demeter, so identifying her with Persephone; and that he borrowed this, or, as the historian puts it, 'robbed' it, from the Egyptian theogony. We know also that he regards it as a matter of indifference whether the mother of Prometheus is called Themis or Earth, or by some other name (*Prom.* 209, 210). Other similar indications are the identification of Zeus with Hades (*Suppl.* 158), and the bold conception of a Hades of the deep sea (*Agam.* 667). Thus not even the person of the supreme deity has a fixed shape. There is already a tendency to *συναρπάζειν*, which may land the reader in confusion, unless he is careful to distinguish between such sublime conceptions as that in the *Agamemnon* (160-175), which are the poet's own, and the puerilities of mythology. It may be significant that Aeschylus dwells by preference on that side of Argive legend which belongs to Perseus and runs up into the association with Egypt. Io manifestly recalls the Egyptian Isis, and her son is an incarnation of Osiris. It is hard to avoid some such inference as this, and in the *Supplices* nothing is more remarkable than the existence side by side of a grand ideal of

yet a certain crudeness is noticeable in *Eum.* 649-651. Probably somewhere in the interval, we know not where, the Prometheus trilogy may have come in, or it may possibly be later still.

I have printed the *Prometheus* last, not because I conceive the date to be ascertainable—some association with Sicily seems to be required, and the metrical forms are not of the earliest type—but because it is the sole example amongst the extant plays of a kind of drama different from the rest—a religious ‘mystery’ as it were, allegorizing a profound speculation on the attributes of Deity. To the same class of supernatural subjects must have belonged the *Psychostasia*, the *Heliades*, and perhaps the *Niobe* and the *Pentheus*. They are survivals from an earlier phase, but we cannot assume that they are themselves earlier (however strange the Griffon and the horned maiden must have seemed), when we consider the subject of the *Phaethon* of Euripides, or even of his *Andromeda*. It is much to be regretted that we cannot have the *Pentheus*, or the *Edones*, or some other drama belonging to the Dionysiac cycle, to compare with the *Bacchae* of Euripides. We should probably find that the earlier poet was more profoundly immersed in the Orphic legend of Dionysus Zagreus, who is mentioned more than once by him in the fragments of lost plays (see esp. Nauck’s *Fragmenta Tragg. Gr. Aesch.* 224). A curious example of extraneous learning appears in *Persae* 840-842, where the ghost of Darius advises his old comrades to preserve cheerfulness even in sorrow. This is probably a reminiscence of the well-known epitaph of Sardanapallus.

ΑΙΧΥΛΟΥ
ΙΚΕΤΙΑΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΔΑΝΑΙΔΩΝ

ΔΑΝΑΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΡΓΕΙΩΝ

ΚΗΡΤΞ

ΧΟΡΟΣ

Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον νάϊον ἀρθεὲν ⁴ ἀπὸ προσταμίων λεπτοψαμάθων	
Νεῖλου. Δίαν δὲ λιποῦσαι	5
χεόνα κύγχορτον Κυρίαί φεύγομεν, οὔτιν' ἐφ' αἵματι διμηλασίαν ψήφωι πόλεως γνωσθεῖσαι, ἀλλ' αὐτογενεῖ φυκανορίαί, γάμον Αἰγύπτου παίδων ἀσεβῆ τ'	10
ὀνοταζόμεναι. Δαναός δὲ πατήρ καὶ Βούλαρχος καὶ στασίαρχος τάδε περσονομῶν, κύδιετ' ἀχέων ἐπέκρανεν, φεύγειν ἀπέδην διὰ κύμ' ἄλιον,	15
κέλσαι δ' Ἄργους γαῖαν, ὅθεν δὴ γένος ἡμέτερον τῆς οἰστροδόου βοός ἐξ ἐπαφῆς κάκ' ἐπιπνοίας Διὸς εὐχόμενον τετέλεσται. τίν' ἦν οὖν χώραν εὐφρονα μάλλον	20
τῆσδ' ἀφικαίμεθα σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειρίδιοις ἔριοστέπτοια κλάδοισιν; ὦν πόλις, ὦν γῆ καὶ λευκὸν ὕδωρ, ὑπατοὶ τε θεοί, καὶ βαρύτιμοι	25
χεόνιοι θήκας κατέχοντες, καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ δασίων ἀνδρῶν, δέξαιε ἱκέτην τὸν ἐηλυγενῆ στόλον αἰδοίωι πνεύματι χώρας· ἀρκενοπληθῆ δ'	30

4. λεπτοψαμάθων M : corr. Ραυω : τῶν λεπτοβαθῶν c1. Vic-

ἐμὸν ὕβριστην Αἰγυπιογενῆ,
 πρὶν ποδα χέρσῳ τῆιδ' ἐν ἀσώδῃ
 εἶναι, ζυγὸν ὄχῳ ταχυερῆ
 πέμψατε πόντονδ' ἔνεα θε λείλαπι
 χειμῶνοτύπῳ, βροντῆι στεροπῆι τ'
 ὀμβροφόροιςιν τ' ἀνεμοῖς, ἀγρίας
 ἀλὸς ἀντήσαντες δλοῖντο,
 πρὶν ποτε λέκτρων, ὧν θέμις εἶργα,
 σφετεριζάμενοι πατραδέλφειαν
 τῆνδ', ἀκόντων ἐπιβῆναι.

35

40

στρ. α'

Νῦν δ' ἐπικεκλωμένα
 Δῖον πόρτιν ὑπερ-
 πόντιον τιμάρ', Ἴνιμ
 ἀθεονομύσας προγόνου Βοδὸς ἐκ ἐπιπνοίας
 Ζηνὸς ἔφαψιν· ἐπωνυμίαι δ' ἐπ-
 εκραίνετο μόρσιμος αἰῶν
 εὐλόγῳ, Ἐπαφὸν τ' ἐγέννασεν·

45

ἀντ. α'

ὄντ' ἐπιλεπασμένα,
 νῦν ἐν ποιονόμοις
 ματρὸς ἀρχαίας τόποις τῶν
 πρόσθε πόνων μναςαμένα, γονέων ἐπιδεικῶ
 πιστὰ τεκμήρια· γαιονόμοιαι δ'
 διελπτά περ ὄντα φανείται·
 γνώσεται δὲ λόγους τις ἐν μάκει.

50

55

στρ. β'

εἰ δὲ κυρεῖ τις πέλας οἰωνοπόλων
 ἔργαιος οἴκτον αἰκτρον ἀΰων,
 δοσάσει τις ἀκούειν
 ἔπα τὰς Τηρέτας
 μηπίδος οἰκτρὰς ἀλέχου,
 κερκηλάτας ἀνδρόνος,

60

ἀντ. β'

ὅτ' ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργασμένα
 πεπθεῖ νεοικῶν οἴκτον ἠθέων·
 συντίθησι δὲ παιδὸς

54. τεκμήρια τὰ τ' ἀνόμοια οἴδ' M · corr. Herm.
 64. νεον οἴκτον M : corr. L. C.

ΙΚΕΤΙΑΔΕΣ

5

μόρον, ὡς αὐτοφόνως
 ὤλετο πρὸς χεῖρος ἕθεν
 δυσμάτορος κατὰ τυχῶν.

65

στρ. γ'

τῶς καὶ ἐγὼ φιλόδου-
 ρος Ἰασόνισι νόμοισιν
 θάπτω τὰν ἀπαλὰν Νειλοθερῆ παρῆαν
 ἀπειρόδακρύν τε καρδίαν,
 γοεῖν δ' ἀνεμίζομαι
 δαιμαίνουσα φίλους, τὰςδε φυγῆς
 Ἄεριας ἀπὸ γῆς
 εἴ τις ἐστὶ κηδεμών.

70

75

ἀκτ. γ'

ἀλλὰ, θεοὶ γενέται,
 κλύετ' εὖ τὰ δίκαιον ἰδόντες·
 ἴβαι μὴ τέλειον δόντες ἔχειν παρ' αἴσαν,
 ὕβριν δ' ἐτύμως στυγοῦντες,
 πελοῖτ' ἄν ἔνδικοι γάμοισι,
 ἔστι δὲ κακὸν πολέμου τειρομένοισι
 βωμὸς ἄρας φυγῆσιν
 ῥυμα, δαιμόνων σέβας,

80

στρ. δ'

εἰ θεῖν Διὸς † εὖ παναληθῶς.
 Διὸς ὕμερος οὐκ
 εὐθηρατος ἐτύχον.
 παντᾶ τοι φλεγέθει
 κἄν σκότῳ μελαίνοι πῦν τύχαι
 μερόπεσα λαοῖς.

85

ἀκτ. δ'

πίπτα δ' ἀσφαλὲς οὐδ' ἐπὶ κώτῳ,
 κορυφαὶ Διὸς εἰ
 κρανοῖσι πρᾶγμα τέλειον.
 θαυλοὶ γὰρ πρηνίδων
 θάσκιόι τε τείνουσιν πόροι
 κατιδεῖν ἕφραστοι.

90

74. φόλους M pr.: ποιμαίνουσα φόβους ej. Tucker.

στρ. ε'

ἰόπται δ' ἐλπίδων ἀφ' ὕψηλῶν
 γων πανώλεις βροτοῦς·
 βίαν δ' οὔτιν' ἐποπλίζει
 τὰν ἄπονον δαιμονίαν·
 ἥμενον ἄνω φρόνημά πως
 αὐτόθεν ἐπέπραξεν ἔμπας
 ἐδρακῶν ἐφ' ἀγνῶν.

95

100

ἀντ. ε'

ἰδέσσω δ' εἰς ὕβριν βρότειον, οὔ-
 αν κέζει νυθεμῆν
 δι' ἄμον γάμον τεσθῶς
 δυσπαραβούλοισι φρεσιν,
 καὶ διάνοιαν μαινόλιν
 κέντρον ἔχων ἀφυκτον, Ἄταν δ'
 ἀπάται μεταγνοῦς.

105

110

στρ. α'

τοιαῦτα πάρεα μέλεα ερεομένα λέγω
 λιγέα βαρέα δακρυοπετῆ,
 ἰη ἰή,
 ἰηλεμοισιν ἐμπρεπῆ·
 ζῶσα γόοις με τιμῶ.
 ἰλέομαι μὲν Ἄπιαν βοῦθιν—
 καρβᾶναυδον δ' εὔ, γᾶ, κοκνεῖς—
 πολλακί δ' ἐμπίτνω ζὺν λακίδι
 λῖνοισιν ἢ
 Σιδονίαι καλύπτραι.

114

116

120

ἀντ. α'

θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένηων καλῶς
 ἐπίδρομ', ὀπόθι εὐνάτος ἀπηλ
 ἰω ἰω,
 ἰω δυσάγκριτοι πόνοι.
 ποῖ τόδε κύμ' ἀπάζει;
 ἰλέομαι μὲν Ἄπιαν βοῦθιν—
 καρβᾶναυδον δ' εὔ, γᾶ, κοκνεῖς—
 πολλακί δ' ἐμπίτνω ζὺν λακίδι
 λῖνοισιν ἢ
 Σιδονίαι καλύπτραι.

125

130

100. εἴσσω ἄνω cj. Weil. 103 104. σῖα M. 108.
 διάνοιαν ἀλεάν cj. Tucker metri gratia 118, 129. καρβᾶνα
 δ' αὐδαν M. corr. Weil. 120, 131. λῖνοισιν cj. Tucker.
 126. πῶοι cj. Weil.

στρ. Β'

πλάτα μὲν οὖν λινορραφίης τε
 δόμος ἄλα στέγων θορός 135
 ἀχειματόν μ' ἔπεμπε σὺν πηροαῖς,
 οὐδὲ μέμφομαι
 τελευταίος δ' ἐν χρόνῳ
 πατήρ ὁ παντόπτας
 πρηνεμενείς κτίσειεν, 140
 σπέρμα σεμνῆς μέγα ματρὸς
 εὐκᾶς ἀνδρῶν, ἐή,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

ἀντ. Β'

θέλουσα δ' αὐθέλουσαν ἀγνά μ'
 ἐπιδέτω Διὸς κόρα, 145
 ἔχουσα σέμν' ἐνωπὶ' ἀσφαλές
 παντὶ δὲ σέβει
 διωγμοῖς ἀσχαλῶς
 ἀδμήτος ἀδμήτα
 ῥύσιος γενεσῶ, 150
 σπέρμα σεμνῆς μέγα ματρὸς
 εὐκᾶς ἀνδρῶν, ἐή,
 ἄγαμον ἀδάματον ἐκφυγεῖν.

στρ. Γ'

εἰ δὲ μή, μελανθεὸς
 ἠλιόκτυπον γένος 155
 τὸν γάϊον,
 τὸν παλυκενώτατον
 Ζῆνα τῶν κεκμηκότων
 ἰσόμεσθα σὺν κλάδοις
 ἄρταναις θανοῦσαι, 160
 μη τυχούσαι θεῶν Ὀλυμπίων,
 ἃ Ζῆν, Ἴουε ἰῶ
 μῆνιν μάστιν τ' ἐκ θεῶν.
 κοκνήω δ' ἄταν γαμετᾶς
 οὐρανότικον, χαλεποῦ γὰρ ἐκ 165
 πνεύματος εἶσι χειμῶν.

148. διωγμοῖσι δ' ἀσφαλῆας M : corr. Herm. 154, 155.
 μέλαρ' ἐς | ἠλίωσι στυγούμεν', ὡς cj. Tucker. 162, 163. ἰῶ
 μῆνις μάστιρ' M : corr. L. C. 164. ἄταν cj. Bamberger.
 165, 178. γαμετῶν τῶν οὐρανοοίκων cj. Tucker : an ἄταν
 γαμετᾶν οὐρανοοίκων h. e. dementia[m] mariti qui Caestes
 νεμῖ

ἀντ. γ'

καὶ τότε οὐ δίκαιοις
 Ζεὺς ἐπέεται λόγοις,
 τὸν τᾶς βοῶς 170
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνωι,
 μῦθ' ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιπαῖσιν·
 ὕψθεσθ' εὖ κλύοι καλούμενος. 175
 (ἅ Ζην, Ἰοὺς ἰῶ
 μῆνιν μᾶστιν τ' ἐκ θεῶν,
 κοινῶ δ' ἔσαν γαμετᾶς
 οὐρανόνομον. χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἶα χειωῶν.)

ΔΑΝΑΟΣ

Παῖδες, φρονεῖν χρὴ· κῦν φρονοῦμη δ' ἔχετε 176
 πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί.
 καὶ τάπ'ι χέρσου μῦθ' προμηθεῖαν λαβῶν
 αἰνῶ φυλάσαι τᾶμ' ἔπη δελτουμένης.
 ὄρω κόνην, ἀναυθον ἄγγελον στρατοῦ· 180
 εὐρίγτες οὐ σιγῶσιν ἀκονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστήρα καὶ δορυρσκόον
 λευκῶ κῦν ἵπποισι καμπύλοισι τ' ὄχημασιν,
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ὀπητῆρες εἴεν ἀγγέλων πεπυρσμένοι, 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπύμων εἴτε καὶ τεθηγμένος
 ὤμῃ κῦν ὄργῃ τόνδ' ἐπόρμηται στόλον,
 ἄμεινόν ἐστι παντὸς εἶνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίζεσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν.
 κρείσσειν δὲ πύργου βωμόσ, ἄρρηκτον κάκος, 190
 ἀλλ' ὡς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοίου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ γοεθῆα καὶ σαχρεῖ' ἔπη
 ζένουσι ἀμείβεσθ', ὡς ἐπήλυθας πρέπει, 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγᾶς
 φροσγῆι δ' ἐπέσσω πρώτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεσωφρονισμένων
 ἴτω προσώπων θυματοσ παρ' ἠσύχου.
 καὶ μὴ πρόλεσχος μῆδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένηι τὸ τῆιδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ζένη φυγᾶς.
 θρασυστομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τοὺς ἕσσονας.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

9

- ΧΟ. πάτερ, φροναύντως πρὸς φρονοῦντας ἐνκέπαις.
φυλάσσομαι δὲ τάσδε μεμνήσθαι σέθεν 205
κεδνάς ἐφετμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ Ἴδοι. 206
- ΔΑ. Ἴδοιτο θάτα πρηνενοῦς ἀπ' ὀμματος. 210
- ΧΟ. θέλοισ' ἂν ἔδῃ σοὶ πέλας ἐρόνους ἔχειν. 208
- ΔΑ. μή νυν σχόλαζε, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
- ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτρε μὴ ἀπολωλότας. 209
- ΔΑ. κείνου θέλοντος εὐ τελευτήσαι τάδε. 211
- ΧΟ.
ΔΑ. καὶ Ζητὸς ὄρνιν τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐτὰς ἡλίου σπητρίους.
ΔΑ. ἀγνόν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἶδωσ ἂν αἴσαν τίνδε συγτηνοῖν βροτοῖς. 215
- ΔΑ. συγτηνοῖτο θάτα καὶ παρασταῖν πρόφρων.
ΧΟ. τιν' οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἔτι;
ΔΑ. ὄρω τρίαιναν τίνδε σημεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐ τ' ἔπεισεν εὐ τε δεσασθω χθονί.
ΔΑ. Ἔρμῃς ὄδ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
- ΧΟ. ἐλευθεροῖς νυν ἔσθλα κηρυκευετω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σεβέσθ'· ἐν ἀγνώῳ δ' ἐσμὸς ὡς πελειάδων
ἴζεσθε κίρκων τῶν ὀμοπτέρων φόβωι,
ἐχθρῶν ὀμαίμων καὶ μισαινοντων γένος. 225
- ὄρνιθος ὄρνις πῶς ἂν ἀγνεύοι φαγῶν;
πῶς δ' ἂν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἀγνός γένοιτ' ἂν; οὐδὲ μὴ ἴδου θαιῶν
φύγη ματαίων αἰτίας, πράσας τάδε.
κάκει δικάζει τὰμπλακῆμασ', ὡς λόγος. 230
- Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δικας,
σκοπεῖτε κάμειβέσθε τόνδε τον τρόπον,
ὅπως ἂν ὑμῖν πρᾶγος εὐ νικᾷ τοδε.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ

- Ποδαπὸν δμίλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν 235
χλίοντα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
ἔσθης γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων,
ὅπως δὲ χωρᾶν οὔτε κηρύκων ὑπο,
ἀπρόσθενόι τε, νόσφιν ἀγῆτων, μολεῖν
ἔλῃτ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστὸν πέλει 240
κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων

- κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίαι·
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χεῶν εὐνοίεται στόχῳ,
καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δικαίον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φροῖτος ἦν ὁ σιμακῶν. 245
- ΧΟ.** εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον.
ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτην λέγω,
ἢ τηρὸν ἱροῦ βάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν·
- ΒΑ.** πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἐμοί.
τοῦ γηγενοῦς γάρ ἐμ' ἐγὼ Παλαίχθονος 250
Ἴνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης,
ἐμοῦ δ' ἀνακτος εὐλόγως ἐπωνυμιον
γενος Πελασγῶν τίνδε καρποῦται χεῶνα,
καὶ πᾶσαν αἶψαν ἥς δι' ἀγνός ἐρχεται
Στρυμῶν, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
ὀρίζομαι δὲ τὴν τε Περραιβῶν χεῶνα,
Πίνδου τε τάπέκεινα, Παιονῶν πελας,
ἔρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
ὕγρας θαλάσσης· τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ,
αὐτῆς δὲ χώρας Ἄπιδας πέδον τόδε 260
πάλασι κέκληται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
Ἄπιδας γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χεῶνα
τίνδ' ἐκκαθαίρει κνωδάλων βροτοφθόρων,
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσματος 265
χρασθεῖς ἀνήκε γαῖα μνησίας ἄχνη,
δρακοθεόμιλον θυσιενῆ ζυνοικίαν.
τούτῳ ἄκη τομαῖα καὶ λυτήρια
πράκας ἀμέμπτως Ἄπιδας Ἀργεῖαι χεῶνι
μνήμην ποτ' ἀντίμιχθον ἠύρετ' ἐν λιταῖς. 270
ἔχουσα δ' ἤδη τὰπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γενος τ' ἄν ἐξεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακρὰν γε μὲν δὴ βῆσιν οὐ στέργει πόλις.
- ΧΟ.** βραχὺς τορός θ' ὁ μῦθος· Ἀργεῖαι γένος
ἐξευχόμεσθα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός· 275
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγῳ.
- ΒΑ.** ἅπαντα μυθεῖσθ', ὦ γένοι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἐστὶν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυτικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμπερέστεραι
γυναῖκιν ἐστε κούδαμῶς ἐγχωρίαις. 280
καὶ Νεῖλος ἄν ἐρέψειε τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τύποις
εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρσένων·
Ἰνδοῦς τ' ἀκούω νομάδας Ἴπποβάμοσιν

- εἶναι καμήλοισ ἀστραβιζούσας, χθόνα
 παρ' Αἰθίοψιν ἀστυγειτονουμένας. 285
 καὶ τὰς ἀνάκθρους κρεοβορούς τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοκοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἦικασα
 ὑμᾶς, διδαχθεῖς (δ') ἂν τοῦ εἰδεινῆ πλέον,
 ὅπως γένεσθον σπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ εὖν. 290
- ΧΟ. κληιδουῶχον Ἦρας φασι δωματων ποτὲ
 ἴω γενέσθαι τῆσδ' ἐν Ἀργεῖσι χεονί.
 ΒΑ. ἦν ὡς μάλιτα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
- μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μυχῶθαι βροτῶι;
 ΧΟ. κᾶκρυπτά γ' Ἦρας ταῦτα τὰμπαλάγματα. 295
 ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾶι βασιλέων νείκη τάδε;
 ΧΟ. βοῦν τῆν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.
 ΒΑ. οὐκ οὖν πελάσαι Ζεὺς ἐπ' εὐκράϊρω βοῖ;
 ΧΟ. φασίν, πρέποντα βουθόρωι ταυρῶι δέμας. 300
 ΒΑ. τί θητα πρὸς ταῦτ' ἄλοχος Ἰσχυρά Διός;
 ΧΟ. τὸν πάνθ' ὄρωντα φύλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
 ΒΑ. ποῖον πανοπηθὴν οἰοβουκόλον λέγεις;
 ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. 305
 ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότηωι βοῖ;
 ΧΟ. βοκλάτην μύωπα κινήτηριον.
 ΒΑ. οἴστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμωι.
 ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεπας πάντα συγκόλλωας ἐμοί. 310
 ΧΟ. καὶ μὴν Κάνωθον κάπι Μέμφιν ἴκετο.
 ΒΑ.
 ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φητύει γόνον.
 ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὐχεται βοός;
 ΧΟ. Ἐπαφος ἀληθῶς ρυσιῶν ἐπωνυμος.
 ΒΑ. 315
 ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς (πέθον) καρπουμένη.
 ΒΑ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
 ΧΟ. Βηλον δίπαιδα, πατέρα τοῦθ' ἐμοῦ πατρός.
 ΒΑ. τὸ πανσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
 ΧΟ. Δασαός, ἀδελφός δ' ἐστὶ πεπτηκοντάπαις. 320
 ΒΑ. καὶ τοῦθ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνωι λόγωι.
 ΧΟ. Αἴγυπτος, εἶδωσ δ' ἄμὸν ἀρχαῖον γένος
 πρᾶσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀπτήσας στόλον.
 ΒΑ. δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωνεῖν χθονός
 τάρχαιον. ἀλλὰ πῶς πατρῶια δώματα 325
 λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τυχη;
 ΧΟ. ἔναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·

- νόνου δ' Ἰδοίε ἦν οὐδαμοῦ ταύτων πτεράν.
 ἐπεὶ τίς ἠὔχαι τίνδ' ἀνελπίστον φυγὴν
 κέλσειν ἐς Ἄργος κῆδος ἐπτενὲς τὸ πρῖν, 330
 ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων;
ΒΑ. τί φησ ἰκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
 λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
ΧΟ. ὡς μὴ γένωμαι ὁμοῦτε Αἰγύπτου γένοι.
ΒΑ. πότερα κατ' ἔχουσαν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; 335
ΧΟ. τίς δ' ἦν φίλους ὄνοτο τοὺς κεκτιμένους;
ΒΑ. σθένος μὲν οὕτως μείζον αὖσιεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχοῦντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;
ΧΟ. αἰτοῦσι μὴ ἴκδους παισίην Αἰγύπτου πάλιν, 340
ΒΑ. βαρῆα κύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρασαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἢ δίκη γε συμμαχῶν ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἶπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωμὸς ἦν.
ΧΟ. αἰδοῦ εὐ πρύμνησιν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσωσιν τάςδ' ἔδρας κατασκίους, 345
ΧΟ. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς Ἰκεσίου κότος.

στρ. α'

- Παλαίχθονος τέκος, κλυθεῖ μου
 πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ,
 Ἴδε με τὰν ἰκέτιν φυγάδα περιδρομον,
 λυκοδίωκτον ὡς θάμαλιν ἐμ πέτραις 350
 ἠλιβατοῖς, Ἰν' ἀλκᾷ
 πίκυνος μέμυκε φρά-
 ζουσα βοτῆρι μόχθους.
ΒΑ. ὄρω κλάδοισι νεοδρόμοισι κατάσκιον
 ἑνεονθ' ὁμίλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν, 355
 εἶν δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀσταπένων,
 μὴδ' ἐκ ἀελπιῶν κάπρωμνηήτων πόλει
 νεῖκος γένηται· τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ἀντ. α'

- ΧΟ.** Ἰδοίε δῆτ' ἄνατον φυγάν
 Ἰκεσία θέμις Διὸς κλαρίου, 360
 εὐ δὲ παρ' ὀφλιγόνου μάθε γεραιὰ φρονῶν·
 πατιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ παρνεῖ·
 ἱεροδόκα θεῶν λη-
 υ υ υ υ υ υ

336. ὠνοῖτο M: ὠνοῖτο edd.: corr. Dindorf.

355. ναύονθ' (= ἰκετεύοντα, c), Wecklein (ex Hesych.).

- (νή) ματ' ἀπ' ἀνδρός ἀγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησε δωμαίων ἐφέστιοι 365
 ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,
 ζυγῆι μελέσσω λαὸς ἐκπονεῖν ἄκη.
 ἐγὼ δ' ἔη οὐ κραινοίμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

στρ. Β'

- ΧΘ.** οὐ τοι πόλις, εὐ δὲ τὸ δάμιον, 370
 πρύτανις ἄκριτος ὤν,
 κρατύνεικ βωμόν, ἐστίαν χροσός,
 μονοψήφοις κεύμασιν σέθεν,
 μονοσκήπτροις δ' ἐν ἑρονοῖς χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσει. 375
ΒΑ. ἄγος μὲν εἶν τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδ' αὖ τὸδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμάσαι λιτάς.
 ἀμνησανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 θράσάι τε μη θράσάι τε καὶ τύχην ἐλεῖν. 380

ἀντ. Β'

- ΧΘ.** τὸν ὑπόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
 φύλακα πολυπόνων
 βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δικας οὐ τυγχάνουσιν ἐννόμου.
 μένει τοι Ζηνὸς Ἰκταίου κοτος 385
 δυσπαράθελκτος πασόντος οἴκτου.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου σέθεν
 νόμῳ πόλεως, φασκόντες ἐγγύτατα γένους
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀντιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν,
 ὥς οὐκ ἔχουσι κύρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ. 390

στρ. Γ'

- ΧΘ.** μή τί ποτ' οὖν γενοίμην ὑποχείριος
 κάρτεσιν ἀρσένων. ὕπαστρον δὲ τοι
 μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δυσφρονος
 φυγαῖ· πύμνασμον δ' ἐλόμενος δίκαν
 κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν. 396
ΒΑ. οὐκ εὐκρίτον τὸ κρίμα· μή 'μ' αἰροῦ κριτῆν.

εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἔνευ δήμου τάδε
 πράξαιμ' ἔν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτε
 εἴπηι λέως, εἴ ποῦ τι μὴ τοῖον τύχοι
 "ἐπύλυδας τιμῶν ἀπώλεσας πόλιν". 400

ἀντ. γ'

ΧΟ. ἀμφοτέρους δμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
 Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
 ἔδικα μὲν κακοῖς, ἕσια δ' ἐπνόμοιοι,
 τί τῶνδ' ἐκ Ἰου βεπομένων μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι; 405

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
 δίκην κολυμβητήρος ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς ἕμμα, μὴδ' ἄγαν ὠνωμένον·
 ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πολεῖ,
 αἰτοῖά ῥ' ἡμῖν ἐκτελευτήσει καλῶς,
 καὶ μήτε θῆρις ῥυσίων ἐφάψεται
 μήτ' ἐν θεῶν ἔδρῳ αἰσῶν ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεθρον θεὸν
 βαρὺν κύνοικον θεσόμεσθ' ἀλάστορα,
 δεσ οὐδ' ἐν "Αἰδοῦ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ δεῖν φροντίδος σωτηρίου; 410

στρ. α'

ΧΟ. φρόνησον καὶ γενοῦ
 πανδίκως εὐσεβῆς
 πρόσενος·
 τᾶν φυγάδα μὴ προθώϊς,
 τᾶν ἕκαθεν ἐκβολαῖς
 θυσεόικ ὀρμέναμ' 420

ἀντ. α'

μὴδ' Ἰθῆϊς μ' ἐκ ἐδρᾶν
 πολυθέων ῥυσίας-
 θεΐσαν, ὧ
 πᾶν κράτος ἔχων χροσός,
 γηῶναι δ' ὕβριν ἀνέρων
 καὶ φύλασαι κότον. 425

στρ. β'

μή τι τλήϊς τᾶν ἰκέτιν εἰσιδεῖν
 ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναμ' 430

405, 406. με τὰρ βεΐς cj. Tucker.

423. πανθέων cj. Heimsoeth.

Ἰππιδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἀντ. β'

- Ἴσθι γάρ, παιδί τάδε καὶ θόμοις,
ὁπότερ' ἄν κτίσις, μένει θορὶ τίθειν 435
ὁμοίαν θέμιν.
τάδε φράσαι δίκαια Διόσση κράτη,
καὶ δὴ πέφρασμαί. δεῦρο δ' ἐσοκέλλεται·
ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρεσθαι μέγαν 440
πᾶς' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γετόμφωται σκάφος
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον.
ἔνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ,
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ θόμων πορευομένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλήσαι γόμου, 445
γένοιτ' ἄν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν·
καὶ γλώσσα τοχεύσασα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινήτῃρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἄν θελκτῆριος·
ἔπως δ' ὄμμασιν αἶμα μὴ γενήσεται, 450
θεῖ κάρτα θυεῖν καὶ πεσεῖν χρηστήρια
θεοῖσι πολλοῖσι πολλά, πημονῆς ἄκη,
ἢ κάρτα νείκους τοῦθ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' εἰδῆρι μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνώμην ἐμήν.
ΧΟ. πολλῶν ἄκουσον τερματ' αἰδοίων λόγων. 455
ΒΑ. ἴκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύζεται,
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἄν γυναικῶν ταῦτα συμπρηθῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοίνυν, Ἴσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐδὴν τήνδε γηρυθεῖς' ἔσει; 460
ΧΟ. εἴ μὴ τι πιστὸν τῶιδ' ὑποστήσεις στόλῳ
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πίνασι βρέττα κοσμήσαι τάδε,
ΒΑ. αἰνιγματώδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ἔπως τάχιστ' ἀλάγασθαι θεῶν. 465
ΒΑ. ἴκουσα μασπικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. κυνακας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστερον.
ΒΑ. καὶ [μῆν] πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὡς ἐπέρχεται·
ἔτης δ' ἔβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπαρον 470

444. γε μείζω . . . ἐμπλήσας M : corr. Weil e scholio.

457. στρόβους cj. Spanheim.

- τὰδ' ἐσβέβηκα, κοῦδαμοῦ λιμνὴν κακῶν.
 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τὸδ' ἐκπράξω χρέος,
 μίαι μ' ἔλεσας οὐχ ὑπερτοσεύσιμον·
 εἰ δ' αὖθ' ὀμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 σταθεῖς πρὸ τειχέων δια μάχης ἔσω τέλους, 475
 πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 ἄνδρας γυναικῶν εἶνεχ' αἰμάσαι πεδον·
 ὁμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 ἰκτῆρος ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 εὐ μὲν, πάτερ γεραιῆ τῶνδε παρθένων, 480
 κλάδους γε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν
 βωμούς ἐν' ἄλλους θαιμόνων ἐγχωρίων
 εἴς, ὡς Ἰθῶσι τῆσδ' ἀφικεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφῆι λόγος
 ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λείως. 485
 καὶ γὰρ τάχ' ἦν τις οἰκτικὰς Ἰθῶν τὰδε
 ὕβριν μὲν ἐχθῆρειεν ἄρσενος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἦν εἶν θῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἕσσοισι γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἕξιοι μὲνα, 490
 αἰδοῖον εὐρεσθέντα πρότερον λαβεῖν.
 ὀπάσας δὲ φράστορας τ' ἐγχωρίων
 κάμπειψον, ὡς ἦν τῶν πολιτεσούχων θεῶν
 βωμούς προνάους καὶ (πολιτεσούχων) ἔδρας
 εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἦν δι' ἄστεως 495
 στεῖχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύας.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὁμοῖον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφα. φύλασαι μὴ θράσος τέκη φόβον.
 καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὑπο.
ΒΑ. στεῖχουσι' ἦν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ πένος λέγει. 500
 ἠγείσσε βωμούς ἀσπικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ συμβόλοισιν οὐ πολυστομεῖν χρεῶν
 ναύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστιον θεῶν.
- ΧΟ.** Τούτωι μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίαι·
 ἐγὼ δὲ πῶς θρῶ; ποῦ θράσος νέμεις ἐμοί; 505
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλλος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηλον ἄλλος ἦν ῥύσιτό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς ε' ἐκδώσαμεν. 510
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίοςιν;
ΒΑ. εὐφηνον εἶν τοῦπος εὐφηνουμένηνι.

- ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβῳ φρενός.
 ΒΑ. αἶψά γυναικῶν ἐστὶ δαίμ' ἐξαΐσιον.
 ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραίνε καὶ πράσων φρένα. 515
 ΒΑ. ἀλλ' οὔτι δαρὸν χρόνον ἐρημώσαι πατήρ,
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
 πατῶ, τὸ κοινὸν ὡς ἦν εὐμενὲς πεῶ,
 καὶ ὄνθ' διδάσκω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν,
 πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίουσ' 520
 λιταῖς παραιτοῦ τῶν ε' ἔρωσ' ἔχει τυχεῖν,
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορκυκῶν ἐλεύσομαι
 πειθῶ δ' ἔλοιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.

στρ. α'

- ΧΟ. Ἄναξ ἀνάκτων, μακάρων
 μακάρτατε καὶ τελέων 525
 τελειότατον κράτος, ὄλβιε Ζεῦ,
 πῶσθ' τε καὶ γενέσσω'
 ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὐς στυγῆσας'
 λιμναὶ δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόζυγ' ἕταν. 530

ἀντ. α'

- τὸ πρὸς γυναικῶν (δ') ἐπιδῶν,
 παλαιφατον ἀμέτερον γένος
 φιλίας προγόνοῦ γυναικὸς
 νέωσον εὐφρον' αἴνον,
 γενοῦ πολυμνάστορ ἔφαπτορ Ἴουσ' 535
 Δίας τοι γένος εὐχόμεθ' εἶναι
 γὰρ ἀπὸ τὰςδ' ἔνοικοι.

στρ. β'

- παλαιὸν δ' εἰς ἴχνησ' μετέσταν
 ματέρος ἀθεονόμοῦσ' ἐπωπᾶσ,
 λαιμῶνα βούχιλον, ἔθησεν Ἴω 540
 οὔστρωι ἐρεσομένα
 φεύγεσ' ἀμαρτίνοσ,
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 φύλα, διχθῆι δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν αἴσαι διαπέμνουσα πόρον 545
 κυματῆσιν ὄρισε.

ΑΙΧΤΛΟΤ

ἀντ. γ'

καὶ τότε οὐ δίκαιοις
 Ζεὺς ἐπέεται λόγοις,
 τὸν τὰς βοῶς 170
 παῖδ' ἀτιμάσας, τὸν αὐ-
 τὸς ποτ' ἔκτισεν γόνωι,
 νόη ἔχων παλίντροπον
 ὄψιν ἐν λιταΐαι·
 ὕψθεον δ' εὖ κλύοι καλούμενος. 175
 (ἅ Ζήη, Ἴοῦς ἰῶ
 μῆνιν μάστιγι τ' ἐκ θεῶν,
 κονηῶ δ' ἄταν γαμετὰς
 οὐρανόηκον, χαλεποῦ γὰρ ἐκ
 πνεύματος εἶσι χειμῶν.)

ΔΑΝΑΟΣ

Παῖδες, φρονεῖν χρεῖ· ζῆν φρονοῦντι δ' ἔχετε 176
 πιστῶι γέροντι τῶιδε ναυκλήρωι πατρί,
 καὶ τάηι χέρου νόη προμηθεῖαν λαβῶν
 αἰνῶ φυλάσσει τὰμ' ἔπη δελτουμένας.
 ὄρω κόνην, ἄναυδον ἄγγελον στρατοῦ· 180
 κυριγες οὐ αἰῶσαι ἀκονήλατοι·
 ὄχλον δ' ὑπασπιστῆρα καὶ δορυεσῶον
 λεύεω ζῆν ἵπποισι καμπύλοισι τ' ὀχθήσασιν.
 τάχ' ἂν πρὸς ἡμᾶς τῆσδε γῆς ἀρχηγέται
 ἔπηρες εἶεν ἀγγέλων πεπυεμένοι. 185
 ἀλλ' εἴτ' ἀπύμων εἶτε καὶ τεθηγμένος
 ὦμῃι ζῆν ὀργῇι τόηδ' ἐπόρηται στόλον,
 ἔμεινόν ἐστι παντὸς εἵνεκ', ὦ κόραι,
 πάγον προσίζεις τῶνδ' ἀγωνίωι θεῶν.
 κρεῖσσον δὲ πύργου βωμός, ἄρηκτον εἶκος. 190
 ἀλλ' ὥς τάχιστα βᾶτε, καὶ λευκοστεφεῖς
 ἰκτηρίας, ἀγάλματ' αἰδοῖου Διός,
 σεμνῶς ἔχουσαι διὰ χερῶν εὐωνύμων,
 αἰδοῖα καὶ ροεδνὰ καὶ σαχρεῖ' ἔπη
 ζένους ἀμείβεσθ', ὥς ἐπήλυδας πρέπει. 195
 τορῶς λέγουσαι τάσδ' ἀναιμάκτους φυγάς.
 φρογγῆι δ' ἐπέσσω πρῶτα μὲν τὸ μὴ θρασύ,
 τὸ μὴ μάταιον δ' ἐκ σεωφρονισμένων
 ἴτω προσώπων ὄμματος παρ' ἡσύχου,
 καὶ μὴ πρόλεσχος μὴδ' ἐφορκὸς ἐν λόγῳ 200
 γένηι· τὸ τῆιδε κάρτ' ἐπίφθονον γένος.
 μέμνησο δ' εἴκειν· χρεῖος εἶ ζένη φυγάς.
 θρασυτομεῖν γὰρ οὐ πρέπει τους ἕσσοντας.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

9

- ΧΟ. πάτερ, φρονούντως πρὸς φρονούντας ἐννέπει.
φυλάσσομαι δὲ τάςδε μεμνήσθαι σέθεν 205
κεθνάς ἐφευμάς· Ζεὺς δὲ γεννήτωρ ἴδοι. 206
- ΔΑ. Ἰδοίτο δῆτα πρὺς μενοῦς ἀπ' ὀμματός, 210
ΧΟ. θέλωμ' ἄν ἦδ' αἰεὶ σὺ πέλας ἑρόνου ἔχειν. 208
ΔΑ. μὴ νῦν σφόδρα, μηχανῆς δ' ἔστω κράτος. 207
ΧΟ. ὦ Ζεῦ, κόπων οἴκτιρε μὴ ἀπαλωλότας 209
ΔΑ. κείνου θέλοντος εὖ τελευτήσει τάδε. 211
ΧΟ.
ΔΑ. καὶ Ζηνὸς ὄρνιθ' ἔρηνι τόνδε νῦν κικλήσκετε.
ΧΟ. καλοῦμεν αὐγὰς ἡλίου σωτηρίους.
ΔΑ. ἀγνοῖν τ' Ἀπόλλω, φυγάδ' ἀπ' οὐρανοῦ θεόν.
ΧΟ. εἶδως ἦν αἴσαν τήνδε στυγνοῖν βροτοῖς. 215
ΔΑ. στυγνοῖτο δῆτα καὶ παρασταῖν πρόφρων.
ΧΟ. τίς οὖν κικλήσκω τῶνδε δαιμόνων ἐπι;
ΔΑ. ὄρω τρῖαιναν τήνδε σκμεῖον θεοῦ.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ τ' ἐπεμψεν εὖ τε δεσάσθω χροῖ.
ΔΑ. Ἔρμῃ δ' ἄλλος τοῖσιν Ἑλλήνων νόμοις. 220
ΧΟ. ἔλευθεροῖς νῦν ἔσαλά κηρυκεύτω.
ΔΑ. πάντων δ' ἀνάκτων τῶνδε κοινοβωμίαν
σεβέσθω· ἐν ἀγνώϊ δ' ἐσμός ὡς πελειάδων
ἴζεσθε κίρκων τῶν ὀμοπτέρων φόβωι,
ἐχθρῶν ὀμαιοῦν καὶ μισιότητων γένος. 225
ὄρνιθος ὄρνιθ' ὡς ἦν ἀγνεύοι φαγῶν;
πῶς δ' ἦν γαμῶν ἄκουσαν ἄκοντος πάρα
ἀγνός γένοιτ' ἄν; οὐδὲ μὴ ἦ Ἄϊδου θανάτων
φύγη ματαίων αἰτίας, πράσας τάδε.
κάκει δικάζει τὰμπλακνμάθ', ὡς λόγος, 230
Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν ὑστάτας δικας,
σκοπεῖτε κάμειβέσθε τόνδε τον τροπον,
ὅπως ἦν ὑμῖν πρᾶγος εὖ νικάι τοδε.

ΒΑΣΙΛΕΤΣ

- Ποδαπὸν ὀμίλον τόνδ' ἀνελληνόστολον
πέπλοισι βαρβάροισι καὶ πυκνώμασιν 235
χλίοινα προσφωνοῦμεν; οὐ γὰρ Ἀργολίς
ἔσθ' ἐκ γυναικῶν οὐδ' ἀφ' Ἑλλάδος τόπων.
ὅπως δὲ χωρᾶν οὔτε κηρύκων ὕπο,
ἀπρόσθεοί τε, νόσφιν ἡγητῶν, μολεῖν
ἔτλητ' ἀτρέστως, τοῦτο θαυμαστον πέλει. 240
κλάδοι γὰρ μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων

- κεῖνται παρ' ὑμῖν πρὸς θεοῖς ἀγωνίοις
μόνον τόδ' Ἑλλὰς χεῶν συνοίεται στόχῳ,
καὶ τᾶλλα πόλλ' ἐπεικάσαι δικαίον ἦν,
εἰ μὴ παρόντι φρόντος ἦν ὁ σημανῶν. 245
- ΧΟ.** εἴρηκας ἀμφὶ κόσμον ἀψευδῆ λόγον,
ἐγὼ δὲ πρὸς σε πότερον ὡς ἔτιν λέγω,
ἢ τιρὸν Ἰραῦ βάβδον, ἢ πόλεως ἀγόν;
ΒΑ. πρὸς ταῦτ' ἀμείβου καὶ λέγ' εὐθαρσῆς ἐμοί,
τοῦ γηγενοῦς γάρ εἰμ' ἐγὼ Παλαίχθρονος 250
Ἰνις Πελασγός, τῆσδε γῆς ἀρχηγέτης
ἐμοῦ δ' ἄνακτος εὐλόγως ἐπώνυμον
γένος Πελασγῶν τίνδε καρποῦται χεῶνα,
καὶ πάσαν αἶαν ἦς δι' ἀγνός ἐρχεται
Στρυμων, τὸ πρὸς δύνοντος ἡλίου, κρατῶ. 255
ὀρίζομαι δὲ τήν τε Περραιβῶν χεῶνα,
Πίνδου τε τάπέκεινα, Παιόνων πέλας,
ὄρη τε Δωδωναῖα· συντέμνει δ' ὄρος
ὑγρὰς θαλάσσης· τῶνδε τάπιν τάδε κρατῶ.
αὐτῆς δὲ χώρας Ἀπίας πέδον τοδε 260
πάσαι κέκλιται φωτὸς ἱατροῦ χάριν.
Ἄπις γὰρ ἔλεων ἐκ πέρας Ναυπακτίας
ἱατρόμαντις παῖς Ἀπόλλωνος χεῶνα
τίνδ' ἐκκαθαίρει κνωθαλῶν βροτοφθόρων,
τὰ δὲ παλαιῶν αἱμάτων μιάσματος 265
χρανεῖς' ἀκήκε γαῖα μνησίας' ἔχῃ,
δρακονοόμιλον θυσημένη πυροικίαν.
τουτῶν ἔκη τομαῖα καὶ λυτηρία
πράσας ἀμέμπτως Ἄπις Ἀργεῖαι χεῶνι
μνήμην ποτ' ἀκτίμιθρον ἠύρετ' ἐν λιταῖς. 270
ἔχουσα δ' ἦδη τᾶπ' ἐμοῦ τεκμήρια
γένος τ' ἦν ἐπεύχοιο καὶ λέγοις πρόσω.
μακρὰν γε μὲν δὲ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλις.
ΧΟ. βραχὺς τορός ε' ὁ μῦθος Ἀργεῖαι γένος
ἐπευχόμεσσα, σπέρματ' εὐτέκνου βοός 275
καὶ ταῦτ' ἀληθῆ παντὶ προσφύσω λόγῳ.
ΒΑ. ἄπιστα μυθεῖσθ', ὦ ξένοι, κλύειν ἐμοί,
ὅπως τόδ' ὑμῖν ἔστιν Ἀργεῖον γένος.
Λιβυστικαῖς γὰρ μᾶλλον ἐμπερέστεραι
γυναῖκιν ἔστε κοῦδαμῶς ἐγχωριαῖς. 280
καὶ Νεῖλος ἂν ὀρεψοίη τοιοῦτον φυτόν,
Κύπριος χαρακτήρ τ' ἐν γυναικείοις τυποῖς
εἰκῶς πέπληκται τεκτόνων πρὸς ἀρκένων·
Ἰνδοῦς τ' ἀκούω νομάδας ἵπποβάμοσιν

- εἶναι καμήλοισ ἀστραβιζούσας χεῖρα
 παρ' Αἰθίοφιν ἀστυγειτονουμένας. 285
 καὶ τὰς ἀνάνδρους κρεοβόρους τ' Ἀμαζόνας,
 εἰ τοχοτευχεῖς ἦτε, κάρτ' ἂν ἤικασα
 ὑμᾶς. διδαχθεῖς (θ') ἂν τόθ' εἰδείην πλέον,
 ὅπως γενεῶλον ἐπέρμα τ' Ἀργεῖον τὸ εὖν. 290
- ΧΟ. κληιδούχον Ἥρας φασὶ δωματῶν ποτὲ
 Ἴω γενέσθαι τῆϊθ' ἐν Ἀργεῖαι χεονί.
 ΒΑ. ἦν ὡς μάλιστα, καὶ φάτις πολλὴ κρατεῖ.
- μὴ καὶ λόγος τις Ζῆνα μιχθῆναι βροτῶι; 295
 ΧΟ. κᾶκρυπτά γ' Ἥρας ταῦτα τὰμπαλάγματα.
 ΒΑ. πῶς οὖν τελευτᾷ βασιλέωμ κείκῃ τάδε;
 ΧΟ. βοῦν τὴν γυναῖκ' ἔθηκεν Ἀργεῖα θεός.
 ΒΑ. οὐκ οὖν πελάσει Ζεὺς ἐπ' εὐκραίρωι βοῖ; 300
 ΧΟ. φασιν, πρέποντα βουεόρωι ταύρωι δέμας.
 ΒΑ. τί δῆτα πρὸς ταῦτ' ὄλοχος Ἰσχυρὰ Διός;
 ΧΟ. τὸν πάνθ' ὄρωντα φυλακ' ἐπέστησεν βοῖ.
 ΒΑ. ποῖον πανόπτην οἰοβουκόλον λέγεις;
 ΧΟ. Ἄργον, τὸν Ἑρμῆς παῖδα γῆς κατέκτανεν. 305
 ΒΑ. τί οὖν ἔτευξεν ἄλλο δυσπότημωι βοῖ;
 ΧΟ. βοκλάτην μύωπα κινήτηριον.
 ΒΑ. οἴστρον καλοῦσιν αὐτὸν οἱ Νείλου πέλας.
 ΧΟ. τοιγάρ νιν ἐκ γῆς ἤλασεν μακρῶι δρόμωι,
 ΒΑ. καὶ ταῦτ' ἔλεξας πάντα συγκόλλωσ ἐμοί, 310
 ΧΟ. καὶ μὴν Κανῶβον κἀπὶ Μεμφιν Ἴκετο.
 ΒΑ. .
 ΧΟ. καὶ Ζεὺς γ' ἐφάπτωρ χειρὶ φηῖτα γόνον.
 ΒΑ. τίς οὖν ὁ Δῖος πόρτις εὐχεται βοός;
 ΧΟ. Ἐπαφος ἀληθῶς ῥυσίων ἐπώνυμος.
 ΒΑ. . 315
 ΧΟ. Λιβύη, μέγιστον γῆς (πέδον) καρπουμένη.
 ΒΑ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῆσδε βλαστημὸν λέγεις;
 ΧΟ. Βῆλον δίπαιδα, πατέρα τοῦθ' ἐμοῦ πατρός.
 ΒΑ. τὸ πάνσοφον νῦν ὄνομα τοῦτό μοι φράσον.
 ΧΟ. Δαναός, ἀδελφὸς δ' ἐστὶ πεντηκομτάπαις. 320
 ΒΑ. καὶ τοῦθ' ἄνοιγε τοῦνομ' ἀφθόνωι λόγωι.
 ΧΟ. Αἴγυπτος, εἶδωσ δ' ἄμην ἀρχαῖον γένος
 πράσσοις ἂν ὡς Ἀργεῖον ἀπτήσας στόλον.
 ΒΑ. δοκεῖτε δὴ μοι τῆσδε κοινωθεῖν χεονὸς
 τάρχαῖον, ἀλλὰ πῶς πατρῶια δώματα 325
 λιπεῖν ἔτλητε; τίς κατέσκηψεν τυχμ;
 ΧΟ. ἄναξ Πελασγῶν, αἰόλ' ἀνθρώπων κακά·

- πόνου δ' ἴδοις ἄν οὐδαμοῦ ταύτῃ πτερόν.
 ἐπεὶ τίς κῆρυξ τήνδ' ἀνελπίστον φυγὴν
 κελσῆν ἐς Ἄργος κῆδος ἐγγενὲς τὸ πρῖν, 330
 ἔχουσι μεταποιοῦσαν εὐναίων γάμων;
- ΒΑ.** τί φῆς ἱκνεῖσθαι τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν,
 λευκοστεφεῖς ἔχουσα νεοδρέπτους κλάδους;
- ΧΟ.** ὡς μὴ γένομαι θυμῷτε Αἰγύπτου γένοι.
ΒΑ. πότῃρα κατ' ἔχουσαν, ἢ τὸ μὴ θέμις λέγεις; 335
ΧΟ. τίς δ' ἄν φίλους ἔνοιτο τοὺς κεκτημένους;
- ΒΑ.** σθένος μὲν οὕτως μείζον αὔξεται βροτοῖς.
ΧΟ. καὶ δυστυχοῦντων γ' εὐμαρῆς ἀπαλλαγῆ.
ΒΑ. πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω;
- ΧΟ.** αἰτοῦμαι μὴ ἔκδοὺς παιδίῳ Αἰγύπτου πάλιν. 340
ΒΑ. βαρεὰ σύ γ' εἶπας, πόλεμον ἄρα σθαι νέον.
ΧΟ. ἀλλ' ἢ δίκη γε πυγμαχῶν ὑπερστατεῖ.
ΒΑ. εἴπερ γ' ἀπ' ἀρχῆς πραγμάτων κοινωνὸς ἦμ.
ΧΟ. αἰδοῦ σύ πρύμναν πόλεος ὧδ' ἐστεμμένην.
ΒΑ. πέφρικα λεύσσω τάςδ' ἔδρας κατασκίους. 345
ΧΟ. βαρὺς γε μέντοι Ζηνὸς ἱκεσίου κότος.

στρ. α'

- Παλαίθεονος τέκος, κλυεῖ μου
 πρόφρονι καρδίᾳ, Πελασγῶν ἄναξ,
 Ἴδε με τὰν ἱκέτην φυγάδα περιδρομον,
 λυκοδίωκτον ὡς δάμαλιν ἄμ πέτραις 350
 ἡλιβάτοις, ἴν' ἀλκῆι
 πύκνους μέμυκε φρά-
 ζουσα βοτῆρι μόχθους.
- ΒΑ.** ὄρω κλάδοισι νεοδρόποις κατάσκιον
 † νέσθῃ ὄμιλον τῶνδ' ἀγωνίων θεῶν. 355
 εἶν δ' ἄνατον πρᾶγμα τοῦτ' ἀστασένων,
 μὴδ' ἐκ ἀέλιπτων κάπρομνηήτων πόλει
 κείκος γένηται τῶν γὰρ οὐ δεῖται πόλις.

ἀντ. α'

- ΧΟ.** ἴδοιτο θᾶτ' ἄνατον φυγὰν
 ἱκεσία θέμις Διὸς κλαρίου. 360
 σὺ δὲ παρ' ὀψιγόνου μάθε γεραιὰ φρονῶν·
 ποτιτρόπαιον αἰδόμενος οὐ πενεῖ·
 ἱεροδόκα θεῶν λη-
 ∪ ∪ — ∪ — ∪ —

336. ὠνοῖτο M· ὠνοῖτο edd.: corr. Dindorf.

355. ναύσθη (= ἱκετεύοντα, cf. Wecklein (ex Hesych.).

- (νή) μασ' ἀπ' ἀνδρὸς ἀγνοῦ.
ΒΑ. οὔτοι κάθησθε θωμάτων ἐφέστιοι 365
 ἐμῶν· τὸ κοινὸν δ' εἰ μαιίνεται πόλις,
 συνηὶ μελέσσω λαὸς ἐκπονεῖν ἔκην.
 ἔγω δ' ἂν οὐ κραινοῖμ' ὑπόσχεσιν πάρος,
 ἀστοῖς δὲ πᾶσι τῶνδε κοινώσας πέρι.

στρ. β'

- ΧΟ.** σύ τοι πόλις, σύ δὲ τὸ δάμωνα, 370
 πρύτανις ἄκριτος ὦν,
 κρατύκεις βωμόν, ἐστίαν χροῦδος,
 μονοψήφοισι νευμασιν εἴθεον,
 μονοσκήπτροισι δ' ἐν ἑρόνοισι χρέος
 πᾶν ἐπικραίνεις· ἄγος φυλάσσει, 375
ΒΑ. ἄγος μὲν εἶη τοῖς ἐμοῖς παλιγκότοις,
 ὑμῖν δ' ἀρήγειν οὐκ ἔχω βλάβης ἄτερ·
 οὐδ' αὖ τόδ' εὐφρον, τάσδ' ἀτιμασαι λιτάς·
 ἀμνηχανῶ δὲ καὶ φόβος μ' ἔχει φρένας
 θράσσαι τε μη θράσσαι τε καὶ τύχην ἐλεῖν. 380

ἀκτ. β'

- ΧΟ.** τὸν ὑψόθεν σκοπὸν ἐπισκόπει,
 φύλακα πολυπόνοων
 βροτῶν, οἳ τοῖς πέλας προσήμενοι
 δικασ οὐ τυγχάνουσιν ἐνημόμου.
 μένει τοι Ζηῆδος ἰκταίου κότος 385
 δυσπαράθελκτος παθόντος οἴκτοισι.
ΒΑ. εἴ τοι κρατοῦσι παῖδες Αἰγύπτου εἴθεον
 νόμῳ πόλεως, φασκόντες ἐπ' ὑτάτα γένοιν
 εἶναι, τίς ἂν τοῖσδ' ἀπιωθῆναι θέλοι;
 δεῖ τοι σὲ φεύγειν κατὰ νόμους τοὺς οἴκοθεν, 390
 ὡς οὐκ ἔχουσι κύρος οὐδὲν ἀμφὶ σοῦ.

στρ. γ'

- ΧΟ.** μή τί ποτ' οὖν γενοίμαν ὑποχείριος
 κάρτεσιν ἀρένων, ὑπαστρον δὲ τοι
 μῆχαρ ὀρίζομαι γάμου δυσφρονος
 φυγαί· σύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν
 κρίνε σεβας τὸ πρὸς θεῶν. 396
ΒΑ. οὐκ εὐκρπον τὸ κρίμα· μή 'μ' αἰροῦ κριτήν.

εἶπον δὲ καὶ πρὶν, οὐκ ἔνευ δόμου τάδε
 πράξαμ' ἔν, οὐδέπερ κρατῶν, μὴ καὶ ποτε
 εἴημι λεώς, εἴ ποῦ τι μὴ τοῖον τύχοι,
 "ἐπὶ κλυδὰς τιμῶν ἀλώλεσας πόλιν". 400

ἀντ. γ'

ΧΟ. ἀμφοτέρους ὁμαίμων τάδ' ἐπισκοπεῖ
 Ζεὺς ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως
 ἔδικα μὲν κακοῖς, δῖα δ' ἐννόμοις.
 τί τῶνδ' ἐκ Ἰσου βροπόμενων μεταλ-
 γεῖς τὸ δίκαιον ἔρξαι; 405

ΒΑ. δεῖ τοι βαθείας φροντίδος σωτηρίου,
 δίκην κολυμβητῆρος ἐς βυθὸν μολεῖν
 δεδορκὸς δῖμα, μὴδ' ἄγαν ὠινωμένον·
 ὅπως ἄνατα ταῦτα πρῶτα μὲν πόλει,
 αὐτοῖσί θ' ἅμῃν ἐκτελευτήσῃ καλῶς,
 καὶ μήτε θῆρις βυσίων ἐφάγεται
 μήτ' ἐν ἑσῶν ἔδραϊσιν ὦδ' ἰδρυμένας
 ἐκδόντες ὑμᾶς τὸν πανώλεστον ἑσὸν
 βαρὺν χύνοικον θεσόμεσα' ἀλάστορα,
 ὅς οὐδ' ἐν "Αἰδοῦ τὸν θανόντ' ἐλευθεροῖ.
 μῶν οὐ δοκεῖ θεῖν φροντίδος σωτηρίου; 415

στρ. α'

ΧΟ. φρόνησον καὶ γενοῦ
 πανδίκως εὐσεβῆς
 πρόξενος·
 τῶν φυγάδα μὴ προδώς,
 τὸν ἕκασεν ἐκβολαῖς
 θυσείοις ὀρμέναν· 420

ἀντ. α'

μὴδ' ἴθις μ' ἐκ ἐδρῶν
 πολυθέων βυσίας-
 θεΐσαν, ὦ
 πᾶν κράτος ἔχων χθονός,
 γινῶσι δ' ὕβριν ἀνέρων
 καὶ φύλασαι κότον. 425

στρ. β'

μή τι τλῆσι τὸν ἰκέτην εἰσιδεῖν
 ἀπὸ βρετέων βίαι δίκας ἀγομέναν 430

405, 406. με ταρ βεΐς cj. Tucker.

423. πανθέων cj. Heimsöeth.

Ἰππηδὸν ἀμπύκων
πολυμίτων πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν.

ἀντ. β'

- Ἵσθι γάρ, παιδί τάδε καὶ δόμοις,
ὁπότ' ἄν κτίσις, μέγα δορὶ τίνας 435
ὁμοίαν θέμις.
τάδε φράσαι δίκαια Διόθεν κράτη.
ΒΑ. καὶ δὴ πέφρασμα. δεῦρο δ' ἐζοκέλλεται·
Ἡ τοίαν ἢ τοῖς πόλεμον αἴρασαι μέγα
πᾶς' ἔστ' ἀνάγκη, καὶ γερόμφωται ἀκάφος 440
στρέβλαισι ναυτικαῖσιν ὡς προσηγμένον,
ἄνευ δὲ λύπης οὐδαμοῦ καταστροφῆ.
καὶ χρημάτων μὲν ἐκ δόμων πορευομένων,
ἄτην γεμίζειν καὶ μέγ' ἐμπλήσαι γόμου,
γένοιτ' ἦν ἄλλα κτησίου Διὸς χάριν· 445
καὶ γλώσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια,
ἀλγεῖνὰ θυμοῦ κάρτα κινήτ'ρια,
γένοιτο μύθου μῦθος ἦν θελκτήριος·
ὅπως δ' ὄμμασιν αἶμα μὴ γενήσεται,
δεῖ κάρτα εὖσαι καὶ πεσεῖν χρηστήρια 450
θεοῖσι πολλοῖς πολλά, πημονῆς ἄκη,
ἢ κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι·
θέλω δ' εἰδῆσι μᾶλλον ἢ σοφὸς κακῶν
εἶναι· γένοιτο δ' εὖ παρὰ γνωμῆν ἐμῆν.
ΧΟ. πολλῶν ἤκουσον τέρματ' αἰδοῖσιν λόγων. 455
ΒΑ. ἤκουσα, καὶ λέγοις ἄν· οὐ με φεύεται.
ΧΟ. ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων.
ΒΑ. τάχ' ἔν γυναικῶν ταῦτα συμπρηθῆ πέλοι.
ΧΟ. ἐκ τῶνδε τοῖνον, Ἵσθι, μηχανὴ καλή.
ΒΑ. λέξον· τίν' αὐθὴν τήνδε γηρυθεῖς' ἔσαι; 460
ΧΟ. εἰ μὴ τι πιστὸν τῶιδ' ὑποστήσας ἐτόλωι
ΒΑ. τί σοι περαίνει μηχανὴ συζωμάτων;
ΧΟ. νέοις πινασι βρέτα κοσμήσαι τάδε.
ΒΑ. αἰνιγματώδες τοῦπος· ἀλλ' ἀπλῶς φράσον.
ΧΟ. ἐκ τῶνδ' ὅπως τάχιστ' ἀλάγπασθαι θεῶν. 465
ΒΑ. ἤκουσα μαστικτῆρα καρδίας λόγον.
ΧΟ. συνῆκας· ὠμμάτωσα γὰρ σαφέστεραν.
ΒΑ. καὶ [μην] πολλαχῆ γε δυσπάλαιστα πράγματα·
κακῶν δὲ πλῆθος ποταμὸς ὧς ἐπέρχεται·
ἔθης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὐπορον 470

444. γε μείζω . . . ἐμπλήσας M . corr. Weil e scholιο.

457. ἐτρόφους c]. Spanheim.

- τόδ' ἐσβεβηκα, κοῦδαμοῦ λιμὴν κακῶν.
 εἰ μὲν γὰρ ὑμῖν μὴ τόδ' ἐκπράσω χρέος,
 μίσση' ἔλεσας οὐχ ὑπερτορευσιμον·
 εἰ δ' αὖθ' ὁμαίμοις παισὶν Αἰγύπτου σέθεν
 σταθεῖς πρὸ τειχέων διὰ μάχης ἕλω τέλους, 475
 πῶς οὐχὶ τὰνάλωμα γίγνεται πικρὸν,
 ἄνδρας γυναικῶν εἶνεχ' αἰμάζει πεδον;
 ὅμως δ' ἀνάγκη Ζηνὸς αἰδεῖσθαι κότον
 Ἰκτῆρος· ὕψιστος γὰρ ἐν βροτοῖς φόβος.
 σὺ μὲν, πάτερ γεραιῆ τῶνδε παρθένων, 480
 κλάδους γε τούτους αἰψ' ἐν ἀγκάλαις λαβῶν
 βωμοὺς ἐπ' ἄλλους δαιμόνων ἐγχωρίων
 θές, ὡς ἴδωαι τῆσδ' ἀφίξεως τέκμαρ
 πάντες πολῖται, μὴδ' ἀπορριφῆθι λόγος
 ἐμοῦ· κατ' ἀρχῆς γὰρ φιλαίτιος λεώς,
 485
 καὶ γὰρ τάχ' ἂν τις οἰκτίσας ἴδων τὰδε
 ὕβριν μὲν ἐχθήρειεν ἄρσενος στόλου,
 ὑμῖν δ' ἂν εἴη δῆμος εὐμενέστερος·
 τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέρει.
ΔΑ. πολλῶν τὰδ' ἡμῖν ἐστὶν ἠπιωμενα,
 490
 αἰδοῖον εὐρεθέντα πράξενον λαβεῖν,
 ὁπάσοντας δὲ φράσταράς τ' ἐγχωρίων
 κύμπεψον, ὡς ἂν τῶν πολιτεσούχων θεῶν
 βωμοὺς προνάους καὶ (πολιτεσούχων) ἔδρας
 εὐρωμεν, ἀσφάλεια δ' ἢ δι' ἄστεως 495
 στείχουσι· μορφῆς δ' οὐχ ὁμόστολος φύσις.
 Νεῖλος γὰρ οὐχ ὅμοιον Ἰνάχῳ γένος
 τρέφει· φύλασαι μὴ θράσος τέκνη φόβον,
 καὶ δὴ φίλον τις ἔκταν' ἀγνοίας ὕπο,
ΒΑ. στείχοιτ' ἄν, ἄνδρες· εὐ γὰρ ὁ κένος λέγει.
 500
 ἠγεῖσθε βωμοὺς ἀστικούς, θεῶν ἔδρας·
 καὶ συμβόλοισιν οὐ πολυστομαεῖν χρεῶν
 καύτην ἄγοντας τόνδ' ἐφέστηον θεῶν.
- ΧΟ.** Τούτωι μὲν εἶπας, καὶ τεταγμένος κίσι·
 ἐγὼ δὲ πῶς ἰδῶ; ποῦ θράσος κέμεις ἐμοί; 505
ΒΑ. κλάδους μὲν αὐτοῦ λείπε, σημεῖον πόνου.
ΧΟ. καὶ δὴ σφε λείπω χειρὶ καὶ λόγοις σέθεν.
ΒΑ. λευρὸν κατ' ἄλκος νῦν ἐπιστρέφου τόδε.
ΧΟ. καὶ πῶς βέβηκτον ἄλκος ἂν ρύοπό με;
ΒΑ. οὔτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς σ' ἐκδώσομεν.
 510
ΧΟ. ἀλλ' εἰ δρακόντων δυσφρόνων ἐχθίσαι;
ΒΑ. εὐφνημον εἶν τοῦπος εὐφνημουμένην.

- ΧΟ. οὔτοι τι θαῦμα δυσφορεῖν φόβωι φρενός
 ΒΑ. ἀεὶ γυναικῶν ἐστὶ δαίμ' ἐπαΐσιον.
 ΧΟ. σὺ καὶ λέγων εὐφραίνε καὶ πράσσων φρένα.
 ΒΑ. ἀλλ' οὔτι θάρην χρόνον ἐρημώσσει πατήρ.
 ἐγὼ δὲ λαοὺς συγκαλῶν ἐγχωρίους
 πατῶ, τὸ κοινὸν ὡς ἦν εὐμενὲς τιῶ,
 καὶ σὸν διδάσκω πατέρα ποῖα χρὴ λέγειν,
 πρὸς ταῦτα μίμνε καὶ θεοὺς ἐγχωρίους
 λιταῖς παραιοῦ τῶν σ' ἔρωσ ἔχει τυχεῖν,
 ἐγὼ δὲ ταῦτα πορκυκῶν ἐλεύσομαι·
 παιῶ δ' ἔποιτο καὶ τύχη πρακτῆριος.

στρ. α'

- ΧΟ. Ἄνασ ἀνάκτων, μακάρων
 μακαρτάτε καὶ τελέων
 τελειότατον κράτος, ὀλβιε Ζεῦ,
 πιθού τε καὶ γενέσσω·
 ὀλευσον ἀνδρῶν ὕβριν εὐ στυγίσεσ·
 λίμναι δ' ἔμβαλε πορφυροειδεῖ
 τὰν μελανόστυγ' ἔταν.

ἀντ. α'

- τὸ πρὸς γυναικῶν (δ') ἐπιδῶν,
 παλαίφατον ἀμέτερον γένος
 φιλίας προγόνου γυναικός
 κέωσον εὐφρον' αἶνον.
 γενοῦ πολυμνάστορ ἔφαπτορ Ἴουσ·
 Δίας τοι γένος εὐχόμεσ' εἶναι
 γὰρ ἀπὸ τὰςδ' ἔνοικοι.

στρ. β'

- παλαιὸν δ' εἰς ἴχνος μετέσταν
 ματέρος ἀνεσθόμους ἐπωπὰς,
 λαμῶνα βουχίλον, ἔνεσσι Ἴῶ
 οἴστρωι ἐρεσσομένα
 φεύγει ἀμαρτίνοος,
 πολλὰ βροτῶν διαμειβομένα
 φύλα, διχθαὶ δ' ἀντίπορον
 γαῖαν ἐν εἴσαι διατέμνουσα πόρον
 κυματῖαν ὀρίζει.

ἀντ. β'

ἰάπτει θ' Ἀείδος δι' ἄγας
 μηλοβότου Φρυγίας διαμπάχ·
 περὰ δὲ Τεύθραντος ἄστυ Μυσῶν,
 Λυδία τ' (ἄγ) γύαλα, 550
 καὶ δι' ὄρων Κιλικίων
 Παμφύλων τε διορηυμένα
 † τὰν ποταμοὺς θ' ἀενάους
 καὶ βαευηλουταν χεῖνα καὶ τὰς Ἀφροδί-
 τας πολύπυρον αἴαν. 555

στρ. γ'

ἰκνεῖται θ' εἰσικνουμένου βέλει
 Βουκόλου πτερόεντος
 Δῖον πάμβοτον ἄλκος,
 λειμῶνα χιονόβοσκον, ἔντ' ἐπερχεται 560
 Τυφῶ μένος
 (χ) ἕδωρ τὸ Νεῖλου νόσοις ἔθικτον,
 μαινομένα πόνοις ἀτίμοις ὀδύναις τε κεντροδα-
 λήτῃσι θυῖας Ἥρας.

ἀντ. γ'

βροτοὶ θ', οἳ γὰρ τὸτ' ἴσαν ἔθνομοι, 565
 χλωρῶι δείματι θυμῶν
 πάλλοντ' ὕψιν ἀήθη,
 βοτὸν ἔκορῶντες θυχερῆς μισόμβροτον,
 τὰν μὲν βοός,
 τὰν θ' αὖ γυναικός· τέρας θ' ἐθάμβου, 570
 καὶ τότε δὴ τίς ἦν ὁ θέλξας πολὺπλαγκτον ἀελίαν
 οἰστροδόνητον Ἴω;

στρ. δ'

δι' αἰῶνος κρέων ἀπαύστου
 Ζεὺς — — υ υ — — 575
 βία θ' ἀπηνάπτωι σθένει
 καὶ σείαις ἐπιπνοίαις
 παύεται, δακρύων θ' ἀπο-
 στάζει πένημον αἰδῶ.
 λαβοῖσα θ' ἔρμα Δῖον ἀψευδαῖ λόγῳ 580
 γείνατο παῖθ' ἀμεμφῆ,

550. τε γύαλα M: corr. Herm.

553. πὰρ ποταμοὺς τ' ἀενάους cj. Robortellus.

ἀντ. δ'

δι' αἰῶνος μακροῦ πάνολθον·
 ἔθηκεν πάσα βοάϊ χρωῖν,
 "φυσιζόου γένος τοδε
 Ζηηός ἐστιν ἀλθεώς."
 τίς γάρ ἦν κατέπαυσεκ "Η-
 ρας νόσουε ἐπιβουλουε;
 Διόε τοδ' ἔργον· καί τοδ' ἦν γένουε λέγων
 ἐε Ἐπαφου κυρήσαιε.

585

στρ. ε'

τίη' ἦν θεῶν ἐνδικωτέροισιν
 κεκλοίμαι εὐλόγωε ἐπ' ἔργοισι;
 αὐτόε δ' πατήρ φυτουργόε αὐτόχειρ ἄναε
 γένουε παλαιόφρωε μέγαε
 τεκτωνε, τὸ πῆν μᾶχαρ οὖριοε Ζεύε.

590

ἀντ. ε'

ὕπ' ἀρχαε δ' οὔτινοε θεοάζων
 τὸ μείον κραεσσόνων κρατύηει·
 οὔτινοε ἀνωθεε ἠμένουε εέβει κάτω.
 πόρεετι δ' ἔργον ὡε ἔποε
 σπεύσαι τι τῶν Βουλιοε φέρει φρήν.

595

- ΔΑ. Θαραείτε, παῖδεε, εὐ τὰ τῶν ἐγχωρίων.
 θεμουε δέδοκται παντελή ψηφίεματα.
 ΧΟ. ὦ χαίρεε πρεεβυ, φίλτατ' ἀγγέλωε ἐμοί,
 ἔηκεε δ' ἡμῖν ποί κεκύρωται τέλοε,
 θεμουε κρατοῦεα χεῖρ ὀηηι πληθεύεται.
 ΔΑ. ἔδοεε Ἄργαιοισιν οὐ διχορρόπωε,
 ἀλλ' ὡετ' ἀκηβῆσαι με γηραιάι φρενί·
 πανθημῖαι γάρ χερσῖ δεειωνύμοισι
 ἔφριεε αἰθῆρ τόνδε κραινόντων λόγον·
 ἡμάε μετοικεῖν τῆεδε γῆε ἐλευθέροισι
 κάρρουειάετοουσ κύν τ' ἀεουλῖαι βροτῶν·
 καί μήτ' ἐνοίκων μήτ' ἐπηλύδων τινά
 ἄγειν· ἐάν δε προεετιῶηι τὸ καρτερόν,
 τὸν μῆ βοηθήεαντα τῶνδε γαμορων
 ἀπιμον εῖηαι κύν φυγῆι θεμηλάτωι.
 τοιάνθ' ἔπεθεε ῥῆεεε ἀμφ' ἡμῶν λέγων
 ἄναε Πελαεεσῶν, Ἰκεῖου Ζηηόε κότομ

600

605

610

615

μέγαν προφωνῶν μήποτ' εἰκόπιν χρόνου
 πόλιν παχύναι, κενικὸν ἀστικόν θ' ἅμα
 λεγῶν διπλοῦν μίαιμα πρὸς πόλεως φανέν
 ἀμύχανον βοσκήμα πιμασθῆς πέλειν. 630
 τοιαῦτ' ἀκούων χερσὶν Ἄργείος λεῶς
 ἔκραν' ἄνευ κλητῆρος ὡς εἶναι τάδε.
 διμηγόρους δ' ἤκουσεν εὐπιθεῖς τροφᾶς
 θάμος Πελασγῶν· Ζεὺς δ' ἐπέκρανεν τέλος.

ΧΟ. Ἄγε θή, λέζωμεν ἐπ' Ἄργείοις 635
 εὐχὰς ἀγαθὰς, ἀγαθῶν ποιὰς,
 Ζεὺς δ' ἐφορεύοι πένιος κενίου
 στόματος τιμὰς ἐπ' ἀληθείαι,
 τέρμον' ἀμειπτον πρὸς ἅπαντα.

στρ. α'

νῦν δὲ ἐμὰν θεοὶ
 Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένοι χεούσας· 632
 μήποτε πυρίφατον τάνδε Πελασγίαν
 τὸν ἄχορον βοᾶς κτίσαι μάχλον Ἄρη, 636
 τὸν ἄρῶτοις κερίζοντα βροτοὺς ἐν ἄλλαις,
 οὐνεκ' ὠικτίσαν ἡμᾶς,
 ψῆφον δ' εὐφρον' ἔθεντο, 640
 αἰδοῦνται δ' ἱκέτας Διός,
 πομπῆν τάνδ' ἀμέγαρτον·

ἀντ. α'

οὐδὲ μετ' ἄρσένων
 ψῆφον ἔθεντ' ἀτιμώσαντες ἔριν γυναικῶν, 645
 Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορά τε σκοπὸν
 δυσπρόλεμον, τὸν οὔτις ἦν θάμος ἔχει
 ἐπ' ὀρόφων μιαίνοντα, βαρὺς δ' ἐφίξει. 651
 ἔζονται γὰρ δμαίμους
 Ζηνὸς Ἰκτορας ἀγνοῦ,
 τοιγάρτοι καθαροῖσι βω-
 μοῖς θεοὺς ἀρέσονται, 655

στρ. β'

τοιγὰρ ὑποσκίων
 ἐκ στόματων ποτάσσει φιλότιμος εὐχά-
 μήποτε λοιμὸς ἀνδρῶν

630. νῦν ὅτε καὶ M. Badham corr.

634. τὰν Πελασγίαν πόλιν M: corr. Klassen.

635. ἄχορον βοᾶν M: corr. Kruse.

647. πράκτορ' ἐπισκοπὴν cj. Paley.

ΙΚΕΤΙΑΕΣ

21

τάνδε πόλιν κενώσαι
 μηδ' ἐπιχωρίοις (στάσις)
 πτωμασιν αἱματίσαι πέδον γὰρ,
 ἕβας δ' ἄνεος ἄδρεπτον
 ἔστω, μηδ' Ἀφροδίτας
 εὐκάρων βροτολοιγὸς Ἄ-
 ρης κέρσειεν ἄωτον.

660

665

ἀντ. β'

καὶ γεραροῖα προ-
 σβυτοδόκοι γεμόντων θυμέλαι προπόντως,
 τὼς πόλις εὐ νέμοιτο
 Ζῆνα μέγα κερβόντων,
 τὸν κένιον δ' ὑπερτάτως,
 θεσ πολικῶι νόμωι αἴσαν ὄρθοι.
 τικτεσθαι δὲ φόρους γὰρ
 ἄλλους εὐχόμεσ' αἰεὶ,
 Ἄρτεμι δ' ἐκάταν γυναι-
 κων λόχους ἐφορεύειν.

670

675

στρ. γ'

μηδέ τις ἀνδροκμῆς
 λοιγὸς ἐπελθέτω τάνδε πόλιν θαῖζων,
 ἄχορον ἀκίθαριν θακρυογόνον Ἄρη
 βοαν τ' ἐνθῆμον ἐξοπλίζων
 κούσων δ' ἐσμὸς ἀπ' ἀστῶν
 Ἰσοι κρατὸς ἀπερπῆς
 εὐμενῆς δ' ὁ Λύκειος ἔ-
 στω πάσαι νεολαῖαι.

680

685

ἀντ. γ'

καρποτελῆ δέ τοι
 Ζεὺς ἐπικραϊνέτω φέρματι γῆν πανώροισι
 πρόνομα δὲ βότ' ἀγροῖς πολύγωνα τελέσοι
 τὸ πᾶν τ' ἐκ θαμνόνων λάχοισιν.
 εὐφάμοισι δ' ἐπὶ βωμοῖς
 μοῦσαν θείατ' αἰδοῖ
 ἀγνῶν τ' ἐκ στομάτων φερέ-
 στω φάμα φιλοφόρμιγε.

690

695

669. θυμέλαι φλεγόντων M : corr. Tucker.

672. ὑπερτάτων M : corr. Ahrens.

691. δὲ βρότατος M : corr. Tucker.

στρ. δ'

φυλάσσοι τ' ἀτρεμαῖα τιμάς
 το δάμιον, τὸ πτόλιμ κρατῦνει,
 προμαεῖς εὐκοινόμητις ἀρχαῖ
 700
 κενοισί τ' εὐχυμβολοῦς,
 πρὶν ἐποπλίζειν Ἄρη,
 δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν.

ἀκτ. δ'

θεοὺς δ', οἳ γὰρ ἔχουσι, ἀεί
 705
 τίοιεν ἐγχωρίους πατρωιαῖς
 θαφνηφόροις βουθύτοις τιμαῖς,
 τὸ γὰρ τεκόντων σέβας
 τρίτον τόδ' ἐν θεσμίοις
 Δίκας γέγραπται μεγιστοτίμου.

- ΔΑ. Εὐχὰς μὲν αἰνώ τάσδε εὐφρονας, φίλαι
 710
 ὑμεῖς δὲ μὴ τρέχῃτ' ἀκούσασαι πατρὸς
 ἀπροδοκίτους τούσδε καὶ νέους λόγους,
 ἱκεταδόκου γὰρ τῆσδ' ἀπὸ σκοπῆς ὄρω
 τὸ πλοῖον. εὐχμημον γάρ, οὐ με λανθάνει
 715
 στολμοὶ τε λαίφους καὶ παραρρύσεις νέως,
 καὶ πρῶιρα πρόσθεν ἔμμοι βλέπουσ' ὁδόν,
 οἶακος εὐθευτήρος ὑστάτου νέως
 ἔσαν καλῶς κλύουσα, τοῖσιν οὐ φίλη,
 πρέπουσα δ' ἄνδρες νάϊοι μελαγχίμοις
 720
 γυῖοις λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν,
 καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἢ ἴπικουρία
 εὐπρεπτος· αὐτὴ δ' ἄγεμῶν ὑπὸ χεῖρα
 στείλασα λαῖφος παγκρότως ἐρέσεται,
 ἀλλ' ἠσύχως χρῆ καὶ σεσωφρονισμένως
 725
 πρὸς πρᾶγμα ὀρώσας τῶνδε μὴ ἀμελεῖν θεῶν.
 ἐγὼ δ' ἄρωγούς κτηνδίκους θ' ἴστω λαβῶν.
 Ἰσως γὰρ ἂν κήρυξ τις ἢ πρέσβυς μόλοι,
 ἔγειν θελοντες ρυσίων ἐφάπτορες·
 ἀλλ' οὐδὲν ἔσται τῶνδε· μὴ τρέχῃτέ μιν.
 730
 ὁμῶς ἄμεινον, εἰ βραδύνομεν βοῆι,
 ἀλκῆς λαθέσθαι τῆσδε μηδαμῶς ποτέ,
 εἴρσει. χρόνῳ τοι κυρίῳ τ' ἐν ἡμέραι
 θεοῦς ἀτίζων τις βροτῶν δώσει δίκην.

698 ἀτιμίας τιμάς M : corr. Butler. 700. προμῆνευς M
 corr. Hegm. 718. κλύουσα τῶς ἂν M. corr. Tucker.
 727. πρέσβη M : corr. Turneb.

- ΧΟ. πάτερ, φοβοῦμαι, νῆες ὡς ὠκύπτεροι
ἦκουσι· μήκος δ' οὐδὲν ἐν μέσῳ χρόνου. 735

στρ. α'

περίφοβόν μ' ἔχει τάρβος, ἐπιτύμως
πολυδρόμου φυγᾶς ὄφελος εἴ τί μοι
παραίχομαι, πάτερ, δείματι.

- ΔΑ. ἐπεὶ τελεία ψῆφος Ἄργείων, τέκνα,
θάρσει, μαχοῦνται περὶ σέθεν, σάφ' οἶδ' ἐγώ. 740

- ΧΟ. ἐτωλός ἐστι μάργον Αἰγύπτου γένος
μάχης τ' ἄπληστον· καὶ λέγω πρὸς εἰδότα.

ἀντ. α'

δοριπαγεῖς δ' ἔχοντες κυανώπιδας
κῆας ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ
πολεῖ μελαγχίμῳι συν στρατῶι.

- ΔΑ. πολλοὺς δέ γ' εὐρίσκουσιν ἐν μεσημβρίας
θάλας βραχίον' εὐ κατερρινημένους. 745

- ΧΟ. μόνην δὲ μὴ πρόλειπε· λίσσομαι, πάτερ,
γυνη μονωθεῖς οὐδεν' οὐκ ἔνεστ' Ἄρης.

στρ. β'

οὐλόφρονες δὲ καὶ θολιομήτιδες
θυσάγνοις φρεσίν,

750

- ΔΑ. καλῶς ἂν ἡμῖν συμφέροι ταῦτ', ὦ τέκνα,
εἰ σοὶ τε καὶ θεοῖσιν ἔχθαιροῖατο.

- ΧΟ. οὐ μὴ τριαῖνας τάςδε καὶ θεῶν σέβῃ
δείσαντες ἡμῶν χειρ' ἀπόσχωνται, πάτερ. 755

ἀντ. β'

περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρῳι μένει
μειμαργωμένοι

κυμοθρασεῖς, θεῶν ἐπαῖοντες οὐδέν.

- ΔΑ. ἀλλ' ἔστι φήμη κρείσσονας λύκους κυνῶν
εἶναι· Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ σάχυν. 760

- ΧΟ. ὡς καὶ ματαιῶν ἀνοσίῳν τε κνωδάων
ἔχοντας ὀργὰς χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

- ΔΑ. οὔτοι ταχεῖα ναυτικοῦ στρατοῦ στολή.

οὐδ' ὄρμος, οὐδὲ πεισμάτων σωτηρία 765
 ἐς γῆν ἐνεγκεῖν, οὐδ' ἐν ἀγκυρουχίαις
 θαρσοῦσι ναῶν ποιμένες παραυτίκα,
 ἕλλως τε καὶ μολόντες ἀλίμενον χεῶνα
 ἐς νύκτ' ἀποστείχοντος ἡλίου, φιλεῖ 770
 ὠδῖνα τίκτειν νῦν κυβερνήτη σοφῶι.
 οὕτω γένοιτ' ἦν οὐδ' ἦν ἔκβασις στρατοῦ
 καλή, πρὶν ὄρμωι ναῦν θρασυθεῖναι. εὐ δὲ
 φρόνει μὲν ὡς ταρβοῦσα μὴ ἀμελεῖν θεῶν·
 πράξας ἀρωγῆν· ἔγχελον δ' οὐ μέμψεται
 νόλις γέρονθ', ἄβῶντα δ' εὐγλώσσωι φρενί. 775

στρ. α'

ΧΟ. Ἴω γὰρ βοῦνι, πάνδικον ἐβας,
 τί πεισόμεσθα; ποῖ φύγωμεν Ἀπίας
 χεῶνός, κελαινὸν εἴ τι κεθεός ἐστί που;
 μέλας γενοίμην καπνός 780
 νέφεσσι γειτονῶν Διός·
 τὸ πᾶν δ' ἄφαντος ἀμπετῆς ἕϊστος ὡς
 κόνις ἄτερος πτερύγων ὀλοίμην.

ἀντ. α'

ἄφυκτον δ' οὐκέτ' ἦν πέλοι κέαρ,
 κελαινόχρως δὲ πάλλεται μου καρδία. 785
 πατρὸς σκοπαὶ δέ μ' εἶλον· οἴχομαι φόβωι.
 θέλωμιν δ' ἦν μορσίμου
 βρόχου τυχεῖν ἐν ἀρτάναις,
 πρὶν ἄνδρ' ἀπευκτὸν τῶιδε χρυμφεῖναι χροῖ· 790
 πρόπαρ θανοῦσας δ' Ἄϊδας ἀνάσσοι.

στρ. β'

πόθεν δέ μοι γένοιτ' ἦν αἰθέρος θρόνος,
 πρὸς ὅν νεφῶν ὑδρηλὰ γίγνεται χιών,
 ἢ λισσὰς αἰγίλιψ ἀπρόσ-
 δαικτος οἰόφρων κρεμάς 795
 γυλιὰς πέτρα, βαθεῦ
 πτώμα μαρτυροῦσά μοι,
 πρὶν θαῖκτορος βίαι
 καρδίας γάμου κυρῆσαι;

765. πείσματ' εὐναστήρια cj. Merkel. Fort. σωτήρια.

784. νόαρ pro κέαρ cj. Herm.

793. νέφη δ' M : corr Enger : νέφη μυθηλά cj. Tucker.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

25

ἀντ. β'

κυσίν θ' ἔπειθ' ἔλωρα κάπιχωρίοις 800
 ὄρνιθα δειπνον οὐκ ἀναίνομαι πέλειν,
 τὸ γὰρ θανεῖν ἐλευθεροῦ-
 ται φιλαιάκτων κακῶν·
 ἐλεύθω μόρος, πρὸ κοί-
 τας γαμηλίου τυχῶν. 805
 τίνα (θ') ἔτ' ὄμφυγας πόρον
 τέμνω γάμου λυτῆρα;

στρ. γ'

Ἰυσε θ' ὄμφαν οὐράνια,
 μελη θεοῖσι λιτανά·
 τέλεα δὲ πῶς πελόμενά μοι; 810
 λυσιμα μάχμα θ' ἔπιδα, πάτερ,
 βίασα μὴ φαιδροῖς ὄρων
 δμμασιν ἐνδίκοις.
 σεβιζου θ' ἰκέτας εἴσθην, 815
 γαῖαοχε παγκρατὲς Ζεῦ.

ἀντ. γ'

γένος γὰρ Αἰγύπτιον ὕβριν
 θυσοιστον ἄρσενογενὲς
 μετὰ με θρόμοισι θιόμενοι
 φυτάδα μάταισι πολυερόσις 820
 βίασα θιζηται λαβεῖν.
 σον θ' ἐλίπαν ζυγόν
 ταλάντου, τί θ' ἄνευ εἴσθην
 θεατοῖσι τέλειόν ἐστιν;

Ο' ό ό ά ά ά. 825
 ὅδε μάρπιτι νάϊος γάϊος,
 τῶν πρὸ μάρπιτι κάμκοις. ἰόφ.
 † ἄμ . . . αὔθι κάκκας νυ·
 θυταν βοῶν ἀμφαίνω,
 ὄρω τάδε φροίμια † ηράσαν πόνων 830
 βιαίων ἐμῶν. ἦε ἦε.

800, τίνα ὄμφ' αὐτῆς ἐπὶ M · corr. Weil. 808, ὄρανια
 j. Dind. 820, φυτάδ' ἀλαλαῖσι cj. Tucker. 828, Fort.
 μμασιν θ' αὔθι καβββα κῶν. 829, εἰδυῖα cj. Schwerdt.

βαῖνε φυγᾷ πρὸς ἀλκάν·
 βλοσυρόφρονα χλιδαί,
 δυσφρα ναῖ κᾶν γᾶι.
 γαί᾽ ἄναξ προτάσσει. 835

ΚΗΡΤΞ.

κούσσε κούσε᾽ ἐπὶ βᾶριν ὄπως ποδῶν.
 οὐκοῦν οὐκοῦν
 τιλμοὶ τιλμοὶ καὶ σπριμοί,
 πολυαίμων φόνιος 840
 ἀποκοπὰ κρατός,
 κούσσε κούσε᾽ δλύμεναι δλόμεν᾽ ἐπὶ ἀμίδα.

ΣΤΡ. Α΄

ΧΟ. εἰς᾽ ἀνὰ πολύρυτον
 ἀλμῆκτα πόρον
 δεσποσίω κὺν ὕβρει 845
 γαυφοδέτωι τε δόρει διώλου.
 ΚΗ. αἴμονες ὡς ἐπὶ ἀμίδα
 † κενδουπιατάπιτα.
 ΧΟ. κελεύω † βία μεθέσσει
 ἴχαρ φρενὶ τ᾽ ἄταν. 850
 ΚΗ. ἰω ἰώ,
 λείφ᾽ ἔδρανα, κί᾽ ἐς δόρυ,
 † ἀτιέτ᾽ ἀνὰ πόλιν εὐρεβῶν.

ἌΝΤ. Α΄

ΧΟ. μήποτε πάλιν ἴδοιμ᾽
 ἀλφεσίβοιον ὕδωρ, 855
 ἐθεσ ἀεκόμενον
 ζώφυτον αἶμα βροτοῖσι θάλλει.
 ΚΗ. ἄρειος ἐγὼ βαθυχαῖας
 βαθείας βαθείας
 γέμων, εὐ δὲ ναῖ ναῖ 860
 βάσει τάχα
 εέλεος ἀθέλεος.

847, 848. θίσμιόν ε᾽ ἐς ἕμαλ' ἴζω κύδην· ἀπιτέ᾽ ἀπιτέα εἰ.
 Weil. 853. Fort ἄπιτα τᾶμ' ἀγώ, πόλιν εὐρεβων.

859-861. ἄρειος ἐγὼ βαθυχαῖος βαθείας βαθείας γέρον Μ.
 corr. L. C.

βίαι βίαι τε πολλὰι φροῦδα
βατασι + βαθυμίτροκακά παθῶν
όλομεναι παλάμαις.

865

στρ. β'

ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ.
αἶ γαρ δυσπαλάμως ὄλοιο
δι' ἀλίρρυτον ὄλος,
κατὰ Καρνηδόμιον
χῶμα πολύψαμμον ἀλαθείς
ἀερίαισιν αὔραις.

870

ΚΗ. Ἰυζε καὶ λάκαζε καὶ κάλει θεοῦς.
Αἴγυπτιαν γὰρ βάρην οὐχ ὑπερεορεῖ.
(Ἰυζε καὶ βόα) πικρότερ' ἀχέων οἰζύος ὄνομ' ἔχων. 875

ἀντ. β'

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ,
λυμας εἰς εὐὴ πρὸ γῆς ὑλάσκων·
περὶ, χάμψα, βρυάζεις·
ὅς ἐπωπῆι ε', ὁ μέγας
Νεῖλος ὑβρίζοντά ε' ἀποτρέ-
ψειεν εἵστον ὕβριν.

880

ΚΗ. βαίναςιν κελεύω βάρην εἰς ἀμφίστροφον
ὄσον τάχιστα· μηδέ τις σχολαζέτω.
ὄλκη γὰρ οὔτοι πλόκαμον οὐδάμ' ἄζεται.

στρ. γ'

ΧΟ. οἰοῖ, πάτερ, βρέτεος ἄρος
ἄτα. μάλα δ' ἄγει,
δραχνοσ ὡς βιάδην,
ἄναρ ἄναρ μέλαν.
ὄτοτοτοῖ.

885

μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βύαν
φοβερὸν ἀποτρεπε,
ὦ βᾶ, Γᾶς παῖ, Ζεῦ.

890

ΚΗ. οὔτοι φοβοῦμαι θαμιονας τοὺς ἐπεάδε·
οὐ γάρ μ' ἔαρεψαν, οὐδ' ἐγίρασαν τροφήν.

863 865. φροῦδα βατέα βαθυμίδων cj. Enger : πρόκακα πάσε' ἀλάμεναι cj. W. - παλάμασι ἐμαῖς cj. Donaldson.

804, 865. καταβα εὐ, μή τι κακὸν πάθεις ἐλκομένα παλά-
μαις ἐμαῖς cj. Tucker 871. εὐρείαις εἰν αὔραις M.

875. Ἰυζε καὶ πικρότερον οἰζύος νόμον cj. Tucker : fort.
(πρὸς ταῦτα) πικρότερ' οἰζυος νόμον χέον.

878. περιχαμητὰ βρ. M : corr. R. Ellis.

879. δσ

ἀντ. γ'

- ΧΟ. μαιμάϊ πέλας δίπους ἔφικε, 895
 ἔχιθνα δ' ὥς μέ τις
 ποτιδακοῦς ἔχει
 ὄτοτοτοῖ.
 μᾶ Γᾶ μᾶ Γᾶ, βύσση
 φοβερὸν ἀπότρεπε, 900
 ὦ βᾶ, Γθε παῖ, Ζεῦ.
 ΚΗ. εἰ μή τις ἐς ναῦν εἶσιν αἰνέσας τάδε,
 λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. 903

στρ. δ'

- ΧΟ. ἰὼ πόλεως ἀτοὶ πρόμοι, δάμναμαί.
 ΚΗ. ἔλθειν ἔοιχ' ὑμᾶς ἀποσπάσας κόμης, 909
 ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξύ τῶν ἐμῶν λόγων. 910

ἀντ. δ'

- ΧΟ. διωλόμεσθε· ἔελπτ', ὄνασ, πάσχομεν.
 ΚΗ. πολλοὺς ἔνακτας, παῖδας Αἰγύπτου, τάχα 905
 ὄψεσθε· θαρσείτ', οὐκ ἔρεϊτ' ἀναρχίαν. 906
- ΒΑ. Οὗτος, τί ποιεῖς; ἐκ ποίου φρονήματος
 ἀνδρῶν Πελασγῶν τήνδ' ἀτιμάζεις χεῖρα;
 ἀλλ' ἢ γυναικῶν ἐς πόλιν δοκεῖς μολεῖν;
 κάρβανος ὦν δ' Ἑλλήσιν ἐγχλίας ἔγαν·
 καὶ πόλλ' ἀμαρτῶν οὐδεν ὤρωσας φρενί. 915
- ΚΗ. τί δ' ἀμπλάκηται τῶνδ' ἐμοὶ δίκης ἕτερ;
 ΒΑ. ζήνος μὲν εἶναι πρόωτον οὐκ ἐπίστασαι,
 ΚΗ. πῶς δ' οὐχί; τᾶμ' ὀλωλόσ' εὐρίσκων ἄγω.
 ΒΑ. ποίοισιν εἰπῶν προζένοισ ἐγχωριοῖς;
 ΚΗ. Ἑρμῆι μεγίστωι προζένωι μαστηρίωι, 920
 ΒΑ. θεοῖσιν εἰπῶν τοὺς θεοὺς οὐδεν σεβει.
 ΚΗ. τοὺς ἀμφὶ Νεῖλον θαίμονας σεβίζομαι.
 ΒΑ. οἱ δ' ἐθεσδ' οὐδέην, ὡς ἐγὼ σεθεν κλύω.
 ΚΗ. ἄγοιμ' ἄν, εἴ τις τάσδε μὴ 'χαιρήσεται.
 ΒΑ. κλάοις ἄν, εἰ ψαύσειας, οὐ μάλ' ἐκ μακράν. 925
 ΚΗ. ἤκουσα τοῦπος οὐδαμῶς φιλόξενον.
 ΒΑ. οὐ γὰρ ξενοῦμαι τοὺς θεῶν συλήτορας.
 ΚΗ. λέγοιμ' ἄν ἐλεῶν παισὶν Αἰγύπτου τάδε.
 ΒΑ. ἀβουκόλητον τοῦτ' ἐμῶι φρονήματι.
 ΚΗ. ἀλλ' ὡς ἦν εἶδωσ ἐπνέπω σαφέστερον — 930

909, 910; 905, 906, transposuit Herm.
 918, τὰπολωλόσ' εὐρίσκων ἐγὼ M : corr. Porson.

- καὶ γὰρ πρέπει κήρυκ' ἀπαγγέλλειν τορῶς
 ἕκαστα — πῶς φῶ πρὸς τίνος τ' ἀφαιρέσεις
 ἦκειν γυναικῶν αὐτανέψιον στόλον;
 οὗτοι δικάσαι ταῦτα μαρτύρων ὑπο
 ἼΑρης τὸ νεῖκος θ' οὐκ ἐν ἀργύρου λαβῆι 935
 ἔλυσεν· ἀλλὰ πολλὰ γίγνεται πάρος
 περὶ αὐτῶν ἀνδρῶν κάπολακτικμοὶ βίου.
- ΒΑ.** τί σοι λέγειν χρὴ τοῦνομ'; ἐν χρόνῳ μακρῶν
 εἶσαι σύ τ' αὐτὸς χοῖ κινέμποροι σέθεν,
 ταύτας θ' ἐκούσας μὲν κατ' εὐνοίαν φρενῶν 940
 ἄγοικ' ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίσει λόγος.
 τοιαῦτε δημόπρακτος ἐκ πόλεως μία
 ψήφος κέκρανται, μήποτ' ἐκδοῦναι βίαι
 στόλον γυναικῶν· τῶνθ' ἐφέλωται τορῶς
 γόμφος διαμπάς, ὡς μένειν ἀραρότως. 945
 ταῦτ' οὐ πίναξίν ἐστιν ἐπιγεγραμμένα
 οὐδ' ἐν πτυχαῖς βιβλῶν κατεσφραγισμένα,
 σαφῆ θ' ἀκούσις ἐξ ἐλευθεροστόμου
 γλώσσης κομίζου θ' ὡς τάχιςτ' ἐξ ὀμμάτων.
- ΚΗ.** ἔοιγμεν ἤδη πόλεμον ἀρεῖσθαι νέον, 950
 εἶν δὲ νίκη καὶ κράτος τοῖς ἄρσεσιν.
- ΒΑ.** ἄλλ' ἄρσενάς τοι τῆσδε γῆς οἰκίτορας
 εὐρήσεται οὐ πίνοντας ἐκ κριῶν μέθυ.
- Τυχεῖς δὲ πάσαι σὺν φίλαις ὀπίσθαι
 ἑράδος λαβοῦσαι στείχεται εὐερκῆ πόλιν,
 πύργων βαθεῖαι μηχανῆι κεκλιμένην.
 καὶ δώματ' ἐστὶ πολλὰ μὲν τὰ δῆμια,
 δεδωμάτωμαι θ' οὐδ' ἐγὼ σικκρῆι χερὶ
 ἔνε' ὕμῃν ἔστιν εὐτύκουσ καίειν δόμους 955
 πολλῶν μετ' ἄλλων· εἰ δέ τις μείζων χάρις,
 πάρεστιν οἰκεῖν καὶ μονορρύθμους δόμους,
 τούτων τὰ λώιστα καὶ τὰ συμμδέεστα,
 πάρεστι, λωτίσασθε. προστάτης θ' ἐγὼ
 ἄστοί τε πάντες, ὡς περ ἕδε κραίνεται
 ψήφος· τί τῶνδε κυριωτέρους μένεισ; 960
- ΧΘ.** ἀλλ' ἄνητ' ἀγαθῶν ἀγαθοῖα βρύσις,
 διὲ Πελασγῶν.
 πέμψον δὲ πρόφρων δεῦρ' ἡμέτερον
 πατέρ' εὐθαρσῆ
 Δαναῶν, πρόνοον καὶ βούλαρχον.

937. Βίον Plutarch.

950. Ἴσται μὲν τάθ' ἤδη η, ἐρεκθε η, Μ; σοιτ. Cobet.

962. ἀποσσι λαοφόρων αὐτῶν.

- τοῦ γὰρ προτέρα μήτις, ὅπου χρῆ
 δώματα ναίειν, καὶ τόπος εὐφρων.
 πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἄλλοθροοῖς
 εὐτυκας· εἶν δὲ τὰ λώιστα, 970
 σὺν τ' εὐκλείαι καὶ ἀμηνίτῳ
 βάσει λαῶν ἐν χώρῳ 975
 τάσσεσθε, φίλαι δμῶϊδες, οὕτως
 ὡς ἐφ' ἐκάστη διεκλήρωσεν
 Δαναὸς θεραποντίδα φερνήν.
- ΔΑ. Ὅ παῖδες, Ἄργείοισιν εὐχεσθαι χρεῶν 980
 εὐαῖν τε λείβειν ἅ', ὡς θεοῖς Ὀλυμπίοις,
 σπονδάς, ἐπεὶ σωτῆρες οὐ διχορρόπως,
 καὶ μου τὰ μὲν πρᾶχθέντα πρὸς τοὺς ἔπτενεῖς
 φίλους πικρῶς ἤκουσαν αὐτανεψίοις·
 ἐμοὶ δ' ὀπαδοὺς τοῦσδε καὶ δορυεσσοὺς 985
 ἔτασαν, ὡς ἔχομι τιμὴν γέρας,
 καὶ μὴτ' ἀέλπτως δορικανεῖ μόρωι θανάων
 λάθομι, χώραι δ' ἄχος ἀείζων πέλοι,
 †τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνή φρενὸς
 χάριν σέβεσθαι τιμιωτέραν ἐμοῦ, 990
 καὶ ταῦθ' ἔμ' ἐγγράψασθε πρὸς γεγραμμένοις
 πολλοῖσιν ἄλλοις σωφρονίσμασιν πατρός,
 ἀγνώθ' ὀμιλον ὡς ἐλέγχεσθαι χρόνῳ.
 πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλώσσαν εὐτυκον φέρει
 κακὴν, τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμα πῶς. 995
 ὑμᾶς δ' ἐπαινῶ μὴ κατασχύνειν ἐμὲ,
 ὥραν ἔχουσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς.
 τέρειν' ὀπωρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,
 θῆρες δὲ κηραίνουσι καὶ βροτοί, τί μὴν;
 καὶ κνωθαλα πτεροῦντα καὶ πεδοστῖβλ, 1000
 καρπωματα στάζοντα κηρύσσει Κύπρις
 κάλωρα κωλύουσιν ἴθωσμένειν ἐρῶ·
 καὶ παρθένων χλιδαῖσιν εὐμόρφοις ἐπι
 πᾶς τις παρελθὼν ἔμματος θελκτήριον
 τόπευμ' ἔπεμψεν, ἱμέρου νικώμενος. 1005
 πρὸς ταῦτα μὴ πάθωμεν ὦν πολὺς νόμος,
 πολὺς δὲ νότος εἶνεκ' ἠράων θορί,
 μὴδ' αἰσχος ἡμῖν, ἠδονὴν δ' ἐχέροῖς ἐμοῖς
 πράζωμεν. οἴκησις δὲ καὶ διπλὴ πάρα·

976. ἐγχώρων cj. Tucker.

987. μὴδ' ἐκ ἀέλπτων cj. Weil.

999. θήραις cj. Tucker · θεοῖς cj. Mart n.

1002. Fort. κάλωρα κωλυουσα προσμενεῖν Ἔρων.

ΙΚΕΤΙΔΕΣ

31

τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοί, 1010
 οἰκεῖν λάτρων ἄτερθεν· εὐπετῆ ταδε,
 μόκον φύλασαι τάσδ' ἐπιστολάς πατρός,
 τὸ σωφρονεῖν τιμῶσα τοῦ βίου πλέον.
 ΧΟ. τὰλλ' εὐτυχοῖμεν πρὸς θεῶν Ὀλυμπιῶν·
 ἑμῆς δ' ὀπώρας εἴνεκ' εὐσάρκει, πατερ, 1015
 εἰ γάρ τι μὴ θεοῖς βεβουλευται νέον,
 Ἰχνησ τὸ πρόσθεν οὐ διαστρεψω φρενός.

στρ. α'

ἴτε μὲν ἄστυάνακτας
 μάκαρας θεούς γανῶντες
 πολιούχους τε καὶ οἱ χεῦμ' Ἐρασίηου 1020
 περιναίονται παλαιόν,
 ὑποδέξασθε (δ') ὄπαδοί
 μέλος· αἶνος δὲ πόλιν τάνδε Πελασγῶν
 ἔχέτω, μὴδ' ἔτι Νείλου 1025
 προχοῆς σέβωμεν ὕμνοισ·

ἀκτ. α'

ποταμοὺς δ' οἱ διὰ χώρας
 σελειδὸν πῶμα χέουσι
 πολύτεκνοι, λιπαροῖς χεύμασι γαίας
 τοδε μελισσοντες οὐδας, 1030
 ἐπίδοι δ' Ἄρτεμις ἀγνά
 στολον αἰκτιζομένα, μὴδ' ὑπ' ἀνάγκας
 τέλος ἔλθοι Κυθερείας·
 στυγερώων πέλοι τὸδ' ἄθλον.

στρ. β'

Κύπριδος (δ') οὐκ ἀμελεῖ θεμιδὸς ἔδ' εὐφρων, 1035
 δύναται γὰρ Διὸς ἄγχιστα σὺν Ἥραι
 τιεται δ' αἰολόμητις
 θεὸς ἔργοις ἐπὶ σκινοῖς,
 μετακοῖνοι δὲ φίλαι ματρὶ πάρεσιν
 Πόθος (δι) τ' οὐδὲν ἔπαρνον 1040
 τελεσθε σελκτορι Παιεοῖ,
 δεδοται δ' Ἀρμονίαι μοῖρ' Ἀφροδίτας
 ψεδυραὶ τρίβοι τ' ἐρώτων.

1018. ἄστυδ', ἄνακτας cf. Tucker.
 1033. γάμος ἔλθοι M: corr. Weil.

ἀντ. β'

φυγάδεσσιν δ' ἐπιπνοίας κακά τ' ἄλγη
 πολέμους ε' αἰματόεντας προφοβοῦμαι. 1045
 τί ποτ' εὐπλοῖαν ἔπρασαν
 ταχυπόμοιαι διωγμοῖς;
 ὅ τί τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοίτ' ἔν·
 Διὸς οὐ παρβατός ἐστιν
 μεγάλα φρήν ἀπέρατος· 1050
 μετὰ πολλῶν δὲ γάμων ἔδε τελευτὰ
 προτερᾶν πέλοι γυναικῶν.

στρ. γ'

ὁ μέγας Ζεὺς ἀπαλέξαι
 γάμον Αἰγυπτογενῆ μοι. —
 τὸ μὲν ἦν βέλτατον εἶν. 1055
 εὐ δὲ θέλγοις ἦν ἄελεκτον. —
 εὐ δέ γ' οὐκ οἶσα τὸ μέλλον.

ἀντ. γ'

τί δὲ μέλλω φρένα Δίαν
 καθορᾶν, ὅψιν ἄβυσσον; —
 μέτριον νῦν ἔπος εὐχαι. 1060
 τίνα καιρόν με διδάσκεις; —
 τὰ θεῶν μὴδὲν ἀγάζειν.

στρ. δ'

Ζεὺς ἄναξ ἀποστεροί-
 η γάμον δυσάνορα
 δάϊον, ὅσπερ Ἴω 1065
 πημονᾶς ἐλύσατ' εὐ
 χαιρὶ παιωνίαι κατασχεσῶν,
 εὐμενεῖ βίαι κτίσας.

ἀντ. δ'

καὶ κράτος νέμοι γυναι-
 ζῖν· τὸ βέλτερον κακοῦ
 καὶ τὸ δίμορον αἰνῶ,
 καὶ δίκαι δίκας ἔλε-
 σεαι πῦν εὐχαῖς ἐμαῖς, λυτηρίαις
 μαχαναῖς θεοῦ πάρα. 1070

1067. καταστροφάν cj. Heron. : κατάστασιν cj. Tucker.

ΑΙΣΧΥΛΟΥ

ΠΕΡΣΑΙ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ

ΑΤΟΣΣΑ

ΑΓΓΕΛΟΣ

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

ΞΕΡΞΗΣ

ΧΟΡΟΣ

Τάδε μὲν Περσῶν τῶν οἰχομένων
 Ἑλλάδ' ἕς αἶσαν πιστὰ καλεῖται,
 καὶ τῶν ἀφνεῶν καὶ πολυχρύσων
 ἰδράνων φυλακες, κατὰ πρεσβειαν
 οὐς αὐτὸς ἄναξ Ξέρξης βασιλεὺς
 Δαρειογενῆς 5
 εἴλετο χώρας ἐφορεύειν.
 ἀμφὶ δὲ νόστῳ τῷ βασιλείῳ
 καὶ πολυχρύσου στρατιᾶς ἤδη
 κακάμαντις ἄγαν ὀρσολοπεῖται 10
 θυμὸς ἔσωθεν·
 πᾶσα γὰρ ἰσχὺς Ἀσιατογενῆς
 ὠιχῶκε, νέον δ' ἄνδρα βαῦζει,
 κούτε τις ἄπτελος οὔτε τις ἰππεύς
 ἄστῳ τὸ Περσῶν ἀφικνεῖται 15
 οἷτε τὸ Σούων ἠδ' Ἀγβατάνων
 καὶ τὸ παλαιὸν Κίσιον ἔρκος
 προλιπόντες ἔβαν,
 οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,
 πεζοὶ τε βάδιη 20
 πολέμου στίφος παρέχοντες·
 οἶος Ἀμίστρης ἠδ' Ἀρταφρένης
 καὶ Μεγαβάτης ἠδ' Ἀστάσπης,
 ταταὶ Περσῶν,
 βασιλῆς βασιλέως ὑποχοὶ μεγάλου,
 σούηται, στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, 25
 τοξοδάμαντες τ' ἠδ' ἵπποβάται,
 φοβεροὶ μὲν ἰδεῖν, δεινοὶ δὲ μάχην
 ψυχῆς εὐτλήμονι δόκηι·

17. κίσιον M : corr Blomfield.

28. ἀμίστρης M : ἀμίστρης

- Ἄρτεμβάρης θ' Ἴππιοχάρμης
 καὶ Μασίστῃς, ὃ τε τοσοδάμας 30
 ἐσθλὸς Ἰμαῖος, Φαρανδάκης θ',
 Ἰππῶν τ' ἐλάτηρ Κοσθάνης,
 ἄλλους θ' ὁ μέγας καὶ πολυθρέμμων
 Νεῖλος ἐπεψεν· Κοισικάνης,
 Πηγασταγῶν Αἰγυπτογενής, 35
 ὃ τε τῆς ἱερᾶς Μέμφιδος ἄρχων
 μέγας Ἀρσάμης, τὰς τ' ὠκυγίους
 Θήβας ἐφέπων Ἀριόμαρδος,
 καὶ ἐλειοβάται νῶν ἐρέται
 δεινοὶ πλῆθός τ' ἀνάριθμοι, 40
 ἀβροδιαίτων θ' ἔπεται Λυδῶν
 ὄχλος, οἷτ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς
 κατέχουσαν ἔθνος, τοὺς Μιτροσαθῆς
 Ἄρκτηύς τ' ἀγαθός, Βασιλῆς διοποι,
 καὶ πολύχρυσοι Σάρδεις ἐπόχους 45
 πολλοῖς ἄρμασιν ἐπορουῶσιν,
 θίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,
 φοβερὰν ὄψιν προσιδέσσει,
 στεῦ[ν]ται θ' ἱεροῦ Τιμῶλου πελάται
 ζυγὸν ἀμφιβαλεῖν δουλίον Ἑλλάδι, 50
 Μαρδῶν, Θάρυβις, λογγῆς ἔκμονες,
 καὶ ἀκοπισταὶ Μυσοὶ· Βαβυλῶν θ'
 ἠ πολύχρυσος πάμμικτος ὄχλος
 πέμπει εὐρῆην, νῶν τ' ἐπόχους
 καὶ τοζουλκῶι λίματι πιστούς· 55
 τὸ μαχαιροφόρον τ' ἔθνος ἐκ πάσης
 Ἀσίας ἔπεται
 θειναῖς Βασιλέως ὑπὸ παιπαῖς.
 τοιόηδ' ἔθνος Περσίδος αἴας
 οἷχεται ἀνδρῶν, 60
 οὐς περὶ πᾶσα χεῶν Ἀσιᾶτις
 ἐρέψασα πρόθωι στένεται μαλερώι,
 τοκέες τ' ἄλοχοί θ' ἠμερολετθὸν
 τείνοντα χρόνον τραπέονται.
- στρ. α'
- Πιπέρακεν μὲν ὁ περσέπτολις ἦδη 65
 Βασίλειος στρατὸς εἰς ἀν-
 τίπορον γείτονα χώραν,

30. Μασίστρης M . corr. ex Herodoto.

49. στεῦ[ν]ται M : singularem legit scholiasta.

ΠΕΡΣΑΙ

37

Λινοδέσμῳ σχεδία πορευὸν ἀμείψας
Ἄεσσαντίδος Ἑλλάς,
πολύγομφον ὄδιμα
ζυγὸν ἀμφιβαλῶν αὐχένι πόντου.

70

ἀντ. α'

πολυάνδρου δ' Ἀσίας εὐρύριος ἄρχων
ἐπὶ πάσαν χεῖρα πομα-
νόριον εἶον ἐλαύνει
διχόθεν, πεζονόμοις ἔκ τε θαλάσσης
ἐχυροῖσι πεποιθὸς
πτυφελοῖς ἐφέταις, χρυ-
σογόνου γενεᾶς ἰσόθεος φῶς.

75

80

στρ. β'

κυανοῦν δ' ὄμμασι λεύσσων
φονίου θέργμα δράκοντος,
πολύχειρ καὶ πολυναύτας,
Cύριόν θ' ἄρμα διώκων,
ἐπάγει δουρικλύτοις ἀν-
δράσι τοξόδαμνον Ἄρη.

85

ἀντ. β'

δόκιμος δ' οὔτις ὑποστάς
μεγάλῳ ρεύματι φωτῶν
ἐχυροῖς ἔρκεσιν εἴργειν
ἄμαχον κύμα θαλάσσης·
ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσᾶν
στρατὸς ἀλκίφρων τε λαός.

90

στρ. γ'

δολόμητιν δ' ἀπάταν θεοῦ
τίς ἀνὴρ θνατὸς ἀλύζει;
τίς ὁ κραιπνῶι ποδὶ πηδή-
ματος εὐπετέος ἀνάσσων;

95

79. χρυσογόνου M : χρυσογόνου schol.

80. ἰσόθεον M : ἰσόθεος recs.

80. ἀλάμνη M : ἀλάμνη recs.

ἀντ. γ'

φιλόφρων γὰρ παρασαίνει
βροτὸν εἰς ἄρκυας Ἄτα,
τόθεν οὐκ ἔστιν ὑπὲρ θνα-
τὸν ἀλύσαντα φυγεῖν. 100

στρ. δ'

θεόθεν γὰρ κατὰ Μοῖρ'
ἐκράτησεν τὸ παλαιόν, ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις
πολέμους πυργοδαίκτους 105
διέπειν Ἰππιοχάρμας
τε κλόρους πόλεων τ' ἀναστάσει.

ἀντ. δ'

ἔμαθον δ' εὐρυπόροι-
ο βαλάσσαις πολιαινομένας πνεύματι λάβρῳι 110
ἔσορᾶν πόνητον ἄλκος,
πίκυκοι λεπτοδόμοις πεί-
σμασι λεωπόροις τε μαχαναῖς.

στρ. ε'

ταῦτά μου μελαγχίτων
φρῆν ἀμύσσειται φόβῳι, 115
(ὁἶ) ὁἶ,
Περσικοῦ στρατεύματος
τοῦδε μὴ πόλις πύθη-
ται κένανδρον μέγ' ἄστῳ Κοουσίδος,

ἀντ. ε'

καὶ τὸ Κισσίων πόλιμα'
ἀντίδουπον ἔισεται, 120
(ὁἶ) ὁἶ,
τοῦτ' ἔπος γυναικοπλη-
θὲς ὄμιλος ἀπύων,
Βυκσίνοισι δ' ἐν πέπλοισι πέσει λακίς. 125

97 100 γὰρ εἰναιούσα τὸ πρῶτον παράγω, βροτὸν εἰς ἄρκύστατα M: corr. Seidler, Hermann.

100, 101. ὑπερέειν νιν ἄνατον ἐκαλύσαι sj. Wecklein (ὑπερ-
εειν om.sso θνατόν Robertellus).

113. λαοπόροις M: corr. Heimsoeth.

114. μοι γεcc.

124. πέσει λακίς om. M'.

ΠΕΡΣΑΙ

39

στρ. ζ'

πᾶς γὰρ ἰππηλάτας
καὶ πεδοστιβῆς λεῶς
εὐμῆνος ὡς ἐκλέλοιπεν μέλι-
σαι εὐν ὀρχάμωι στρατοῦ,
τὸν ἀμφίζευκτον ἐκαμείψας
ἀμφοτέρας ἕλιον
πρῶνα κοινὸν αἶας.

130

ἀντ. ζ'

λέκτρα δ' ἀνδρῶν πόσῳι
πίμπλαται δακρύμασιν·
Περσίδες δ' ἀβροπεν-
θεῖς ἐκάστα πόσῳι φιλάμορι
τὸν αἰχμάεντα σοῦρον εὐνα-
τήρα προπεψασμένα
λείπεται μονόζυγ.

135

ἀλλ' ἄγε, Πέρσαι, τόδ' ἐνεζόμενοι
στῆγος ἀρχαῖον,
φροντίδα κεδνήν καὶ βαθύβουλον
εἴωμεθα, χρεῖα δὲ προσίκει,
πῶς ἄρα πράσσα Ξέρχης βασιλεὺς
Δαρειογενής,

140

τὸ πατρωνύμιον γένος ἡμέτερον·
πότερον τόξου ῥύμα τὸ νικῶν,
ἢ δορυκράνου
λόγχης ἰχὺς κεκράτηκεν.

145

ἀλλ' ἴδε θεῶν Ἰσον ὀφθαλμοῖς
φάος ὀρυθται μήτηρ βασιλεως,
Βασιλεια δ' ἐμὴ, προσπίτνωμεν·
καὶ προσφθόγοις δὲ χρεων αὐτήν
πάντας μύθοισι προσαυδᾶν.

150

ὦ βασιζώνων ἄνασσα Περσίδων ὑπερτάτη,
μητρ ἢ Ξέρχου γεραιά, χαῖρε, Δαρείου γύναι·
σοῦ μὲν εὐνάταρα Περσῶν, σοῦ δὲ καὶ μήτηρ ἔφες,
εἴ τι μὴ δαίμων παλαιὸς νῦν μεθέστηκε στρατῶν.

155

ΑΤΟCΣΑ

ταῦτα δὴ λιποθε' ἰκάνω χρυσεοστόλμους δόμους
καὶ τὸ Δαρείου τε κάμδν κοινὸν εὐνατήριον,
κάμὲ καρδίαν ἀμύσσα φροντίς· ἐς δ' ὑμᾶς ἔρω

160

128. μέλισσα M : corr. ex schol. : meliccam cj. Weil

130. προσπίτνω προσπίτνω M : corr. Porson.

μῦθον, οὐδαμῶς ἑμαυτῆς οὐς' ἀδείμαντος, φίλοι·
 μὴ μέγας πλοῦτος κονίσας οὐδας ἀντρέψῃ ποδὶ
 ὄλβον, ὃν Δαρεῖος ἤρεν οὐκ ἄνευ θεῶν τινός.
 ταῦτά μοι μέριμν' ἀφραστός ἐστιν ἐν φρεσὶν διπλῆ, 165
 μήτε χρημάτων ἀνάνδρων πλῆθος ἐν τιμῇ σεβειν,
 μήτ' ἀχρημάτῳ λάμπειν φῶς, ὅσον σεβένος πάρα.
 ἔστι γὰρ πλοῦτός γ' ἀμεμφής, ἀμφὶ δ' ὀφθαλμῶι φόβος·
 ὄμμα γὰρ δόμων νομίζω δεσπότου παρουσίαν. 169
 πρὸς ταῦτ' ὡς οὕτως ἐχόντων τῶνδε, συμβουλοὶ λόγου
 τοῦδέ μοι γένεσθε, Πέρσαι, γηραλέα πιστώματα·
 πάντα γὰρ τὰ κέδν' ἐν ὑμῖν ἐστὶ μοι βουλευμάτα.

ΧΟ. εὐ τοῦτ' ἴσθαι, γῆς ἕνασσα τῆσδε, μὴ σε δις φράσαι
 μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμικ ἠγάγῃσαι θέλη·
 εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμῶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς. 175

ΑΤ. πολλοῖς μὲν αἰεὶ νυκτέροισι ὀνειράσιν
 ζύνειμ', ἀφ' οὐπερ παῖς ἐμὸς στείλας στρατὸν
 Ἰασόνων γῆν οἴχεται Πέρσαι θέλων·
 ἀλλ' οὔτι πω τοιόνδ' ἐναργές εἰδόμην
 ὡς τῆς πάροισεν εὐφρόνης, λέξω δέ σοι. 180
 ἔδοξάτην μοι δύο γυναῖκ' εὐείμονε,
 ἢ μὲν πέπλοισι Περσικοῖς ἠσκημένῃ,
 ἢ δ' αὐτὲ Δωρικοῖσιν, εἰς ὕψιν μολεῖν,
 μετέθει τε τῶν νῦν ἐκπρεπεστάτα πολὺ
 κάλλει τ' ἀμωμῶι, καὶ κασιγνήτα γένους. 185
 ταύτουθ' πάτραν δ' ἔναιον ἢ μὲν Ἑλλάδα
 κλήρωι λαχούσα γαῖαν, ἢ δὲ Βάρβαρον.
 τουτῶ στάσιν τιν', ὡς ἐγὼ ἴδοικον ὄραν,
 τεύχειν ἐν ἀλλήλοισι· παῖς δ' ἐμὸς μασθῶν
 κατεῖχε κάπρῶνεν, ἄρμασιν δ' ὑπο. 190
 ζευγνυσὶν αὐτῶ καὶ λεπαδῆν ἐπ' ἀσύχενων
 τίθησι, χῆ μὲν τῆιδ' ἐπυργούτο στολήν
 ἐν ἡνίσιαι τ' εἶχεν εὐαρκτον στόμα,
 ἢ δ' ἐσφάδαζε, καὶ χεροῖν ἐνήτη διφρου
 διασπαράσσει, καὶ ζυαρπάζει βίαι. 195
 ἄνευ χαλινῶν καὶ ζυγῶν θραύει μέσον.
 πίπτει δ' ἐμὸς παῖς, καὶ πατὴρ παρίσταται
 Δαρεῖος οἰκτίρων σεφ· τὸν δ' ὅπως ὄρει
 Ξέρξης, πέπλους ῥήγνυσιν ἀμφὶ σωματι.
 καὶ ταῦτα μὲν δὴ νυκτὸς εἰσιδεῖν λέγω· 200
 ἐπεὶ δ' ἀνέστην καὶ χεροῖν καλλιρρόου

163. θαίμων pro πλοῦτος cj. Heimsoeth : στάλος cj. Weil.

165. διπλῆ post μοι M : transposuit Porson.

168. ὀφθαλμοῖς M : corr. Heimsoeth.

173. φράσαι M : corr. Elmsley.

- ἔψαυσα πηγῆς, σὺν θνηπόλωι χερὶ
 βωμόν προσέστην, ἀποτρόπαισι δαίμοσιν
 θέλουσα εὔσαι πελαγον, ὦν τέλη τάδε.
 ὄρω δὲ φεύγοντ' ἀετὸν πρὸς ἐσχάραν 205
 Φοιβου· φόβωι δ' ἄφθογτος ἐστάθην, φίλοι·
 μεθύτερον δὲ κίρκον εἰσορῶ θρόμωι
 πτεροῖς ἐφορμαίνοντα καὶ χηλαῖς κάρα
 τίλλονθ'· ὁ δ' οὐδὲν ἄλλο γ' ἢ πτερας δέμας
 παρεῖχε. ταῦτ' ἔμοιγε θείματ' εἰσιδεῖν, 210
 ὁμίην δ' ἀκούειν. εὐ γὰρ ἴστε, παῖς ἐμὸς
 πρᾶσας μὲν εὖ θαυμαστός ἦν γένοιτ' ἀνήρ,
 κακῶς δὲ πρᾶσας οὐχ ὑπεύθυνος πόλει.
 σωθεῖς δ' ὁμοίως τῆσδε κοιρανεῖ χρονόσ.
- ΧΟ.** οὐ σε βουλόμεσσα, μήτηρ, οὐτ' ἄγαν φοβεῖν λόγοις 215
 οὔτε θαρσυνεῖν. θεοὺς δὲ προστροπαῖς ἴκνουμένην,
 εἴ τι φλαύρον εἶδες, αἰτοῦ τῶνδ' ἀποτροπὴν τελεῖν,
 τὰ δ' ἄγασ' ἐκτελεθ' γενέσθαι σοὶ τε καὶ τέκνοις σέθεν
 καὶ πόλει φίλοις τε πᾶσι. δεύτερον δὲ χρὴ χοῶς
 γῆι τε καὶ φειτοῖς χέασθαι· πρευμενῶς δ' αἰτοῦ τάδε 220
 σὸν ποσὶν Δαρειον, ὕπερ φης ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην,
 ἐσθλά σοι πέμπειν τέκνωι τε γῆς ἔνερθεν ἐς φάσας·
 τᾶμπαλιν δὲ τῶνδε γαῖαι κάτοχα μαυροῦσθαι σκότωι.
 ταῦτα θυμόμαντις ὦν σοὶ πρευμενῶς παρήνεσα·
 εὐ δὲ πανταχᾶ τελεῖν σοὶ τῶνδε κρίνομεν πέρι. 225
- ΑΤ.** ἀλλὰ μὴν εὐνοὺς γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτῆς
 παιδὶ καὶ δόμοικ' ἐμοῖσι τῆνδ' ἐκύρωσας φάτιν,
 ἐκτελοῖτο δὴ τὰ χρηστά· ταῦτα δ', ὡς ἐφίεσαι,
 πάντα θέσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἐνεραε γῆς φίλοις,
 εὐτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν. κείνα δ' ἐκμαθεῖν θέλω.
 ὦ φίλοι, ποῦ τὰς Ἀθῆνας φασὶν ἰδρῦσθαι χρονόσ. 231
- ΧΟ.** τῆλε πρὸς θυεμαῖς ἀνακτος Ἥλιου φειναςμάτων.
ΑΤ. ἀλλὰ μὴν ὕμειρ' ἐμὸς παῖς τῆνδε θηράσαι πόλιν.
ΧΟ. πᾶσα γὰρ γένοιτ' ἂν Ἑλλάς βασιλέως ὑπήκοος.
ΑΤ. ὦδέ τις πάρεστιν αὐτοῖς ἀνδροπλήθεια στρατοῦ; 235
ΧΟ. καὶ στρατὸς τοιοῦτος, ἔρσας πολλὰ δὴ Μηδούς κακά.
ΑΤ. καὶ τί πρὸς τούτοιςιν ἔλλο; πλοῦτος ἐπαρκῆς δομαῖς;
ΧΟ. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς ἐστὶ, θησαυρὸς χρονόσ.
ΑΤ. πότερα γὰρ τοξοουλκὸς αἰχμὴ διὰ χερῶν αὐτοῖς πρέπει;
ΧΟ. οὐδαμῶς· ἐγχι σταδαῖα καὶ φεράσπιδες σαγαί. 240
ΑΤ. τις δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κάπιδεςπόζει στρατῶι;
ΧΟ. οὔτινος δούλοι κέκληνται φωτὸς οὐδ' ὑπῆκοοι.

218. τέκνωι σέθεν c. Helmsoeth.

220. πρευμενῆ γεσ.

230. κείνο c. Dindorf.

- ΑΤ. πῶς ἔη οὖν μένοιεν ἄνδρας πολεμίου ἐπήλυδας;
 ΧΟ. ὥστε Δαρείου πολὺν τε καὶ καλὸν φεῖραι στρατόν.
 ΑΤ. θεινά τοι λέγεις κιόντων τοῖς τεκοῦσι φροντίσαι. 245
 ΧΟ. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖν τάχ' εἶσαι πάντα ναμερτῆ λόγον·
 τοῦδε γὰρ δράμμιμα φωτὸς Περσικὸν πρέπει μασεῖν,
 καὶ φέρει σαφές τι πρᾶγος ἐσθλὸν ἢ κακὸν κλύειν.

ΑΓΓΕΛΟΣ

- Ὦ γὰρ ἀπάσις Ἀσίδος πολιέματα,
 ὦ Περσίς αἴα καὶ πολὺς πλοῦτου λιμῆν, 250
 ὡς ἐν μιᾷ πληγῇ κατέφθαρται πολὺς
 ἔλβος, τὸ Περσῶν δ' ἄνεος οἴχεται πεσόν.
 ὦμοι, κακὸν μὲν πρῶτον ἀγτέλλειν κακά·
 ὅμως δ' ἀνάγκη πάν ἀναπτύσαι πάθος,
 Πέρσαι· στρατὸς γὰρ ἡς ἔλωλε βαρβάρων. 255

στρ. α'

- ΧΟ. ἔμ' ἄνια κακὰ
 νεόκοτα καὶ θάϊ' αἰαῖ,
 διαίνεσθε, Πέρσαι,
 τόδ' ἄχος κλύοντες.
 ΑΓ. ὡς πάντα γ' ἔστ' ἐκεῖνα διαπεπραγμένα· 260
 καὐτὸς δ' ἀέλπτως νόστιμον βλέπω φάος.

ἀντ. α'

- ΧΟ. ἦ μακροβίωτος
 ἔδε γέ τις αἰὼν ἐφάνθη
 γεραιοῖς, ἀκούειν
 τόδε πᾶμ' ἔελπτον. 265
 ΑΓ. καὶ μὴ παρών γε κοῦ λόγου ἄλλων κλύων,
 Πέρσαι, φράσαιμ' ἂν οἷ' ἐπορσύνην κακά.

στρ. β'

- ΧΟ. ὅποσοι, μάταν
 τὰ πολέα βέλεα παμμιγῆ
 τᾶσδ' ἀπ' Ἀσίδος ἦλθεν αἴας 270
 θάϊαν Ἑλλάδα χώραν.
 ΑΓ. πλήθουσι νεκρῶν δυσπότημος ἐφθαρμένων
 Σαλαμῖνος ἀκταὶ ἡς τε πρόσχωρος τόπος.

245. ἰόντων M : corr. Wecklein : συθέντων cj. Meineke.

249. ἀσιάδος M : corr. Blomfield

270. γὰρ . . . ἐπ' αἴαν M : corr. Weil.

ΠΕΡΣΑΙ

43

ἀντ. β'

- ΧΟ. ὄτοτοτοῖ, φίλων
ἀλίθονα μέλα πολυβαφῆ
κατθανόντα λέγεις φέρεσθαι
πλαγκτοῖς ἐν διπλάκεσσι. 275
- ΑΓ. οὐδὲν γὰρ ἔρκει τόσα, πᾶς δ' ἀπόλλυτο
στρατὸς δαμασθεῖς παθοῖσιν ἐμβολαῖς.

στρ. γ'

- ΧΟ. ἴθζ' ἄποτμον δαίσις
δυσαικηνῆ βοάν,
Πέρσαις ὡς πάντα παγκάκως
θεοὶ θέσαν· αἰαῖ στρατοῦ φθαρέντος. 280
- ΑΓ. ὦ πλείστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν·
φευ, τῶν Ἀθηκῶν ὡς στένω μευνηκένος. 285

ἀντ. γ'

- ΧΟ. στυγναί γ' Ἀθήναι δαίσις
μευνησθαί τοι πάρα,
πολλὰς ὡς Περσίδων μάταν
ἐκτισαν εὐνίδας ἠδ' ἀνάκδρους.
- ΑΤ. αἰγῶ πάλαι δύστηνος ἐκπεπληγμένη
κακοῖς· ὑπερβάλλει γὰρ ἠδὲ συμφορά,
τὸ μήτε λέσαι μήτ' ἐρωτῆσαι πάση.
ἄμως δ' ἀνάγκη πημονὰς βροτοῖς φέρειν
θεῶν διδόντων· πᾶν δ' ἀναπτύσας πάθος
λέσον καταστάς, κεί στένεις κακοῖς ἄμως, 290
τίς οὐ τέθηκε, τίνα δὲ καὶ πενηόσομεν
τῶν ἀρχελείων, ἕστ' ἐπὶ σκηπτουχίαι
ταχθεῖς ἀνακδρον τάσιν ἰρήμου θανῶν.
- ΑΓ. Ξέρσης μὲν αὐτὸς ζῆσι τε καὶ βλέπει φάος.
ΑΤ. ἐμοῖς μὲν εἶπας δώμασιν φάος μετὰ
καὶ λευκὸν ἡμᾶρ νυκτὸς ἐκ μελαγχίμου. 300
- ΑΓ. Ἀρτεμβάρης δὲ μυρίας ἵππου βραβευς
στυφλους παρ' ἄκτας θείνεται Σιληνιῶν.
χῶ χιλίαρχος Δαδάκης πληγῆι δορός
πύθνημα κούφον ἐκ νεῶς ἀφῆλαστο·
Τεσάγων τ' ἀριστεύς Βακτρίων Ἰσαγενῆς 305

275. σῶματα π. M : corr. Weil 277. ἐπιλάδεσσιν cj. Hartung.
280-282. βοάν, δυσαισινῆ Πέρσαις | δαίσις M : transposuit
Herm. 283. θέσαν M : θεοὶ θέσαν cj. Heimsoeth.
299. φ. β. M : tr. ex schol. Ar. Ra.

- θαλασσοπληκτον νῆσον Αἴαντος πολεῖ.
 Λιλαιοι, Ἀρσάμης τε κάργιςτις τρίτος,
 οἷδ' ἀμφὶ νῆσον τὴν πελειοθρέμματα
 κικώμενοι κύριссон Ἰσχυρὰν χεῖνα· 310
 πιγαῖς τε Νείλου γειτονῶν Αἰγυπτίου
 Ἄρκτηύς, Ἄδευης, καὶ φερεσσακῆς τρίτος
 Φαρνοῦχος, οἷδε παῖς ἐκ μιᾶς πέσον.
 Χρυσεύς Μάταλλος μυριόνηταρχος θανάων,
 Ἰππου μελαίνης ἡγεμῶν τρισμυρίας, 315
 πυρρὴν ζαπληθεὴ δάσκιον γενειάδα
 ἔτεγγ', ἀμειβῶν χρώτα πορφυραῖ βαφῆι,
 καὶ Μάγος Ἄραβος, Ἀρτάμης τε Βάκτριος,
 σκληρὰς μέτοικος γῆς, ἐκεῖ κατέφειτο.
 Ἄμνηστρις Ἀμφιστρεὺς τε πολύπονον δόρυ
 νωμῶν, ὅ τ' ἐσθλὸς Ἀριόμαρδος Σάρδεσσιν 320
 πένης παρασχῶν, Σεισάμης ὅ ὁ Μύσιος,
 Θάρυβις τε πενήκοντα πεντάκις νεῶν
 ταγός, γένος Λυρναῖος, εὐεῖδης ἀνὴρ,
 κείται θανάων θεῖλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς· 325
 Συέννης τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,
 Κιλικῶν ἑπαρχος, εἷς ἀνὴρ πλείστον πόνον
 ἔχουσι παρασχῶν, εὐκλεῶς ἀπώλετο.
 τοσονδε ταγῶν τῶνδ' ὑπεμνήσων περὶ
 πολλῶν παρόντων ὃ ὀλιγ' ἀπαγγέλλω κακά, 330
ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν ὕψιστα θὰ κλύω τάδε,
 αἴσχην τε Πέρσαις καὶ λιγὰς κωκύματα.
 ἀτὰρ φράσσον μοι τοῦτ' ἀναστρέψας πάλιν,
 νεῶν πόσον θὴ πλῆθος ἦν Ἑλληνίδων,
 ὥστ' ἀζιώσαι Περσικῶν στρατεύματι 335
 μάχην συναψαι ναύοισιν ἐμβολαῖς.
ΑΓ. πλῆθους μὲν ἦν κάφ' Ἰσθ' ἕκατι βάρβαρον
 ναυσιν κρατῆσαι· καὶ γὰρ Ἑλλήσιν μὲν ἦν
 ὁ πᾶς ἀριθμὸς ἐς τριακάδας δέκα
 ναῶν, δεκάς δ' ἦν τῶνδε χωρὶς ἔκκριτος· 340
 Ξέρξην δέ, καὶ γὰρ οἶδα, χιλιάς μὲν ἦν

310. δινούμενοι cj. Wecklein: κικώμενοι Heimsoeth e libro Vindob.).

312. φρεσσεύης M: corr. Bothe: φρεσσεύης tess

315. post 318 transposit We l.

318. μάγος M. μάγος Ἄραβος cj. Wecklein.

329. τοῖωνδ' ἀρχόντων κῆν M: corr. Hermann, Heimsoeth, &c.

334. πόσον θὴ πλῆθος νεῶν M: πόσον θὴ πλ. n. tess. . corr. Wen.

337. βαρβάρων M: corr. Heath.

- ὦν ἦγε πλῆθος, αἱ δ' ὑπέρκοποι τάχει
 ἑκατὸν δις ἦσαν ἑπτὰ θ'· ὡδ' ἔχει λόγος.
 μή σοι δοκοῦμεν τήδε λειφθῆναι μάχῃ;
 ἀλλ' ὦδε θαιμῶν τις κατέφθειρε στρατόν,
 345 τάλαντα βρίας οὐκ Ἰσορρόπῳ τύχῃ.
- ΑΤ. θεαὶ πόλιν κώϊζουσι Παλλάδος θεᾶς.
 ἔτ' ἄρ' Ἀθηῶν ἔστ' ἀπόρητος πόλις;
- ΑΓ. ἀνδρῶν γὰρ ὄντων ἔρκος ἐστὶν ἀσφαλές.
 ΑΤ. ἀρχὴ δὲ ναυὶ συμβολῆς τίς ἦν; φράσον.
 350 τίνες καθήρξαν, πότερον Ἑλληνες, μάχης,
 ἢ παῖς ἐμός, πλήθει καταυχῆσας νεῶν;
- ΑΓ. ἦρξεν μὲν, ὦ δέσποινα, τοῦ παντός κακοῦ
 φανείς ἀλάστωρ ἢ κακός θαιμῶν ποσῆν.
 ἀνήρ γάρ Ἑλλῆν ἐπὶ Ἀθηναίων στρατοῦ
 355 ἐλεῶν ἔλεσε παιδί σῶι Ξέρξῃ τάδε,
 ὡς εἰ μελαινης νυκτός ἴσεται κνέφας,
 Ἑλληνες οὐ μενοῖεν, ἀλλὰ σελημασιν
 νῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε
 360 θρασυῶι κρυφαίῳ βίοντι ἐκωσοῖατο.
 ὁ δ' εὐθεὺς ὡς ἤκουσεν, οὐ στυγεῖ δόλον
 Ἑλλῆνος ἀνδρὸς οὐδὲ τὸν θεῶν φρόνον,
 πᾶσιν προφωνεῖ τόνδε ναυάρχοις λόγον·
 εὐτ' ἂν φλέγων ἀκτίσιν ἥλιος χεῖρα
 365 λήσῃ, κνέφας δὲ τέμενος αἰθέρος λάβῃ,
 τάσαι νεῶν στίφος μὲν ἐν στοίχοις τρισὶν
 ἐκπλοῦς φυλάσσειν καὶ πόρους ἀλιρροῦς,
 ἄλλας δὲ κυκλῶι νῆσον Αἴαντος πέριξ·
 ὡς εἰ μόρον φευζοισθ' Ἑλληνες κακόν,
 370 ναυσὶν κρυφαιῶς θρασυῶν εὐρόντες τινά,
 πᾶσι στέρεσθαι κρατὸς ἦν προκείμενον.
 τοιαύτ' ἔλεσε κάρθ' ὑπ' εὐθύμου φρενός·
 οὐ γὰρ τὸ μέλλον ἐκ θεῶν ἠπίστατο,
 οἱ δ' οὐκ ἀκόσμως, ἀλλὰ πειθάρχῳ φρενὶ
 375 δεῖπνόν (<τ') ἐπορσύνοντο, ναυβάτης τ' ἀνήρ
 τροποῦτο κώπῃν σκαλῶν ἀμφ' εὐηρητμόν.
 ἐπεὶ δὲ φέγγος ἡλίου κατέφειτο
 καὶ νυξ ἐλήϊει, πᾶς ἀνὴρ κώπῃς ἕνας
 ἐς ναὸν ἐχώρει πᾶς θ' ὀπλων ἐπιστάτης·
 380 τάσις δὲ τάσιν παρεκάλει νεῶς μακράς·
 πλέουσι δ' ὡς ἕκαστος ἦν τεταγμένος,
 καὶ πᾶννηχοι δὲ διέπλοον καθίσταςαν

342. ὑπέρκοποι M: corr Wakefield.

347 paragraphus praefixus in M: post 348 tr. Weil: An
 Choro tribuendae.

ναῶν ἄνακτες πάντα ναυτικὸν λαῶν,
 καὶ νῦν ἐχώρει, κού μάλ' Ἑλλήνων στρατὸς
 κρυφαῖον ἐκπλοῦν οὐδαμῆ κακίστατο· 385
 ἐπεὶ γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα
 πάσαν κατέσχε γαῖαν εὐφραγῆς ἰδεῖν,
 πρῶτον μὲν ἦχθι κέλαδος Ἑλλήνων πάρα
 μολπηδὸν κῦφήμισεν, δρῖον δ' ἅμα
 ἀντηλάλασε νησιώτιδος πέτρας 390
 ἦχώ· φόβος δὲ πᾶσα βαρβάροισ παρῆν
 γνώμῃσ ἀποσφαλεῖσαν· οὐ γὰρ ὡς φυγῆ
 παιᾶν' ἐφύμνουσ σερμνὸν Ἑλλήνες τότε,
 ἀλλ' ἐς μάχην ὀρμῶντες εὐψύχῳ θράσει·
 κάλιπτε δ' αὐτῆι πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν, 395
 εὐθεὺς δὲ κόπῃσ ῥοστιάδος πυνεμβολῆι
 ἔπαισαν ἄλμῃν βρύχιον ἐκ κελεύματος,
 σοῶσ δὲ πάντες ἦσαν ἐκφανεῖσ ἰδεῖν.
 τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας
 ἠγεῖτο κόσμῳ, δεύτερον δ' ὁ πᾶσ στόλος 400
 ἐπεσεχώρει, καὶ παρῆν ὁμοῦ κλύειν
 πολλῆν βοήν· "ὦ παῖδες Ἑλλήνων ἴτε,
 ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
 παῖδας, γυναῖκας, θεῶν τε πατρῴων ἔδη,
 θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγῶν, 405
 καὶ μὴν παρ' ἡμῶν Περσίδος γλωσσης ῥόθος
 ὕτηντίσσε, κούκέτ' ἦν μέλλειν ἀκμή.
 εὐθεὺς δὲ ναὺς ἐν νηϊ χαλκήρῃ στόλον
 ἔπαισεν· ἦρξε δ' ἐμβολῆσ Ἑλληνικῆ
 ναὺς, κάποθραύει πάντα Φοινίσσης νεῶσ
 κόρυμβ', ἐπ' ἄλλην δ' ἄλλος ἴθυσεν ὄρυ. 410
 τὰ πρῶτα μὲν νυν ῥεῦμα Περσικοῦ στρατοῦ
 ἀντεῖχεν· ὡς δὲ πλῆθος ἐν στενώι νεῶν
 ἕροιστ', ἀρωγῆ τ' οὔτις ἀλλήλοισ παρῆν,
 αἰτᾶι δ' ὑφ' αὐτῶν ἐμβόλοισ χαλκοστόμοισ 415
 παῖοντ', ἔθραυσον πάντα κωπήρῃ στόλον,
 Ἑλληνικαὶ τε νῆες οὐκ ἀφρασμόνωσ
 κύκλωι πέριξ ἔθεινον, ὑπτιούτο δὲ
 ἀκάφῃ νεῶν, θάλασσα δ' οὐκέτ' ἦν ἰδεῖν,
 ναυαγῶν πλήθουσα καὶ φόνου βροτῶν, 420
 ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐπλήθειον,
 φυγῆι δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναὺς ἠρέσσετο,
 ὅσαιπερ ἦσαν βαρβάρου στρατεύματος.
 τοὶ δ' ὄσπε θεύκτους ἢ τιν' ἰχθύων βόλον

388. ἀρῶεις pro ἦχθι cj. Weil.

422. ἀκόσμως M : ἀκόσμῳ gess.

- ἀγαῖα κωπῶν θραύμασιν τ' ἐρειπίων 425
 ἔπαιον, ἐρράχιζον, σίλωγι δ' ὁμοῦ
 κωκύμασιν κατεῖχε πελαγίαν ἄλα,
 ἕως κελαινῆς μυκτὸς θυμ' ἀφείλετο,
 κακῶν δὲ πλῆθος, οὐδ' ἦν εἰ δέκ' ἡμάτα
 στοιχηγοροίην, οὐκ ἦν ἐκπλήσαμί σοι. 430
 εὐ γὰρ τόδ' ἴσθι, μηδ' ἄμ' ἡμέραι μιᾷ
 πλῆθος τοσοῦτ' ἀνερῶπων θανεῖν.
 ΑΤ. αἰαῖ, κακῶν δ' ἠ πελαγος ἔρρωγεν μέγα
 Πέρσαις τε καὶ πρόπακτι βαρβάρων γένοι.
 ΑΓ. εὐ νῦν τόδ' ἴσθι, μηδέπω μασοῦν κακόν· 435
 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
 ὡς τοῖσδε καὶ δις ἀπτικηκῶσαι ῥοπαί.
 ΑΤ. καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη;
 λέξον τίς σὺ φῆς τήνδε συμφορὰν στρατῶι
 ἔλθεῖν κακῶν ῥέπουσαν ἐς τὰ μάσσονα. 440
 ΑΓ. Περσῶν ὄσοι περ ἦσαν ἀκμαῖοι φύαν,
 ψυχὴν τ' ἄριστοι κευγένεσσαν ἐκπρεπεῖς,
 αὐτῶι τ' ἄνακτι πιστὴν ἐν πρώτοις ἀεί,
 τεθῆσθαι αἰσχροῦς δυσκλεεστάτων μόρῳι.
 ΑΤ. οἱ ἴγω τάλασιν συμφορᾶς κακῆς, φίλοι. 445
 μόρῳι δὲ ποίῳι τοῖσδε φῆς ὀλωλέναι;
 ΑΓ. νῆσός τις ἐστὶ πρόσθε Σαλαμῖνος τόπων,
 Βαῖά, δύσσορμος ναυσίν, ἢν ὁ φιλόχορος
 Πᾶν ἐμβατεύει, ποπτίας ἀκτῆς ἔπι.
 ἐνταῦθα πέμπει τοῖσδ', ὅπως, δτ' ἐκ νεῶν 450
 φεαρέντες ἐχθροὶ νῆσον ἐκκωζοῖσάτο,
 κτείνεισιν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν,
 φίλους δ' ὑπεκκωζοῖσιν ἐναλίῳν πόρων·
 κακῶς τὸ μέλλον Ἰστορῶν, ὡς γὰρ θεὸς
 ναῶν ἔδωκε κύδος Ἑλλήσιν μάχης, 455
 αὐθυμερὸν φράξαντες εὐχάλκοις δέμας
 ἤηλοισι ναῶν ἐπέθρωσκον· ἀμφὶ δὲ
 κυκλοῦντο πᾶσαν νῆσον, ὥστ' ἀμυχανεῖν
 ἄποι τράποιντο. πολλὰ μὲν νῦν ἐκ χερῶν
 πέτραισιν ἠράσσοντο, τοσικῆς τ' ἀπὸ
 θώμυτος ἰοὶ προσπίπτοντες ὤλλυσαν·
 τέλος δ' ἐφορμηθέντες ἐξ ἐνὸς βόθρου
 παῖουσα, κρεοκοποῦσι δυστήνων μέλι,
 ἕως ἀπαντων ἐπαπέφθαιραν βίον.
 Ξέρχης δ' ἀνώμωπεν κακῶν ὀρών βάθος· 465

426. εὐχολή cj. Halm

444. οἰκτρῶς γεσε · αἰκῶς cj. Wecklein.

- ἔδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,
 ὑψηλὸν ὄχθρον ἕγχι πελαγίας ἁλός·
 ῥήσας δὲ πεπλοῦς κάνακωκυκας λιγύ,
 πεζῶι παρατείλας ἄφαρ στρατεύματι,
 ἴης' ἀκόσμωι σὺν φυγῆι. τοιάνδε σοι 470
 πρὸς τῆι πάροιθε συμφορᾷ ἐτένειν πάρα.
- ΑΤ. ὦ στυγνὲ δαίμων, ὡς ἄρ' ἔψευσας φρενῶν
 Πέρσας· πικρὰν δὲ παῖς ἔμὸς τιμωρίαν
 κλεινῶν Ἀσσηνῶν κῆρε, κοῦκ ἀπῆρκεσαν
 οὐς πρόσθε Μαραθῶν βαρβαρῶν ἀπώλεσεν· 475
 ὦν ἀκτιποινα παῖς ἔμὸς πράξειν δοκῶν
 τρέσονδε πλῆθος πιμμάτων ἐπέσπασεν.
 εὐ' δ' εἶπε ναῶν αἶ πεφεύγασιν μάρων,
 ποῦ τάςδ' ἔλειπεσ' οἶσα σμηῆναι τορῶς;
- ΑΓ. ναῶν γε ταγοὶ τῶν λελειμημένων εὐδην 480
 κατ' οὖρον οὐκ εὐκοσμον αἴρονται φυγῆν·
 στρατὸς δ' ὁ λοιπὸς ἔν τε Βοιωτῶν χερσὶ
 διώλλυε', οἱ μὲν ἀμφὶ κρηναῖον γάνος
 διψῆι ποιοῦντες, οἱ δ' ὑπ' ἄσματος κενοί·
 οἱ δ' ἐκπερώμεν ἔς τε Φωκέων χεῖρα 485
 καὶ Δωριδ' αἴαν, Μιλιθὶ τε κόλπον, οὐ
 Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῶι·
 κάπτευθεν ἡμᾶς γῆς Ἀχαιῖδος πέδον
 καὶ Θεσσαλῶν πόλεις ὑπεσπανισμένους
 βορᾶς ἐδέξαντ'· ἐνεῶ δὴ πλείστοι θάκον 490
 διψῆι τε λιμῶι τ'· ἀμφοτέρω γὰρ ἦν τάδε.
 Μαγνητικὴν δὲ γαῖαν ἠδὲ Μακεδόνων
 χωρὰν ἀφικόμεσθ', ἐπ' Ἀζίου πόρον,
 Βόλβης θ' ἔλειον θόνακα, Πάγγαιόν τ' ὄρος,
 Ἠδωνιδ' αἴαν· νυκτὶ δ' ἐν ταύτῃ θεὸς 495
 χερσῶν ἄωρον ὤρεε, πῆγνυσιν δὲ πᾶν
 ῥέεθρον ἀγνοῦ Στυμμόνος. θεοὺς δὲ τις
 τὸ πρὶν νομίζων οὐδαμοῦ τὰτ' ἠύχετο
 λιταῖσι, γαῖαν οὐρανὸν τε προσκυνῶν.
 ἐπεὶ δὲ πολλὰ θεοκλυτῶν ἐπαύσατο 500
 στρατὸς, περὰι κρυσταλλοπηγα διὰ πόρον,
 χῶστις μὲν ἡμῶν, πρὶν σκεδασθῆναι θεοῦ
 ἀκτῖνας, ὠρμηθῆν, σεσωσμένον κυρεῖ,
 φλέγων γὰρ αὐγαῖς λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 μέσον πόρον διακε, θερμαίνων φλογί· 505
 νῆπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν· ἠτύχει δὲ τοι

478, 479. οἱ . . . τοῦσδ' cj Thurot. 480. δὲ M : corr.
 Rohortenus. 481. αἴρονται M : corr. Eimsley 489.
 πόλις M : πόλιμα¹ recs. : corr. L. Schiller. 506. εὐτύχει M
 corr. Schneider.

- ὅστις τάχιστα πνευμ' ἀπέρρηξεν βίου.
 ὅσοι δὲ λοιποὶ κάτυχον σωτηρίας,
 Θρήικην περάσαντες μόστις πολλῶι πόνωι,
 ἴκουσιν ἐκφυγόντες, οὐ πολλοὶ τινες, 510
 ἐφ' ἐσποῦχον γαῖαν· ὡς στένειν πόλιν
 Περσῶν, ποθοῦσαν φιλτάτην ἕβην χθονός.
 ταῦτ' ἔστ' ἀληθῆ· πολλὰ δ' ἐκλείπω λέγων
 κακῶν ἃ Πέρσαις ἐγκατέσκηψεν θεός.
- ΧΘ.** ὦ δυσπόνητε δαίμον, ὡς ἔγαν βαρυς 515
 ποδοῖν ἐνήλλου παντί Περσικῶι γενεῖ.
- ΑΤ.** οἱ ἴγῳ τάλαινα διαπεπραγμένου στρατοῦ·
 ὦ νυκτὸς ὄψις ἐμφανῆς ἐνυπνίων,
 ὡς κάρτα μοι σαφῶς ἐδήλωσας κακά.
 ὑμεῖς δὲ φαύλωσ αὐτ' ἔγαν ἐκρίνατε, 520
 ὅμως δ' ἐπειδὴ τήϊδ' ἐκύρωσεν φάτις
 ὑμῶν, θεοῖς μὲν πρῶτον εὐχασσάι θέλω·
 ἔπειτα γῆι τε καὶ φαιτοῖς θωρήματα
 ἴσω λαβοῦσα πέλασον ἐκ οἴκων ἐμῶν·
 ἐπίσταμαι μὲν ὡς ἐπ' ἐπειρασμένοις, 525
 ἀλλ' ἐς τὸ λοιπὸν εἴ τι δὴ λῶσιον πέλοι.
 ὑμᾶς δὲ χρὴ ἴπ' τοῖσδε τοῖς πεπραγμένοις
 πιστοῖσι πιστὰ συμφέροντα βουλευόμενα·
 καὶ παῖδ', ἐάν περ δευρ' ἐμοῦ πρόσθεν μόληι,
 παρηγορεῖτε, καὶ προπέμψτε' ἐς δόμους, 530
 μὴ καὶ τι πρὸς κακοῖσι προσεῖται κακόν.
- ΧΟ.** ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νῦν (τοι) Περσῶν
 τῶν μεγαλαύχων καὶ πολυάνδρων
 στρατιᾶν ὀλέσας 535
 ὅστυ τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων
 πένησι θνοφερῶι κατέκρυψας·
 πολλὰ δ' ἀπαλαῖς χερσὶ καλύπτρας
 κατετρακόμεναι
 διαμυδαλέοις δάκρυα κόλπουσ
 τέγγουσ', ἄλγους μετέχουσαι. 540
 αἱ δ' ἄβρόσοι Περσίδες ἀνδρῶν
 ποθέουσαι ἰδεῖν ἀρτιζυγίαν,
 λέκτρων εὐνάσ ἀβροχίτσανα,
 χλιδαῖσ ἕβησ τέρψιν, ἀφείσαι,
 πενήσοι γόοις ἀκορεστοτάτοις. 545
 κάγω δὲ μόρον τῶν οἰχομένων
 αἴρω δοκιμῶσ πολυπενεῶ.

στρ. α'

νῦν δὴ πρόπασα μὲν στένια
 γαί' Ἄσις ἐκκενουμένα·
 Ξέρσης μὲν ἄγαγεν, ποποῖ, 550
 Ξέρσης δ' ἀπώλεσεν, τοτοῖ,
 Ξέρσης δὲ πάντ' ἐπέσπε δυσφρόκως
 βαρίδεσσι ποντίαισι.
 τίπτε Δαρείος μὲν οὐ-
 τω τότε ἀβλαβὴς ἐπῆν 555
 τόπαρχος πολιάταις,
 Κουσιδαῖσι φίλος ἄκτωρ :

ἀντ. α'

πεζοὺς τε καὶ θαλασσίους
 λινοπτεροὶ κυανώπιδες
 κῆες μὲν ἄγαγον, ποποῖ, 560
 κῆες δ' ἀπώλεσαν, τοτοῖ,
 κῆες πανωλέθροισιν ἐμβολαῖς,
 διὰ δ' Ἰασόνων χέρας,
 τυτὰ δ' ἐκφυγεῖν ἄνακτ'
 αὐτὸν ὡς ἀκούομεν 565
 Θρήικας ἢ πεδιήρεις
 δυσχίμους τε κελεύθους.

στρ. β'

τοὶ δ' ἄρα πρωτομόριοι, φεῦ,
 ληφθέντες πρὸς ἀνάγκας, ἐή,
 ἄκτας ἀμφὶ Κυχρείας, δᾶ, 570
 (ἔρρανται)· στένε καὶ θασκνάζου,
 Βαρύ δ' ἀμβόασον
 οὐράνι' ἔχῃ, δᾶ(δᾶ),
 τεῖνε δὲ δυσβάυκτον
 βοᾶτιν τάλαινον αὐδάν, 575

ἀντ. β'

γναπτόμενοι δ' ὄλι θεινά, φεῦ,
 σκύλλονται πρὸς ἀναύδων, ἐή,
 παίδων τὰς ἀμάντου, δᾶ.

548. νῦν γὰρ δὴ M : corr. Porson. 550. μὲν γάρ M :
 corr. Arnaldus. 558. τε γὰρ καὶ M : τε καὶ rec. 559.
 αἱ δ' ἀμώπτεροι M : corr. Schütz. 563. ἠδ' . . . χέρες : cj.
 Dindorf. 568, 569. πρωτόμοροι . . . λειφθέντες . . . ἀνάγκαν
 M : corr. Blomfield. 571. vocem supplevit Hermann ; cf. 581.

ΠΕΡΣΑΙ

51

πενθεῖ δ' ἄνδρα δόμος στερηθεῖς
 τοκέες δ' ἑπαιδες 580
 δαιμόνι' ἄχνη, ὄσθ(ῶσθ),
 θυρόμενοι γέροντες
 τὸ πᾶν δὴ κλύουσιν ἄλγος.

στρ. γ'

τοὶ δ' ἄνα γᾶν Ἀσίαν θῆν
 οὐκέτι περσοναμοῦνται, 585
 οὐκέτι θαυμοφοροῦσιν
 δεσποσύνοισιν ἀνάγκαις,
 οὐδ' ἐς γᾶν προπίτνοντες
 ἄζονται· Βασιλεία
 γὰρ θιόλωλεν ἰσχύς. 590

ἀντ. γ'

οὐδ' ἔτι γλῶσσα βροτοῖσιν
 ἐν φυλακαῖς· λέλυται γὰρ
 λαὸς ἐλεύθερα βάθει,
 ὡς ἐλύθη ζυγὸν ἀλκᾶς.
 αἵμαχθεῖσα δ' ἔρουραν
 Αἴαντος περικλυτά 595
 νῆσος ἔχει τὰ Περσᾶν.

ΑΤ. Φίλοι, κακῶν μὲν ὅστις ἔμπειρος κυρεῖ,
 ἐπίσταται βροτοῖσιν ὡς ὅταν κλύδων
 κακῶν ἐπέλθῃ, πάντα δαιμαίνειν φιλεῖ· 600
 ὅταν δ' ὁ δαιμων εὐροῖ, πεποιθέσθαι
 τὸν αὐτὸν αἰὲν ἄνεμον οὐριεῖν τύχης.
 ἐμοὶ γὰρ ἤδη πάντα μὲν φόβου πλέα·
 ἐν δαμασιν τάνταῖα φαίνεται θεῶν,
 βοῶσι δ' ἐν ὣσὶ κέλαδος οὐ παιώμιος· 605
 τοῖα κακῶν ἔκπλησις ἐκφοβεῖ φρένας.
 τοιγὰρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὄχημάτων
 χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν ἐκ δόμων παλιν
 ἔστειλα, παιδὸς πατρὶ πρευμενεῖς χοᾶς
 φέρουσ', ἅπερ νεκραῖσι μελικτήρια, 610
 βοῶς τ' ἀφ' ἀγνῆς λευκὸν εὐποτον γάλα,
 τῆς τ' ἀνεμοουργοῦ στάγμα, παμφαές μελι,
 λιβάσιν ὕδρηλαῖς παρθένου πηγῆς μετὰ,
 ἀκίρατόν τε μητρὸς ἀγρίας ἀπο
 ποτόν παλαιῆς ἀμπέλου γάμος τόδε· 615
 τῆς τ' αἰὲν ἐν φύλλοισι θαλλούσης βίαν

581. ἔρασαι μόνι' ἄχνη M : corr. Parson : ἔρραται δ'. rec

- ζανθεῖς ἔλασ καρπὸς εὐωδῆς πάρα,
 ἔνην τε πλεκτά, παμφόρου γαίας τέχνα.
 ἀλλ', ὦ φίλοι, χοαῖτι ταῖσδε νερτέρων
 ὕμνους ἐπευφημεῖτε, τὸν τε δαίμονα
 Δαρεῖον ἀνακαλεῖσθε, γαλότους δ' ἐγὼ
 τιμὰς προπέμψω τάσδε νερτέροις θεοῖσ.
 ΧΘ. Βασίλισσά γύναι, πρέσβος Πέρσας,
 κύ τε πέμπε χοὰς θαλάμους ὑπὸ γῆς,
 ἡμεῖς δ' ὕμνοις αἰτησόμεθα
 φειμένων πομποῦς
 εὐφρονας εἶναι κατὰ γαίας,
 ἀλλά, χροῖσι δαίμονες ἀγνοί,
 Γῆ τε καὶ Ἑρμῆ, Βασιλεῦ τ' ἐνέρων,
 πέμψατ' ἔνερθε ψυχὴν ἐς φῶς·
 εἰ γάρ τι κακῶν ἄκος οἶδε πλῆθον,
 μόνος ἂν ἑρήνων πέρας εἶποι.
 στρ. α'
- ἦ ῥ' ἄττι μοι μακαρίτας
 ἰσοδαίμων βασιλεὺς
 βάρβαρα σαφηνῆ
 ἰέντος τὰ πακαῖολ' αἰ-
 σνῆ δύστροα Βάγματα;
 παντάλαν' ἄχθ διαβοάσω;
 κέρουεσ ἄρα κλύει μου;
 ἀντ. α'
- ἀλλὰ κύ μοι Γῆ τε καὶ ἄλλοι
 χροῖσιων ἀγεμόνες
 δαίμονα μεγαυχῆ
 ἰόντ' αἰνέσατ' ἐκ δόμων,
 Περσῶν Κορσιγενῆ θεόν·
 πέμπετε δ' ἄνω οἶον οὐλῶ
 Περσίς αἶα κάλυψεν.
 στρ. β'
- ἦ φίλος ἀνὴρ, φίλος ὄχθος·
 φίλα γὰρ κέκευθεσ ἦεν.
 Ἄϊδωνεὺς δ' ἀναπομ-
 πὸς ἀνείμς, Ἄϊδωνεὺς,
 οἶον ἀνάκτορα Δαρῆνα, ἐή.
 620
 625
 630
 635
 640
 645
 650

622. ἐνητῶν M: corr. Gomperz.

650. ἂν εἶν M: corr. Brunck.

651. δαρεῖον οἶον ἕνακτα δαρεῖάν M: corr. Dindorf.

ΠΕΡΣΑΙ

53

ἀντ. β'

οὔτε γὰρ ἄνδρας ποτ' ἀπώλλυ
πολεμοφόροισιν ἄταις,
θεομίστωρ δ' ἐκικλή-
σκετο Πέρσαις, θεομίστωρ δ'
ἔσκεν, ἐπεὶ στρατὸν εὖ ποδοῦχει. ἐν.

655

στρ. γ'

βαλὴν ἀρχαῖος Βαλὴν, γοι, ἰκοῦ·
ἔλε' ἐπ' ἄκρον κόρυμβον ὄχρου,
κροκόβαπτον ποδὸς εὐμαριν ἀειρων,
βασίλειου τιάρας φάλαρον πιφαύσκων,
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάη, οἶ,

660

ἀντ. γ'

ὄπως καινά τε κλύεις νέα τ' ὄχνη·
δεσποτα δεσπότη φάνηαι,
Στυγία γάρ τις ἐπ' ἀχλὺς πεπότηται·
νεολαία γὰρ ἦδη κατὰ πᾶς' ὄλωλεν,
βάσκε πάτερ ἄκακε Δαριάη, οἶ.

666

670

ἐλ.

αἰαῖ αἰαῖ·
ὦ πολὺκλαυτε φίλοισι θανάων,
ἢ τάδε θυνάτα θυνάτα
† περὶ τᾶι σᾶι διδύμα διαγόνει ἀμάρπια
πᾶσαι γαῖ τᾶιδε
ἐξέφθινται τρικαλμοὶ
νᾶες ἄναες ἄναες.

675

680

ΕΙΔΩΛΟΝ ΔΑΡΕΙΟΥ

Ἦ πιστὰ πιστῶν ἠλικές σ' ἔβης ἐμῆς
Πέρσαι γεραιοί, τίνα πόλις ποιεῖ πόνον;
στενεὶ, κέκοπται, καὶ χαράσσεται πέδον,
λευσέων δ' ἄκοιτιν τὴν ἐμὴν τάφου πέλας
ταρβῶ, χοᾶς δὲ πρὸς κενῆς ἐδραμῆς.
ὕμεῖς δὲ φημεῖτ' ἔγχευ ἐστῶτες τάφου
καὶ ψυχαγωγοῖς ὄρειάζοντες ῥοοκ
οἰκτρῶς καλεῖσθαι μ'· ἐστὶ δ' οὐκ εὐέχαδον,

695

ἄλλως τε πάντως χοί κατὰ χροῦός θεοί
λαβεῖν ἀμείνους εἶσιν ἢ μεθίεναι 690
ὄμως δ' ἐκείνοις ἐνδυναστεύσας ἐγὼ
ἦκω. τάχυνε δ', ὡς ἀμειπτος ὦ χρόνου·
τί ἐστι Πέρσαις νεοχυὸν ἐμβριεὲς κακόν;

στρ.

ΧΟ. κέβομαι μὲν προσιδέσθαι,
κέβομαι δ' ἀντία λέσαι 695
κέθεν ἀρχαίωι περὶ τάρβει.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ κἀτωθεν ἦλθον σοῖς γάοις πεπεισμένος,
μὴ τι μακιστῆρα μῦθον, ἀλλὰ εὐντομον λέγων
εἶπε καὶ πέραινε πάντα, τὴν ἐμὴν αἰδῶ μεθείς. 699

ἀντ.

ΧΟ. διεμαι μὲν χαρίσασθαι,
διεμαι δ' ἀντία φάσθαι,
λέσας δύσλεκτα φίλοισιν.
ΔΑ. ἀλλ' ἐπεὶ θέος παλαιὸν σοὶ φρενῶν ἀνοίσταται,
τῶν ἐμῶν λέκτρων γεραιὰ κύννομ', εὐτενὲς γύναι,
κλαυμάτων λήσασα τῶνδε καὶ γόων σαφὲς τί μοι 703
λέσον. ἀνθρώπινα δὴ τοι πάματ' ἔν τύχοι βροτοῖς
πολλὰ μὲν γὰρ ἐκ θαλάσσης, πολλὰ δ' ἐκ χέρσου κακὰ
γίγνεται ἄνητοῖς, ὁ μᾶσσων βίωτος ἦν ταῦθι πρόσσω.
ΑΤ. ὦ βροτῶν πάντων ὑπερχῶν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμωι,
ὡς, ἕως τ' ἔλευσες αὐγὰς ἡλίου, κηλωτὸς ὦν 710
βίωτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες,
νῦν τέ σε κηλῶ θανόντα, πρὶν κακῶν ἰδεῖν βάθος·
πάντα γάρ, Δαρεῖ', ἀκούσαι μῦθον ἐν βραχεῖ χρόνωι·
διαπεπόρονται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος. 714
ΔΑ. τίμη τρόπωι; λοισοῦ τις ἦλθε σκηπτός, ἢ στάσις πόλει;
ΑΤ. οὐδαμῶς· ἀλλ' ἀμφ' Ἀθήνας πῶς κατέφθαρται στρατός.
ΔΑ. τις δ' ἐμῶν ἐκεῖσε παίδων ἐστρατηλάται; φράσον.
ΑΤ. θούριος Ξέρξης, κενώσας πάσαν ἡπίρου πλάκα.
ΔΑ. πεζὸς ἢ ναύτης δὲ πεῖραν τήνδ' ἐμώρανεν τάλας;
ΑΤ. ἀμφοτέρω· διπλοῦν μέτωπον ἦν δυοῖν στρατευμάτοισιν.
ΔΑ. πῶς δὲ καὶ στρατὸς τοσόσδε πεζὸς ἦνυσεν περᾶν; 721
ΑΤ. μηχαναῖς ἔτευξεν Ἑλλῆς πορθμόν, ὥστ' ἔχειν πόρον.
ΔΑ. καὶ τόδ' ἐτέπραξεν, ὥστε Βόσπορον κλῆσαι μέγαν;
ΑΤ. ὡδ' ἔχει· γνώμης δὲ πού τις θαυμόνων κινήσασατο.
ΔΑ. φεθ, μέγας τις ἦλθε δαίμων, ὥστε μὴ φρονεῖν καλῶς,
ΑΤ. ὡς ἰδεῖν τέλος πάρεστιν οἶον ἦνυσεν κακόν. 726
ΔΑ. καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὡδ' ἐπιστενάξετε;

- ΑΤ. ναυτικός στρατός κακῶς εἰς πεζὸν ὤλεσε στρατόν.
 ΔΑ. ὧδε παμπήδην δὲ λαὸς πᾶς κατέφραται δορί;
 ΑΤ. πρὸς τὰδ' ὡς Λούρων μὲν ἄστυ πᾶν κενανδρίαν στένει.
 ΔΑ. ὦ πόποι κεδνής ἀρωγῆς κάπικουρίας στρατοῦ. 731
 ΑΤ. Βακτρίων δ' ἔρρα πανώλης δῆμος, οὐδέ τις γέρων.
 ΔΑ. ὦ μέλεος, οἴαν ἄρ' ἦβην συμμαχῶν ἀπώλεσεν.
 ΑΤ. μονάδα δὲ Ξέρην ἔρημόν φασιν οὐ πολλῶν μετὰ
 ΔΑ. πῶς τε δὴ καὶ ποῖ τελευτᾶν; ἔστι τις σωτηρία; 735
 ΑΤ. ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν.
 ΔΑ. καὶ πρὸς ἠπειρον σεσῶσθαι τήνδε, ταῦτ' ἐπήτυμον;
 ΑΤ. ναί· λόγος κρατεῖ σαφηνῆς τοῦτό γ', οὐδ' ἐνι στασις.
 ΔΑ. φεῦ, ταχεῖά γ' ἦλθε χρησμῶν πράσις, ἐς δὲ παῖδ' ἐμὸν
 Ζεὺς ἀπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων· ἐγὼ δὲ που 740
 διὰ μακροῦ χρόνου τὰδ' ἠύχουν ἐκτελευτήσειν θεοῦς·
 ἀλλ' ὅταν απευθὴ τις αὐτός, χῶ θεός συνάπτεται.
 νῦν κακῶν ἔοικε πηγὴ πᾶσιν ἠύρῃσθαι φίλοις.
 παῖς δ' ἐμὸς τὰδ' οὐ κατειδώς ἠνυσε νέωι θράσει·
 ἔστις Ἑλλήσποντον ἱρὸν δοῦλον ὡς δεσμωμασιν 745
 ἠλίπισε σήσειν ῥέοντα, Βόσπορον ῥόον θεοῦ·
 καὶ πόρον μετερρύθειζε, καὶ πέδαις σφυρηλάτοις
 περιβαλὼν πολλὴν κελυθον ἠνυσε πολλῶι στρατῶι,
 θνητὸς ὢν θεῶν δὲ πάντων ζωῆτ', οὐκ εὐβουλίαι, 749
 καὶ Ποσειδῶνος κρατήσειν, πῶς τὰδ' οὐ νόκος φρενῶν
 εἶχε παῖδ' ἐμὸν; δεδοικα μὴ πολὺς πλοῦτος πονος
 οὐμὸς ἀνθρωποῖς γένηται τοῦ φθάσαντος ἀραγῆ.
 ΑΤ. ταυτά τοι κακοῖς δμιλῶν ἀνδράσιμ διδάσκειται
 θούριος Ξέρης· λέγουσι δ' ὡς εὐ μεν μέγα τέκνοις
 πλοῦτον ἐκτίσω σὺν αἰχμῆι, τὸν δ' ἀνανδρίας ὕπο 755
 ἔνδον αἰχμάζειν, πατρώιον δ' ἔλβον οὐδεν ἀσύνην.
 τοιάδ' ἐπ' ἀνδρῶν ὄνειδῆν πολλακίς κλύων κακῶν
 τήνδ' ἐβούλευσεν κέλευθον καὶ στρατεύμ' ἐφ' Ἑλλάδα.
 ΔΑ. τοιγάρ σφιν ἔργον ἐστὶν ἐχειρσασμένον
 μέγιστον, ἀείμνηστον, οἷον οὐδέπω 760
 τόδ' ἄστυ Λούρων ἐσεκείνωσεν πεζόν,
 ἐπ' οὔτε τιμῆν Ζεὺς ἄναξ τήνδ' ὤπασεν,
 ἐν' ὄνδρ' ἀπάσης Ἀσίδος μιλοτρόφου
 ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθεντήριον.
 Μῆδος γάρ ἦν ὁ πρῶτος ἡγεμῶν στρατοῦ· 765
 ἄλλος δ' ἐκείνου παῖς τόδ' ἔργον ἠνυσε·
 φρενες γὰρ αὐτοῦ θυμὸν ὠιακοστρόφουν.
 τρίτος δ' ἀπ' αὐτοῦ Κύρος, εὐδαίμων ἀνήρ,
 ἄρσας ἔθηκε πᾶσιν εἰρήνην φίλοις·

- Λυδῶν δὲ λαὸν καὶ Φρυγῶν ἐκτίσατο, 779
 Ἴωνίαν τε πᾶσαν ἔλασεν βίαι·
 οὐδὲ γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὐφρων ἔφθ.
 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος ἴσυνε στρατὸν.
 πέμπτος δὲ Μάρδικ ἦρξεν, αἰσχύνη πάτραι 775
 ἐρόνοις τ' ἀρχαίοις τὸν δὲ σὺν δόλῳ
 Ἄρταφρένης ἔκτανεν ἐσθλὸς ἐν δόμοις,
 πῦν ἀνδράσι φίλοισιν, οἷς τὸδ' ἦν χρέος (. . .)
 ἔκτος δὲ Μάραφικ, ἕβδομος δ' Ἄρταφρένης,
 κάγω πάλου τ' ἔκυρα τοῦπερ ἠέλον, 780
 κάπεστράτευσα πολλὰ σὺν πολλῶι στρατῶι
 ἄλλ' οὐ κακὸν τασόνδε προσέβαλον πόλει.
 Ξέρξης δ' ἐμὸς παῖς νέος ἔων νέα φρονεῖ,
 κού μνημονεύει τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς·
 εὐ γὰρ σαφῶς τὸδ' ἴστ', ἐμοὶ συνήλικες, 785
 ἔπαντες ἡμεῖς, οἳ κράτη τὰδ' ἔσχομεν,
 οὐκ ἦν φανεῖμεν πῆματ' ἔρξαντες τόσα.
ΧΟ. τί οὖν, ἴσασ Δαρεῖε, ποῖ καταστρέφεις
 λόγων τελευτήν; πῶς ἂν ἐκ τούτων ἔτι
 πράσσοιμεν ὡς ἄριστα Περσικὸς λαός;
ΔΑ. εἰ μὴ στρατεύοισε' ἐς τὸν Ἑλλήνων τόπον, 790
 μηδ' εἰ σπάτευμα πλείον ἢ τὸ Μηδικόν.
 αὐτὴ γὰρ ἢ γὰρ κύμαχος κείνοισ πέλει.
ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλασας; τίμῃ τρόπῳ δὲ συμμαχεῖ;
ΔΑ. κτείνουσα λιμῶι τοὺς ὑπερπόλλους ἄγαν.
ΧΟ. ἀλλ' εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον. 795
ΔΑ. ἀλλ' οὐδ' ὁ μείνας νῦν ἐν Ἑλλάδος τόποις
 στρατὸς κυρήσει νοστήμου κωτηρίας.
ΧΟ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ πᾶν σπάτευμα βαρβάρων
 περὶ τὸν Ἑλλης πορευθὲν Εὐρώπης ἔπο;
ΔΑ. παῦροί γε πολλῶν, εἴ τι πιστεῖσθαι θεῶν 800
 χρὴ θεσφάτοισιν, ἐς τὰ νῦν πεπραγμένα
 βλέψαντα· συμβαίνει γὰρ οὐ τὰ μὲν, τὰ δ' οὐ.
 κείπερ τὰδ' ἔστι, πλῆθος ἔκκριτον στρατοῦ
 λείπει κεναιῖσιν ἐλπίσιν πεπεισμένους,
 μνηνοῦσι δ' ἔνεα πεδίον Ἀεωπὸς βοασίς 805
 ἔρδει, φίλον πῖσμα Βοιωτῶν χεονί·
 οὐ σφιν κακῶν ὕψιστ' ἐπαμμένει πασεῖν,
 ὕβρεως ἄποινα καθέων φρονημάτων·
 οἳ γὰρ μολόντες Ἑλλάδ' οὐ θεῶν βρέτη
 ἠδοῦντο συλᾶν οὐδὲ πιμπράσαι κέως· 810
 βωμοὶ δ' εἴστοι, θαμνόνων ο' ἰδρύματα

774. μάρδος^{1c} M.

779. πάλου δ' M.

782. ὦν νέος φρονεῖ νέα cj. Monk.

- πρόρριζα φύρδην ἐξανέστραπται βάθρων.
 τοιγάρ κακῶς δράσαντες οὐκ ἐλάσσονα
 πάσχουσι, τὰ δὲ μέλλονσι, κούθενω κακῶν
 κρηις ὑπεστίν, ἀλλ' ἔτ' ἐκπιδύεται. 815
 τόκος γὰρ ἔσται πέλανος αἵματοςφαγῆς
 πρὸς γῆι Πλαταιῶν Δωρίδος λόγχης ὑπο-
 εῖνες νεκρῶν δὲ καὶ τριτοςπόρῳι γονῆι
 ἔφωνα σημανοῦσιν ὄμμασιν βροτῶν
 ὡς οὐχ ὑπέρφευ σθητῶν ὄντα χρὴ φρονεῖν. 820
 ὕβρις γὰρ ἐπανθοῦς' ἐκάρπωσε στάχυν
 ἔτης, ὅθεν πάγκλαυτον ἔσαυδι θέρος.
 τοιαῦθ' ὄρωντες τῶνδε τάπτιμα
 μέμνησθ' Ἀθηναίων Ἑλλάδος τε, μηδέ τις
 ὑπερφρονήσας τὸν παρόντα θαίμονα
 ἄλλων ἐρασθεὶς ἄλβον ἐκχένη μέγαν. 825
 Ζεὺς τοι κολαστῆς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν
 φρονημάτων ἔπεστιν, εὐθυσος βαρὺς
 πρὸς ταῦτ' ἐκείνον σωφρονεῖν κεχρημένον
 πινύσκειτ' εὐλόγοισι νοουετήμασιν, 830
 λήξει θεοβλαβοῦνο' ὑπερκόμπῳι φράσα.
 εὐ δ', ὦ γεραιὰ μητέρ ἢ Ξέρξου φίλη,
 ἐλθοῦς' ἐς οἶκουσ κόσμον ὅστις εὐπρεπῆς
 λαβοῦς' ὑπαντίαζε παιδί, παντὶ γάρ
 κακῶν ὑπ' ἄλγους λακίδας ἀμφὶ σῶματι 835
 σπυμορραγοῦσι ποικίλων ἐσσημάτων.
 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως εὐ πρᾶύμον λόγοισ'
 μόνης γάρ, οἶδα, σοῦ κλύων ἀνέεεται.
 ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω.
 ὑμεῖς δέ, πρέσβεις, χαίρετ', ἐν κακοῖς θυμῶσ
 ψυχὴν διδόντες ἠδονῆι καθ' ἡμέραν,
 ὡς τοῖς θανοῦσι πλοῦτος οὐδὲν ὠφελεῖ.
 ΧΘ. ἢ πολλὰ καὶ παρόντα καὶ μέλλοντ' ἔτι
 κίλγης' ἀκούσας βαρβάρῳσι πύματα.
 ΑΤ. ὦ θαῖμον, ὡς με πόλλ' ἐσέρχεται κακῶν 845
 ἄλγῃ, μάλιστα δ' ἠδε συμφορὰ δάκνη,
 ἀτιμίαν γε παιδὸς ἀμφὶ σῶματι
 ἐσσημάτων κλύουσας, ἢ νῆν ἀμπέχει.
 ἀλλ' εἶμι, καὶ λαβοῦσα κόσμον ἐκ δόμων
 ὑπαντίασαι παιδί μου πειράσομαι 850
 οὐ γὰρ τὰ φίλτατ' ἐν κακοῖς προδώσομεν.

815. ἐκπαιδεύεται M : corr. Schütz. 816. αἵματοςφαγῆς
 rec. 829. κεχρημενοι M : corr. Schütz ex schol. rec.
 834. πάντα M : corr. Canter. 845. κακὰ M : corr. Schütz.

στρ. α'

ΧΟ. Ὀ πόποι, ἦ μεγάλας ἀγαθὰς τε πο-
 λισσονόμου βιοτᾶς ἐπεκύραμεν,
 εὖθ' ὁ γηραιὸς
 πανταρκῆς ἀκάκας ἔμαχος βασιλεὺς 855
 Ἰκωθεὸς Δαρεῖος ἄρχε χώρας.

ἀντ. α'

πρῶτα μὲν εὐδοκίμους στρατῆας ἀπε-
 φαινόμεσ' ἠδὲ νομισματα πύργια
 πάντ' ἐπηύθυνον. 860
 νόστοι δ' ἐκ πολέμων ἀπόνους ἀπασεῖς
 (ἀνέρας) εὖ πράσσοντας ἄγον οἴκους.

στρ. β'

ἄσας δ' εἶλε πόλεις
 πόρον οὐ διαβάς Ἄλυος ποταμοῖο, 865
 οὐδ' ἀφ' ἐστίας σφεείς,
 οἷαι Στρυμονίου
 πελάγους Ἀχελωῖδες εἰςὶ πάροιχοι
 Ὀρικήων ἐπαύλων, 870

ἀντ. β'

λίμνας τ' ἔκτοθεν αἶ
 κατὰ χέρσον ἐληλαμέναι περὶ πύργον
 τοῦδ' ἀνακτος ἄϊον,
 Ἑλλάς τ' ἀμφὶ πόρον 876
 πλατὺν εὐχόμεναι, μυχία τε Προποντίς,
 καὶ στόμωμα Πόντου·

στρ. γ'

ἠᾶσαι ε' αἶ κατὰ πρῶν' ἄλιον περὶ κλυτοί,
 ταῖδε γὰρ προσέμεναι,
 οἷα Λέσβος, ἐλαιόφυτός τε Σάμος, Χίος,
 ἠδὲ Πάρος, Νάξος, Μύκο-
 νος, Τήνωι τε συνάπτους' 886
 ἄνδρος ἀγχιγείτων,

ἀντ. γ'

καὶ τὰς ἀγχιάλους ἐκράτυνε μεσάκτους,
 Λήμνον, Ἰκάρου ε' ἔδος, 890

857. εὐδοκίμου M · corr. Wellauer.
 865, 866. ποταμοῦ δ' M : corr. Burney.

ΠΕΡΣΑΙ

59

καὶ Ῥόδον ἠδὲ Κνίδον Κυπρίας τε πόλιος, Πάφον
ἠδὲ Σόλους Σαλαμῖνά τε,
τὰς νῦν ματρόπολις τῶνδ'
αἰτία στεναγμῶν. 895

ἐπ.

καὶ τὰς εὐκτεάνους κατὰ κλῆρον Ἴ-
όνιον πολυάνδρους
Ἑλλάνων ἐκράτει σφετέραις φρεσίν·
ἀκάματον δὲ παρῆν κθένος
ἀνδρῶν τευχηστῆρων
παμμεικτῶν τ' ἐπικούρων.
νῦν δ' οὐκ ἀμφιλόγως θεότρεπτα τὰδ'
σὺ φέρομεν πολέμοισι
θυσσεντες μεγάλως
πλογαῖσι πομπῆασι. 900

900

905

ΞΕΡΞΗΣ

Ἴώ,
δυστηνος ἐγὼ στυγερὰς μοίρας
τίςδε κυρήσας ἀπεκμαρτοτάτης,
ὡς ὠμοφρόνως θαίμων ἐπέβη
Περσῶν γενεᾷ· τί πάσω τλήμων;
λελυται γὰρ ἐμῶν γυίων ῥώμη
τίνδ' ἠλικίαν ἐσιδόντ' ἀστῶν.
εἶθ' ὄφελε, Ζεῦ, κάμει μετ' ἀνδρῶν
τῶν οἰχομένων 910

910

915

θανάτου κατὰ μοῖρα καλύψαι
ΧΟ. ὄτοτοῖ, βασιλεῦ, στραπῆς ἀγαθῆς
καὶ Περσονόμου τιμῆς μεγάλης,
κόσμου τ' ἀνδρῶν,
οὓς νῦν θαίμων ἐπέκειρεν. 920

920

πρσ.

γῆ δ' αἰάζει τὰν ἐπταίαν
ἦβαν Ξέρσαι κταμέναν Ἄιδου
δάκτορι Περσῶν· αἰδοβάται γὰρ
πολλοὶ φῶτες, χώρας ἄνεος. 925

925

895. στεναγμάτων M: corr. Hegmann.

898. Ἰόνιον M: corr. Hegmann.

900. ἔκρατης M: corr. Hegmann.

τοσοδάμαντες, πάνυ ταρφύς τις
 μυριάς ἀνδρῶν, ἐξεφείνται
 αἰαῖ αἰαῖ κεδνάς ἀλκῆς·
 Ἄσια δὲ χεῶν, βασιλεὺ γαίας,
 αἰνῶς αἰνῶς
 ἐπὶ γόνυ κέκλιται.

930

στρ. α'

ΞΕ. ὕδ' ἐγών, οἰοῖ, αἰακτὸς
 μέλεος γένηαι γαί τε πατρώϊαι
 κακὸν ἄρ' ἐγενόμην.

ΧΘ. πρόσφραγγόν σοι νόστου τὰν
 κακοφάτιδα βοάν,
 κακομέλετον ἴαν
 Μαρσιανθουοῦ ἠρηνητῆρος,
 πέμπω πολύδακρυν ἰαχάν.

935

ἀντ. α'

ΞΕ. Ἰετ' αἰανῆ πάνθυρτον
 δύσπορον αὐδάν. δαίμων γὰρ ὕδ' αὐ
 μετάτροπος ἐπ' ἔμοι.

940

ΧΘ. ἦσω τοι τὰν πάνθυρτον,
 λαοπαθεῖ τε εἴβων ἀλίτυπά τε βάρη,
 πόλεως γέννας πενητηῆρος·
 κλάγξω δ' ἀρίδακρυν αὐτάν.

945

στρ. β'

ΞΕ. Ἰάνων γὰρ ἀπνήρα·
 Ἰάνων ναύφαρκτας
 Ἄρης ἑτεραλκῆς
 κυχίαν πλάκα κερσάμενος
 δυσδαίμονά τ' ἀκτάν.

950

ΧΘ. οἰοιοῖ· βόα καὶ πάντ' ἐκπεύθου.
 ποῦ δὲ φίλων ἄλλος ὄχλος,
 ποῦ δὲ σοι παραστάται,
 οἷος ἦν Φαρανδάκης,
 Σούκας, Πελάγων καὶ Δοτάμας,
 Ψαμμισκάνης τ' ἠδ' Ἀγβάτας
 Ἀγβάτανα λιπών;

955

960

926. γὰρ φύστις M: corr. Franz.

M: corr. Blomfield, Schneider.

corr. Blomfield, Weil.

δακρυν M: corr. Weil.

960. ἠδ' Ἀγαβάτας, Ψάμμικ, σουσιακάνης τ' M: corr. Weil.
 (collatis antistrophicis).

940. καὶ πανόθυρτον

944. καὶ πανόθυρτον M:

948. κλάγξω δ' αὐ | γόνυ ἀρί-

959. Δατάμας c. Heimsoeth.

ΠΕΡΣΑΙ

61

ἀντ. β'

- ΞΕ. ὄλοός ἀπέλειπον
 Τυρίας ἐκ ναοῦ
 ἔρροντας ἐπ' ἀκταῖς
 Καλαμηνά, στυφελῶ
 κεινοντας ἐπ' ἀκτᾶς 965
- ΧΟ. οἰοισί, (βόα) ποῦ σοι Φαρνοῦχος
 Ἄριόμαρδος τ' ἀγαθός,
 ποῦ δὲ Σευάκης ἔσται,
 ἢ Λίλαιος εὐπάτωρ,
 Μέμφις, Θάρυβις καὶ Μασίστρας 970
 Ἄρτεμβάρης τ' ἠδ' Ἰσταίχμας;
 τάδε σ' ἐπανερόμας.

στρ. γ'

- ΞΕ. ἰω ἰώ μοι,
 τὰς ὠγυγίους (ὄκ) καπδόητες
 στυγνὰς Ἀσάνας πάντες ἐκί πιτύλωι,
 ἐκ ἐκ, τλάμονες ἀσπαίρουσι χερσῶι. 975
- ΧΟ. ἢ καὶ τὸν Περσᾶν αὐτοῦ
 τὸν σὸν πιστὸν πάντ' ὄφθαλμον 980
 μυρία μύρια πεμπαστᾶν
 Βατανῶχου παῖδ' Ἄλπιστον
 — — — —
 τοῦ Σεσάμα τοῦ Μεγαβάτα,
 Παρσον τε μέγαν τ' Ὀϊβάρην
 ἔλιπες ἔλιπες, ὦ ὦ (ὦ) δαίμων. 985
 Πέρσαις ἀγαυοῖς κακὰ πρόκακα λέγεις.

ἀκτ. γ'

- ΞΕ. Τυγτά μοι θᾶτ'
 ἐσελῶν ἐτάρων ὑπομνησκεις,
 ἄλαστ' (ἄλαστα) στυγνὰ πρόκακα λέγων. 990
 βοῆι βοῆι (μοι) μελέων ἐντοσθεν ἦτορ.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἔλλους γε ποθοῦμεν,
 Μάρδων ἀνδρῶν μυριόνηταρχον
 Ξανθῶν δρεῖόν τ' Ἀγχάρην, 995
 Διάζιν τ' ἠδ' Ἀρσάμην
 Ἰππιάνακτας,

964. ἄκρας cj. Pauw. 968. Σευάκης ed. Aldina.
 972. ἐπανερόμας M : κοπ. Wellauer.
 986, 990. λέγεις cj. Lachmann.
 989 ὑπορίνας cj. Hertmann · ὑποσαίνεις cj. Wecklein.
 994. μυριοταρόν cj. Dindorf.

Κηιδαδάταν καὶ Λυθείμαν
 Τόλιμον τ' αἰχμᾶς ἀκόρεστον.
 ἔταφον ἔταφον, οὐκ ἀμφὶ κκηναῖς
 τροχληάτοισιν ἕπιθεν ἐπόμενοι. 1000

στρ. α'

ΞΕ. Βεβᾶσι γὰρ τοῖπερ ἀκρόται στρατοῦ.
 ΧΟ. Βεβᾶσιν, οἴ, κώνυμοι,
 ΞΕ. ἰὴ ἰὴ, ἰὼ ἰὼ,
 ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, δαίμονες,
 ἔθεσε' δελπτον κακόν,
 διαπρέπον, οἶον θεδορκεν Ἄτα. 1005

ἀντ. α'

ΞΕ. πεπλήγμεσ', οἶαι δι' αἰῶνος τύχαι,
 ΧΟ. πεπλήγμεσ', εὐθιλα γάρ,
 ΞΕ. νέαι νέαι δύσαι δύσαι,
 ΧΟ. Ἰάσωνων ναυβατᾶν
 κύρσαντες οὐκ εὐτυχῶς.
 δυσπολεμον δὲ γένος τὸ Περσᾶν. 1010

στρ. β'

ΞΕ. πῶς δ' οὐ; στρατὸν μὲν τοσοῦ-
 τον τάλας πέπληγμασι. 1015
 ΧΟ. τί δ' οὐκ ὄλωσαν, μέγ' ἔλαστε, Περσᾶν;
 ΞΕ. ὄρασι τὸ λοιπὸν τόδε τὰς ἐμᾶς στολᾶς;
 ΧΟ. ὄρω ὄρω.
 ΞΕ. τόνδε τ' ὄϊστοδέγμονα
 ΧΟ. τί τόδε λέγεις σεσωσμένον;
 ΞΕ. θησαυρὸν βελέεσαι.
 ΧΟ. βαιά γ' ὡς ἀπὸ πολλῶν.
 ΞΕ. ἐσπανίσμεσ' ἀρωγῶν.
 ΧΟ. Ἰάνων λαὸς οὐ φουγαίχμας. 1020
 1025

ἀντ. β'

ΞΕ. ἀγανόρκεος' κατεῖ-
 δον δὲ πρὶν' ἔελπταν.
 ΧΟ. τραπέντα ναύφρακτον ἔρεῖς θυμῶν:

1001. ἕπιθεν δ' M: corr. Blomfield.

1002. οἴπερ ἀκρόται γρ. ἀκρόται M: corr. Hermann.

1004, 1005. δαίμονες | ἔθεσε' M: corr. Schneider.

1010. Dativos numeris singularis notavit Weil.

1016. μεγάλατε M: corr. Wecklein.

1020. τὰν δέ M: corr. Porson.

ΠΕΡΣΑΙ

63

- ΞΕ. πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ. 1030
 ΧΟ. παπαῖ παπαῖ.
 ΞΕ. καὶ πλέον ἢ παπαῖ μὲν οὖν.
 ΧΟ. διδυμα γάρ ἐστι καὶ τριπλᾶ.
 ΞΕ. λυπρὰ, χάρματα δ' ἔχειροῖς.
 ΧΟ. καὶ σθένος γ' ἐκολούσθη. 1035
 ΞΕ. γυμνός εἰμι προπομπῶν.
 ΧΟ. φίλων ἄταισι ποντίσιαισι.

στρ. γ'

- ΞΕ. διαίκε, διαίκε πᾶμα· πρὸς θόμους δ' ἴθι.
 ΧΟ. εἰαῖ αἰαῖ, θυα θυα.
 ΞΕ. βοα νυν ἀντίδουπά μοι. 1040
 ΧΟ. θόσση κακῶν κακῶν κακοῖς.
 ΞΕ. ἴψζε μέλος ὁμοῦ τιεῖς.
 ΧΟ. ὄτοτοτοτοῖ.
 βαρεῖά γ' ἄθε συμφορά.
 αἶ μάλα καὶ τόθ' ἄλγῶ. 1045

ἀντ. γ'

- ΞΕ. ἔρως' ἔρωςσε καὶ στέναξ' ἐμήν χάριν.
 ΧΟ. διαίνομαι γοεθνός ὦν.
 ΞΕ. βοα νυν ἀντίδουπά μοι.
 ΧΟ. μέλειν πάρεστι, θεσποτα.
 ΞΕ. ἐπορῶιάζέ νυν γόσις. 1050
 ΧΟ. ὄτοτοτοτοῖ.
 μέλαινα δ' ἀμμεμίζεται,
 οἶ, στονόεσσα ηλαγά.

στρ. δ'

- ΞΕ. καὶ στέρη' ἄρασε κάπιβόα τὸ Μύσιον.
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια. 1055
 ΞΕ. καὶ μοι γενεῖου πέρες λευκῆρη τρίχα.
 ΧΟ. ἄηριγδ' ἄηριγδα μάλα γοεθνά.
 ΞΕ. αὐται δ' ὀξύ.
 ΧΟ. καὶ τάθ' ἔρζω.

ἀντ. δ'

- ΞΕ. πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν ἀκμῆι χερῶν. 1060
 ΧΟ. ἄνι' ἄνια.

1038. αἶαξ', αἶαζε cj Weil.

1042. ἴυζ' ὁμοῦ τιεῖς μέλος cj. Weil.

ΞΕ. καὶ ψάλλ' ἔθειραν καὶ κατοίκτισαι στρατόν.

ΧΟ. ἄπριγθ' ἄπριγθα μάλα γοεδνά.

ΞΕ. διαίνου θ' ὄσσε.

ΧΟ. τέγγομαί τοι.

ἐπ.

ΞΕ. βόα νυν ἀντίδουπά μοι.

ΧΟ. οἰοῖ οἰοῖ.

1067

ΞΕ. αἰακτὸς ἐς δόμους κίε.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, Περσίε αἶα δύσβατος.

ΞΕ. ἰωὰ δὴ κατ' ἄστυ.

1070

ΧΟ. ἰωὰ θάτ' ἀν' αἶαν.

ΞΕ. γοῖσθ' ἀβροβάται.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ, Περσίε αἶα δύσβατος.

ΞΕ. ἰὴ ἰὴ, τρικάλμοισι βάρισιν ὀλόμενοι.

1075

ΧΟ. (ἰὴ ἰὴ,) πέμπω τοί σε δυσέροις γόοις.

1071. θᾶτα, ναί, ναί M: corr. Weil.

1075. ἠή ἠή τρικάλμοισιν ἠή ἠή βάρισιν M: corr. Weil.
βάρια φητοί cj. Weil.

ΑΙΣΧΥΛΟΤ
ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΙΣΜΗΝΗ

ΚΗΡΤΣ

ΕΤΕΟΚΛΗΣ

Κάδμου πολίται, χρὴ λέγειν τὰ καίρια
 ὅστις φυλάσσει πράγας ἐν πρύμνῃ πολέωσ,
 οἶακα νωμῶν, βλέφαρα μὲ κοιμῶν ὑπνώι.
 εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ·
 εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι, 5
 Ἴτεοκλέης θη εἷς πολὺς κατὰ πτόλι
 ὕμνοϊο' ὑπ' ἀστῶν φροσίοις πολυρρόθοις
 οἰωγμασίη θ', ὧν Ζεὺς ἀλεσητήριος
 ἐπωνυμιος γένοιτο Καδμείων πόλει.
 ὕμῃσ δὲ χρὴ νῦν, καὶ τὸν ἠλλείποντ' ἐπι 10
 ἡβης ἀκμασίας καὶ τὸν ἕκθερον χρόνῳ,
 βλαστημὸν ἀλθαίνοντα σώματος πολύν,
 ὥραν τ' ἔχονθ' ἕκαστον ὧς τε συμπεπέσ,
 πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
 βωμοῖσι, τιμᾶς μὴ ἄταλειφθαίη πατε, 15
 τέκνοις τε, Γῆι τε μητρί, φιλτάτη τροφῶι·
 ἢ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
 ἕπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ἔτλον,
 ἐορέψατ' οἰκητήρας ἀσπίδηφόρους
 πιστούς, ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε. 20
 καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἡμᾶρ εὖ ῥέπει θεός·
 χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηρουμένοισι
 καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
 νῦν δ' ὧς ὃ μάντις φησίη, αἰωνῶν βοτήρ,
 ἐν ὧσὶ κωμῶν καὶ φρεσίη, πυρός διχα, 25
 χρηστηρίους ὀρνιθῶν ἀψευδεῖ τέχνη, —
 οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
 λέγει μερίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα

νυκτιγορεύσῃσι κάπιβουλεύειν πόλει.
 ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων 30
 ὀρμάσῃσι πάντες, κοῦσῃσι σὺν παντευχίαι,
 πληροῦτε θωρακεία, κάπι δέμασιν
 πύργων στάοντε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
 μέμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μὴδ' ἐπιηλύδων 35
 ταρβεῖτ' ἄγαν δμίλον· εὖ τελεῖ θεός.
 σκοποὺς δὲ κάγω καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
 ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματῶν δόλωι·
 καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφῶ δόλωι.

ΑΓΓΕΛΟΣ

Ἐτεόκλεες, φέριστε Καθμείων ἄναξ,
 ἴκω σαφῆ τάκειθεν ἐκ στρατοῦ φέρων, 40
 αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων.
 ἑκτὸς γὰρ ἑπτὰ, θούριοι λοχαγέται
 ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδρον εἶκος
 καὶ οἰγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
 Ἄρη τ' Ἐνυώ καὶ φιλαίματος Φόβον 45
 ὠρκομότησαν ἢ πόλει κατασκαφῆς
 θέντες λαπάσειν ἔστυ Καθμείων Βίαι,
 ἢ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνωι·
 μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
 πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ 50
 λειβόντες· οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα·
 σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείαι φλέγων
 ἔπνει, λέοντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
 καὶ τῶνδε πίστις οὐκ ὀκνῶν χρονίζεται·
 κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλωι λαχῶν 55
 ἕκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
 πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἄνδρας ἐκκρίτους πύλων
 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις τάγευσαι τάχος·
 ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
 χωρεῖ, κονίει, πεδία δ' ἀργηστής ἀφρὸς 60
 χραίνει σταλαγμαῖσι ἰππικῶν ἐκ πλευμώνων.
 σὺ δ' ὥστε μαὸς κεδνὸς οἰακοστρόφος
 φράσαι πόλιμα, πρὶν καταγίγαι πνοῆς
 Ἄρεως· βοῶν γὰρ κύμα χερσαῖον στρατοῦ.
 καὶ τῶνδε καιρὸν ἔστις ὠκιστος λαβέ· 65
 κάγω τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

29. κάπιβουλεύειν M: corr. Weil: κάπιζούλευειν cj. Diadorf.

45. Ἄρη τ', Ἐνυώ, edd. pler.: corr. Verrall.

54. πύστις M: corr. ex Stobaeo.

ΕΠΤΑ ΕΠΙ ΘΗΒΑΣ

69

ὄφθαλμὸν ἔζω, καὶ σαφηνεῖσαι λόγου
 εἶδως τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔσει.
 ΕΤ. ὦ Ζεῦ τε καὶ ΓἌ καὶ πολιτσοῦχοι θεοί,
 Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἠ̄ μετασθενῆς, 70
 μὴ μοι πόλιν γε πρέμνοσθην πανωλεσθρον
 ἔκθεαμνίσχτε θηιαλωτον, Ἐλλάδος
 φεόγγρον χέουσας, καὶ δόμους ἐφεστῖους·
 ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν
 ζυγοῖσι δουλίοισι μήποτε σχεθεῖν. 75
 γένεσθε δ' ἀλκή· ζυγὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·
 πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα θαίμονας τίει.

ΧΟΡΟΣ

Θρέομαι φοβερὰ μεγάλ' ἔχην.
 μεθεῖται στρατός, στρατόπεδον λιπών. —
 ρεῖ πολὺς ἔδε λεῶς προδρομος Ἰηπτας· 80
 εἰσέρια κόμισ με πειθεὶ φανεῖς·
 ἄναυδος σαφῆς ἔτυμος ἄγγελος. —
 ἰδὲ δὲ γὰς ἐμὰς πεδῖ' ὀπλοκτυπ'· ὦ-
 τί χρίμπεται βοᾷ· ποτᾶται, βρέμαι δ'
 ὀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου. — 85
 ἰω ἰω θεοὶ
 θεαί τ', ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε. —
 βοᾷ ὑπὲρ τειχέων
 ὀ λεύκασπις ἔρνηται λαὸς εὐ-
 τρεπῆς ἐπὶ πτόλιν διωκων. — 90
 τίς ἔρα ρύσεται, τίς ἔρ' ἐπαρκέσει
 θεῶν ἠ̄ θεᾶν; —
 ποτέρα δἠτ' ἐγὼ (πάτρια) ποτιπέσω
 βρέτη θαμόνων; — 95
 ἰω μάκαρες εὐεδροὶ, ἀκμάζει βρετέων
 ἔχεσθαι. τί μέλλομεν ἀγάστονοι; —
 ἀκουετ' ἠ̄ οὐκ ἀκουετ' ἀσπίδων κτύπον;
 100
 πέπλων καὶ στεφάνων,
 εἰ μὴ νῦν, πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἔσομεν; —
 κτύπον θεδορκα· πάταγος οὐχ ἑνὸς θεορός,
 τί ῥέζεις, προδωσεις,

79. στρατός· στρατόπεδον λιπών κ.τ.λ. interpanxit Heimsoeth.

83. ἐλεδέμας πεδιοπλοκτύπος | τί χρίμπεται βοᾷ M: corr. Wecklein ex scholi s.

παλαίχθων Ἄρης, γὰν τεάν; — 105
 ὦ χρυσοπήληξ δαΐμων,
 ἐπιδ' ἐπίδε πολιν,
 ἔν ποτ' εὐφιλήταν ἔσθου.

στρ. α'

θεοὶ πολιόχοι χθονός, ἴτ', ἴτε πάντες 110
 ἴδετε παρεκτων

ἱέσιον λόχον δουλοκύνας ὑπερ,
 κύμα περί πτόλιμ δοχμολόφων ἀνδρῶν
 καχλάζει πηοσίε Ἄρεος ὄρομενον. 115
 ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντελες, παντως
 ὄρησον δαΐων ἄλωσιμ.

Ἄργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου 120
 κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρείων ἔπλων.

διὰ δέ τοι . . γενῶν Ἰηπιᾶν
 κινύρονται φόνον χαλινοί.
 ἑπτὰ δ' ἀγᾶνορες πρέποντες στρατοῦ
 δορυεσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαϊς 125

υ — — υ — — υ — —
 προσίστανται πάλη λαχόντες.

ἀντ. α'

κύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 δουσίπολις γενοῦ,

Παλλάς, δ' ὅ' Ἰηπιος ποντομέδων ἄναξ 130
 ἰχθυβόλωι, Ποσειδᾶν (φίλε), μαχανᾶι
 ἐπιλυσιμ φόβων, ἐπίλυσιμ θίδου.

κύ τ', Ἄρης, φεῦ φεῦ, †ἐπώνυμον Κάδμου πόλιμ 135
 φύλασον κηδεσαί τ' ἐναργῶς,

καὶ Κύπρις, ἄτε γένους προμάτωρ, 140
 ἄλευσον· σέσση γὰρ ἐξ αἵματος
 γετόναμεν· λιπαῖσι σε θεοκλύτοις
 ἀπυοσαι πελαζόμεσθα.

καὶ κύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ 145
 στρατῶι δαΐωι ἐτόνων ἀπύτας,

κύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα, 150
 υ — — τόσον εὐτυκάζου.

105. τὰν τεάν M. γὰν τεάν vel τὰν τεάν γὰν τεάν 112.
 κύμα γάρ M: corr. Ritschl. 123. κινύρονται M: corr. ex
 Hesychio. 131. ἰχθυβόλωι μαχανᾶι, Ποσειδᾶν, M: corr
 L. C. 135. φεῦ φεῦ, κηδεῖαν πόλιμ cj Wecklein. 146.
 αὐτῆς M: αὐτῆς cj. Verrall: ἀπύσαι cj. Hermann: corr. L. C.
 150. ἐντυχ. corr. ex πτυχ. M: corr. L. Dindorf. Fort. (πρὸς
 ἄλκην) τ. εὐτ.

στρ. β'

ἐν ἐή,
 δοῖνον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.
 ὦ πότνι' Ἥρα,
 ἔλακον ἀκόνων βρισομένων χηόαι.
 ἐή, ἐή.
 Ἄρτεμ φίλα,
 δοριτινακτος σιῆρ ἐπιμαίνεται. 155
 τί πόλις ἔμμι πάσχει, τί γενήσεται;
 ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

ἀντ. β'

ἐν ἐή,
 ἀκροβολων δ' ἐπάλσεων λιθάς ἔρχεται.
 ὦ φίλ' Ἀπαλλον,
 κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων' 160
 (ἐή, ἐή.)
 παῖ Διός, θεση
 πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχαι,
 εὐ τε, μάκαιρ' ἄνασσ', Ὀγκα πρὸ πτόλεως,
 ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου. 165

στρ. γ'

ἰω παναρκεῖς θεοί,
 ἰω τέλειοι τέλειαι τε γὰρ
 τὰςδε πυργοφύλακες,
 πόλιν δοριπονον μὴ προδῶθ'
 ἕτεροφώνωι στρατῶι. 170
 κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως
 χειροτόνουσ λιτάς.

ἀντ. γ'

ἰω φίλοι δαίμονες,
 λυτήριοι (τ') ἀμφιβάντες πόλιν, 175
 θεικασ' ὡς φιλοπόλεις,
 μέλεσθέ θ' ἱερῶν θνηύων,
 μελόμενοι δ' ἀρήσατε·
 φιλοεὔτων δέ τοι πόλεος ὀργίων
 μνήστορες ἐστέ μοι. 180

ΕΤ. Ἐμὰς ἐρωτῶ, ὀρέμματ' οὐκ ἄνασχετά,
 ἢ ταῦτ' ἀρωγὰ καὶ πόλει σωτήρια,

155. δοριτινακτος δ' Μ. 162. καὶ Διόθησιν Μ : corr. Bücheler.
 178. Fort. μελομένησ δ' ἀναβάσσει

στρατῶι τε θάρσος τῶιδε πυργηρουμένωι,
 βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν
 αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα :
 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φιληι
 εὐνοϊκος εἶην τῶι γυναικείωι γένει,
 κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
 δείσασα δ' οἴκωι καὶ πόλει πλέον κακόν.
 καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
 θεῖσαι διερροθήσασ' ἀψυχον κάκην·
 τὰ τῶν εὐραθεν δ' ὡς ἄριστ' ἀφέλλεται,
 αὐτοὶ δ' ὑφ' αὐτῶν ἐνδοθεν πορευομεθα.
 [τοιαυτὰ τῆν γυναικί συννησίων ἔχοις.]
 καὶ μή τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
 ἀνήρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
 ψᾶφος κατ' αὐτῶν ὀλεσθρία βουλευέσεται,
 λευστήρα θάμου δ' οὔ τι μὴ φύγη μόρον.
 μέλει γὰρ ἀνδρὶ, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
 τᾶσθεεν· ἐνδον δ' οὔσα μὴ βλαβὴν τίσει.
 ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας, ἢ κωφῆι λέγω :

στρ. α'

- ΧΟ. ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδειξ' ἀκού-
 σασα τὸν ἀρματόκτυπον ὄτοβον (ὄτοβον),
 ὅτε τε κύρπτες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
 ἰππικῶν τ' ἀπύσαν
 πηδαλίων διὰ στόμα
 πυριγενετῶν χαλινῶν.
 ΕΤ. τι οὔν; ὁ ναῦτης ἄρα μὴ 'ς πρῶϊραν φυγῶν
 πρύμνηθεν κῦρε μηχανὴν σωτηρίας,
 νεῶς καμουσίης ποπτίωι πρὸς κύματι ;

ἀντ. α'

- ΧΟ. ἀλλ' ἐπὶ θαμῶνων πρόδρομος ἦλθον ἀρ-
 χαῖα βρέτη, θεοῖς πίνυκος (ὁ δὲ) νιφάδος
 ὅτ' ὄλοσθε νιφασμένος βρόμος ἐν πύλαις,
 δὴ τότε ἦρα μὴ φόβωι
 πρὸς μακάρων λιτάς, πόλεος
 ἴν' ὑπερέχοιεν ἀλκάν.

195. om. M : habent recs.

198. ὄλ. διοίσεται cj. Herwerden (ex Hesychio).

206. ἄπνηων M. corr. Paley: ἀπυον πηδαλίων διὰ | στόμα
 cj. Lachmann.

212. πίνυκος θεοῖς M : corr. Hermann. ὁ δὲ add. Weil.

ΕΤ. πύργον στέγειν εὐχεσθε πολέμιον δόρυ.
οὐκοῦν τάδ' ἔσται πρὸς θεῶν· ἀλλ' οὖν θεοῦς
τοὺς τῆς ἀλόουκῆς πόλεος ἐκλείπειν λόγος.

στρ. β'

ΧΘ. μή ποτ' ἐμὸν κατ' αἰῶνα λίποι θεῶν
ἔδε παναγυρις, μὴδ' ἐπίδομι τάνδ'
ἀστυδρομουμένην πόλιν καὶ στρατεύμ'
ἀπτόμενον πυρὶ θαΐωι. 220

ΕΤ. μή μοι θεοῦς καλαῦσα Βουλεύου κακῶς·
πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας
μητρὸς † γυνικωτηρός· ὧδ' ἔχει λόγος. 225

ἀντ. β'

ΧΘ. ἔστι θεοῦ δ' ἔτ' ἰσχύς καθυπερτέρα·
πολλάκι δ' ἐν κακοῖσιν τὸν ἀμάχανον
κάκ' χαλεπῆς δῦας ὑπερῷ ὀμμάτων
κρημναμένην νεφελᾷν ὄρωσι.

ΕΤ. ἀνδρῶν τάδ' ἐστὶ, σφάγια καὶ χρηστήρια 230
θεοῖσιν ἔρδειν πολέμιων περρωμένους·
τὸν δ' αὐτὸ αἰγᾶν καὶ μένειν εἴσω θόμῳν.

στρ. γ'

ΧΘ. διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεσθ' ἀδάματον,
δυσμενέων δ' ἕχλον πυργος ἀποστέγει.
τις τάδε νέμεσις στυγεῖ; 235

ΕΤ. οὗτοι φρονῶ σοὶ δαιμόνων τιμᾷν γένος·
ἀλλ' ὡς πολίτας μὴ κακοσπλάγχθους πᾶσις,
ἔκκλητος ἴσαι μὴδ' ἔσαν ὑπερφοβοῦ.

ἀντ. γ'

ΧΘ. ποτίφατον κλύους· ἀνάμιγα πάταγον
ταρβόσυνωι φόβωι τάνδ' ἐς ἀκροπόλιν,
τιμίον ἔδος, ἰκόμαν. 240

ΕΤ. μή νυν, ἐὰν ἠθνησκοντας ἢ τετρωμένους
πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε,
τούτῳι γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνωι βροτῶν.

225. Lectio nondum expedita: γονῆς σωτῆρος c]. Hermann
γυνη σωτῆρος sine dubitatione accipit Verrall.

227. τάν Μ: corr. Canter ex schol.

(ων)

227. ἀπρωμένους Μ: corr. Weil.

ΧΟ.	καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυαγμάτων.	245
ΕΤ.	μή μιν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἔκου' ἄγαν.	
ΧΟ.	στῆναι πόλιςμα γήθηεν, ὡς κυκλουμένων.	
ΕΤ.	οὐκοῦν ἔμ' ἄρκεϊ τῶνδε βουλευέειν πέρι.	
ΧΟ.	δεδοικ', ἀραγμῶς δ' ἐν πύλαις ὀφείλλεται	
ΕΤ.	οὐ σίγα μὴδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;	250
ΧΟ.	ὦ στυπέλαια, μὴ προδῶικ πυργώματα,	
ΕΤ.	οὐκ ἐς θεόρον σιγῶς ἀνασχῆσαι τάδε;	
ΧΟ.	θεοὶ πολῖται, μὴ με δουλείας τυχεῖν.	
ΕΤ.	αὐτὴ εὐ δουλοῖς κάμει καὶ πάσαν πόλιν.	
ΧΟ.	ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθρούς βέλος.	255
ΕΤ.	ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἷον ὠπασας γένος.	
ΧΟ.	μοχθηρόν, ὡσπερ ἄνδρας ὧν ἀλώει πόλις.	
ΕΤ.	παλινσταθεῖς αὖ θιγάνους' ἀγαλμάτων;	
ΧΟ.	ἀψυχίαί γάρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.	
ΕΤ.	αἰτουμένωι μοι κοῦφον εἰ δοίης τέλος.	260
ΧΟ.	λέγοικ ἄν ὡς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.	
ΕΤ.	σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φιλοῦς φόβει.	
ΧΟ.	σιγῶ· εὐν ἄλλοικ πείσομαι τὸ μῶρσιμον.	
ΕΤ.	τοῦτ' ἀπ' ἐκείνων τοῦπος σίροῦμαι εἴθεεν.	
	καὶ πρὸς γε τούτοις, ἐκτὸς οὐς' ἀγαλμάτων,	265
	εὐχου τὰ κρείσσω, συμμαχούς εἶναι θεοῦς·	
	κάμων ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα εὐ	
	δλολυγμῶν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον,	
	Ἑλληνικὸν νόμισμα ευστάδος βοῆς,	270
	εἶρος φίλοικ, λύσασα πολέμιον φόβον.	
	ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιτεσούχοικ θεοῖς,	
	πεδιονόμοικ τε κάγορῶς ἐπισκόποικ,	
	Διρκῆς τε πηγαῖς, χύδατ' Ἴσμινοῦ λέγω,	
	εὐ στυτυχόντων καὶ πόλεως σεσωσμενῆς,	275
	μήλοικιν αἰμάσσοντας ἔστις θεῶν,	
	ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπεύχομαι	
	εὐσειν τροπαῖα, δαίτων δ' ἐσεθήματα	
	εἰπέω πρὸ ναῶν, δουρίπληχε' ἀγνοῖς δάμοικ.	
	τοιαῦτ' ἐπεύχου μὴ φιλοστόνωος θεοῖς,	
	μὴδ' ἐν ματαίοικ κάγριοικ ποιφύγμασιν·	280
	οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγηικ τὸ μῶρσιμον.	

252. φόνον M¹.

254. καὶ σέ cj. Wunderlich.

273. οὐδ' ἀπ' Ἴσμινοῦ M: corr. Kirchhoff. οὐδατ' Ἴσμινοῦ (Boeotice) cj. Verrall.

277, 278. εἴσειν τροπαῖα, πολεμίων δ' ἐσεθήμασι | λάφυρα
δαίτων δουρίπληχε' ἀγνοῖς δάμοικ εἰπέω πρὸ ναῶν πολεμίων
δ' ἐσεθήματα M: corr. Dindorf, Weil, Wecklein.

281. καλλων M pr.?: κάλλων cj. Verrall.

ἐγὼ δ' ἴ ἐπ' ἄνδρας ἔε μοι σὺν ἐβδόμῳ
 ἀκηρέτας ἐχθοῖσι τὸν μέγαν τρόπον
 εἰς ἐπτατειχεῖς ἐπόδους τάξω μολῶν,
 πρὶν ἀπτέλους σπερχνοῦς τε καὶ ταχυρρόθους 285
 λόγους ἰκέσθαι καὶ φλέγειν χρεῖας ὑπο.

στρ. α'

ΧΟ. Μέλα, φάβῳι δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ
 γειτονες δὲ καρδίας
 μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος
 τὸν ἀμφιτειχῆ λεῶν, 290
 δράκοντας ὡς τις τέκνων
 ὑπερδέδοικεν λεχαίων θυσευνάτορας
 παντρομος πελειάς.
 τοι μὲν γὰρ ποτὶ πύργους 295
 πανδαμὶ παναμιλί
 στειχουσίη· τί γένωμαι;
 τοι δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν
 ἰαπτουσι πολίταις
 χερμαδ' ὀκριόεσσαν, 300
 παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς
 θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν
 Καδμογενῆ βύεσσε.

ἀντ. α'

ποιὸν δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον
 τὰςδ' ἄρκειον, ἐχθοῖς 305
 ἀφέντες τὰν βαθύχρον' αἴαν,
 ἕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ-
 τραφέστατον πωμάτων
 ὄσων Ἰησιν Ποσειδάην ὁ γαῖάοχος 310
 Τηούος τε παῖδες;
 πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι
 θεοί, τοῖσι μὲν ἔπω
 πύργων ἀνδρολέτειραν
 κάρτα βίψοπλον ἔταν 315
 ἐμβαλόντες ἕροισσε
 κύδος τοῖσδε πολίταις.

282. ἐγὼ δὲ γ' ἄνδρας cj. anon. : ε. δ' ἐπάρχους cj. Canter.

291. δράκοντα δ' M : corr. Burney.

293. λεχέων M : corr. Lachmann. 294. ἁ πάντρομος M.

295. κατασπικισίαν M.

καὶ πόλεως ῥύτορες (ἔστ',)
εὐεδροὶ τε σταθῆτ'
ὀευγίοις λιταΐσιν. 320

στρ. β'

αἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὦδ' ὠκυγίαν
Ἄϊδαι προιάψαι, θαρὸς ἄγρην
δουλίαν, ψαφαρῶι σποδῶι,
ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
περθεμεναν ἀτίμως, 325

τάς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
αἰαῖ, νέας τε καὶ παλαιὰς
ἱππηδὸν πλοκάμων, περιρ-
ρηγνυμένων φαρέων·
βοῶι δ' ἐκκενουμένα πόλις,
λαΐδος ὀλλυμένας μισοερῶου·
βαρείας τοι τύχας προταρβῶ. 330

ἀντ. β'

κλαυτὸν δ' ἄρπιτρόφοις ὠμοδρόπων
νομίμων προπάροισεν διαμεΐψαι
θωμάτων στυγερὰν ὁδόν. 335

τί; τὸν φείμενον γὰρ προλέγω
βέλτερα τῶνδε πράσσειν.
πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις θαμασθῆι,
αἰαῖ, δυστυχῆ τε πράσσει.
ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύ-
ει, τὰ δὲ πυρφορεῖ· 340

καπνῶι χραίνεται πόλις μ' ἄπαν·
μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
μιαίνων εὐσεβείαν Ἄρης.

στρ. γ'

κορκορυγαὶ δ' ἀνὰ + ἕστῃ, ποτὶ πτόλιν δ'
ὄρκάνα πυργῶπις· 345

πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνὴρ θορὶ καίνεται·
βλαχῶι δ' αἱματόεσσαι
τῶν ἐπιμαστιθίων
ἄρπιτρεφεῖς βρέμονται,
ἄρπαγαὶ δὲ θ' ἀδρομῶν δμαίμονες· 350

318. ἔστ' add. L. C

326. κεχειρωμένας M².

333. ἄρπιτρόφοις M, ἄρτιδρόφοις M².

342. καπνῶι δε M corr. Brunck.

347. κλίνεται M; καίνεται M².

348. βλαχῶι ed. Verrall.

συμβολεῖ φέρων φέροντι,
 και κενός κενὸν καλεῖ,
 πύκνομον θέλων ἔχειν,
 οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι,
 τις ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα :

355

ἀντ. γ'

παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσῶν
 ἀλγύνει κυρήσας,
 πικρὸν δ' ὄμμ' (ἔφυ) θαλαμηπόλων·
 πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
 γὰς δόσις οὔτιθανοῖς
 ἐν βροθείοις φορεῖται.
 θμωῖδες δὲ καινοπήμονες νέαι
 λέκτρον ἦλθον αἰχμάλωτες
 ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος, ὡς
 δυσμενοῦς ὑπερτέρου,
 ἠλπισάν τε νύκτερον τέλος μολεῖν,
 παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.

360

365

"Ὁ τοι κατόπτης, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
 πευθῶ τιν' ἡμῖν, ὦ φίλοι, νέαν φερεῖ,
 σπουδαῖα διώκων πομπήμους χηρὰς ποδοῖν, —
 καὶ μὴν ἄναξ ἔδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
 εἰς ἀρτίκολλον ἀγέλου λόγον μαθεῖν·
 σπουδὴ δὲ καὶ τοῦθ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.

370

ΑΓ. λέγοιμ' ἢν εἶδως εὐ τὰ τῶν ἐναντίων,
 ὡς τ' ἐν πύλαις ἕκαστος εἴληχεν πάλον,

375

Τυδεὺς μὲν ἴδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσι
 βρέμει, πόρον δ' Ἴσμηνὸν οὐκ εἶαι περᾶν
 ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
 Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
 μεσσηβριναῖς κλαπταῖσι ὡς δράκων βσαι·
 θαίνει δ' ὀνειδαι μάντιν Οἰκλειδὴν σαφόν,
 καίνειν μόνον τε καὶ μάχην ἀψυχίαι,
 τοιαυτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους
 κειαι, κρᾶνους χαιτωμ', ὑπ' ἀσπίδος δ' ἔσω
 χαλκήλατοι κλάζουσι κωδῶνες φόβον·
 ἔχει δ' ὑπέρφρον εἴμ' ἐπ' ἀσπίδος τόδε,
 φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
 λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσσοι κάκει,

380

385

- πρέσβιστον ἄστρων, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει 390
 τοιαύτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκάμπουσ σαγαῖς
 βοῶν παρ' ἔχθαις ποταμίαις, μάχης ἑρῶν,
 Ἴππος χαλινῶν ὡς κατασθαιίνων μένει,
 ἔστις βοὴν σαλπιγτος ὀρμαίνει μένων.
 τίς ἀντιτάξει τῶιδε; τίς Προΐτου πυλῶν 395
 κλήϊθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
 ἜΤ. κόσμον μὲν ἀνδρὸς οὕτις ἦν τρέσαμ' ἐγώ,
 οὐδ' ἔλκοποιὰ γίγνεται τὰ σήματα·
 λόφοι δὲ κώδων γ' οὐ δάκνουσ' ἔνευ θορός
 καὶ νύκτα ταύτην ἦν λέγεις ἐπ' ἀσπίδος 400
 ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
 τάχ' ἦν γένοιτο μάντις ἀνοῖα τινί,
 εἰ γὰρ θανόντη νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
 τῶι τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
 γένοιτ' ἦν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπώνυμον, 405
 καὐτὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύεται.
 ἔγω δὲ Τυδεΐ κεδνὸν Ἄστακοῦ τόκον
 τῶνδ' ἀντιπάζω προστατῆν πυλωμάτων,
 μάλ' εὐγενῆ τε καὶ τὸν Αἰσχύνης θρόνον
 τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπέρφρονας λογους. 410
 αἰσχροῦν γὰρ ἀργός, μὴ κακός δ' εἶναι φιλεῖ.
 σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
 ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγχώριος,
 Μελάνηππος. ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ·
 Δίκη δ' ὀμαίμων κάρτα μιν προστέλλεται 415
 εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δάρμ.

στρ. α'

- ΧΘ. τὸν ἀμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
 θεοὶ δοῖεν, ὡς δικαίως πόλεως
 πρόμαχος ὀρνυται· τρέμω δ' αἵματι-
 φορους μόρους ὑπὲρ φίλων ὀλομένων ἰδέσθαι 420
 ΑΓ. τούτῳ μὲν οὕτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί·
 Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἥλέκτραισι εἰληχεν πύλαις,
 γίγας ἔδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγεμένου
 μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ. 425
 πύργοις δ' ἀπειλεῖ θεῖν', ἅ μὴ κραῖνοι τύχη·
 θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέροισι πόλιν

390. ἄστρον M¹: ἄστρων M². 394. ὀρμαίνει κλύων cj.
 Tyrwhitt. ex scholus. 402. ἐννοῖαι cj. Blomfield. 403. ἐπ'
 ὀμασιν schol. 406. μαντεύεται M². 408. τόνδ' M·
 corr Grotius. 418. ὡς διὰ δικας cj. Heimsöeth. 420.
 ετόνους ὑπὲρ φ. cj. Wecklein (ex schol.).

- καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
Ἔριν πέδωι σκήψασιν ἐμποδῶν σχεθεῖν·
τὰς δ' ἀστράπας τε καὶ κεραυνίους βολὰς
μεσσημβρινοῖα θάλπεσιν προσήικασεν. 430
ἔχει δὲ εἶμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χεροῖν ὀπλισμένη·
χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν "πρήσω πόλιν."
τοιῶνδε φωτὶ πέμπε= τίς πυστήσεται, 435
τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεΐ;
ΕΤ. καὶ τῶνδε κέρδαι κέρδος ἄλλο τικτεται
τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
ἢ γλώσσε' ἀληθὲς γίγνεται κατήγορος.
Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ δρᾶν παρεσκευασμένος, 440
θεοῦς ἀτίζων, κάπογυμνάσων στόμα
χαρᾶι ματαίαι θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
πέμπει γεγωνὰ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη.
πέποιθα δ' αὐτῶι κῦν δίκῃ τὸν πυρφόρον
ἦσαι κεραυνόν, οὐδὲν ἐσθικασμένον 445
μεσσημβρινοῖα θάλπεσιν τοῖς ἡλίου.
ἄνῃρ δ' ἐπ' αὐτῶι, κεί στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
αἴθων τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
Ἄρτεμίδος εὐνοιαῖσι εὐν τ' ἄλλοις θεοῖς. 450
λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.

ἀντ. α'

- ΧΘ. ὄλοιθ' ὅς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
κεραυνοῦ δὲ μιν βέλος ἐπιχέσσει,
πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν θ'
ἔδωλιῶν ὑπερκοπῶι θορὶ ποτ' ἐκλαπάσαι. 455
ΑΓ. καὶ μὴν τὸν ἐντεθεσθαι λαχόντα πρὸς πύλαις
λέξω· τρίτῳ γὰρ Ἐτεόκλῳ τρίτος πάλος
ἐκ ὑπτίου πῆθησεν εὐχάλκου κράνου,
πύλαισι Νηϊσταῖσι προσβαλεῖν λόχον. 460
ἵππους δ' ἐν ἀμπυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
θινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέσαι.
φιμοὶ δὲ κυρίζουσα βάρβαρον τρέπον,

438. οὐδὲ τὰν cj. Meineke.

429. πέδαι cj. Dindorf.

(ΖΟΝ)

436. κομπάζοντα M.

437. τῶνδε κόμπῳ cj. Keck.

440, 441. Καπανεὺς δ' ἀτίζων κάπογυμνάσων στόμα celt.
omissis, cj. Wecklein.

- μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληρούμενοι
 ἐσχημάτισται δ' ἄσπις οὐ μικρὸν τρόπον· 465
 ἀκὴρ δ' ὀπλίτης κλίμακος προσαιβάσει
 στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέσει θέλων·
 βοῶν δὲ χούτος γραμματῶν ἐν συλλαβαῖς,
 ὡς οὐδ' ἦν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
 καὶ τῶιδε φωτὶ πέμπει τὸν φερέγγυον 470
 πόλεως ἀπειργεῖν τῆσδε δούλιον ζυγον.
 ΕΤ. πέμπομ' ἦν ἦδη τόνδε· σὺν τύχῃ δέ τωι
 καὶ δὴ πέπεμπται, κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων
 Μεγαρεὺς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπартῶν γένους,
 δε οὔτι μάργων ἱππικῶν φρουραγμάτων 475
 βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,
 ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρῶσει χροσὶ,
 ἢ καὶ δὴ ἄνδρε καὶ πόλιςμ' ἐπ' ἀσπίδος
 ἔλων λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
 κόμπας' ἐπ' ἄλλωι, μηδέ μοι φθένοι λόγων. 480

στρ. β'

- ΧΟ. ἐπέυχουμαι δὴ τάδε μὲν σε τυχεῖν, ἰώ,
 πρόμαχ' ἐμῶν δομῶν, τοῖα θε δυστυχεῖν.
 ὡς δ' ὑπέραυχα βάζουσαι ἐπὶ πτόλει
 μαινομέναι φρενί, τως νιν
 Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων. 485
 ΑΓ. τέταρτος ἄλλος, γείτονας πυλας ἔχων
 Ὅγκας Ἀθάνας, σὺν βοῶνι παρίσταται,
 Ἴππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
 ἄλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον ἄεγω,
 ἔφρισα διηέσαντος· οὐκ ἄλλως ἐρώ. 490
 ὁ σμματοουργὸς δ' οὐ τις εὐτελής ἔρ' ἦν
 ὅστις τόδ' ἔργον ὤλασεν πρὸς ἀσπίδι,
 Τυφῶν' ἰέντα πύρπνον διὰ στόμα
 λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν,
 ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος 495
 προσκιδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
 αὐτὸς δ' ἐπηλάλασεν, ἔνεος δ' Ἄρει
 βακχᾶι πρὸς ἄλκην Θυιάς ὡς φόβον βλέπων.
 τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὐ φυλακτέον·
 φόβος γάρ ἦδη πρὸς πύλαις κομπαζεται. 500
 ΕΤ. πρῶτον μὲν Ὅγκα Παλλάς, ἦτ' ἀρχιπολις

465. εἰσχημάτισται M¹: εσχημάτισται cj. Weil. 466. δ'
 om. Blomfield. 473. πέπεμπτ' οὐ M: πέπεμπται rec. 474.
 σπартῶν M. 481. μὲν εὐτυχεῖν M. 500. φθῆνοι cj.
 Ca iter: φοῖτος cj. Weil 501. Παλλάς ἦδ' cj. Weil.

πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν
 εἴρξει νεοσσῶν ὡς δράκοντα δυσχιμον·
 Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
 ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠιρέθη, βελῶν 505
 ἐξιστορήσαι μοῖραν ἐν χρεῖαι τυχῆς,
 οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὔδ' ὀπλων σχέσιν
 μωμητὸς· Ἑρμῆς δ' εὐλόγως συνήγαγεν,
 ἐχερὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῶι κυστήσεται,
 συνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων 510
 θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πυρρηνοσσι Τυφῶν' ἔχει,
 Ὑπερβίω δὲ Ζεὺς πατήρ ἐπ' ἀσπίδος
 σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων·
 κοῦπω τις εἶδε Ζῆνᾶ που νικώμενον,
 τοιάδε μέντοι προσφίλεια θαμνόνων, 515
 πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἠσσωμένων,
 εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας·
 εἰ Ζεὺς γὰρ Τυφῶ καρτερώτερος μάχῃ,
 Ὑπερβίωι τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
 σωτήρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχῶν. 520

ἀντ. Β'

- ΧΘ. πέποιθά (ται) τὸν Διὸς ἀντίτυπον κέμοντ'
 ἐφίλων ἐν σάκει τοῦ χροσίου δέμας
 θαίμονος, ἐχερὸν εἴκασμα βροτοῖς τε καὶ
 θαροβιοῖσι θεοῖσιν,
 πρόσθε πυλᾶν κεφαλᾶν ἰσφειν, 525
- ΑΓ. οὕτως γένοιτο, τὸν δὲ πέμπτον αὐ λέγω,
 πέμπταισι προσταχθέντα Βορραῖαισι πύλαισι,
 τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
 θυμυσι δ' αἰχμῆν ἦν ἔχει μᾶλλον θεοῦ
 σαβειν νεποισῶς ὀμμάτων θ' ὑπέρτερον, 530
 ἢ μὴν λαπάζειν ἔστυ Καδμείων βίαι
 Διός· τόδ' αὐθαῖι μητρὸς ἐκ ὄρεσκόου
 βλάστημα καλλίπρωιρον, ἀνδρόπαισι ἀνὴρ,
 εἰσείχε δ' Ἰουλος ἄρτι διὰ παρηγῶν,
 ὥρας φουούσης, ταρφύς ἀντέλλουσα θορίζ, 535
 ὁ δ' ὤμῳ, οὔτι παρθένων ἐπωθυμιον,
 φρόνημα, γοργὸν δ' ὀμμ' ἔχων, προσίσταται·
 οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαισι·
 τὸ γὰρ πόλεως θνητὸς ἐν χαλκηνάτωι
 σάκει, κυκλωτῶι σώματος προβλήματι, 540

517, 518. Hunc ordinem praescripsit M².

521. ἔχοντ' M : corr. Weil.

- Σφίγγ' ὠμόσπιτον προσμειχανημένην
 γόμφους ἐνώμα, λαμπρὸν ἔκκρουστον θέμας,
 φέρει δ' ὑφ' αὐτῆι φῶτα Καδμείων ἕνα,
 ὡς πλείστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῶιδ' Ἰαπετῶσι βέλη.
 ἔλευσθαι δ' ἔοικεν οὐ κακηλεύσει μάχην,
 μακρὰς κελεύθει δ' οὐ καταίχυνεῖν πόρον,
 Παρθεναπαῖος Ἄρκας, ὃ δέ, τοιοῦδ' ἀνήρ,
 μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
 πύργοις ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἢ μὴ κραῖνοι θεός.
- ΕΤ. εἰ γὰρ τύχοιεν ὦν φρονοῦσι πρὸς θεῶν
 αὐτοῖς φκείνοισι ἀνοσίσοις κομπάσμασιν·
 ἢ τῶν παπώλεισι παγκάκως τ' ὀλοίστα,
 ἔστιν δὲ καὶ τῶιδ', ὅν λέγεισι τὸν Ἄρκάδα,
 ἀνήρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὄρει τὸ θράσμον,
 Ἄκτωρ, ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
 θεὸς οὐκ ἔασει γλώσσαν ἐργμάτων ἄτερ
 εἴσω πυλῶν βρούσαν ἀλθαίνειν κακά,
 οὐδ' εἰσαμεῖψαι σπρὸς ἐχέιστου θάκουσ
 εἰκω φεροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος.
 ἔζωθεν εἴσω τῶι φέροντι μέμψεται
 πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιμ
 θεῶν βελόντων· ἀλλ' ἀληθεύσαιμ' ἔγω.
- στρ. γ'
- ΧΘ. ἰκνεῖται λόγος διὰ σπηθέων,
 τριχὸς δ' ὄρειας πλόκαμος ἴσταται,
 μεγάλα μεγαληγόρων
 κλύουσ' ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἴθε γὰρ
 θεοὶ τοῦσδ' ὀλέσειαν ἐν γῆι.
- ΑΓ. ἔκτον λέγοιμ' ἔνι ἀνδρα σωφρονέστατον,
 ἀλκήν τ' ἄριστον, μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
 Ὀμολοῖσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
 κακοῖσι βάσει πολλὰ Τυδέως βίαν,
 τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
 μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
 Ἐριμύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
 κακῶν τ' Ἀθράστῳ τῶνδε Βουλευτήριον,
 καὶ τὸν εὐν αὖτις προσ(εραῶν ὁμός)πορον,
 ἐυπτιάζων ὄμμα, Πολυνεΐκουσ βίαν,
 δις τ' ἐν τελευτῆι τοῦνομ' ἐνδαστούμενος,

562. βελόντων δ' ἐν Μ : corr. Headlam.

566. κλύων Μ : κλύουσ' recs. εἰ θεοὶ Μ : εἴθε γάρ recs.

576. πρόσπορον ἀδελφεόν Μ : corr. Blomfield, Stadtmüller :
(an προσβοῶν?).

577. ὄνομα Μ : corr. Schütz.

- καλεῖ· λέγει δὲ τοῦτ' ἔπος διὰ στόμα·
 "ἢ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφίλες 580
 καλὸν τ' ἀκούσαι, καὶ λεγέειν μευστέροισι,
 πόλιν πατρώϊαν καὶ θεοὺς τοὺς ἔπτενεῖς
 πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
 μητρός τε Πηγῆν τίς κατασβέσει δική;
 πατρίς δὲ γαῖα τῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ 585
 ἀλοῦσα πῶς σοι συμμαχος γενήσεται;
 ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πλανῶ χεῖρα,
 μάντις κεκευθὼς πολεμίας ὑπὸ χροκόο,
 μαχώμεσ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον."
 τοιαυτὸν δ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκυκλον νέμων 590
 πάγκαλκον κῦδα· σῆμα δ' οὐκ ἐπᾶν κύκλωι
 οὐ γὰρ δοκεῖν ἔριτος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
 βαθείαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
 ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευόμενα.
 τούτῳ σοφούς τε κάγαθεούς ἀντιρέτας 595
 πέμπειν ἐπαινῶ· δαινὸς δὲ θεοὺς εἴβει.
 Εἴ τοῦ κυναλλάσσοντος ἔρνητος βροτοῖς
 δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστάτοις,
 ἐν παντὶ πράξει δ' ἔσθ' ὀμιλίαις κακῆς 600
 κάκιον οὐδὲν, καρπὸς οὐ κομιστέος·
 ἔτης ἔρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
 ἢ γὰρ κυναϊσβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
 ναύταια θερμοῖς καὶ πανουργίαι τινὶ 605
 ἄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
 ἢ σὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὢν
 ἔχεροπένοισι τε καὶ θεῶν ἀμνήμοισιν
 ταύτου κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
 πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳι ἴδαμν.
 οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγων, 610
 εὐφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
 μέγας προφήτης, ἀνοσίσοισι συμμαγείας
 φρασυστάμοισιν ἀνδράσιν βίαι φρενῶν,
 τείνουσα πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν
 Διὸς θέλοντος συγκαθελκυσθήσεται 615
 δοκῶ μὲν οὖν σφε μὴδὲ προσβαλεῖν πύλαις,
 οὐχ ὡς ἄουμος, οὐδὲ λήματος κάκην,
 ἀλλ' οἶδαι ὡς σφε χρὴ τελευτήσαι μάχην,

585. πατρίς τε γεcc.

588. ἐπὶ M : ὑπὸ γεcc.

590. εὐκνηλον ἔχων M : εὐκυκλον νέμων γρ., M².597. βροτους M : βροτοῖς M².

598. δυ σ)σεβεστάτοις M : -τάτοις γεcc.

609. ἐν παντι πανταχῶς γεcc.

εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοκίου.
 φιλεῖ δὲ αἰγᾶν ἢ λέγειν τὰ καιρία·
 ἕμωσ δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα Λασθένουσ βίαν 620
 ἐχθρόσασνον πυλωρόν ἀντιτάσσομεν,
 γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἠβώσασν φύει,
 ποδῶκεσ ἕμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδυνεταί
 παρ' ἀσπίδοσ γυμνωθεῖν ἀρπάσαι δορυ.
 θεοῦ δὲ δῶρόν ἐστιν εὐτυχεῖν βροτοῦσ. 625

ἀντ. γ'

- ΧΟ. κλύοντεσ θεοὶ δικαίασ λιτάσ
 ἡμετέρασ τελείθ', ὡσ πόλισ εὐτυχήι,
 δορίπονα κάκ' ἐκτρέπον-
 τεσ εἰσ ἐπιμόλοουσ· πύργων δ' ἔκτοσεν
 βαλῶν Ζεὺσ σφε κάνοι κεραυνῶι. 630
- ΑΓ. τὸν ἑβδομοσν δὴ τὸν θ' ἐφ' ἑβδόμοισ πύλαισ
 λέσσω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
 οἵασ ἀρᾶται καὶ κατεύχεταί τύχασ.
 πύργοισ ἐπεσβασ κάπικηρυχεῖσ χθονί,
 ἀλώσασμον παιᾶν' ἐπεσιακχάσασ, 635
 σοὶ συμφέρεσσαι καὶ κτανῶν σθανεῖν πέλασ,
 ἢ ζῶντ' ἀπασσάηρα τῶσ ἀνδρηλάτην
 φυγήι τὸν αὐτὸν τόνδε τίσασσαι τρόπον.
 τοιαῦτ' αὐτεῖ καὶ θεοῦσ γενεθλίουσ
 καλεῖ πατρώιασ γῆσ ἐποπτήρασ λιτῶν 640
 τῶν ὦν γενέσσαι πάγχυ Πολυμεικοουσ βία.
 ἔχει δὲ καινοπηγῆσ εὐκυκλον σάκοσ
 διπλοθν τε σῆμα προσμεμηχανηκμένον.
 χρυσκλάστον γὰρ ἄνδρα τευχηστήν ἰδεῖν
 ἀγει γυνή τίσ σωφρόνῶσ ἡγουμένη. 645
 Δίκη δ' ἔρ' εἰναί φησιν, ὡσ τὰ γράμμασ
 λέγει· “κατάσσω δ' ἄνδρα τόνδε καὶ πόλιμ
 ἔσαι πατρώιων δωμάτων τ' ἐπιστροφάσ.”
 τοιαῦτ' ἐκείνων ἐστὶ τάσειρῆματα.
 σὺ δ' αὐτόσ ἡδὴ γνῶθι τίνα πέμπειν δοκεῖ· 650
 ὡσ οὔποτ' ἀνδρὶ τῶιδε κηρυκευμάτων
 μέμψει, σὺ δ' αὐτόσ γνῶθι ναυκληρεῖν πόλιμ.
- ΕΤ. ὦ θεομανέσ τε καὶ θεῶν μέγα στύγοσ,
 ὦ πανδάκρυτοσ ἀμόν Οἰδίπου γένοσ·

618. ἔσπ recs.

φέρει

619. Post 622 transponit We.l.

eis M²

622. φύσαι M : corr. Weillauer. 629. γὰρ ἐπιμόλοουσ M

631. τὸν δ' M

633. οἱ γ' M : οἵασ γ' M² : οἵασ recs.642. γρ. εὐθεστον M².

- ὄμοι, πατρός δὴ νῦν ἀραὶ τελεσφόροι. 655
 ἀλλ' οὔτε κλάειν οὔτ' ὄδυρεσθαι προέει,
 μὴ καὶ τεκνωσθῆι δυσφορώτερος γόος,
 ἐπωκύνων δὲ κάρτα, Πολυνεϊκῆ λέγω,
 τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσκειμ' ὅποι τελεῖ,
 εἴ μιν κατάζει χρυσότευκτα γράμματα 660
 ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρεσῶν.
 εἴ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
 ἔργοις ἐκείνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τοδ' ἦν·
 ἀλλ' οὔτε μιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
 οὔτ' ἐν τροφαΐσιν, οὔτ' ἐφηβησαντά πω, 665
 οὔτ' ἐν γενεῖου συλλογῆι τριχῶματος,
 Δίκη προσεῖδε καὶ κατηζώσατο·
 οὔδ' ἐν πατρώϊας μὴ χροσός κακουχίαι
 οἶμαι μιν αὐτῶι νῦν παραστατεῖν πέλας·
 ἢ θάτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος 670
 Δίκη, συνοῦσα φωτὶ παντόλμωι φρένας,
 τούτοις πεποισθὼς εἶμι καὶ ζυστήσομαι
 αὐτός· τίς ἄλλος μᾶλλον ἐνδικώτερος;
 ἔρχομτί τ' ἔρχων καὶ κσιγνήτῳ κάσις,
 ἐχθρός σὺν ἐχθρῶι στήσομαι. φέρ' ὡς τάχος 675
 κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πετρῶν προβλήματα,
 ΧΘ. μὴ, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίου τέκος, γένη
 ὄργην ὁμοῖος τῶι κάκιςτ' αὐδωμένῳ·
 ἀλλ' ἄνδρας Ἀργείοισι Καθμείους ἄλις
 ἐς χεῖρας ἐλεεῖν· αἶμα γὰρ κσεάρσιον, 680
 ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοισι θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
 οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
 ΕΤ. εἴπερ κακὸν φέροι τις αἰσχύνῃς ἄτερ,
 ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεσσηκόσιν·
 κακῶν δὲ κάισχρῶν οὔτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς. 685

στρ. α'

- ΧΘ. τί μέμονας, τέκνον; μὴ τί σε θυμοπλη-
 ονς θορίμαργος ἔτα φερέτω· κακοῦ δ'
 ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 ΕΤ. ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 ἴτω κατ' οὔρον κύμα Κωκυτοῦ λαχὸν 690
 Φοίβῳ στυγνῶντι πάν τὸ Λαῖου γένος.

658. πολυνεϊκῆ M².

667. προσ(εἶ)πε M : corr. ex schol.

670. ἢ M pr.

676. αἰχμῆν, καὶ πετρῶν γεσσ.

ἀντ. α'

- ΧΟ. ὤμοδακῆς εἶ ἔγαν ἕμερος ἐσοτρή-
νει πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
ΕΤ. φίλου γὰρ ἔχερά μοι πατρὸς τάλαιν' Ἀρὰ
πυροῖς ἀκλαύτοις θυμασιν προσζάνει,
λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.

695

στρ. β'

- ΧΟ. ἀλλὰ εὐ μὴ 'ποτρήνου· κακὸς οὐ κεκλή-
σει βίον εὐ κυρήσας· μελάναιγις οὐκ
εἶσι δάμων Ἑρινύς, ἔταν ἐκ χερῶν
θεοὶ θυσίαν δέχονται.
ΕΤ. θεοῖς μὲν ἴδη πως παρμηλήμεθα,
χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
τί οὖν ἔτ' ἦν καίνομεν ὀλεσθῆριον μόρον;

700

ἀντ. β'

- ΧΟ. μῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων
λήματος ἐν τροπαίαι χρόνιαι μεταλ-
λακτὸς ἕως ἦν ἔλθοι θαλερωτέρωι
πνεύματι· μῦν δ' ἔτι ζεῖ.
ΕΤ. ἐπέζεσεν γὰρ Οἰδίπου κατεύγματα·
ἔγαν δ' ἀληθεῖς ἐνηπνίων φαντασμάτων
ἄψαι, πατρῷων χρημάτων πατήριοι.
ΧΟ. πείθου γυναίκαί, καίπερ οὐ στέργων ὄμω.
ΕΤ. λέγοιτ' ἦν ὣν ἦν τις· οὐδὲ χρὴ μακράν.
ΧΟ. μὴ ἴθις ὀδοῦς εὐ τάσδ' ἐφ' ἐβδάμας πύλαις.
ΕΤ. τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυθεῖς λόγῳ.
ΧΟ. νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμῇ θεός.
ΕΤ. οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἕπος.
ΧΟ. ἀλλ' αὐτάδελφον αἶμα θρέψασθαι θέλαις;
ΕΤ. θεῶν διδόντων οὐκ ἦν ἐκφύγοις κακά.

705

710

715

693. πικρόκαρπος cj. Weil ex scholio. ἀνδροκτασίαν M : ἀνδροκτασίαν M².

695. αἰσχρά M : ἔχερά recs. τελεῖ ἀρά M : corr. Wordsworth : τελεῖ ἀρά cj. Verrall.

696. ἀκλαυτος Butler.

699. μελάναιγις δ' οὐκ M : μελάναιγις ἐκ δ' cj. Weil.

706. λ. ἀντροπαῖα χρόνια (sic) M : corr. ed. Aldin.

707. θαλερωτέρωι M pr. : θαλερωτέρωι cj. Conington.

719. ἐκφύγοι M².

στρ. α'

- ΧΘ. Πέφρικα τὰν ὠλεσίικον
θεόν, οὐ θεοῖς ὁμοίαν,
παναλασθὴ κακόμαντιν,
πατρός εὐκταίαν Ἐρινῦν
τελέσαι τὰς περιούμους
κατάρας Οἰδιπόδα βλαψίφρανος·
παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὄτρύνει.

720

725

ἀντ. α'

γένος δὲ κλήρους ἐπιχωμῶι
Χάλυβος Σκυεῶν ἄποικος,
κτεάνων χρηματοδαίτας
πικρός, ὠμόφρων εἶδαρος,
χεῶνα ναίειν διαπήλας,
ὀπόσαν καὶ φειμένοισιν κατέχειν,
τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

730

στρ. β'

ἐπειδὴν αὐτοκτόνως δ'
αὐτοδάϊκτοι θάνωσιν,
καὶ χεονία κόμπι πινη
μελαμπαγὲς αἶμα φαίμιον,
τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,
τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων
νέοι παλαιοῖσι συμμαγεῖς κακοῖς.

735

740

ἀντ. β'

παλαιγενῆ γὰρ λέγω
παρβασίαν ὠκύποιμον·
αἰῶνα δ' ἐς τρίτον μένει·
Ἄπόλλωνος εὔτε Λαῖος
βίαι, τρίς εἰπόντος ἐν
μεσοφάλοισι Πυεικοῖς χριστιρίοις
θηάσκοντα γέννας ἄτερ κώζειν πόλιν.

745

στρ. γ'

κρατηθεῖς (δ') ἐκ φίλων ἀβουλιῶν
ἐγείνατο μὲν μόνον αὐτῶι,
πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,

750

727. κλήροις 1 ex u) M.

734. αὐτοκτόνωσιν M : corr. Trichinius, Paley.

743. παραβασίαν M : corr. Porson.

750. δ' αἰῶνα τριπλῆς Πυεοῖς

ὄστε ματρὸς ἀγνῆν
 σπειρας ἄρουραν, Ἰν' ἐτράφη,
 ῥίζαν αἱματόεσσαν
 ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 νυμφίους φρενώλεις. 755

ἀντ. γ'

κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄρει.
 τὸ μὲν πίπνον, ἄλλο δ' αἶρει
 τρίχολον, ὅ καὶ περὶ πρύ-
 μιαν πόλεως καχλάζει. 760
 μεταχὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου
 τείνει, πύργος ἐν εὐρει.
 θεδοικα δὲ σὺν βασιλευσσι
 μὴ πόλις θαμασθαί. 765

στρ. δ'

τελειαι γὰρ παλαιφάτων ἄρῶν
 βαρεῖαι καταλλαγαί·
 τὰ δ' ὀλοὰ πελόμεν' οὐ παρέρχεται·
 πρόπρυμμα δ' ἐκβαλὼν φέρει
 ἀνδρῶν ἀλφειστῆν
 ὄλβος ἔγαν παχυθεαίς. 770

ἀντ. δ'

τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
 εσοὶ καὶ κινέσται
 πόλεος ὁ πολύβοτός τ' αἰῶν βροτῶν,
 ἕσον τότ' Οἰδίπου τῖον, 775
 ταν ἀρπασάνδραν
 κἠρ' ἀφελόντα χώρας;

στρ. ε'

ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
 ἐγένετο μέλεος ἀελίω
 γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
 μαινομέναι κραδίαι 780
 διδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·

εις M³

757. φρενώλης M 762. ἄλκαρ ὅδ' ὀλίγων cj. Weil,
 M. Schmidt. 766. ἀραί M: corr. Bothe. 768. τελόμεν'
 M³. 771, 772. ἐθαύμασάν τ' ἐν οἴκοις cj. Weil. 773.
 πόλεως M: corr. Dindorf πολύβατός τ' αἰῶν cj. Weil,
 Bloomfield. 776. ἀναρη. M: corr. Hermann.

πατροφόνωι χερὶ τῶι
κρείσσοτέκνων ὀμμάτων ἐπλάγχθη·

ὄντ. ε'

- τέκνοις δ' ἀγρίας 785
ἐφᾶκεν, ἐπικότος τροφᾶς,
αἰαῖ, πικρογλώσσους ἄρας,
καί σφε σιδαρονόμωι
διὰ χερὶ ποτε λαχεῖν
κτῆματα· νῦν δὲ τρέω 790
μη τελέσῃ καμψίπους Ἐρινύς.
- ΑΓ. Θαρσεῖτε, παῖδες μητέρων τετραμμέναι
πόλις πέφευγεν ἠδὲ δούλιον ζυγόν,
πέπτωκεν ἀνδρῶν ὀβρίμων κομπάσματα·
πόλις δ' ἐν εὐδαίαι τε, καὶ κλυθωνίου 795
πολλαῖσι πληγαῖς ἄητλον οὐκ ἐδέξατο.
στέγει δὲ πύργος, καὶ πύλας φερεγγύοις
ἐφραζάμεσσα μονομάχοισι προστάταις.
καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ' ἐν ἔκ πυλώμασιν·
τας δ' ἐβδόμας ὁ σεμνὸς ἐβδομαγέτης 800
ἄναξ Ἀπόλλων εἴλετ', Οἰδίου γένοι
κράϊνων παλαιὰς Λαῖου δυσβουλίας.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ πρῆγος νεόκοτον πόλιι πλέον;
ΑΓ. [πόλις ἐέωσται βασιλέες δ' ὀμόσποροι]
ἄνδρες τεθνήσκιν ἐκ χερῶν αὐτοκτόνων. 805
- ΧΟ. τίνας; τί δ' εἶπας; παραφρονῶ φόβωι λόγου.
ΑΓ. φρονούσα νῦν ἄκουσον· Οἰδίου τόκω
ΧΟ. οἳ γὰρ τάλαινα· μάντις εἰμὶ τῶν κακῶν·
ΑΓ. οὐδ' ἀμφιλέκτως μὴν κατεσποδημένω
ΧΟ. ἐκείθι κείσων; βαρέα δ' οὖν ὄμωε φράσκον. 810
οὕτως ἀδελφαῖς χερσὶν ἠναίροντ' ἄγαν;
ΑΓ. οὕτως ὁ θαίμων κοινὸς ἦν ἀμφοῖν ἄμα·
αὐτὸς δ' ἀναλοῖ θᾶτα δύσπιστον γένος.
τοιαῦτα χαίρειν καὶ θακρύνεσθαι πάρα·
πόλιι μὲν εὖ πράσσουσαν, οἳ δ' ἐπιστάται,
815
δικοῶ στρατηγῶ, διέλαχον σφυρηλάτῳ
Ἐκύθηι σιδήρῳι κτημάτων παμηνησίαν.

784. δ' ἀπ' ὀμμάτων M : corr. Burton. 785. ἀραίας . . .
ἐπικότους M : corr. E. L. Lushington. 789. διαχειρίαι M :
εἰς M²
corr. Porson. 804. βασιλέως M : versus deletit Porson.
γενος
807. τόκος M : corr. Dindorf. 809. κατεσποδημένοι M :

- ὁμοσπλάγχθων τε πλευρωμάτων 890
 ~ ~ ~ ~ ~ -
 αἰαῖ δαμόνοι,
 αἰαῖ δ' ἀντιφόνων
 <δὲ> θανάτων ἀραί.
- ΧΟ. διανταῖαν λέγεις δάμοιαι καὶ 895
 σώμασιν πεπλαγμένους,
 ἀναυδάτωι μένει <τ'>
 ἀραῖωι τ' ἐκ πατρὸς
 <οὐ> διχόφρονι πότμωι.
- ἀντ. α'
- ΗΜ. β'. διήκει δὲ καὶ πόλιμ στόνος, 900
 στένουσι πύργοι,
 στένει πέδον φίλανδρον· μένει
 κτέανά τ' ἐπιγόνοισ,
 δι' ὧν αἰνομόροισ,
 δι' ὧν νεῖκος ἔβα 905
 καὶ θανάτου τέλος.
- ΧΟ. ἐμοιράσαντο δ' ὀκυκάρδιοι
 κτήμασ', ὡστ' ἴσον λαχεῖν,
 διαλλακτῆρι δ' οὐκ
 ἀμεμφεῖα φίλοισ,
 οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης. 910
- στρ. β'
- ΗΜ. α'. σιδάρόπλακτοι μὲν ὦδ' ἔχουσιν,
 σιδάρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσιν,
 τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνας;
 τάφων πατρωῶν λαχαί.
- ΧΟ. δάμων μάλ' ἀχάεσσ' ἰὰ τοὺς 915
 προπέμπει, θαῖκτῆρ γόος αὐ-
 τόστονος, αὐτοπήμων,
 θαῖόφρων, οὐ φιλοσθεῖς, ἐτύμως
 δακρυχέων ἐκ φρενός, ἃ 920
 κλασόμενας μου μινύθει
 τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτοιν.

895. λέγεις πλαγάν M : corr. Elmsley. 896. η. ἐλέπω
 M. delevit Elmsley. 899. οὐ om. M : add. Wecklein.
 915. ἀχάεσσα τοὺς M. corr. Weil.

ἀντ. β'

ΗΜ. β'. παρέστιν εἰπεῖν ἐπ' ἀελίοισιν
ὡς ἐρχάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
ξένων τε πάντων στίχας
πολυφθόρους ἐν θαῖ. 925

ΧΟ. ἰὼ δυσδαίμων σφ' ἃ τεκοῦσα
πρὸ πασᾶν γυναικῶν ὀπόσαι
τεκνογόνοι κέκληνται·
παῖδα τὸν αὐτὰς πόσιν αὐταῖ θεμένα
τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὡδ' ἐτελεύ- 930
τασαν ὑπ' ἀλλαλοφόνοις
χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

στρ. γ'

ΗΜ. α'. ὁμοσποροὶ δῖτα καὶ πανωλέεροι,
διατομαῖς ἀφίλοις 935
ἔριδι μαινομεναι,
νεικεὸς ἐν τελευτᾷ.

ΧΟ. πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίαι
ζόα φοναρῦται
μέμεικται· κάρτα δ' εἶς ὄμμαιοι 940
πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόμπιος
σεῖνος ἐκ πυρὸς συθείς
θηκτὸς εἶδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
κακὸς θατητὰς Ἄρης 945
ἀρὰν πατρώϊαν τιθεὶς ἀλασθῆ.

ἀντ. γ'

ΗΜ. β'. ἔχουσι μοῖραν λαχόντες, ὦ μέλσοι,
διοδότην ἀχέων·
ὑπὸ δὲ σώμασι γᾶς
πλοῦτος ἀβυσσος ἔσται 950

ΧΟ. ἰὼ πολλοῖς ἐπανθείσαντες
πόνοισι γενεάν·
τελευταῖαι δ' ἐπηλάλασαν
Ἄραι τὸν ὄπυν νόμον, τετραμμένου

925. τ' ἐπακτῶν cj. Meineke. 927. δυσδαίμων σφιν
ἃ τεκοῦσα M: corr. Weil. 935. οὐ φίλοις M: corr. Weil,
Voss. 945. Ἰσος θατητὰς cj. Weil. 946. πατρός M: corr
Bothe. 948. διοδότην M: corr. Bothe. 951. ἐπαν-
θεύσαντες M: corr. Bothe. 952. post γενεάν, πόνοισι γε
δόμους add. M: del. Hermann. 953. τελευτᾷ δ' εἶδ'
M: corr. Hermann.

πανθρώπων φυγαί γένους. 955
 ἔστακε δ' ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ
 θυοῖν κρατήσας ἔλθε δαίμων. 960

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

πρo.

παισθεὶς ἔπαισας,

ΙΣΜΗΝΗ

σύ δ' ἔθανες κατακτανῶν.

AN. δορὶ δ' ἔκτανες.
 IC. δορὶ δ' ἔθανες.
 AN. μελεόπονος, 963
 IC. μελεοπαθείς
 AN. ἴτω γόος.
 IC. ἴτω δάκρυ.
 AN. IC. προκείται κατακτάς. 965

στρ.

AN. ἐή.
 IC. ἐή.
 AN. μαίνεται γόοισι φρήν. 966
 IC. ἐκτός δὲ καρδία στένει.
 AN. ἰὼ ἰὼ πάνδυρτε σύ.
 IC. σύ δ' αὐτε καὶ παπάθλιε.
 AN. πρὸς φίλου ἔφεισο 970
 IC. καὶ φίλον ἔκτανες.
 AN. διπλᾶ λέγειν,
 IC. διπλᾶ δ' ὄραν
 AN. ἀχέων τοίων τάδ' ἐγγύθεν.
 IC. πέλας δ' αἰδ' ἀδελφαὶ ἀδελφεῶν.
 AN. IC. ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, 975
 πότνια τ' Οἰδίου κιά,
 μέλαιν' Ἐρινύς, ἢ μεγασθενής τις εἶ.

ἀντ.

AN. ἐή.
 IC. ἐή.
 AN. δυσθέατα πύματα

965. προκείται M²: πρόκειαι cj. Hermann: vv. 964, 965
 transposuit Weil.

967. πανδάκρυτε M: corr. Ritschl.

970 φίλου γ' M: corr. Bothe.

973. ἔλθε' ἕμοια cj. Headlam.

977, 988. μέλαινά τ' Ἐ. M: corr. Porson.

- IC. εδείξατ' ἐκ φυγᾶς ἔμοι.
 AN. οὐδ' ἴκεσ' ὡς κατέκτανεν. 980
 IC. σωθεῖς δὲ πνεύμ' ἀπώλεσεν.
 AN. ὤλεσε θᾶθ' (ᾔθε.)
 IC. καὶ τὸν ἐνόσφισεν.
 AN. τάλας γένος.
 IC. τάλας πάθος.
 †AN. δύστονα κήδε' ὁμώνυμα.
 IC. δίγγρα τριπάλτων πημάτων, † 985
 AN. IC. ἰὼ Μοῖρα βαρυθότρα μογερά,
 πότριά τ' Οἰδίου κιά,
 μέλαιν' Ἐρινύς, ἢ μεγαθεκνὴς τις εἶ.

ἐπ.

- AN. εὐ τοι μιν οἶσα διαπερών, 990
 IC. εὐ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών.
 AN. ἐπεὶ κατῆλθεσ ἔς πόλιν.
 IC. θορός γε τῶιδ' ἀντιρέτας.
 AN. ὀλοὰ λείπειν.
 IC. ὀλοὰ δ' ὄραν.
 AN. ἰὼ πόνος,
 IC. ἰὼ κακά, 995
 AN. θώμασι καὶ χθονί,
 IC. καὶ τὸ προσώ γ' ἐμοί.
 AN. ἰὼ ἰὼ, δυστάνων κακῶν ἄναξ.
 IC. ἰὼ πάντων πολυστονώτατε. 1000
 AN. IC. ἰὼ δαμονώντες ἐν ἄται.
 AN. ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θύομεν χθονός;
 IC. ἰὼ, οὐπὲρ γε τιμώτατον.
 AN. IC. ἰὼ ἰὼ· πᾶμα πατρὶ πάρευνον.

ΚΗΡΥΞ

- δοκοῦντα καὶ θόσαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ 1005
 δήμου προβούλοισ τῆσδε Καθμείας πόλεως·
 Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίαι χθονός
 εἴπειται ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς·
 στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει.

982. ἀπώλεσεν M : corr. Heermann. ᾔθε add. Weil. τόνδ'
 ἐκ. M. 983. τάλας καὶ πάθος M : corr. Schütz. 984.
 985. Fort. λυγρῶν κηδέων ὁμώνυμων· τριπάλτων ὀρμη-
 ματα πημάτων. 985. δίδυμα τριπλᾶ τε cj. Healdam.
 999. Post ἄναξ, ἐτεοκλείς ἀρχηγέτα adait M'. 1000. πολυ-
 πονώτατοι M : corr. Robertelus, Weil. 1002. ἰὼ M : ἰὼ,
 ἰὼ M'. 1007. εὐνοίαι M : εὐνοίαι. corr.

- ἱερῶν πατρώων δ' ὄσιος ὦν μομφᾶς ἄτερ 1010
 τέθηκεν οὐπὲρ τοῖς νέοις ἠθικεῖν καλόν.
 οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν·
 τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνεϊκοὺς νεκρὸν
 ἔξω βαλεῖν ἄσραπτον, ἀρπαγῆν κυσίν,
 ὡς ὄνητ' ἀναστατήρα Καδμείων χερσός, 1015
 εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστι θορή
 τῷ τοῦδ'. ἄγος δὲ καὶ θανάων κακτῆσται
 θεῶν πατρώων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε
 στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλῶν κίρει πόλιν.
 οὕτω πεττηῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ 1020
 ταφέντ' ἀτίμως τούπιτιμιον λαβεῖν,
 καὶ μήθ' ὀμάρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
 μήτ' ὀνυμόλοποις προσέβειν οἰμώγμασιν,
 ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὑπο.
 τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει, 1025
AN. ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω,
 ἦν μὴ τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θελήν,
 ἐγὼ εἴθε εἰσὶν κἀνά κίνδυνον βαλῶ
 θάψας ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
 ἔχουσ' ἄπιστον τήνδ' ὀναρχίαν πόλει. 1030
 θεῖον τὸ κοινὸν ἐπλάγχθον οὐ πεφύκαμεν,
 μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ θυστήνου πατρός,
 τοιγὰρ θέλουσ' ἕκοντι κοινῶναι κακῶν,
 ψυχῆ, θανάοντι ζῶσα, συγγόνῳ φρενί.
 τούτῳ δὲ σάρκασ οὐδὲ κοιλογάστορες 1035
 λύκοι πάσσονται· μὴ δοκισάτω τινί.
 τάφον γὰρ αὐτῆ καὶ κατασκαφὰς ἐγὼ,
 γυνὴ περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
 κόλπῳ φέρουσα Βυκκίνου πεπλώματος,
 καὶ τὴν καλύψω. μηδέ τῳ δοξέει πάλιν· 1040
 θάρσει· παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
KH. αὐθῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
AN. αὐθῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
KH. τραχὺς γε μέντοι δῆμος ἐκφυγῶν κακά.
AN. τράχυν'· ἄσραπτος δ' οὗτος οὐ γενήσεται. 1045
KH. ἀλλ' ὅν πόλις εὐτυγεῖ, εὐ τιμήσεις τάφῳ;
AN. ἤδη τὰ τοῦδε διατετιμῆται θεοῖς.

1010. δ' om. M pr.; add. M vel M². 1011. οἴπερ ὀρνεοῖς
 cf. Verrall, collato schol. 1035. τούτω M: τοίτου recs.
 Lacunam indicavit Prien: Fort. οἴπερ οἰωνοὶ βορᾶν ἰ διασπά-
 ρονται γ'. 1036. πάσσονται M pr. 1037 αὐτῷ M: corr.
 Pierson. 1047. τοῦδ' οὐ M: corr. Paley, collatis scholis

- ΚΗ. οὔ, πρὶν γε χῶραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.
 ΑΝ. παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀητημειβετο.
 ΚΗ. ἀλλ' εἰς ἄπαντας ἀνὸς ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν. 1050
 ΑΝ. εἰς περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.
 ἐγὼ δὲ θαψῶ τόνδε· μὴ μακρηγόρει.
 ΚΗ. ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπεννέπω δ' ἐγώ.
 ΧΟ. Φεῦ φεῦ.
 ὦ μέγαραυχοὶ καὶ φερσιγενεῖς
 Κήρες Ἐρινυες, αἴτ' Οἰδιπόδα 1055
 γενος ὠλέσατε πρέμνοσσι οὕτως,
 τί πάσω; τί δὲ θρῶ; τί δὲ μήσωμαι;
 πῶς τολμῶσω μίτε σὲ κλάσει
 μίτε προπέμψω ἐπὶ τύμβῳ;
 ἀλλὰ φοβοῦμαι κάποτρέπαμαι 1060
 δεῖμα πολιτῶν.
 σὺ γε μὴν πολλῶν πενητήρων
 τεύσει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγροο
 μονόκλαυτον ἔχων θρήνον ἀδελφῆς
 εἶσιμ, τίς ἄν οὖν τὰ πείσοιτο; 1065
 ΗΜ. θράτῳ (τι) πόλις καὶ μὴ θράτῳ
 τοὺς κλάοντας Παλυνείκη·
 ἡμεῖς γὰρ ἴμεν καὶ συνθάψομεν
 αἴθε προπαμποί.
 καὶ γὰρ γενεῆι κοινὸν τόδ' ἄχος,
 καὶ πόλις ἄλλως 1070
 ἄλλοτ' ἐπαινεῖ τὰ δίκαια.
 ΗΜ. ἡμεῖς δ' ἔμα τῶιδ', ὥσπερ τε πόλις
 καὶ τὸ δίκαιον κυμεινεῖ,
 μετὰ γὰρ μάκαρας καὶ Διὸς Ἰσχύη
 ὅδε Καδμείῳ ἤρυσσε πόλιν 1075
 μὴ ἀνατραπῆναι μηδ' ἄλλοδαπῶι
 κύματι φωτῶν
 κατακλυσεῖναι τὰ μάλιστα.

1058. δ' ἄρῳ M : δὲ θρῶ γεσσ.

1059. τύμβον γεσσ

1065. πείσοιτο M : πείσοιτο γεσσ.

**ΑΙΣΧΥΛΟΣ
ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ**

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΥΛΑΞ

ΧΟΡΟΣ

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ ΚΗΡΤΞ

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

ΚΑΣΑΝΔΡΑ

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ΦΤΛΑΞ

Θεαυς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων,
 φρουρὰς ἐτείας μῆκος, ἦν κοιμώμενος
 στέγαις Ἀτρείδων ἄγκασεν, κυνὸς δίκην,
 ἄστρων κάτοιδα νυκτέρων ὀμήγυριν,
 καὶ τοὺς φέροντας χεῖμα καὶ θέρος βροτοῖς 5
 λαμπροὺς θυνάστας, ἐμυρεποντας αἰθέρι
 ἄστερας, ὅταν φείνωσιν, ἀπτολάς τε τῶν],
 καὶ νῦν φυλάσσω λαμπάδος τὸ σύμβολον,
 αὐγὴν πυρός φέρουσαν ἐκ Τροίας φάτιμ
 ἀλώσιμόν τε Βάζιν· ὧδε γὰρ κρατεῖ 10
 γυναικὸς ἀνδρόβουλον ἐλπίζον κέαρ.
 εὐτ' ἦν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔκδροσὴν τ' ἔχω
 εὐνήν ὀνειροῖς οὐκ ἐπισκοπούμενην
 ἐμῆν· φόβος γὰρ ἀνο' ὕπνου παραστατεῖ,
 τὸ μὴ βεβαίως βλέφαρα συμβαλεῖν ὕπνωι· 15
 ὅταν δ' αἰεῖδεν ἢ μινύρεσθαι δοκῶ,
 ὕπνου τόδ' ἀντίμολπον ἐπτέμνων ἄκος,
 κλάω τότ' οἴκου τοῦδε συμφορὰν στένων
 οὐχ ὡς τὰ πρόσω' ὄριστα διαπονουμένου.
 νῦν δ' εὐτυχὴς γένοισ' ἀπαλλαγὴ πόνων 20
 εὐαιπέλου φανέντος ὄρφναιου πυρός. —
 ὦ χαῖρε λαμπτήρ νυκτός, ἡμερήσιον
 φάος πιφαύσκων καὶ χορῶν κατάστασιν
 πολλῶν ἐν Ἄργει, τίςδε συμφορᾶς χάριν.
 ἰοῦ ἰοῦ· 25
 Ἄγαμέμνωνος γυναικὶ σημαίνω τὰρ ὧς
 εὐνῆς ἐπαντείλασαν ὡς τάχος ὁμοῖοις
 ὀλολυγμὸν εὐφρομοῦντα τῆιδε λαμπάδι
 ἐπορειάζειν, εἶπερ Ἴλίου πόλις

2 ἦν [g h : δ' ἦν M. 7. omisit Achill. Tat. qui v. 4-6
 atitit· damnaverunt Pauw, Valckenar. 19. θεσποτου-
 εἰμένον πὲρ Νόβη

ἐάλωκεν, ὡς δ' φρυκτὸς ἀγγέλλων πρέπει· 30
 αὐτὸς τ' ἔγωγε φροῖμιον χορεύσομαι.
 τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ περόντα ἔησομαι
 τρίς ἐκ βαλούσης τῆσδ' ἐμὴ φρυκτωρίας.
 γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χεῖρα 35
 ἄνακτος οἴκων τῆϊδε βαστάσαι χεῖρά.
 τὰ δ' ἄλλα αἰγῶ· βοῦς ἐπὶ γλώσσει μέγας
 βέβηκεν· οἴκος δ' αὐτόν, εἰ φροῖτην λαῶσι,
 σαφέστατ' ἦν λέπειεν, ὡς ἔκων ἐγὼ
 μαθοῦσαν αὐδῶ καὶ μαθοῦσα ληθεῖσαι.

ΧΟΡΟΣ

Δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ Πριάμου 40
 μέγας ἀντίδικος,
 Μενέλαος ἦναι ἠδ' Ἀγαμέμνων,
 διαρόνου Διόσκει καὶ Δικκίπτρου
 τιμῆς ὀχυρὸν ζεύγος Ἀτρεΐδαν,
 στόλον Ἀργείων χιλιοναύτην 45
 τῆσδ' ἀπὸ χώρας
 ἦραν, στρατιῶτιν ἀρωγῆν,
 μέγαν ἐκ θυμοῦ κλάζοντες Ἄρη
 τρόπον αἰγυπιῶν, οἷτ' ἐκπατίοις
 ἄλγεα παιδῶν ὑπατοὶ λεχέων 50
 στροφοδινοῦνται
 περὺγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι,
 δεμνιστήρη
 νόνον ὀρταλίχων ὀλέσαντες·
 ὑπατος δ' ἄτων ἢ τις Ἀπόλλων 55
 ἢ Πᾶν ἢ Ζεὺς οἰωνόθερον
 γόνον ὀχυβοῶν τῶνδε μετοίκων
 ὑστερόποινον
 πέμπει παραβάσιν Ἐρινύν.
 αὐτῶ δ' Ἀτρέως παῖδας ὁ κρείσσων 60
 ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πέμπει ἐνίπιος
 Ζεὺς πολυάνορος ἀμφὶ γυναικὸς
 πολλὰ παλαίεματα καὶ γυιοβαρῆ
 γόνατος κοπίαισιν ἐρειδομένου
 διακνηαιομένης τ' ἐν προτελείοις 65
 κάμακος θήσων Δασαοῖσιν
 Τρωσὶ θ' ὁμοίως. ἔστι δ' ὅπηι νῦν
 ἔστι· τελεῖται δ' ἐς τὸ πεπρωμένον·
 οὔθ' ὑποκάων οὔθ' ὑπολειβῶν
 οὔτε θακρύων ἀπύρων ἱερῶν 70

69. ὑποκλαίων M : corr. ὑποκαίων Casaubon.

ὄργας ἀτενεῖς παραέλξει. —
 ἡμεῖς δ' ἀτίται σορκί παλαιῖι
 τῆς τότ' ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες
 μίμνομεν ἰσχύν
 Ἰκόπαιδα νέμοντες ἐπὶ σκήπτροις, 75
 ὃ τε γὰρ νεαρὸς μυελὸς στέρνων
 ἐπτός ἀνάσσειων
 Ἰκόπρεσβυς, Ἄρης δ' οὐκ ἔτι χώραι·
 τό θ' ὑπέργηρων φυλλάδος ἦδη
 κατακαρφομένης τρίποδας μὲν ὁδοῦς 80
 σταίχα, παιδὸς δ' οὐδὲν ἀρείων
 ὄναρ ἡμερόφαντον ἀλαΐνει.
 εὐθέ, Τυνδάρεω
 εὐγατερ, βασίλεια Κλυταμνήστρα,
 τί χρέος; τί νέον; τί δ' ἐπαισθομένη, 85
 τινος ἀπτελίας
 πειθοῖ περίεμπα εὐοσκεῖς;
 πάντων δὲ θεῶν τῶν ἀστυνόμων,
 ὑπάτων, χθονίων,
 τῶν τ' οὐρανίων τῶν τ' ἀγοραίων, 90
 βωμοὶ δῶροισι φλέγονται·
 ἔλλι δ' ἔλλοσεν οὐρανομήκης
 λαμπὰς ἀνίσχα,
 φαρμασσομένη χρίματος ἀγνοῖ
 μαλακαῖς ἀδόλοισι παρηγορίαις, 95
 πελάνωι μυχόσεν βασιλείωι
 τούτων λέτας ὃ τι καὶ δυνατὸν
 καὶ θέμις αἰνεῖν,
 παιῶν τε γενοῦ τῆσδε μερίμνης,
 ἢ κῆρ τὰτὲ μὲν κακόφρων τελέσσει, 100
 τὰτὲ δ' ἐκ εὐσιῶν ἀγαθὴ φαίνουσ'
 ἔλλισ ἀμύνει φροντιδ' ἄπληστον
 λύπης, εὐμοφθόρον ἔτην.

στρ.

κύριός εἰμι ἑροεῖν ὄδιον κράτος αἴσαν ἀνδρῶν
 ἐκτελέων, — ἔτι γὰρ θεόσεν καταλνείει 105
 πειθῶ μολπᾶν,

75. σκήπτροις Ἰκόπαιδα νέμοντες c. Weil, Arnold 77.
 ἀνάσσειων M: corr. Hegmann. 79. τό θ' ὑπέργηρων h:
 τειπεργήρως M. 87. εὐοσκεῖς M: corr. Turneb ex
 Hesychio. 90. τῶν τε θυραίων τῶν τ' ἀγοραίων c. Enger.
 101. φαίνουσ' f: φαίνεις M. 103. τὴν εὐμοφθόρον λύπης
 φρένα M: corr. H. L. Ahrens.

ἄλκῃν σύμφυτος αἰών, —
 ὅπως Ἄχαιῶν δειρόνον κράτος, Ἑλλάδος ἦβας
 σύμφρονα ταγάν, 110
 πέμπει εὖν δορὶ καὶ χερὶ πράκτορι
 εὐρύσιος ἕρσις Τευκρίδ' ἐπ' αἶαν,
 οἰωνῶν βασιλεύς βασιλευσὶ νε-
 ῶν, ὁ κελαινός, ὁ δ' ἐξόπιν ἀργαῖς, 115
 φανέντες Ἰκταρ μελάθρων χερὸς ἐκ δοριπάλτου
 παμπρέπτοις ἐν ἔθραισι,
 βοσκόμενοι λαγίνας, ἐρικύματα φέρματι, γέννας,
 βλαβέντα λοιπῶν δράμων, 120
 αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἀντ.

κεδνός δὲ στρατόμαστις ἰδὼν δύο λήμασι δίσκου
 Ἄτρείδας μαχιμούς ἐδὴν λαγοδαίτας
 πομπούς τ' ἀρχούς·
 οὕτω δ' εἶπε τεραίων· 125
 "χρόνῳ μὲν ἀγρεὶ Πριάμου πόλιν ἄδε κέλκυθος,
 πάντα δὲ πύργων
 κτήνη πρόσθε τὰ δημοπληθεῖ
 Μοῖρα λαπάσει πρὸς τὸ βίαιον· 130
 οἷον μὴ τις ἄγα θεόθεν κνεφά-
 ρη προτυπὲν εὐόμιον μέγα Τροίας
 στρατωθέν. οἴκῳ γὰρ ἐπιφθονος Ἄρτεμις ἀγνά 135
 πτανοῖσιν κυδὶ πατρὸς
 αὐτότοκον πρὸ λόχου μογερὰν πτάκα θυομένοισιν·
 στυγεῖ δὲ δεῖπνον ἀετῶν."
 αἴλιον αἴλιον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

ἐπ.

"τόσον περ εὐφρων ἢ καλὰ 140
 δρόσοις ἀεπτοῖς μαλερῶν λεόντων
 πάντων τ' ἀγρονόμων φιλομάστοις
 οὐρῶν ὄβρικόλοισι, τερπνὰ
 τούτων αἰνεῖ σύμβολα κράνη,
 δεξιὰ μὲν, κατάμομφα δὲ φάσματα [στρουθῶν]. 145
 ἰήιον δὲ καλέω Παιῖα,

110. ταγάν α f h: τὰν γὰν M. 118. ἐρικύματα α f h:
 ἐρικύματα M. 140. ἢ καλὰ f h: καλὰ M. 141. δρόσοισιν
 ἀεπτοῖς M: corr. ex scholiis: ἀεπτοῖς f h. 141. ὄντων M:
 corr. Stanley. 144. αἰτεῖ M: corr. Lachmann. 145.
 στρουθῶν interpolatum esse vidit Porson.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

105

μή τιςας ἀντιπνόους Δαναοῖς χρονίας ἔχενήϊδας
 ἀπλοίας τευση, 150
 σπευδομένα εὐσίαν ἑτέραν ἕνομόν τιν', ἄδαιτον
 νεϊκέων τέκτονα σύμφυτον, οὐ δεισάνορα . . . ,
 μωμει γάρ φοβερὰ παλίνορτος
 οἰκονόμος θολία
 μνάμων μῆνις τεκνόποιος." 155
 τοιαυτε Κάλχας σὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς ἀπέκλαγγεν
 μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίωσι οἴκοις βασιλείοις·
 τοις δ' ὁμόφωνον
 αἴλινον αἴλικον εἶπέ, τὸ δ' εὖ νικάτω.

στρ. α'

Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἔστιν, εἰ τόδ' αὐ- 160
 τῶι φίλον κεκλημένωι,
 τοῦτό μιν προσεκηλέπω·
 οὐκ ἔχω προσεικάσαι
 πάντ' ἐπισταθώμενος
 πλὴν Διός, εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος 165
 χρεὶ βαλεῖν ἐτητύμως.

ἀντ. α'

οὐδ' ὅστις πάροιθεν ἦν μέγας,
 παμμάχωι θράσει βρύων,
 οὐδε λεκτεται πρὶν ὦν· 170
 ὅς δ' ἔπειτ' ἔφω, τρια-
 κτήρος οἴχεται τυχῶν.
 Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπιπέκτια κλάζων
 τευσεται φρενῶν τὸ πάν, — 175

στρ. β'

τὸν φρονεῖν βροτοὺς ὀδώ-
 σαντα, τὸν πάθει μάθος
 θέητα κυρίως ἔχειν.
 στάζει δ' ἐν σ' ὑπνωι πρὸ καρδίας
 μνησιπέμων πόνος, 180
 καὶ παρ' ἄκοντας ἄλθε σωφρονεῖν.
 θαμῶνων δέ που χάρις βιαίως
 σεύμα σεμνὸν ἡμένων.

152. δαίται post δεισάνορα supplet Keek.

164. πάντ' ἐπι σταθώμενος cj. Verrall.

165. τόδε μάταν M: corr. Pauw.

ἀντ. β'

καὶ τότε ἠγεμῶν ὁ πρέ-
 εβυς νεῶν Ἀχαιϊκῶν,
 μάντιν αὔπινα ψέγων,
 185 ἔμπαιοις τύχαισι συμπνέων,
 εὐτ' ἀπλοῖαι κεναγ-
 γεῖ βαρύνοντ' Ἀχαιϊκὸς Λεῶς,
 Χαλκίδος πέραν ἔχων παλιρρά-
 190 χθοῖς ἐν Αὐλίδος τόποις·

στρ. γ'

πνοαὶ δ' ἀπὸ Στρυμόνος μολοῦσαι
 κακόςχολοι, κήστιδες, δύσορμοι,
 βροτῶν ἄλαι,
 195 νεῶν (τε) καὶ πασιμάτων ἀφειδεῖς,
 παλιμμηκὴ χρόνον τιθεῖσαι
 τριβῶνι κατέζαινον ἄνεος Ἀργείων·
 ἐπεὶ δὲ καὶ πικροῦ
 χειματος ἄλλο μῆχαρ
 200 βριεύτερον πρόμοισιν
 μάντις ἔκλαγξεν προφέρων
 Ἄρτεμιν, ὥστε χθόνα βάκτροις
 ἐπικρούσαντας Ἀτρεΐδας
 θάκρυ μὴ κατασχεῖν·

ἀντ. γ'

ἦναξ δ' ὁ πρέεβυς τότε εἶπε φωνῶν·
 205 "βαρεῖα μὲν κῆρ τὸ μὴ πιθέσθαι,
 βαρεῖα δ', εἰ
 τέκνον θαΐξω, δόμων ἄγαλμα,
 μισινῶν παρθενοσφάγοισιν
 210 ρεῖθεροι πατρώϊους χέρας πέλας βωμοῦ.
 τί τῶνδ' ἄνευ κακῶν;
 πῶς λιπόναυς γένωμαι
 συμμαχίας ἀμαρτῶν;
 παυσανέμου γὰρ οὐσίας
 215 παρθενίου θ' αἵματος ὄργῃ
 περιοργῶς ἐπιθυμῆν
 θεμικ. εὐ γὰρ εἶν."

190, 191. παλιρρόθοις M : corr. H. Ahrens.

195. τε add. Porson.

210 ρεῖθεροις h : ρεέθεροις M. βωμοῦ πέλας M : corr. Blomfield.

στρ. θ'

ἐπεὶ θ' ἀνάγκας ἔδου λέπαθνον
 φρενός πνέων θυσεεβα τροπαίαν
 ἀναγνον, ἀνίερρον, τῶσεν 220
 τὸ παντότολμον φρονεῖν μετέγνων,
 βροτοὺς θρασύνει γάρ αἰσχρομήτης
 τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.
 ἔτλα θ' οὖν εὐτὴρ γενέσθαι
 εὐπατρός, γυναικοποιῶν 225
 πολέμων ἀρωγᾶν
 καὶ προτέλεια νῶν.

ἀντ. θ'

λίπας δὲ καὶ κληδόνας πατρώϊους
 παρ' οὐδὲν αἰῶ τε παρεένειον
 ἔθεντο φιλόμαχοι βραβῆς 230
 φράσεν θ' ἀόμοις πατὴρ μετ' εὐχάν
 δίκαν χιμαίρας ὑπερθε βωμοῦ
 πέπλοισι περιπετᾶ παντὶ θυμῶι
 προκωλῆ λαβεῖν ἀέρδην,
 στάματός τε καλλιπρώϊου 235
 φυλακᾶν κατασχεῖν,
 φρογτὸν ἀραῖον οἴκοις.

στρ. ε'

εἶσι χαλινῶν τ' ἀναύδωι μένει
 κροκου βαφὰς θ' ἐς πέδον χερούσα
 ἔβαλλ' ἕκαστον εὐτήρων 240
 ἀπ' ὄμματος βέλει φιλοϊκτῶι (προσορωμένα,
 πρέπουσά θ' ὡς (θῆ) ἐν γραφαῖς, προσεννεπειν
 θέλουσ', ἐπεὶ πολλάκις
 πατὴρ κατα' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους
 ἐμελψεν· ἀγνᾶι θ' ἀταύρωτος αὐ-
 δᾶι πατὴρ φίλου τριτόσπονδον εὐποτμον 245
 αἰῶνα φίλως ἐτίμα.

222. βροτοῖς M : corr. Spanheim.
 229. αἰῶνα παρεένειον M : corr. O. Møller.
 241. προσορωμένα dubitanter add. L. C.
 242. θῆ add. L. C.
 244. ἀγνᾶι . . . αὐδᾶι h : ἀγνᾶ . . . αὐδά M.

ἀντ. ε'

τὰ δ' ἔνεον οὔτ' εἶδον οὔτ' ἀννέπω·
 τέχνηαι δὲ Κάλχαντος οὐκ ἄκραντοι.
 Δίκαι δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν
 μαθεῖν ἐπιρρέπει τὸ μέλλον· [τὸ δὲ προκλύειν,] 250
 ἐπεὶ γένοιτ' ἦν (εἰ) κλύουσιν, πρὸ χαιρέτω·
 Ἰσον δὲ τῷ προστέθεικται.
 τορὸν γὰρ ἔκει εὐμοροφρον ἀγαθῆ,
 πελοῖτο δ' οὔν τάπιν τοῦτοισιν εὐ- 255
 πρασι, ὡς θέλει τὸδ' ἀγχιστον Ἀπίας
 γαίας μονόφρουρον ἕρκος.

*Ἦκω σεβίζων σόν, Κλυταιμῆστρα, κράτος·
 δίκη γάρ ἐστι φωτὸς ἀρχηγού τειν
 γυναικ' ἐρημωθέντος ἀρσενος ὀρόνου. 260
 εὐ δ' εἶτε κεδνὸν εἶτε μὴ πεπυσιμένη
 εὐαγγέλοισιν ἐλλίσις θυηπολεῖς,
 κλύουσ' ἦν εὐφρων· οὐδὲ σιγῶσιν φέονος.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

εὐαγγελοσ μὲν, ὡσπερ ἡ παρουσία,
 ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφρόνης πάρα. 265
 πεύσει δὲ χάρμα μείζον ἐλπίδος κλύειν·
 Πριάμου γὰρ ἠιρήκασιν Ἀργεῖοι πόλιν.
 ΧΟ. πῶς φῆς; πέφευγε τοῦπος ἐξ ἀπιστίας,
 ΚΛ. Τροίαν Ἀχαιῶν οὔσαν· ἢ τορῶς λέγω;
 ΧΟ. χαρά μ' ὑφέρπει δάκρυον ἐκκαλουμένη. 270
 ΚΛ. εὐ γὰρ φρονοῦντος βημα σοῦ κατηγορεῖ.
 ΧΟ. ἢ γὰρ τι πιστόν ἐστι τῶνδ' εἰ σοι τέκμαρ;
 ΚΛ. ἔστιν· τί δ' οὐχί; μὴ δολῶσαντος θεοῦ.
 ΧΟ. πότερα δ' ὀνειρων φάσματ' εὐπιθᾷ σέβεις;
 ΚΛ. οὐ δόξαν ἦν λάβοισι βριζούσης φρενός. 275
 ΧΟ. ἀλλ' ἢ σ' ἐπίσανέν τις ἀπτερος φάτις;
 ΚΛ. παιδὸς νέας ὡς κάρτ' ἐμωμῆσω φρένας.
 ΧΟ. ποίου χρόνου δὲ καὶ πεπόρονται πόλις;
 ΚΛ. τῆς νῦν τεκούσης φῶς τὸδ' εὐφρόνης λέγω.
 ΧΟ. καὶ τίς τὸδ' εἰκοπ' ἦν ἀγγέλων τάχος; 280
 ΚΛ. Ἦφαιστος Ἴδης λαμπρὸν ἐκπέμπων σέλας.

250. τὸ δὲ προκλύειν om. M pr.

251. εἰ ins. L. C.

261. δ' εἰ τι c). Auratus.

272. τί γὰρ τό M : corr. Karsten.

φρυκτός δὲ φρυκτὸν δεῦρ' ἀπ' ἀγτάρου πυρός
 ἔπεμπεν· Ἴδῃ μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας
 Λήμνου· μέγαν δὲ πανὸν ἐκ νήσου τρίτον
 Ἄεθιον αἶπος Ζηνὸς ἐξεδέξατο, 285
 ὑπερτελής τε, πόντον ὥστε νωτίαι,
 ἰσχυρὸν πορευτοῦ λαμπάδος προήνυσεν
 πεύκη, τὸ χρυσοφαιτῆς, ὡς τις ἥλιος,
 κέλας παραγείλασα Μακίστου σκοπᾶς·
 ὃ δ' οὔτι μέλλων οὔδ' ἀφρασιόμως ὑπῆκει 290
 νικώμενος παρήκεν ἀγτέλου μέρος·
 ἕκασ δὲ φρυκτοῦ φῶς ἐπ' Εὐρίπου βόας
 Μεσσηπίου φύλασι σημαίνει μολόν.
 οἱ δ' ἀντέλαμψαν καὶ παρήγαλαν πρόσω
 γραίας ἐρείκῃς ὠμὸν ἄψαντες πυρί, 295
 σθένουσα λαμπὰς δ' οὐδέπω μαυρουμένη,
 ὑπερσφοῦσα πεδίον Ἀσωποῦ, δίκην
 παιδρᾶς σελήνης, πρὸς Κισσιρῶνος λέπας
 ἤγειρεν ἄλλην ἐκδοχὴν πομποῦ πυρός·
 φῶς δὲ τηλέπομπον οὐκ ἠναίμετο 300
 φρουρὰ πλέον κάουσα τῶν εἰρημενων·
 λίμνην δ' ὑπὲρ Γοργῶπιον ἔσκηψεν φῶς·
 ὄρος τ' ἐπ' Αἰγίπλαγκτον ἐσκηνοῦμενον
 ὠτρυνε θεσμόν μοι χαρίζεσθαι πυρός,
 πέμπουσι δ' ἀνδραῖοντες ἀφρόνῳ μένει 305
 φλογὸς μέγαν πῶγωνα, καὶ Σαρωνικοῦ
 πορευτοῦ κάτοπτον πρῶν' ὑπερβάλλειν πρόσω
 φλέτουςαν· εἴτ' ἔσκηψεν, εἴτ' ἀφίκετο
 Ἄραχναῖον αἶπος, ἀστυγεῖτονας σκοπᾶς·
 κᾶπειτ' Ἀτρεϊδῶν ἐς τόδε σκήπτρα στέγος 310
 φῶς τόδ' οὐκ ἄπαππον Ἰδαίου πυρός·
 τοιοῖδ' ἔτοιμοι λαμπάδηφόρων νόμοι,
 ἕλλος παρ' ἄλλου διαδοχαῖς πληρούμενοι·
 νικᾶι δ' ὁ πρῶτος καὶ τελευταῖος δραμων,
 τέκμαρ τοιοῦτον σύμβολόν τε σοὶ λέγω 315
 ἀνδρὸς παραγείλαντος ἐκ Τροίας ἐμοί.
 ΧΟ. θεοῖς μὲν αὔθις, ὦ γυναῖ, προσεύσομαι·
 λόγους δ' ἀκούσαι τούσδε κάποθαυμάσαι
 διανεκῶς θέλωμ' ἔν, ὡς λέγοικ πάλιν.

282. ἀπ' ἀγτέλου M : corr. ex *Elym.* M. Canter. 286.
 Hesychii glossam, προσαϊορίζουσα πόμπησον φλόγα, huic loco
 pertinere c. Weil. 287. ἰσχυρ... πρὸς Ἄδονίην M : corr. L. C.
 304. μη χαρίζεσθαι M : corr. Casaubon. 307. κάτοπτρον
 M : corr. Canter. 310-1066. Desunt in M. 312.

- ΚΛ.** Τροίαν Ἀχαιοὶ τῆιδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέραι. 320
 αἷμα βοῆν ἄμεικτον ἐν πόλει πρέπειν.
 ὕψος τ' ἄλειφά τ' ἐγχείας ταύτῳ κύτει
 διχοστατοῦντ' ἄν οὐ φίλως προσεκηθέοιο·
 καὶ τῶν ἀλόνητων καὶ κρατησάντων διχα
 φθογὰς ἀκούειν ἔστι συμφορὰς διπλῆς. 325
 οἱ μὲν γὰρ ἀμφὶ σώμασιν πεπτωκότες
 ἀνδρῶν κασιγνήτων τε καὶ φυταλιῶν
 παῖδες γερόντων, οὐκέτ' ἐξ ἐλευθέρου
 θέρης ἀποσιώζουσι φιλότατων μόρον·
 τοὺς δ' αὖτε νυκτίπλαγκτος ἐκ μάχης πόνος 330
 νήστευε πρὸς ἀρίστοισιν ὧν ἔχει πόλις
 τάσσει, πρὸς οὐδὲν ἐν μέρει τεκμήριον,
 ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἔσπασεν τύχης πάλον
 ἐν αἰχμαλώτοις Τρωϊκοῖς οἰκήμασιν
 καίουσιν ἦδη, τῶν ὑπαιθρίων πάγων 335
 ἄροκων τ' ἀπαλλαγέντες, ὡς δ' εὐδαίμονες
 ἀφύλακτον εὐδήσουσι πάσαν εὐφρόνην.
 εἰ δ' εὐρέβουσι τοὺς πολιτικοῦχους θεοὺς
 τοὺς τῆς ἀλούσης γῆς θεῶν ἑ' ἰδρύματα,
 οὐ τῆν ἐλόνητες αὐτοῖς ἀνεαλοῖεν ἄν. 340
 ἔρωσ δὲ μή τις πρότερον ἐπιπίπτοι στρατῷ
 πορθεῖν ἢ μὴ χρεῖ, κέρδεσιν νικωμένους.
 δεῖ γὰρ πρὸς οἴκουσ νοστήμου σωτηρίας
 κάμψαι διαύλου εἴτερον κῶλον πάλιν·
 θεοῖς δ' ἀναμπλάκητος εἰ μόλοι στρατός, 345
 ἐγρηγορός τὸ πᾶμα τῶν ὀλωλότων
 γένοιτ' ἄν, εἰ πρόσπαια μὴ τύχοι κακά.
 τοιαυτά τοι γυναικὸς ἐξ ἔμοῦ κλύεις·
 τὸ δ' εὐκρατοῖν, μὴ διχορρόπως ἰδεῖν,
 πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ἔκθεσιν εἰλόμην. 350
- ΧΟ.** γύναι, κατ' ἀνδρα σῶφρον' εὐφρόνως λέγεις.
 ἔγω δ' ἀκούσας πιστά σου τεκμήρια
 θεοὺς προσεῖπεῖν εὐπαρασκευάζομαι.
 χάρις γὰρ οὐκ ἄπιμος εἴργασται πόνων.
- ὦ Ζεῦ βασιλεῦ καὶ νῦν φίλια 355
 μετᾶλων κόσμων κτεάτειρα,
 ἦτ' ἐπὶ Τροίας πύργοις ἔβαλες
 στεγανὴν θίκτηον, ὡς μήτε μέγα

323. οὐ φίλω cj. Augatus. 331. νήστευε f: νήστευε h

336. ὡς εὐδαίμονες MSS.: corr. Stanley.

340. οὐκ ἄν γ' fh: corr. Hermann.

346. ἐγρηγορον

MSS.: corr. Porson.

348. κλύεις fh: κλύεις a.

μήτ' οὖν νεαρῶν τιν' ὑπερτελέσαι
 μέγα δουλείας 360
 γάγγαμον ἄτης παναλώτου.
 Δία τοι ζένιον μέγαν αἰδοῦμαι
 τὸν ταδε πράξαντ' ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ
 τείνοντα πάλαι τόξον, ὅπως ἂν
 μήτε πρὸ καιροῦ μήτ' ὑπὲρ ἄστρων 365
 βέλος ἄλιθιον ἐκήψειεν.

στρ. α'

Διὸς πλατὰν ἔχουσαι εἰπεῖν,
 πάρεστι τοῦτό γ' ἐπιχνεῦσαι.
 ἔπρασαν ὡς ἔκρανον. οὐκ ἔφα τις
 θεοῦς βροτῶν ἀπιούσθαι μέλειν 370
 ἕσοις ἀείκτων χάρις
 πατοῖθ'· ὁ δ' οὐκ εὐσεβὴς
 πέφανται δ' ἐκγόνοις
 ἀτολμητῶν Ἄρη 375
 πνεόντων μείζον ἢ δικαίως,
 φλεόντων δαμάτων ὑπέρφου
 ὑπὲρ τὸ βέλτιστον. ἔστω δ' ἀπή-
 μαντον, ὥστε κἀπαρκεῖν
 εὐπραπίδων λαχόντι. 380
 οὐ γάρ ἐστιν ἔπαλσις
 πλούτου πρὸς κόρον ἀνδρῖ
 λακτίσαντι μέγαν Δίκας
 βωμον εἰς ἀφάνειαν.

ἀντ. α'

βιάται δ' ἅ τάλαινα πειρώ
 προβουλόπαις ἄφερτος ἄτας. 385
 ἄκος δὲ παμμάταιον. οὐκ ἐκρύφθη,
 πρέπει δέ, φῶς αἰνολαμπές, εἰνος·
 κακοῦ δὲ χαλκοῦ τρόπον 390
 τρίβωι τε καὶ προσβολαῖς
 μελαμπαγῆς πέλαι
 δικαιωθεῖς, ἐπεὶ
 ὄκωκα παῖς ποτανὸν ὄρνιθ.

368. τοῦτό γ' h : τοῦτ' f.

369. ὡς ἔπρασαν MSS. : corr. Hermann.

374. ἐττόνους MSS. : corr. (ἐττόνοις) Scaliger.

379. ὥστε κἀπαρκεῖν h : ὥστ' ἀπαρκεῖν f.

380. λαχόντα MSS. : corr. Auratus.

381. ἀφάνειαν

πόλει πρόστριμμ' ἔφερτον ἐνεσίς. 395
 λιπᾶν δ' ἀκούει μὲν οὔτις θεῶν·
 τὸν δ' ἐπίστροφον τούτων
 φῶτ' ἄδικον κασαίρει.
 οἶος καὶ Πάρις ἐλευῶν
 ἐς δόμον τὸν Ἀτρεΐδαν 400
 ἠισχυνε πενίαν τράπε-
 ζαν κλοπαῖα γυναικός.

στρ. β'

λιποῦσα δ' ἀστοῖσιν ἀπίστορας 405
 κλόρους λογχίμους τε καὶ ναυβάτας ὀπλιμαούς,
 ἄγουσά τ' ἀντίφερνον Ἴλίῳ φθοραν,
 βέβακεν ῥίμφα διὰ πυλᾶν
 ἄγλατα τλάσα· πολλὰ δ' ἔστενον
 τὰ δ' ἐπνέποντες δόμων προφήται·
 "ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα καὶ πρόμοι, 410
 ἰὼ λέχος καὶ στίβοι φιλόνορες,
 † πάρεστι σιγᾶς ἔπιμος ἀλοΐδορος
 ἔδιστος ἀφαιμένων ἰδεῖν. †
 πόσει δ' ὑπερποντίας
 φάσμα δόζει δόμων ἀνάσσειν, 415
 εὐμόρφων δὲ κολασσῶν
 ἔχεται χάρις ἀνδρῶν·
 δόματων δ' ἐν ἀχηνίαις
 ἔρρει πᾶς Ἀφροδίτα.

ἀντ. β'

ὄνειρόφαντοι δὲ πενημίμονες 420
 πάρεια δόζει φέρουσαι χάριν ματαίαν,
 μάταν γάρ, εὐτ' ἦν ἐσθλά τις δοκῶν ὄρᾶν,
 παραλλάσασα διὰ χερῶν
 βεβακεν ὕψις οὐ μεούστερον, 425
 πτεροῖς ὀπαδοῖς ὕπνου κελεύθοικ."
 τὰ μὲν κατ' οἴκου ἐφ' ἑστίας ἄχι
 τὰ δ' ἐστὶ καὶ τῶνδ' ὑπερβατώτερα.
 τὸ πᾶν δ' ἀφ' Ἑλλάδος αἴας συνορμμένοις
 πένησια τλησικάρδιος 430
 δόμων ἐκάστου πρέπαι.

397. ἐπ. τῶνδε MSS. · corr. Bloomfield. 405. διλόγχους
 τε cj. Schmidt.

412-413. Fort. πάρεστι σιγ', ἔπιμος ἀλλ' ἀλοΐδορος, | ἄγλατα
 πημονῶν ἰδῶν. 421. ὄρᾶι cj. Scholefield.

428. τὰ δ' cj. Halm. 429. Fort. Ἑλλάδος χερσός.

430. τησικάρδιος cj. Auratus ex glossemate.

πολλὰ γούνη σιγάνει πρὸς ἦπαρ·
 οὐς μὲν γάρ (τις) ἐπεμψεν
 οἶδεν, ἀπὶ δὲ φωτῶν
 τεύχη καὶ σποδὸς εἰς ἐκά-
 στοῦ θόμους ἀφικνεῖται. 433

στρ. γ'

ὁ χρυσαμοιβὸς δ' ἄρης σωματῶν
 καὶ ταλαντοῦχος ἐν μάχῃ θορός
 πυρωθὲν ἐκ Ἴλίου 443

φίλοια πέμπει βαρὺ
 ψῆγμα δυσδάκρυτον, ἀν-
 τήνορος σποδοῦ γεμί-
 ζων λεβήτας εὐθέτους. 445

στένουα δ' εὐ λέγοντες ἀν-
 δρα τὸν μὲν ὡς μάχης ἴδρις,
 τὸν δ' ἐν φοναίᾳ καλῶς πεσόητ'
 ἀλλοτρίας διαὶ γυναικός.
 τάδε εἰγὰ τις βαῦζει. 450

φρονηρὸν δ' ὑπ' ἄλγος ἔρπει
 προδικοῖς Ἀτρεΐδαις. 450
 οἱ δ' αὐτοῦ περὶ τεῖχος
 εἴκας Ἰλιάδος γὰρ
 εὐμορφοὶ κατέχουσι· ἐχ-
 ορὰ δ' ἔχοντας ἔκρυσεν. 455

ἀντ. γ'

βαρεῖα δ' ἀστῶν φάτις ζὺν κότῳ
 δημοκράντου δ' ἀρὰς τίθει χρέος.
 μένει δ' ἀκούσαι τί μου
 μέριμνα νυκτηρέας. 450

τῶν πολυκτόνων γὰρ οὐκ
 ἔσκοποι θεοί, κελαι-
 ναὶ δ' Ἐρινύες χρόνῳ
 τυχηρὸν ὄητ' ἀνευ δικᾶς
 παλιτυχεῖ τριβᾷ βίου
 πρὸς εἰς ἄμαυρον, ἐν δ' ἀί-
 στοῖς τελέεοντος οὔτις ἀλκά·
 τὸ δ' ὑπερκόπως κλύειν εὐ
 βαρὺ· βάλλεται γὰρ ὄσσοις 453

433. τις add. Porson.

444. εὐθέτου MSS. : corr. Auratus.

457. δημοκράτου MSS. : corr. Porson.

Διόθεν κεραυνός. 470
 κρίνω δ' ἄφθοκον ὄλβον.
 μήτ' εἶην πτολιπόρεος,
 μήτ' οὔν αὐτὸς ἀλοῦς ὑπ' ἄλ-
 λων βίον κατίδοιμι.

ἐπ.

πυρὸς δ' ὑπ' εὐαγτέλου 475
 πόλιν διήκει θοά

Βάσις· εἰ δ' ἐπύτυμος,
 τίς οἶδεν, ἢ τι θεῖόν ἐστι μὴ ψύθος, —
 τίς ὧδε παιθνός ἢ φρενῶν κεκοιμημένος,
 φλογὸς παραγγελμασιν 480

νέοις πυρωθέντα καρδίαν ἔπειτ'
 ἀλλαγῆι λόγου καμείν; —
 γυναικὸς αἰχμῆι πρέπει

πρὸ τοῦ φανεύτος χάριν γυναινεύσαι.
 πιθανὸς ἄγαν ὁ θῆλυς ὄρος ἐπινεύεται 485
 ταχύπορος· ἀλλὰ ταχύμορον
 γυναικογύρτον ὄλλυται κλέος

Τάχ' εἰσάμεσσα λαμπάδων φασεφόρων 490
 φρυκτωριῶν τε καὶ πυρὸς παραλλαγάς,

εἴτ' οὔν ἀληθεῖς εἴτ' ὄνειράτων δικκιν
 τερπνὸν τόδ' ἐλεῶν φῶς ἐφήλωσεν φρένας.
 κήρυκ' ἀπ' ἀκτῆς τόνδ' ὄρω κατασκιον
 κλάδοις ἐλάας· μαρτυρεῖ δέ μοι κάσις
 πηλοῦ ζύνουρος διψία κόνις τάδε, 495

ὡς οὔτ' ἄναυδος οὔτε σοὶ θαίωσι φλόγα
 ὕλης ὀρείας σιωπῆι καπνῶι πυρός,

ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάσει λέγων·
 τὸν ἀντίον δὲ ταῖσδ' ἀποστέρω λόγον·
 εὐ γάρ πρὸς εὐ φανεῖα προσήκη πέλοι — 500

“Ὅστις τάδ' ἄλλως τηῖδ' ἐπεύχεται πόλει,
 αὐτὸς φρενῶν καρποῖτο τὴν ἀμαρτίαν.

ΚΗΡΥΞ

Ἰὼ πατρώιον οὐδας Ἀργείας χροῖός,
 δεκάτωι σε φάττει τῶιδ' ἀφικόμην ἔτους,
 πολλῶν βαρειαῶν ἐλπίδων μίθς τυχῶν. 505

οὐ γάρ ποτ' ἠύχουσι τηῖδ' ἐν Ἀργεῖαι χροῖῃ
 θανῶν μεθέξαι φιλτάτου τάφου μέρος.
 κῆν χαῖρε μὲν χροῶν, χαῖρε δ' ἡλίου φάος.

478. ἢ τοι MSS. : corr. Ahrens. 483. ἐπ γυναικὸς MSS. :
 corr. Scaliger.

- ὕπατός τε χώρας Ζεὺς, ὃ Πυθιός τ' ἄναξ,
 τόσοις ἰάπτωμ' μηκέτ' εἰς ἡμᾶς βελή·
 ἄλις παρὰ Σκάμανδρον ἦσθ' ἀνάριστος·
 νῦν δ' αὖτε σωτήρ ἴσθι καὶ παιώμιος,
 ἄναξ Ἄπολλον, τοὺς τ' ἀγωνίους θεοὺς
 πάντας προσαυδῶ, τὸν τ' εὐμὸν τιμᾶορον
 Ἑρμῆν, φίλον κήρυκα κηρύκων σέβας,
 ἦρωσ τε τοὺς πέμπσαντας, εὐμενεῖς πάλην
 στρατὸν δέχεσθαι τὸν λελειμημένον ὄροσ,
 ἴω μέλαρα βασιλέων, φίλαι στέγαι,
 σευνοί τε εἴκοι, δαίμονές τ' ἀντήλιοι,
 εἴ που πάλαι, φαιδροῖσι τοικίδ' ὀμμασιν
 θέξασθε κόσμῳ βασιλέα πολλῶι χρόνῳ.
 ἦκει γὰρ ὑμῖν φῶς ἐν εὐφρόνῃ φέρων
 καὶ τοῖσδ' ἄπασιν κοινὸν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
 ἀλλ' εὖ νῆϊ ἀσπᾶσασθε, καὶ γὰρ οὖν πρῆπει,
 Τροίαν κατασκάψαντα τοῦ δικηφόρου
 Διὸς μακέλλῃ, τῆι κατείργασται πέδον·
 βωμοὶ δ' αἴστοι καὶ θεῶν ἰδρύματα,
 καὶ σπέρμα πάσης ἐξαπόλλυται χροῖός.
 τοιοῦδε Τροίαι περιβαλὼν ζευκτῆριον
 ἄναξ Ἀτρεΐδης πρέσβυς εὐδαίμων ἀνὴρ
 ἦκει, τίεσθαι δ' ἀκίωτατος Βροτῶν
 τῶν νῦν· Πάρις γὰρ οὔτε συντελής πόλις
 ἐξεύχεται τὸ δράμα τοῦ πάθους πλέον.
 ὄφλων γὰρ ἀρπαγῆς τε καὶ κλοπῆς δίκην
 τοῦ βυσίου θ' ἤμαρτε καὶ πανωλεῖον
 αὐτόχρονον πατρῶιον ἔσθισεν δόμον,
 διπλᾶ δ' ἔτασαν Πριαμῖδι εὐμάρτια.
 ΧΟ. κῆρυξ Ἀχαιῶν χαίρει τῶν ἀπὸ στρατοῦ.
 ΚΗ. γαίρω· τεσσᾶναι δ' οὐκέτ' ἀντερῶ θεοῖς.
 ΧΟ. ἦρωσ πατρῴιας τῆσδε γῆς ε' ἐγύμνασεν;
 ΚΗ. ὥστ' ἐνδακρύειν γ' ὀμμασιν χαρᾶς ὕπα.
 ΧΟ. τερπνῆς ἄρ' ἦτε τῆσδ' ἐπήβολοι νόσου.
 ΚΗ. πῶς δᾶ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπῶσα λόγου.
 ΧΟ. τῶν ἀντερῶντων ἡμέρωι πεπληγμένοι.
 ΚΗ. ποσῆϊ ποσοῦντα τίνδε γῆν στρατὸν λέγεις.
 ΧΟ. ὥς πόλλ' ἄμαυρᾶς ἐκ φρενός (μ') ἀναστένειν.
 ΚΗ. πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν, στύγος στρατῶι;
 ΧΟ. πάλαι τὸ σπᾶν φάρμακον βλάβης ἔχω.

511. ἄλλοις MSS. : corr. Askew.

512. καὶ παρωμιος f : κόπαρωμιος h : corr. Dobree.

520. ἦ που MSS. : corr. Auratus.

526. μ' add. Scaliger.

- ΚΗ. καὶ πῶς ἀπόντων καιράνων ἔτρεις τινάς;
 ΧΟ. ὥς νῦν τὸ σὸν δῆ, καὶ θανεῖν πολλὴ χάρις. 550
- ΚΗ. εὐ γὰρ πέπρακται· ταῦτα δ' ἐν πολλῷ χρόνῳ
 τὰ μὲν τις εἶν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν,
 τὰ δ' αὐτὲ κάπιμουφα. τίς δὲ πλήν θεῶν
 ἄπαντ' ἀπήμων τὸν δι' αἰῶνος χρόνον;
 μόχθους γὰρ εἰ λέγοιμι καὶ δυσουλίας, 555
 σπαρνάς παρήκας καὶ κακοστρώτους, τί δ' οὐ
 στένοντες οὐ λαχόντες ἡματός μέρος;
 τὰ δ' αὐτὲ χέρσωι καὶ προσῆν πλέον στύγος·
 εὐναὶ γὰρ ἦσαν θαῖων πρὸς τείχεσιν,
 ἐκ οὐρανοῦ δὲ κάπῳ γῆς λειμώνιαι 560
 ὄροσσι κατεψέκασον, ἔμπεδον σινος
 ἐσσημάτων, πρῆντες ἔνηρον τρίχα,
 χειμῶνα δ' εἰ λέτοι τις οἰωνοκτόνον,
 οἷον παρεῖχ' ἄφερτον Ἰδαία χιῶν,
 ἢ εἰς ἄλπος, εὐτε πόντος ἐν μεσημβριναῖς 565
 κοίταις ἀκύμων νηνέμοις εὐδοὶ πεσῶν·
 τί ταῦτα πεθεεῖν δεῖ; παροίχεται πόνος·
 παροίχεται δέ, τοῖσι μὲν τεσσηκόσιν
 τὸ μήποτ' αὖθις μὴδ' ἀναστῆσαι μέλει.
 τί τους ἀναλωθέντας ἐν ψήφῳ λέγειν, 570
 τὸν ζῶντα δ' ἀλγεῖν χρὴ τύχης παλιγκότου;
 καὶ πολλὰ χαίρειν συμφοραῖς κατασιῶ.
 ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖσιν Ἀργείων στρατοῦ
 νικᾷ τὸ κέρδος, πῆμα δ' οὐκ ἀντηρρέλει.
 ὥς κομπᾶσαι τῷιδ' εἰκὸς ἡλίου φάει 575
 ὑπὲρ θαλάσσης καὶ χροῦδος ποτωμένοις·
 "Τροίαν ἐλόντες θῆ ποτ' Ἀργείων στόλος
 θεοῖς λάφυρα ταῦτα τοῖς καθ' Ἑλλάδα
 δόμοις ἐπασσάλευσαν ἄρχαῖον γένος."
 τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν 580
 καὶ τοὺς στρατηγούς· καὶ χάρις τιμᾶσεται
 Διὸς τόδ' ἐκπράξασα. πάντ' ἔχεις λόγον.
- ΧΟ. μικῶμενος λόγοισιν οὐκ ἀναίνομαι·
 ἀεὶ γὰρ ἄβῃ τοῖς γέρουσιν εὐ μαθεῖν.
 δόμοις δὲ ταῦτα καὶ Κλυταιμῆστραι μέλειν 585
 εἰκὸς μάλιστα, εὖν δὲ πλουτίζειν ἐμέ.
- ΚΛ. Ἄνωλόλυσα μὲν πάσαι χαρᾶς ἦτο,
 ὅτ' ἦλε' ὁ πρῶτος νύχιος ἄγγελος πυρός,
 φράζων ἔλωσιν Ἰλίου τ' ἀνάστασιν.

550. ὦν νῦν MSS. : corr. Scaliger.

560. οὐρανοῦ γάρ MSS. : corr. Pearson.

572. συμφοράς cj. Blomfield.

- καί τις μ' ἐνίπτων εἶπε, "φρυκτωρῶν δία
 λειθεῖσα Τροίαν νῦν πεπορευθεῖσαι δοκεῖς;
 ἢ κάρτα πρὸς γυναῖκος αἴρεσθαι κέαρ."
 λόγος τοιούτοις πλαγκτὸς οὐς' ἐφαινόμην.
 ἔμωσ δ' ἔθουον, καὶ γυναῖκείω νόμῳ
 ὀλολυγμὸν ἄλλος ἄλλοθεν κατὰ πτόλιμ
 ἔλασκον εὐφημοῦντες, ἐν θεῶν ἔδραι
 θνητῶν κοιμῶντες εὐώδη φλόγα.
 καὶ νῦν τὰ μάσσῳ μὲν τί θεῖ σ' ἐμοὶ λέγειν;
 ἄνακτος αὐτοῦ πάντα πεύσομαι λόγον,
 ὅπως δ' ἄριστα τὸν ἐμὸν αἰδοῖον πόσιν
 ἐπυεῶ πάλιν μολόντα δεῦρασθαι. τί γὰρ
 γυναῖκι τούτου φέγγος ἴδιον δρακεῖν,
 ἀπὸ στρατείας ἕνδρα εὔσαντος θεοῦ
 πύλας ἀνοῖσαι; ταῦτ' ἀπάγτειλον πόσει
 ἴκειν ὅπως τάχιςτ' ἐράσμιον πόλει
 γυναῖκα πιστήν δ' ἐν δάμοις εὐροὶ μολῶν
 οἴανπερ οὐκ ἔλειπε, δωμάτων κύνα
 ἐσθλήν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν,
 καὶ τᾶλλ' ὅμοιαν πάντα, σιμακτῆριον
 οὐδὲν διαφθεῖραςαν ἐν μήκει χρόνου.
 οὐδ' οἶδα τέρψιν οὐδ' ἐπίψογον φάτιν
 ἄλλου πρὸς ἀνδρὸς μᾶλλον ἢ χαλκοῦ βαφός,
 τοιοσδ' ὁ κάμπος τῆς ἀληθείας γέμων,
 οὐκ αἰσχρὸς ὡς γυναῖκι γενναῖαι λακεῖν.
- ΧΘ.** Αὕτη μὲν οὕτως εἶπε μαθησάμοντί σοι
 τοροῖσιν ἐρμηνεύσιν εὐπρεπῶς λόγον.
 συ δ' εἶπε, κἄρυξ, Μενέλεων δὲ πεύσομαι,
 εἰ νόστιμός τε καὶ σεσωσμένος παλιν
 ἴκῃσιν σὺν ὑμῖν, τῆσδε γῆς φίλον κράτος.
- ΚΗ.** οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαμι τὰ ψευδῆ καλὰ
 ἐς τὸν πολὺν φίλοισι καρποῦσθαι χρόνον.
- ΧΘ.** πῶς δᾶτ' ἂν εἰπων κεδνὰ τάλησιν τύχοις;
 σχισθέντα δ' οὐκ εὐκρυπτα γίγνεται τάδε.
- ΚΗ.** ἀνὴρ ἄφαντος ἐξ Ἀχαιϊκοῦ στρατοῦ,
 αὐτὸς τε καὶ τὸ πλοῖον. οὐ ψευδῆ λέγω.
- ΧΘ.** πότερον ἀναχθεῖς ἐμφανῶς ἐξ Ἴλιου,
 ἢ χεῖμα, κοινὸν ἄχθος, ἤρπασε στρατοῦ;
- ΚΗ.** ἔκυρσας ὥστε τοξότης ἄκρος σκοποῦ
 μακρὸν δὲ πῆμα συντόμως ἐφμμίσει.

611. οὐκ οἶδα cj. Schütz.

613. ΚΗ. praepositum in MSS.

619. ἴκει cj. Karsten.

- ΧΘ. πότῃ γὰρ αὐτοῦ ζῶντος ἢ τεθνηκότος 630
 φάσις πρὸς ἄλλων ναυτίλων ἐκλήζετο ;
- ΚΗ. οὐκ οἶδεν οὐδεὶς ὥστ' ἀπαγγεῖλαι τορῶς,
 πλὴν τοῦ τρέφοντος Ἡλίου χροῆος φύσιν.
- ΧΘ. πῶς γὰρ λέγεις χρωῶνα ναυτικῶι στρατῶι
 ἐλθεῖν τελευτήσαι τε θαιμόνων κότῶι ; 635
- ΚΗ. εὐφνημον ἡμῶν οὐ πρέπει κακαγγέλωι
 γλώσσηι μαινεῖν· χωρὶς ἢ τιμῆ θεῶν.
 ὅταν δ' ἀπευκτὰ πηματ' εἰτελος πόλει
 εὐτηγῶι προσώπῶι πτωσίμου στρατοῦ φέρηι,
 πόλει μὲν ἔλκος ἐν τῷ δάμῳιον τυχεῖν, 640
 πολλοὺς δὲ πολλῶν ἐξαπτεθέντας δόμῳι
 ἀνδρας διπλῶι μάστιγι, τὴν Ἄρης φιλεῖ,
 διλογχῶν ἄτην, φοινίκῶν κωνωρίδα·
 τοιῶνδε μέντοι πηματῶν σεσαγμένῶν
 πρέπει λέγειν παιᾶνα τόνδ' Ἐρικύῶν, 645
 σωτηρίῶν δὲ πραγμάτων εὐάγγελον
 ἡκοντα πρὸς χαίρουσαν εὐεστοῖ πόλιν,
 πῶς κεδνὰ τοῖς κακοῖσι συμμεῖκῶ, λέγων
 χρωῶν Ἀχαιοῶν οὐκ ἀμήνητον θεοῖς ;
 κωνωμοσαν γάρ, ὄντες ἐχθῆστοι τὸ πρῖν, 650
 πῦρ καὶ θάλασσα, καὶ τὰ πῖστ' ἐδεικᾶτην
 φθεῖροντε τὸν δύστηνον Ἀργείων στρατόν.
 ἐν νυκτὶ δυσκύμαντα δ' ὤρωρει κακά.
 ναὺς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρηκῆσαι πηοαῖ
 ἤρεικον· αἱ δὲ κεροτυπούμεναι βῖαι 655
 χρωῶνι τυφῶ συνθάλην τ' ὀμβροκτύπῶι,
 ὠχοντ' ἄφαντοι, ποιμένος κερκῶι ἐτρόβῶι,
 ἐπεὶ δ' ἀνήλασε λαμπρὸν ἡλίου φάος,
 ὄρωμεν ἀνωθῶν πέλαγος Αἰγαῖον νεκροῖς
 ἀνδρῶν Ἀχαιοῶν ναυτικοῖς τ' ἔρειπῶις, 660
 ἡμᾶς γε μὲν δὴ ναῦν τ' ἀκήρατον σκάφος,
 ἦτοι τις ἐπέκλεψεν ἢ ἐπιθήσατο
 θεὸς τις, οὐκ ἀνθρωπος, οἶακος οἰγῶν.
 τύχῃ δὲ σωτῆρ ναυστολοῦς ἐφέζετο,
 ὥς μήτ' ἐν ὄρωμῶι κύματος θάλην ἔχαιν 665
 μήτ' ἐσοκεῖλαι πρὸς κραταίλων χροῶνα.
 ἔπειτα δ' Αἰδὴν πόνητον πεφευγότες,
 λευκὸν κατ' ἡμῶν, οὐ πεποιθότες τύχῃ.

644. σεσαγμένῶν MSS. : corr. Schütz.

649. Ἀχαιοῖς... θεῶν cj. Dobree. 656. τυφῶι cj. Schütz.

660. ναυτικῶν τ' ἔρειπῶν MSS. : corr. Auratus.

664. ναῦν θελοῦς MSS. : corr. Casaubon.

665. ἐν ὄρωμῶι cj. Wecklein.

ἐβουκολούμεν φροντίσιν νέον πάθος,
 στρατοῦ καμόντος καὶ κακῶς σποδουμένου, 670
 καὶ νῦν ἐκείνων εἴ τις ἐστὶν ἐμπνέων,
 λέγουσιν ἡμᾶς ὡς ὀλωλότας, τί μή;
 ἡμεῖς τ' ἐκείνους ταῦτ' ἔχειν δοκάζομεν.
 γένοιτο δ' ὡς ἄριστα. Μενέλεων γὰρ οὐκ
 πρῶτόν τε καὶ μάλιστα προσδόκα μολεῖν. 675
 εἰ δ' οὐκ τις ἀκτίς ἁλίου νιν Ἰστορεῖ
 χλωρόν τε καὶ βλέποντα, μηχαναῖς Διός,
 οὐπω θελοντος ἐκαναλώσαι γένος,
 ἔλπις τις αὐτόν πρὸς δόμους ἦπειν πάλιν.
 τοσαῦτ' ἀκούσας ἴσθι τάληθ' ἢ κλύων. 680

στρ. α'

ΧΟ. Τίς ποτ' ὠνόμασεν ὦδ'
 ἐς τὸ πᾶν ἐπιτύμως —
 μή τις ὄνητιν' οὐχ ὀρώμεν προκοί-
 αιαι τοῦ πεπρωμένου
 γλώσσαν ἐν τύχαι νέμων; — 685
 τὰν θορίγαμβρον ἀμφιαι-
 κῆ δ' Ἑλέναν; ἐπεὶ πρεπόντως
 ἑλέναυε, ἑλανδρος, ἐλέπτολις,
 ἐκ τῶν ἀβροπηκῶν 690
 προκαλυμμάτων ἐπλευσε
 σεφύρου γίγαντος σῦραι,
 πολύανδροί τε φερασπίδες κυνα-
 γοὶ κατ' Ἴχνος πλατᾶν ἄφαντον, 695
 κελσάντων Σωμόντος ἀκτᾶς
 ἐπ' ἀειφύλλους,
 δι' ἔριν αἱματόεσσαν.

ἀντ. α'

Ἴλιω δὲ κᾶθος ὀρ-
 φώνυμον τελεοσίφρων 700
 μῆνις ἤλασεν, τραπέζας ἀτί-
 μωσιν ὑστέρωι χρόνῳ
 καὶ κυνεστίου Διός
 πρᾶσσομένα τὸ νυμφότι-
 μον μέλος ἐκφάτως πιοντας, 706
 ὑμέναιον, δε τὰτ' ἐπέρρεπεν

672. τί μήν; cj. Linwood.

673. ταῦτ' MSS. : corr. Stanley.

677. καὶ ζῶντα καὶ MSS. : corr. Toup ex Hesychio.

690. ἀβροπίων MSS. ; corr. Salmasius.

γαμβροῖσιν αἰδεῖν.
 μεταμανεάνουσα δ' ὕμνον
 Πριάμου πόλις γεραιά 710
 πολύερηνον μέγα που στένει κικλή-
 σκουσα Πάριν τὸν αἰνόλεκτρον,
 παμπρόσ' ἢ πολύερηνον αἰῶν'
 † ἀμφὶ πολίταν † 715
 μέλεον αἰμ' ἀνατλάσα.

στρ. β'

ἔορπεν δὲ λέοντος ἱ-
 νιν δόμοις ἀγάλακτον οὖ-
 τως ἀκήρ φιλόμαστον,
 ἐν βιάτου προτελείοις 720
 ἕμερον, εὐφιλόπαιδα
 καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον·
 πολέα δ' ἔσχ' ἐν ἀγκάλαις
 νεοτρόφου τέκνου δίκαν
 φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα αἰ-
 νων τε γαστρὸς ἀνάγκαις. 725

ἀντ. β'

χρομίσσεῖς δ' ἀπέδειξεν ἡ-
 εὖος τὸ πρὸς τοκέων· χάριν
 γὰρ τροφεύσιν ἀμειβῶν
 μηλοφόμοισιν (ἐν) ἄταις 730
 θαῖτ' ἀκέλευστος ἔτευξεν·
 αἵματι δ' οἶκος ἐφύρην·
 ἔμαχον ἄλγος οἰκέταις,
 μέγα σίνος πολύκτονον·
 ἐκ θεοῦ δ' ἰερεὺς τις ἄ-
 τας δόμοις προσετρέφει. 735

στρ. γ'

πάραυτα δ' ἔλθεῖν ἐς Ἴλιου πόλιν
 λέγοισ' ἐν φρόνημα μὲν κηνέμου γαλάνας. 740
 ἀκασκαῖόν (τ') ἄγαλμα πλούτου,
 μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος,

714, 715. For. αἰῶ | δι' ἐῶν πολιτῶν. 717, 718. λέοντα
 σίνης MSS. : corr. Conington. 718, 719. βούτας c. Wecklein :
 οἷτας c. Verrall. 727. ἔθος MSS. : corr. Conington. 729
 τροφεύσιν h : τροφᾶς f. 730. ἐν add. Bothe · ἄταις h :
 unde ἄταις c. Klausen. 736. προσετρέφει MSS. : corr.
 Heath. 741. τ' add. Hermann.

θηζίουμον ἔρωτος ἄνεος
 παρακλίνας' ἐπέκραναν
 δὲ γάμου πικράς τελευτάς,
 745
 δύσεδρος καὶ θυρόμιλος
 συμένα Πριαμίδαϊσιν,
 πομπῆι Διὸς ξενίου,
 749
 νυμφόκλαυτος Ἴρικός.

ἀντ. γ'

παλαίφατος δ' ἐν βροτοῖς γέρων λόγος
 τέτυκται, μέγαν τελεσεάντα φωτὸς ὕλβαν
 τεκνοῦσθαι μὴδ' ὑπαιδα θηήσκωμ,
 755
 ἐκ δ' ἀγαθῆς τύχας γένει
 βλαστάνειν ἀκόρεστον οἰζύν.
 διχα δ' ἄλλων μονόφρων εἰ-
 μί τὸ θυσεβὲς γὰρ ἔργον
 μετὰ μὲν πλείονα τικτεῖ,
 760
 σφετέραι δ' εἰκότα γένναι.
 οἴκων γὰρ εὐευθίκων
 καλλίπαις πότμος ἀεί.

στρ. δ'

φιλεῖ δὲ τίκτειν ὕβρις μὲν παλαιὰ νεά-
 ζουσαν ἐν κακοῖς βροτῶν
 765
 ὕβριν, τότ' ἢ τόθ', ὅτε τὸ κύριον μόλνι
 φάος τόκου,
 δαίμονά τε τῆν ἀμάχητον, ἀπόλεμον,
 ἀνίερων θράσος μελαί-
 νας μελάθροισιν Ἄτας,
 770
 εἰδομένην τοκεῦσιν.

ἀντ. δ'

Δίκα δὲ λάμπει μὲν ἐν θυκάπνοισι θώμασιν,
 τὸν δ' ἐναΐσμον τίει βιον·
 775
 τὰ χρυσόπαστα δ' ἔδεελα σὺν πίνοι χερῶν
 παλιντρόποις
 ἄμιασι λιποῦς' ἄσα προσιβάλετο
 δύναμιν οὐ εἴβουσα πλού-
 του παρᾶσκμον αἴνωι·
 780
 πᾶν δ' ἐπὶ τέρμα νωμῆι.

766. ὅταν MSS. : corr. Klausen. μόλνι νεαρὰ φάους κότον
 MSS. : corr. H. Ahrens. 768. τὸν ἀμαχον MSS. : corr. Weil.
 776. ἐσολά MSS. : corr. Auratus.

- Ἄγε δὴ, βασιλεῦ, Τροίας πολίπορε',
 Ἄτρεως γένετολον,
 πῶς σε προσείπω: πῶς σε σεβίζω 785
 μήθ' ὑπεράρας μήθ' ὑποκάμψας
 καιρὸν χάριτος;
 πολλοὶ δὲ βροτῶν τὸ δοκεῖν εἶναι
 προτίουσι δίκην παραβάτες
 τῶι δυσπραγοῦντι θ' ἐπιστενάχειν 790
 πᾶς τις ἔτοιμος· δῆγμα δὲ λυλῆς
 οὔθεν ἐφ' ἤπαρ προαικνεῖται·
 καὶ ευγχαίρουσιν ὁμοιοπρατεῖς
 ἀγέλαστα πρόσωπα βιαζόμενοι.
 δεσις θ' ἀγαθὸς προβατογνώμων, 795
 οὐκ ἔστι λασθεῖν δαματά φωτός,
 τὰ δοκοῦντ' εὐφρανὸς ἐκ διανοίας
 ὑδαρεῖ καίνειν φιλότητι.
 εὐ δέ μοι τότε μὲν στέλλων στρατιάν
 Ἑλένης ἔνεκ', οὐ γάρ σ' ἐπικεύσω, 800
 κάρτ' ἀπομούσως ἦσα γεγραμμένος
 οὐδ' εὐηραπίδων οἶακα νέμων,
 θάρσος ἐκούσιον
 ἀνδράα θνησκουσι κομίζων.
 νῦν θ' οὐκ ἀπ' ἄκρας φρενὸς οὐδ' ἀφίλωσ 805
 εὐφρων πόμος εὐτελέσασιν.
 γνώσῃ δὲ χρόνῳ διαπευθόμενος
 τὸν τε δικαίως καὶ τὸν ἀκαίρως
 πόλιν οἰκουροῦντα πολιτῶν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

- Πρῶτον μὲν Ἄργος καὶ θεοὺς ἐγχωρίους 810
 δίκην προσειπεῖν, τοὺς ἐμοὶ μεταπίους
 κόστου δικαίων θ' ὧν ἐπρασάμην πόλιν
 Πριάμου· δίκας γὰρ οὐκ ἀπὸ γλώσσης θεοὶ
 κλύοντες ἀνδροθηήτας Ἰλίου φεοράς 815
 εἰς αἵματηρὸν τεύχος οὐ διχορρόπως
 ψήφους ἔρεκτο· τῶι θ' ἐναντίῳ κύτει
 ἐλπίς προσίασι, χειρὸς οὐ πληρουμένῳι.
 καπνῶι θ' ἀλοῦσα νῦν ἔτ' εὐσημιος πόλις
 ἔτης θύελλαι ζῶσι· συνηθήσκουσα δε
 σποδὸς προπέμψαι πόντας πλοῦτου πνοάς. 820
 τούτων θεοῖσι χρὴ πολὺμνηστον χάριν

791. δῆγμα Stobaeus . δείγμα MSS.

803. θάρσος f. θράσος ἐκ θυσιῶν cj. Ahrens.

- τίνας, ἐπεὶ περ καὶ πάσας ὑπερκότους
 ἐφραμάμεσσα καὶ γυναῖκός εἵνεκα
 πόλιν διημάθουσαι Ἄργεϊον δάκος,
 Ἰηπου νεοσσός, ἀσπίδηστρόφος Λέως, 825
 πῆδημ' ὀρούσας ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν·
 ὑπερορων δὲ πύργον ὤμηστῆς Λέων
 ἄδην ἔλαιπεν αἵματος τυραμητικοῦ.
 θεοῖς μὲν ἐζέτανα φροῖμιον τόδε
 τὰ δ' ἐς τὸ εὖν φρόνημα, μέμνημαι κλύων 830
 καὶ φημί ταῦτά καὶ συνήγορόν μ' ἔχεις.
 παύροις γὰρ ἀνδρῶν ἐσσι συγγενές τοδε,
 φίλον τὸν εὐτυχοῦντ' ἄνευ φέσνου σεβειν.
 δυσφρων γὰρ ἴος καρδίαι προσάμενος
 ἄχος διπλοῖζει τῷ πεπαμένω νόσον· 835
 τοῖς τ' αὐτὸς αὐτοῦ πάμασιν βαρύνεται
 καὶ τὸν θυραῖον ὄλβον εἰσορῶν ἐτένει.
 εἰδώς λέγουμ' ἄν· εὐ γὰρ ἐκεπίσταμαι
 ὀμιλίας κάτοπτρον, εἰδῶλον σκιᾶς
 δοκοῦντας εἶναι κάρτα πνευμενεῖς ἐμοί. 840
 μόνος δ' Ὀδυσσεύς, ὅσπερ οὐχ ἔκων ἔπλεα,
 ζευχεῖς ἔτομος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος·
 εἴτ' οὖν θανόντος εἴτε καὶ ζώντος πέρι
 λέγω, τὰ δ' ἄλλα πρὸς πόλιν τε καὶ θεοῦς
 κοινούς ἀγῶνας θέντες ἐν πανηγύρει 845
 βουλευόμεσσα, καὶ τὸ μὲν καλῶς ἔχον
 ὅπως χρονίζον εὐ μενεῖ βουλευτέον·
 ὅτῳ δὲ καὶ θεῖ φαρμάκων παιωνίῳν,
 ἦτοι κέαντες ἢ τεμοντες εὐφρόνως
 πειρασόμεσσα πᾶμ' ἀποστρέψαι νόσου, 850
 νῦν δ' ἐς μέλαθρα καὶ δόμους ἐφεστῖους
 ἐλθῶν θεοῖσι πρῶτα δεπιώσομαι,
 αἴπερ πρῶτα πέμψαντες ἤγαγον πάλιν.
 νίκη δ' ἐπεὶ περ ἔσπετ', ἐμπέδως μένοι. 855
 ΚΛ. Ἄνδρες πολῖται, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
 οὐκ αἰσχυνοῦμαι τοὺς φιλόνορας τράπους
 λέσαι πρὸς ὑμᾶς· ἐν χρόνῳ δ' ἀποφείνει
 τὸ τάρβος ἀνθρώποισιν, οὐκ ἄλλων πάρα
 μαθεύς· ἐμαυτῆς δυσφόρον λέξω βίον
 τοσόνδ' ὅσον περ οὗτος ἦν ὑπ' Ἰλίῳι. 860
 τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ὄρσανος διχα

822 ὑπερκότους MSS. : corr. Heath. Cf. supr. 467. 823.
 ἐφραμάμεσσα MSS. : corr. Francken, Paley, Hermann. 825.
 ἀσπίδηστρόφος c) Blomfield. 834. καρδίαν MSS. : corr.
 Grotius. 835. πᾶμασιν πᾶσαι κλύων MSS. : corr. Blomfield.

ἦσσαι δόμοις ἔρημον ἔκπαγλον κακόν,
 πολλὰς κλύουσιν κληδόνας παλιγκότους·
 καὶ τὸν μὲν ἤκειν, τὸν δ' ἐπεισφέρειν κακοῦ
 κάκιον ἄλλο πᾶμα, λάσκοντας δόμοις. 865
 καὶ τραυμάτων μὲν εἰ τόσων ἐτυγχανεν
 ἀνὴρ ὅδ', ὡς πρὸς οἶκον ὠχετεύετο
 φάτις, τέτρωται δικτύου πλέω λέγειν.
 εἰ δ' ἦν τεθνηκώς, ὡς ἐπλήθυνον λόγοι,
 τρικώματός τῆν Γηρυῶν ὁ δεύτερος 870
 πολλήν ἔνωθεν, τὴν κάτω γὰρ οὐ λέγω,
 χροῆδος τρίμοιρον χλαῖναν ἐκνήχει λαβῶν,
 ἅπασι ἐκάστωι καθεσάνων μορφώματι.
 τοιῶνδ' ἕκατι κληδόνων παλιγκότων
 πολλὰς ἔνωθεν ἀρτάνας ἐμῆς θέρης 875
 ἔλυσεν ἄλλοι πρὸς βίαν λεημιμένης.
 ἐκ τῶνδ' ἐ τοὶ παῖς ἐκθάδ' οὐ παραστατεῖ,
 ἐμῶν τε καὶ σῶν κύριος πιστωμάτων,
 ὡς χρῆν, Ὀρέτης· μηδὲ θαυμαστικὸς τόδε.
 τρέφα γὰρ αὐτὸν εὐμενῆς δορυζενος 880
 Ἐτρόφιος ὁ Φωκεύς, ἀμφιλεκτὰ πύματα
 ἐμοὶ προφωνῶν, τὸν ἔ' ὑπ' Ἰλίου σέβεν
 κίνδυνον, εἴ τε θυμότερος ἀναρχία
 βουλήν καταρρίψειεν, ὥστε σύγγονον
 βροτοῖσι τὸν πεσόντα λακτίσαι πλέον. 885
 τοιάδε μέντοι σκήψις οὐ δολὸν φέρει.
 ἔμοιγε μὲν θῆ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι
 πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγῶν·
 ἐν ὀψικοῖτοισι δ' ὄμμασιν βλάβας ἔχω
 τὰς ἀμφὶ σοὶ κλάουσα λαμπηρουχίας 890
 ἀτημελίτους αἰέν. ἐν δ' ὀνείρασιν
 λεπταῖς ὑπαὶ κώνωπος ἐξηγειρόμην
 ῥιπαῖα σωθεσσοῦτος, ἀμφὶ σοὶ πάθῃ
 ὀρώσα πλείω τοῦ κυνεύοντος χρόνου.
 μὴν ταῦτα πάντα τλάσ', ἀπενθήτωι φρενὶ 895
 λέγοιμ' ἄν ἄνδρα τόνδε τῶν στασιῶν κύνα,
 σωτήρα καὶ πρότονον, ὑψηλῆς στέγης
 στῆλον ποδῆρη, μοναγενὲς τέκνον πατρί,
 καὶ γῆν φανεῖσαν ναυτίλοισι παρ' ἐλπίδα,
 κάλλιστον ἡμᾶρ εἰσαδεῖν ἐκ χείματος, 900

863. ἄδονάς MSS : corr. Auratus. 868. τέτρωται MSS. :
 corr. Ahrens. 869. ἐπλήθυνον cj. Porson. 875. πολλὰς
 τεράμωνων cj. Wecklein. 876. ελημιμένης cj. Blomfield :
 λελημιμένης cj. Ahrens : ἐνημιμένης cj. Emper. 878. πιστευ-
 μάτων MSS. : corr. Spanheim. 889. κλάβας f et sic ed.
 Verrall : λάμας vel γλάμας cj. Headlam.

- ὀδοιπόρῳ διψῶντι πηγαῖον ῥέας·
 τερπνὸν δὲ τάναγκαῖον ἐκφυγεῖν ἔβαν,
 τοιοῖσδὲ τοίνυν ἀπιῶ προσφθέγματος.
 φέστος δ' ἀπέστω· πολλὰ γὰρ τὰ πρὶν κακὰ
 ἠνείχάμεσσα. νῦν δέ μοι, φίλον κάρα, 903
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴ χαμαὶ πρῶς
 τὸν σὸν πόδ', ὦνασ, Ἰλίου πορευήτορα.
 θυμωαί, τί μέλλω', αἷς ἐπέσταλται τέλος
 πεδον κελεύθου στρωννύηαι πετάμασιν;
 εὐεὺς γενέσσω πορφυρόστρωτος πόρος, 910
 ἐς δῶμ' ἄελπτον ὡς ἂν ἠγῆται Δίκη,
 τὰ δ' ἄλλα φροντίς οὐχ ἕπνεα νικωμένη
 θήσει δικαίως σὺν θεοῖς εἰμαρμένα,
 ΑΓ. Λήδας γένεθλον, δωμάτων ἐμῶν φύλασ,
 ἀπουσία μὲν εἶπας εἰκότως ἐμῆι 915
 μακρὰν γὰρ ἐπέτεινας· ἀλλ' ἐνακίμως
 αἰνεῖν, παρ' ἄλλων χρὴ τόδ' ἔρχεσθαι γέρας.
 καὶ τᾶλλα μὴ γυναικός ἐν τρόπος ἐμὲ
 ἄβρυνε, μηδὲ βαρβάρου φωτὸς Δίκην
 χαμαιπετὸς βόαμα προσχάνης ἐμοί,
 μηδ' εἴμασι στρώσας' ἐπίφθονον πόρον
 πρῶς· θεοὺς τοι τοῖσδε τιμαλφεῖν χρεώη·
 ἐν ποικίλοις δὲ θνητῶν ὄντα κάλλεσσι
 βαινῆαι ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶς ἄνευ φόβου. 925
 λέγω κατ' ἄνδρα, μὴ θεόν, σέβειν ἐμὲ.
 χωρὶς ποδοψήστρων τε καὶ τῶν ποικίλων
 κληδῶν αὐτεῖ· καὶ τὸ μὴ κακῶς φρονεῖν
 θεοῦ μέγιστον δῶρον. ὀλβίαι δὲ χρὴ
 βίον τελευτήσαντ' ἐν εὐεστοῖ φίληι,
 εἰ πάντα δ' ὡς πράσσοιμ' ἄν, οὐ θαρσῶ μέγα. 930
 ΚΛ. καὶ μὴν τόδ' εἶπέ μὴ παρὰ γνώμην ἐμοί.
 ΑΓ. γνώμην μὲν ἴσθαι μὴ διαφεροῦντ' ἐμὲ.
 ΚΛ. νῦν κω θεοῖς δαίσας ἂν ὧδ' ἔρδαιν τάδε;
 ΑΓ. εἴπερ τις εἰδῶς γ' εὐ τόδ' ἐπεῖπον τάχος.
 ΚΛ. τί δ' ἂν δοκεῖ σοι Πρίαμος, εἰ τὰδ' ἠνύσει; 935
 ΑΓ. ἐν ποικίλοις ἂν κάρτα μοι βῆναι δοκεῖ.
 ΚΛ. μὴ νυν τὸν ἀνθρωπειῶν αἰδεσθῆαι φόγον.
 ΑΓ. φίμη γε μέγτοι θυμώρουσ μέγα σέβηαι.
 ΚΛ. ὁ δ' ἀφρόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει.
 ΑΓ. οὔτοι γυναικός ἐστιν ἑμείρην μάχης, 940
 ΚΛ. τοῖς δ' ὀλβίοις γε καὶ τὸ νικᾶσθαι πρόπαι.

903. τοί μιν cj. Schütz. 905. δ' ἐμοί MSS.: corr. Bothe.
 913. θεοῖσιν ἄρματα cj. Meineke. 930. εὐθαρσῆς ἐγώ MSS.

- ΑΓ. ἢ καὶ εὐ νίκημ τήνδε θήριος τίσις;
 ΚΛ. πιεῦ· κράτος μέντοι πάρες γ' ἔκων ἐμοί.
 ΑΓ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι ταυθ', ὑπαί τις ἀρβύλας
 λύοι τάχος, πρόδουλον ἐμβασιν ποδός, 945
 καὶ τοῖσδ' ἐμ' ἐμβαίνοισ' ἀλουργέσιν θεῶν
 μή τις πρόσωθεν δωματος βάλοι φθόνος,
 πολλὴ γὰρ αἰδώς σωματοφορεῖν ποσὶν
 φείροντα πλοῦτον ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς.
 τούτων μὲν οὕτω· τὴν κένην δὲ πρηνεμένως 950
 τήνδ' ἐσκόμιζε· τὸν κρατοῦντα μαλακῶς
 θεός πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται.
 ἔκων γὰρ οὐδεὶς δουλίῳ χρήται ζυγῶι.
 αὕτη δὲ πολλῶν χρημάτων ἐπαίρετον
 ἄνεος, στρατοῦ θώρημα, ἐμοὶ κινέσπετο. 955
 ἐπεὶ δ' ἀκούειν σοῦ κατέστραμμαι τάδε,
 εἴμ' ἐς δόμων μέλασρα πορφύρας πατῶν.
 ΚΛ. ἔστιν θάλασσα, τίς δέ μιν καταβέσει;
 τρέφουσα πολλὰς πορφύρας ἰάργυρον
 κηκίδα παγκαίνιστον, εἰμάτων βαφάς. 960
 οἶκος δ' ὑπάρχει τῶνδε συν θεοῖς, ἄναξ,
 ἔχειν· πένεσθαι δ' οὐκ ἐπίσταται δόμος,
 πολλῶν πατησμένων δ' εἰμάτων ἂν μυσάμην,
 δόμοισι προνεχθέντος ἐν χρηστηρίοις
 ψυχῆς κόμιστρα τῆσδε μηχανωμένη. 965
 ριζὴς γὰρ οὐκὴ φυλλὰς ἴκετ' ἐς δόμους,
 σκίαν ὑπερτείκασα περιῖου κυνός.
 καὶ σοῦ μολόντος δωματίτην ἐστίαν,
 θάλπος μὲν ἐν χειμῶνι σμυαίνεις μολόν·
 ἔταν δὲ τεύχη Ζεὺς ἀπ' ἄμφακος πικρᾶς 970
 οἴνον, τότε ἦδη ψυχὸς ἐν δόμοις πέλα,
 ἀνδρὸς τελείου δῶμα ἐπιστρωφωμένου.
 Ζεῦ Ζεῦ τέλειε, τὰς ἐμάς εὐχὰς τέλει·
 μέλοι δέ τοι σοὶ τῶνπερ ἂν μέλλῃς τελεῖν.
- στρ. α'
- ΧΘ. Τίπτε μοι τόδ' ἐμπέδως 975
 δεῖγμα προστατήριον
 καρδίας τετρακόλου πατᾶται,

948. σωματοφορεῖν Franz: στρωματοφορεῖν Auratus:
 δωματοφορεῖν Schütz. 949. σπείβοντα cj. Hermann:
 φαρέων τε cj. Wecklein. 959. εἰς ἄργυρον MSS.: corr.
 Salmasius. 961. οἶκος MSS.: corr. Porson. 963. δε-
 μάτων MSS.: corr. Canter. 965. μηχανωμένης MSS.: corr.
 Abresch. 969. μολῶν MSS.: corr. Voss. 976. δεῖμα h.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

107

μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος ἄμισθος αἰοῖδά,
 οὐδ' ἀποπτύσας θικαν 980
 δυσκρίτων ὄνειράτων,
 θάρσος εὐπειθεὶς ἴζει
 φρενὸς φίλον ἑρόνον· χρόνος δ' ἔπει
 πρυμνησίων τρυμνεβολαῖς
 ψαμμίας ἀκτᾶς παρή- 985
 βησεν, εὐθ' ὑπ' Ἴλιον
 ὤρτο, ναυβάτας στρατός·

ἀντ. α'

πέυσομαι δ' ἀπ' ὀμμάτων
 νόστον, αὐτόμαρτυς ὦν·
 τὸν δ' ἔνευ λύρας ὅμως ὕμνωιδεῖ 990
 ἑρῆνον Ἑρινύος αὐτοδίδακτος ἔσωσεν
 θυμός, οὐ τὸ πᾶν ἔχων
 ἐλπίδος φίλον ἑράσος.
 ἐπλάγχνα δ' οὕτοι ματάζει, 995
 πρὸς ἐνδικοῖς φρεσὶν τελεσφόροις
 δίκαις κυκλοῦμενον κέαρ.
 εὐχομαι δ' (οὐν) ἐκ ἐμᾶς
 ἐλπίδος ψύθην πεσεῖν
 ἐς τὸ μὴ τελεσφορον. 1000

στρ. β'

μάλα γέ τοι (τὸ) τὰς πολλὰς ὑγείας
 ἀκόρεστον τέρμα. νόσος γὰρ (ἀεὶ)
 γαίτων ὁμότοιχος ἐρείδει,
 καὶ πότμος εὐθυπορῶν 1005
 ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἔρμα.
 καὶ τὸ μὲν πρὸ χρημάτων
 κτησίῳν ὄκνος βαλῶν
 σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου, 1010
 οὐκ ἔδου πρόσας θόμος
 πημοκᾶς γέμων ἄγαν,
 οὐδ' ἐπόησε σκάφος.
 πολλά τοι θόσας ἐκ Διὸς ἀμφιλα-
 φής τε καὶ ἐκ ἀλόκων ἐπετειῶν 1016
 νῆστιν ὤλεσεν νόσον.

984. τρυμνεβολαῖς MSS. : corr. Schneider. 985. ἀκάτα f
 ἀκάτας h· corr. Hartung. 990. ἔπασσ MSS. : corr.
 Aquatus. 998. οὐν ms. I. C. 1001. εἴτα τοι f· εἰ γέ

ἀντ. β'

- τὸ δ' ἐπὶ γῆν ἄσπασ περὸν ἑσνάσμων
 προπάροιθ' ἀνδρὸς μελαν αἶμα τις ἦν 1020
 πάλιν ἀγκαλέσασ' ἐπασείδων ;
 οὐδὲ τὸν ὄρωδαῖα
 τῶν φεσμένων ἀνάγειν
 Ζεὺς ἀπέπασεν ἐπ' ἀβλαβεία
 εἰ δὲ μὴ τεταγμένα 1025
 μοῖρα μοῖραν ἐκ θεῶν
 εἶργε μὴ πλέον φέρειν,
 προφθάσασα καρδία
 γλώσσαν ἦν τὰδ' ἐπέχει.
 νῦν δ' ὑπὸ σκότῳ βρέμα 1030
 θυμαλγίς τε καὶ οὐδὲν ἐπελπομέ-
 να ποτὲ καίριον ἐκτολυπεύσασιν
 ζωπυρομένους φρενός.
- ΚΛ.** Εἶσω κομίζου καὶ σύ, Κασάνδραν λέγω, 1035
 ἐπέε' ἔθηκε Ζεὺς ἀμνηστῶς δόμοις
 κοινωσὼν εἶναι χερνίβων, πολλῶν μετὰ
 δούλων σταθεῖσιν κτησίου βωμοῦ πέλας.
 ἔκβαιν' ἀπήνης τῆσδε, μὴδ' ὑπερφρόνει'
 καὶ παῖδα γάρ τοι φασὶν Ἀλκμήνης ποτὲ 1040
 πρῶθεντα τλήναι δουλίης μάζης οἰγεῖν.
 εἰ δ' οὐκ ἀνάγκη τῆσδ' ἐπιρρέποι τύχης,
 ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις·
 οἳ δ' οὐποτ' ἐλπίσαντες ἔμικσαν καλῶς,
 ὧμοί τε δούλοις πάντα καὶ παρὰ στάσμων. 1045
 ἔχασ παρ' ἁμῶν οἴαπερ νομίζεται.
- ΧΘ.** σοὶ τοι λέγουσα παύεται σαφῆ λόγον.
 ἐντὸς δ' ἦν οὔσα μορσίμων ἀγρευμάτων
 πείσοι' ἦν, εἰ πείσοι' ἀπεισοίης δ' Ἰσως.
- ΚΛ.** ἀλλ' εἶπερ ἐστὶ μὴ χελιδόνος δίκην 1050
 ἀγνώστα φωνὴν βάρβαρον κεκτημένην,
 ἔσω φρενῶν λέγουσα πείσω νιν λόγῳ.
- ΧΘ.** ἔποιε τὰ λώιστα τῶν παρεστῶτων λέγει.
 πηοῦ λιποῦσα τόνδ' ἀμαζήρη ἑρόνον.
- ΚΛ.** οὔτοι θυραῖαν τίνδ' ἐμοὶ σχολὴ πάρα 1055
 τρίθειν· τὰ μὲν γὰρ ἐστίας μεσομφάλου
 ἔστηκεν ἕδη μᾶλα πρὸς σφαγὰς πυρός.

1019. περὸν ἄσπασ MSS. : corr. Auratus, Weil.

1020. πρόπαρ ἀνδρός f.

1024. αὐτ' ἔπασε' MSS. : corr. Hartung. ἐπ' εὐλαβεία g.

1041. μάζης βία f : οἰγεῖν ex h. invectione 1048. δ' ἀλεῦσα cj. Haupt.

1057. πάρος cj. Musgrave.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ

129

- ὥς οὔ ποτ' ἔλπίσασι τήνδ' ἔχειν χάριν.
 cū δ' εἴ τι θράσας τῶνδε, μὴ χολήν τίθει·
 εἰ δ' ἀσυνήμων οὔσα μὴ δέχηι λόγον, 1060
 cū δ' ἀπὶ φωνῆς φράζε καρβάνωι χερί.
ΧΟ. ἔρμηνέως ἔοικεν ἡ ζήτη τοροῦ
 δεῖσθαι· τρόπος δὲ κηρὸς ὡς νηαιρέτου.
ΚΑ. ἡ μαινεταιί γε καὶ κακῶν κλύει φρενῶν,
 ἦ τις λιποῦσα μὲν πόλιν νηαιρέτον 1065
 ἦκαι, χαλινὸν δ' οὐκ ἐπίσταται φέρειν,
 πρὶν αἱματηρὸν ἐξαφρίζεσθαι μένος
 οὐ μὴν πλέω ρίψας' ἀτμασθήσομαι.
ΧΟ. ἐγὼ δ', ἐποικτίρω γάρ, οὐ θυμωσομαι.
 Ἰθ', ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐρημώσας' ὄχον, 1070
 εἴκουσ' ἀνάγκηι τήϊδε καίνισον ζυγόν.

ΚΑΚΑΝΔΡΑ

στρ. α'

- ὄτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
 Ἄπόλλων, Ἄπόλλων.
ΧΟ. τί ταῦτ' ἀνωτότυκας ἀμφὶ Λοκίου ;
 οὐ γὰρ τοιοῦτος ὥστε ἑρμηνητοῦ τυχεῖν. 1075

ἀντ. α'

- ΚΑ.** ὄτοτοτοτοῖ πόποι δᾶ.
 Ἄπόλλων, Ἄπόλλων.
ΧΟ. ἡ δ' αὔτε δυσφημοῦσα τὸν θεὸν καλεῖ
 οὐδὲν προσήκοντ' ἐν γόοις παραστατεῖν.

στρ. β'

- ΚΑ.** Ἄπόλλων, Ἄπόλλων 1080
 ἀγνιάτ', ἀπόλλων ἐμός·
 ἀπώλεσας γὰρ οὐ μόλις τὸ δεύτερον
ΧΟ. χρέκειν ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.
 μένει τὸ θεῖον δουλίαι περ ἐν φρενι.

ἀντ. β'

- ΚΑ.** Ἄπόλλων, Ἄπόλλων 1085
 ἀγνιάτ', ἀπόλλων ἐμός·
 ὃ ποῖ ποτ' ἦγαγέ με; πρὸς ποῖαν στέγην;

1067-1159. habet rursus M.
 1071. ἔκοθε' M: corr. Robertello.
 1073 et 1077 ὦπολλον bis M: corr. Hermann.
 1084. κρεῖν' ἔοικεν ἀμφὶ τῶν αὐτῆς κακῶν.

ΧΟ. πρὸς τὴν Ἀτρεΐδῶν· εἰ σὺ μὴ τόδ' ἐνηνοεῖς,
ἔγω λέγω σοι· καὶ τὰδ' οὐκ ἔρεΐς ψύθην.

στρ. γ'

ΚΑ. [ᾄ δ] μισόθεον μὲν οὖν, πολλὰ ευκίστορα 1090
αὐτοφόνα κακὰ κρεατόμα,
ἀνδρσφαγεῖον καὶ πεδορραντήριον.

ΧΟ. ἔοικεν εὐρίς ἢ ζένη κυνὸς δίκην
εἶναι, ματεύει δ' ὧν ἀνευρήσει φόνον.

ἀντ. γ'

ΚΑ. μαρτυρίοις γὰρ τοῖσδ' ἐπιπέσομαι 1095
κλαόμενα τάδε βρέφη σφαγὰς
ὀπτάς τε σάρκας πρὸς πατρὸς Βεβρωμένας.

ΧΟ. ἦμεν κλέος σοῦ μαντικὸν πεπυσμένοι·
(τούτων) προφήτας δ' οὔτινας ματεύομεν.

στρ. δ'

ΚΑ. ἰὼ πόποι, τί ποτε μῆδεταί; 1100
τί τόδε μέον ἔχος μέγα
μέγ' ἐν θόμοισι τοῖσδε μῆδεταί κακὸν
ἄφερτον φιλοισιν, θυσιάστον; ἀλλὰ δ'
ἐκὰς ἀποστατεῖ.

ΧΟ. τούτων εἰδῆς εἴμι τῶν μαντευμάτων. 1105
ἐκεῖνα δ' ἔγνω· πᾶσα γὰρ πόλις βαθεῖ.

ἀντ. δ'

ΚΑ. ἰὼ τάλαινα, τόδε γὰρ τελεῖς; 1110
τὸν ὁμοδέμνον πόσιν
λουτροῖσι φαιδρύνασα — πῶς φράσω τέλος;
τάχος γὰρ τόδ' ἔσται· προτείνει δὲ χεῖρ ἐκ
χερὸς ὀρέγματα.

ΧΟ. οὐπω κυνήκα· νῦν γὰρ ἐκ αἰνιγμάτων
ἐπαρτέμοισι θεσφάτοις ἀμχανῶ.

στρ. ε'

ΚΑ. ἐγὼ, παπαῖ παπαῖ, τί τόδε φαίνεται; 1115
ἢ δίκτυόν τί γ' Αἰδοῦ;
ἀλλ' ἄρκυς ἢ ζύνευνος, ἢ ζυμαίτια
φόνου. στασίς δ' ἀκόρετος γένοι

1091. κακὰ κάρτάναι M: κακὰ κάρτάνας h: corr. Weil.
1098. Ἰσμεν sj. Wecklein. 1099. ἦμεν προφήτας M: corr.
Weil. 1111. ὀρεγομένα M: corr. Hegmann.

κατολολυκάτω εὔματος λευαίμου,
 ΧΟ. ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει
 ἐπορεύσασιν; οὐ με φαίδρῦνα λόγος.
 ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς
 σταγῶν, ἅτε καὶ δορὶ πτωσίμοις
 κυνακῦται βίου δύντος αὐγαῖς.
 ταχεῖα δ' ἄτα πέλει.

1120

ἀντ. ε'

ΚΑ. ἄα, Γοῦ Γοῦ· ἀπεχε τὰς βοῶς
 τὸν ταῦρον· ἐν πέπλοισιν
 μελαγκέρω λαβοῦσα μηχανήματι
 τύπτει· πίπτει δ' (ἐν) ἐνύδρῳ κύτει.
 δολοφόνου λέβητος τέχνην σοὶ λέγω.

1125

ΧΟ. οὐ κομπάσαιμ' ἔνθεσφάτων γνώμων ἄκρος
 εἶναι, κακῶι δὲ τῶν προσεικάζω τάδε.
 ἀπὸ δὲ θεσφάτων τίς ἀπασὰ φάτις
 βροτοῖς τέλλεται; κακῶν γὰρ διαὶ
 πολυσιεῖς τέχνηαι θεσπιωιδῶν
 φόβον φέρουσαν μαθεῖν.

1130

1135

στρ. 5'

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ ταλαίνας κακόποτμοι τύχαι·
 τὸ γὰρ ἐμὸν ἔροω πάθος ἐπεγχείαι.
 ποῖ δὴ με δεῦρο τὴν ταλαίνας ἦγαγε;
 αὐδὲν ποτ' εἰ μὴ κυνασμουμένην, τί γάρ;
 ΧΟ. φρενομανῆς τις εἰ θεοφόρητος, ἀμ-
 φι δ' αὐτὰς ἔροεῖς
 νόμον ἔνομον, οἷά τις κρουθᾶ
 ἄκόμετος βοῶς, φεῦ, ταλαίνας φρεσὶν
 Ἴτυν Ἴτυν ἐτένουσ' ἀμφισαλῆ κακοῖς
 ἀνδῶν βίον.

1140

1145

ἀντ. 5'

ΚΑ. ἰὼ ἰὼ λιγείας μόρον ἀνδρόνος·
 περέβαλον γάρ οἱ πτεροφόρον δέμας
 θεοὶ γλυκύν τ' αἰῶνα κλαυμάτων ἄτερ·

1122. καὶ δορὶα πτωσίμος M: corr. Casaubon.

1128. ἐν ins. Schütz. τεύχαι M: corr. Blomfield.

1129. τύχαι M: corr. Weil.

1133. ἐτέλλεται M: corr. Emper. διά M: corr. Hermann.

1137. ἐπεγχείαι M: corr. L. C.

1147. περέβαλοντο M: corr. Hermann (περίβαλον).

1148. ἀγῶνα γρ. αἰῶνα M: γλυκύν γ' ἀγῶνα c). Verrill.
 κλαυμάτων διαὶ c). Weil.

ἐμοὶ δὲ μίμναι σχισμὸς ἀμφήκει θορή.
 ΧΟ. πόθεν ἐπισκύτους θεοφόρους τ' ἔχεις 1150
 ματαίους δύας,
 τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτοι κλατῆθαι
 μελοτυπεῖς ὁμοῦ τ' ὀρείοις ἐν νόμοις;
 πόθεν ἕρους ἔχεις θεσπεσίας ὁδοῦ
 κακορρήμονας; 1155

στρ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ γάμοι γάμοι Πάριδος ὀλέεριοι φίλων.
 ἰὼ Σκαμάνδρου πάτριον ποτόν·
 τότε μὲν ἀμφὶ σὰς αἰῶνας τάλαιν'
 ἠνυτόμασιν τροφαῖς·
 νῦν δ' ἀμφὶ Κωκυτόν τε κάχερουσίους 1160
 ὄχθους ἔοικα θεσπικωιδῆσαι τάχα.

ΧΟ. τί τοδε τορόν ἄγαν ἔπος ἐφημίσω;
 νεογνὸς ἂν βροτῶν μάθοι.
 πέπληγμαι δ' ὑπαὶ δῆγματι φοινίωι,
 δυσαλγεῖ τύχαι μινυρὰ θρεομενας,
 οραύματ' ἐμοὶ κλύειν. 1165

ἀντ. ζ'

ΚΑ. ἰὼ πόνοι πόνοι πόλεος ὀλομένης τὸ πᾶν.
 ἰὼ πρόπυργοι εὐεῖαι πατρος
 πολυκανεῖς βοτῶν ποιονόμων· ἕκος δ'
 οὐδὲν ἐπήρκεσαν 1170

τὸ μὴ πόλιν μὲν ὥσπερ οὖν ἔχει παεῖν·
 ἔγω δὲ θερμόνοισ τάχ' ἐν πέδωι βαλῶ.
 ΧΟ. ἐπόμενα προτέροις τὰδ' (ἐπ)εφημίσω.
 καὶ τίς σε κακοφρονῶν τίθη-
 σι θαίμων ὑπερβαρῆς ἐμπιτηῶν 1175
 μελίσειν πάθῃ γοερὰ θανατοφόρα·
 τέρμα δ' ἀμνησανῶ.

ΚΑ. καὶ μὴν ὁ χρισμὸς οὐκέτ' ἐκ καλυμμάτων
 ἔσται δεδορκῶς νεογάμου νύμφης δίκην·
 λαμπρὸς δ' ἔοικεν ἡλίου πρὸς ἀντολάς 1180
 πνεῶν ἐκάπειν, ὥστε κύματος δίκην
 κλύσειν πρὸς αὐγὰς τοῦδε πῆματος πολὺ

1159. Post h. v. λέγει ἀχρι τέλους scripsit in saec. xvi.
 1163. νεογνὸς ἀνθρώπων MSS : corr. Martin. 1164. ὑπό fg·
 ὑπαὶ h. 1165. δυσαλγεῖ MSS : corr. Canter. 1171.
 ἔχειν fg· ἔχει h 1172. ἐμπέδωι MSS. : corr. Casaubon.
 1173. ἐφημίσω MSS. : corr. Paley. 1181. ἐκ κέων MSS. :
 corr. Bothe. 1182. κλύειν MSS. : corr. Auratus.

- μείζον· φρενώσω δ' οὐκέτ' ἐξ αἰνιγμάτων.
 και μαρτυρεῖτε συνδρόμῳ Ἰχνοσ κακῶν
 ρινηλατοῦσιν τῶν πάλαι πεπραγμένων. 1185
 τῆν γὰρ στέγην τήνδ' οὐλοτ' ἐκλείπει χορὸσ
 σύμφοροσ οὐκ εὐφωνοσ· οὐ γὰρ εὐ λέγει.
 και μῆν πεπωκῶσ γ', ὡσ θρασύνεσοσ πλέον,
 βρότειον αἶμα κῶμοσ ἐν δόμοισ μενει,
 δύσπεμποσ ἔξω, συγγόνων Ἐρινύων. 1190
 ὕμνοῦσ δ' ὕμνον θώμασιν προσήμεσαι
 πρωταρχον ἄτην· ἐν μέρει δ' ἀπέπτυσαν
 εὐνάσ ἀδελφοῦ τῶι πατοῦντι δυσμενεῖσ.
 ἤμαρτον, ἢ κυρῶ τι τοσότησ τις ὡσ ;
 ἢ ψευδόμαντίσ εἰμι θυροκόποσ φλέδων ; 1195
 ἐκμαρτύρησον προνόμεσσ τὸ μ' εἶδέναι
 λόγωι παλαιῶσ τῶνδ' ἁμαρτίασ δόμων.
ΧΟ. και πῶσ ἄν ὄρκου πῆγμα γενναῖωσ παγὲν
 παιώνιον γένοιτο ; θαυμάζω δέ σου
 πόνητου πέραν τραφεῖσαν, ἀλλόθρουον πόλιν 1200
 κυρεῖν λέγουσαν, ὡσπερ εἰ παρεσάτεισ.
ΚΑ. μάντικ μ' Ἀπόλλων τῶιδ' ἐπέστησεν τέλει.
ΧΟ. μῶν και θεόσ περ ἱμέρωι πεπληγμένος ;
ΚΑ. προτοῦ μὲν αἰδῶσ ἦν ἐμοῖ λέγειν τάδε.
ΧΟ. ἀβρύνεται γὰρ πᾶσ τις εὐ πράσσων πλέον. 1205
ΚΑ. ἀλλ' ἦν παλαικτικσ κάρτ' ἐμοῖ πνέων χάριν.
ΧΟ. ἢ και τέκνων εἰσ ἔργον ἡλεστον νόμωι ;
ΚΑ. συναινέοσσσ Λοξίαν ἐψευσάμην.
ΧΟ. ἦδη τέχνησιν ἐνεόεισ ἡρμημένη ;
ΚΑ. ἦδη πολίταισ πάντ' ἐθέσπιζον πάσθ. 1210
ΧΟ. πῶσ δᾶτ' ἄνατοσ ἦσοσ Λοξίου κάτω ;
ΚΑ. ἐπεισοθ οὐδέν' οὐδέν, ὡσ τὰδ' ἡμπλακον.
ΧΟ. ἡμῖν γε μὲν θη πιστὰ βεσπίζειν δοκεῖσ.
ΚΑ. ἰοῦ ἰοῦ. ὦ ὦ κακά.
 ὕπ' αὐ με δεινὸσ ὄρωμαντεῖασ πόνοσ 1215
 στραβεῖ ταρασσων φροσμίοισ ὤ — ὤ —
 ὄρατε τοῦσδε τοῦσ δόμοισ ἐφημένουσ
 κέουσ, ὄνειρων προσφερεῖσ μορφώμασιν ;
 παῖδεσ θανόντεσ ὡσπερ εἰ πρὸσ τῶν φίλων,
 χεῖρασ κρεῶν πλήθεοντεσ, οἰκείασ βορᾶσ, 1220
 σὺν ἐντέροισ τε σπλάγχθ', ἐποικτικτον γέμοσ,

1194. τηρῶ MSS. : corr. H. Ahrens : θηρῶ cj. Auratus.

1196. τὸ μὴ εἶδέναι cj. Herm.

1198. ὄρκοσ MSS. : corr. Auratus.

1203, 1204. inverso ordine habent MSS. : corr. Hermann.

1211. ἄνακτοσ MSS. : corr. Canter.

- πρέπουσ' ἔχοντες, ὧν πατὴρ ἐγεύσατο.
 ἐκ τῶνδε ποινὰς φημι βουλευεῖν τινα
 λείοντ' ἐναλκιν ἐν λέχει στρωφώμενον
 οἰκουράν, οἴμοι, τῷ μολόντι δεσπότη
 ἐμῷ· φέρειν γὰρ χρὴ τὸ δούλιον ζυγόν. 1225
- νεῶν τ' ἑπαρχος Ἰλίου τ' ἀναστάτης
 οὐκ οἶδεν οἷα γλώσσα μισσητῆς κυνὸς
 λέσασα κάκτεινας φαιδρόνους, δίκην
 ἄτης λαοραίου, τεύκεται κακῆι τύχηι 1230
 τοιάδε τόλμα· θῆλυς ἄρσενος φονεὺς
 ἔστιν. τί μιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος
 τύχοιμ' ἄν; ἀμφίβωβαν. ἢ Σκύλλαν τινα
 οἰκοῦσαν ἐν πέτραια, ναυτίλων βλάβην,
 εὐούσαν Ἄϊδου μητέρ' ἄσπονδόν τ' Ἄρη 1235
 φίλοις πνέουσαν; ὧς δ' ἐπωλολύσατο
 ἢ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῆι.
 δοκεῖ δὲ χαίρειν νοστήμοι σωτηρία.
 καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω· τί γάρ;
 τὸ μέλλον ἴζει. καὶ σύ μ' ἐν τάχα παρῶν 1240
 ἄσαν ἀλθεόμαντιν οἰκτίρας ἔρεϊς.
- ΧΘ. τὴν μὲν Θυέστου θαῖτα παιδείων κρεῶν
 ζυγῆκα καὶ πέφρικα, καὶ θάμβος μ' ἔχει
 κλύοντ' ἀλθεῶς, οὐδὲν ἐζηκασμένα·
 τὰ δ' ἄλλ' ἀκούσας ἐκ δρόμου πεσῶν τρέχω. 1245
- ΚΑ. Ἄγαμέμνονός σέ φημι ἐπόψεσθαι μόρον,
 ΧΘ. εὐφημον, ὧς τάλαινα, κοίμησον ετόμα.
 ΚΑ. ἀλλ' οὔτι παιῶν τῷδ' ἐπιστατεῖ λόγῳ.
 ΧΘ. οὐκ, εἴπερ ἔσται γ'· ἀλλὰ μὴ γένοιτό πως.
 ΚΑ. σὺ μὲν κατεύχει, τοῖς δ' ἀποκτείνειν μέλα. 1250
 ΧΘ. τίνας πρὸς ἀνδρὸς τοῦτ' ἄχος πορδύνεται;
 ΚΑ. ἢ κάρτ' ἄρ' ἄν παρεσκόπεις χρησμῶν ἐμῶν.
 ΧΘ. τοῦ γὰρ τελαθῆτος οὐ ζυγῆκα μηχανίην.
 ΚΑ. καὶ μὴν ἄσαν γ' Ἑλλήν' ἐπίσταμαι φάτιν.
 ΧΘ. καὶ γὰρ τὰ πνεόκραντα· δυσμαεθ' δ' ὅμως. 1255
 ΚΑ. παπαῖ· οἶον τὸ πῦρ· ἐπέρχεται δέ μοι.
 ὅτοτοῖ, Λύκαι Ἄπολλον, οἱ ἐγὼ ἐγώ.
 αὕτη δίπους λέαινα συγκοιμωμένη

1227. ἑπαρχος MSS.; corr. Canter. 1229. καὶ κτείνασα
 MSS.; corr. Canter. 1231. τοιαῦτα h. τολμαῖ MSS.;
 corr. Ahrens. 1235. λίμπορ' cj. O. Müller. 1236. ὧς
 MSS.; cum acc. seipsum L. C. 1240. σὺ μὴν MSS.; corr.
 Auratus. 1241. ἄσαν γ' MSS.; corr. Bothe. 1252.
 κάρτα τὰρα παρεκόπησ cj. Hartung; κάρτ' ἄρ' αὐ παρεκόπησ
 cj. Klausen. 1255. δυσμαεθ' MSS.; corr. Stephanus.
 1258. δίπους MSS.; corr. Victorius.

- Λύκωι, λέοντος εὐγενοῦς ἀπουσίαι,
 κτενεῖ με τὴν τάλαιναν· ὡς δὲ φάρμακον
 1260
 τεύχουσα κάμοῦ μισθὸν ἐνεόκει κότῳ·
 ἐπεύχεται, εἴηουσα φωτὶ φάσγανον,
 ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιπείσασθαι φόνον.
 τί θῆτ' ἐμαυτῆς καταγέλωτ' ἔχω τάδε,
 καὶ κληπτρα καὶ μαντεῖα περὶ δέρῃι στέφῃ;
 1265
 σὲ μὲν πρὸ μοίρας τῆς ἐμῆς διαφθερῶ.
 Ἰτ' ἐς φόβρον περόντα γ'· ὦδ' ἀμειβομαι.
 ἄλλην τιν' ἄτην ἀντ' ἐμοῦ πλουτίζετε.
 Ἰδοῦ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ
 1270
 χρηστηρίαν ἐσῆτ', ἐπώπτευσας δέ με
 κὰν τοῖσδε κόσμοις καταγελωμένῃ μετὰ
 φίλων, ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως, μάτην.
 καλουμένη δὲ φοιτὰς, ὡς ἀγυρτρία,
 πτωχὸς τάλαινα λιμοσθῆς ἡνεσχόμην.
 1275
 καὶ νῦν ὁ μάντις μάντιν ἐκπράσας ἐμὲ
 ἐπήγαγ' ἐς τοιάδε θανασίμους τύχας.
 βωμοῦ πατρῷου δ' ἀντ' ἐπίσκηνον μένει,
 θερμῶι κοπέϊσιν φοινίωι προσφάγματι.
 οὐ μὴν ἔπιμοί γ' ἐκ θεῶν τεθνήσκομεν,
 1280
 ἦξει γὰρ ἄμῶν ἄλλος αὖ τιμάρως,
 μητροκτόνον φίτυμα, ποινάτωρ πατρός·
 φυγὰς δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόξενος
 1283
 κάτεισι, ἅτας τάσδε θριγκώσων φίλοις
 1289
 δμώμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μάσας,
 1284
 ἄκειν μιν ὑπὶ σάμα κευμένου πατρός.
 1285
 τί θῆτ' ἐγὼ κάτοικος ὦδ' ἀναστένω,
 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν
 πράσσασαν ὡς ἔπραξεν, οἷ δ' εἶχον πόλιν
 1288
 οὔτως ἀπαλλάσσουσιν ἐν θεῶν κρίσει;
 1290
 ἰούσα πράσῳ· τλήσομαι τὸ κατθανεῖν,
 "Αἶδου πυλας δὲ τάσδ' ἐγὼ προσκηνέπω·
 ἐπεύχομαι δὲ καιρίας πληγῆς τυχεῖν,
 ὡς ἀσφάδαστος, αἱμάτων εὐθηνσίμων
 ἀπορρυέντων, δῖμα συμβάλω τοδε.
 ΧΟ. ὦ πολλὰ μὲν τάλαινα, πολλὰ δ' αὖ σοφῆ
 1295
 γύλαι, μακρὰν ἔτεινας· εἰ δ' ἐπιτύμως

1267. περόντ' ἀγαθῶ δ' MSS. : corr. Jacob. ἀμειβομαι f pr. :
 ἀμειψομαι cett. 1278. προσφάγματι MSS. et edd. 1289.
 Hinc v. inter 1283 et 1284 primus posuit Hermann. 1285.
 κάτοικτος cj. Scaliger : μέτοικτος cj. Ahrens. 1287. εἶλον
 cj. Musgrave : ἔσχον cj. Bamberger. 1291. τὰς λισῶ MSS. :
 corr. Canter. 1295. δέ f g : δ' αὖ h.

- μόρον τὸν αὐτῆς οἶσα, πῶς βουλίου
βοῶς δίκην πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;
- ΚΑ. οὐκ ἔστ' ἔλυσαι, οὐ, ζένοι, χρόνοι πλέων.
ΧΟ. ὁ δ' ἔσται γὰρ τοῦ χρόνου πρεσβεύεται. 1300
- ΚΑ. ἔκει τόδ' ἡμᾶρ· μικρὰ κερδανῶ φυγῆ.
ΧΟ. ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὐς' ἀπ' εὐτόλμου φρενός.
ΚΑ. οὐδεὶς ἀκούει ταῦτα τῶν εὐδαιμόνων.
ΧΟ. ἀλλ' εὐκλεῶς τοι κατασθεῖν χάρις βροτῶι.
ΚΑ. ἴω πάτερ σοῦ ὤν τε γενναίῳ τέκνῳ. 1305
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίς ε' ἀποστρέφει φόβος;
ΚΑ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τί τοῦτ' ἔφρασε; εἴ τι μὴ φρενῶν εἴτος.
ΚΑ. φόβον δάμοι πνέουσιν αἱματοσταγῆ.
ΧΟ. καὶ πῶς; τόδ' ἔχει θυμάτων ἐφεστίων. 1310
- ΚΑ. ὕμιοις ἀτμὸς ὡσπερ ἐκ τάφου πρέπει.
ΧΟ. οὐ Κύριον ἀγλάϊσμα δάμασιν λέγεις.
ΚΑ. ἀλλ' εἴμι κἄν δάμοισι κωκύουσ' ἐμῆν
Ἄγαμέμνονός τε μοῖραν· ἀρκείτω βίος,
ἴω ζένοι. 1315
- οἷτοι δυσκοίτω θάμνον ὡς ὄρησ φόβῳ
ἔλλωσ' θανούσῃ μαρτυρεῖτέ μοι τόδε,
ἔταν γυνὴ γυναικὸς ἀντ' ἐμοῦ θάνῃ,
ἀνὴρ τε δυσδάμαρτος ἀντ' ἀνδρὸς πέσῃ.
ἐπακνοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη. 1320
- ΧΟ. ὦ τλάμων, οἰκτίρω σε θεσφάτου μόρου.
ΚΑ. ἄπασ ἔτ' εἰπεῖν ῥῆσιν, οὐ θρήνον βέλω
ἐμὸν τὸν αὐτῆς ἡλίου δ' ἐπεύχομαι
πρὸς ἔσχατον φῶς, τοὺς (φίλων) τιμαύρους
ἐχθεροῖς φονεῦσα τοῖς ἐμοῖς τίθειν ὁμοῦ
δούλης θανούσης, εὐμαροῦς χειρώματος. 1325
- ΧΟ. ἴω βρότεια πράγμασ'· εὐτυχοῦντα μὲν
σκιά τις ἦν τρέψειεν· εἰ δὲ δυστυχῆ,
βολαῖς ὑγρώσεων σπότης ὤλεσεν γραφήν,
καὶ ταῦτ' ἐκείνων μᾶλλον οἰκτίρω πολύ. 1330
- Τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφῃ
πᾶσι βροτοῖσιν· δακτυλοδείκτων δ'

1299. πλέω vel πλέωι MSS. : corr. Auratus.

1303, 1305. Transponere hos vv. jubet Wecklein. 1305. τῶν
τε MSS. : corr. Auratus. 1309. φόβον corr. h. 1317. ἀλλ'
ὡς MSS. : corr. Hermann.1322. Ἄ θρήνον MSS. : corr.
Hermann. 1324. τοῖς ἐμοῖς τιμαύροις MSS. : corr. Butler,
Kennedy. 1325. excidit fortasse aliquid : φόνευσιν cj.Bothe 1327 1330. Cassandrae continuant MSS. : corr.
Dindorf. 1328. ἀντρέψειεν MSS. : corr. Person.

οὔτις ἀπειπῶν εἶργει μελάθρων,
 μηκέτ' ἐσέλεθις, τάδε φωνῶν.
 καὶ τῶιδε πόλιν μὲν ἐλείψαι ἔδοσαν
 μάκαρες Πριάμου·
 εσοτίμητος δ' οἴκαδ' ἰκάνει·
 νῦν δ' εἰ προτέρων αἰμ' ἀποτείσει
 καὶ τοῖα θανοῦσι θανῶν ἄλλων
 ποινας θανάτων ἐπικραίνει,
 τίς (ποτ') ἦν εὖζαιτο βροτῶν ἀσινεῖ
 θάμῳ φθῆναι τὰδ' ἀκούων;

- ΑΓ. ὦ μοι, πέπληγμαί καιρίαν πληγὴν ἔσω.
 ΧΟ. εἴγα· τίς πληγὴν ἀυτεῖ καιρίως οὔτασμένος;
 ΑΓ. ὦ μοι μάλ' αὖτις, δευτεραν πεπληγμένος. 1345
 ΧΟ. α'. τοῦργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι βασιλέως οἰμώγμασιν·
 ἀλλὰ κοινωσάμεθ' ἦν πῶς ἀσφαλῆ βουλευμάτα;
 β'. ἐγὼ μὲν ὑμῖν τὴν ἐμὴν γνώμην λέγω,
 πρὸς δῶμα δευρ' ἀστοῖσι κηρύσσειν βοήν.
 γ'. ἐμοὶ δ' ὅπως τάχιτά γ' ἐμπέσειν δοκεῖ
 καὶ πρᾶγμα' ἐλάγχειν σὺν νεορρύτῳ ζίφει. 1350
 δ'. κάγω τοιοῦτου γνώματος κοινωνὸς ὦν
 ψηφίζομαι τι θρᾶν· τὸ μὴ μέλλειν δ' ἄκμῃ.
 ε'. ὄρᾳν πάρεστι· φροσιάζονται γάρ ὡς
 τυραννίδος σημεῖα πράσσοντες πολεῖ. 1355
 ς'. χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς Μελλούσ κλέος
 πέδοι πατοῦντες οὐ καθεύδουσιν χερσὶ.
 ζ'. οὐκ οἶδα βουλῆς ἄστινος τυχῶν λέγω·
 τοῦ θρωπῆτός ἐστι καὶ τὸ βουλευσαι πέρι.
 η'. κάγω τοιοῦτός εἰμ', ἐπεὶ θυσιμηχανῶ
 λόγοισι τὸν θανόντ' ἀνιστάμαι παλιν. 1360
 θ'. ἦ καὶ βίον τεινοντες ὧδ' ὑπέζομεν
 θόμῳ καταισχυνηῖρα τοῖσδ' ἄγουμένοις;
 ι'. ἀλλ' οὐκ ἀνεκτόν, ἀλλὰ κατθανεῖν κρατεῖ·
 πεπαιτέρα γὰρ μοῖρα τῆς τυραννίδος. 1365
 ια'. ἦ γὰρ τεκμηρίοισιν ἐκ οἰμωγμάτων
 μαντευσόμεσθα τάνδρὸς ὡς ὀλωλότος;

1334. μηκέτι δ' ἐσέλεθις MSS. : corr. Hermann.

1341. τίς ἦν MSS. : corr. I. Ahrens : τίς τίν' ἦν c; Verrall.

1343. πληγὴν ἔσω· interp. H. A. J. Munro.

1347. κοινωσάμεθ' ἦν πῶς MSS. : corr. Blomfield ; κοινω-
 σάμεθ' ἔμψας c; Enger.

1356. μελλούσας MSS. : corr. Hermann, Head'am.

1362. κτάνοντες MSS. : corr. Canter

- 18'. κάφ' εἰδότας χρὴ τῶνδε μυθεύσασθαι πέρι·
τὸ γὰρ τοπάζειν τοῦ κάφ' εἰδέναι δίχα.
- α'. ταύτην ἐπαινεῖν πάντοσθαι πληθύνομαι,
τρανώς Ἀτρείδην εἰδέναι κυροῦνθ' ὄλωσ. 1379
- ΚΛ.** Πολλῶν πάροιθεν καιρίως εἰρημένων
τάναντι' εἰπεῖν οὐκ ἐπαισχυνθήσομαι.
πῶς γάρ τις ἐχθορῆς ἐχθρὰ πορκύνησιν, φίλοις
δοκοῦσιν εἶναι, πικροῦς ἀρκύστατ' ἦν 1375
φάρμακον ὕψος κρείσσον ἐκπικδήματος;
ἔμοι θ' ἀγων ἔδ' οὐκ ἀφρόντιστος πάλοι
νείκης παλαιῶς ἦλθε, σὺν χρόνῳ γε μὴν·
ἔστηκα θ' ἔθε' ἔπαις' ἐπ' ἐχειρσασμένοις.
οὕτω θ' ἔπραξα, καὶ τὰθ' οὐκ ἀρνήσομαι, 1380
ὡς μήτε φεύγειν μήτ' ἀμύναςθαι μόρον,
ἄπειρον ἀμφιβληστρον, ὥσπερ ἰχθύων,
περισπιγίζω, πλοῦτον εἵματος κακόν.
παῖω δέ μιν δις· κἄν θυοῖν οἰμώγμασιν
μεθῆκεν αὐτοῦ κῶλα· καὶ πεπτωκότη 1385
τρίτην ἐπενδιδῶμι, τοῦ κατὰ χροῦδος
"Αἰδοῦ νεκρῶν σωτήρος εὐκταίαν χάριν.
οὕτω τὸν αὐτοῦ θυμὸν ὀρμαίνει πεσῶν·
κάκφυσῶν ὀρεῖαν αἵματος σφαγῆν
βαλλεῖ μ' ἐρεμνῆι ψακάδι φοινίας δρόσου, 1390
χαίρουσαν οὐδὲν ἦσσαν ἢ Διὸς νότῳ
γανῆι σπορητὸς κάλυκος ἐν λοχεύμασιν.
ὡς ᾧθ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τοδε,
χαίρογ' ἦν, εἰ χαίρογ', ἐγὼ θ' ἐπεύχομαι.
εἰ θ' ἦν προπόντων ὡστ' ἐπισπένδειν νεκρῶι, 1395
τῶιδ' ἦν δικαίως ἦν, ὑπερδίκως μὲν οὖν.
τοσῶνδε κρατῆρ' ἐν δόμοις κακῶν ἔδε
πλήσας ἀραίων αὐτὸς ἐκπίνει μολῶν.
- ΧΟ.** θαυμάζομέν σου γλῶσσαν, ὡς θρασύστομος,
ἦτις τοιόηδ' ἐπ' ἀνδρὶ κομπάζεις λόγον. 1400
- ΚΛ.** πειρᾶσθέ μου γυναῖκας ὡς ἀφράσιμονος·
ἔγω θ' ἀτρέστοι καρδίαι πρὸς εἰδότας
λέγω· σὺ θ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις

1368. θυμοῦσθαι cj. I. Ahrens, Hermann. 1375. πικρο-
νήν MSS.: corr. Auratus. ἀρκύστατον MSS.: corr.
Elmsley. 1378. νείκης MSS.: corr. Heath. 1381.
ἀμύναςθαι MSS.: corr. Victorius. 1387. Διὸς νεκρῶν cj.
Enger. 1392. γαν εἰ MSS.: corr. (olim) Hermann:
διοδότηι γάνει cj Porson. 1396. τὰθ' MSS.: corr.
Tyrowhitt.

ὁμοιον. οὗτός ἐστιν Ἄγαμέμνων, ἐμὸς
πόσις, νεκρός δέ· τῆσδε δεξιᾶς χερὸς
ἔργον, δικαίᾳς τέκτονος, ταδ' ἰὼδ' ἔχει. 1405

στρ.

ΧΟ. τί κακόν, ὦ γύναι,
χεονοτρεφὲς ἔθανόν ἢ ποτὸν
πασαμένα ῥυτᾶς ἐκ ἄλλοις ὄρμενον
τόδ' ἐπέθου εὐοις δαμοσρόους τ' ἄρας;
ἀπέδικες, ἀπέταμες — ἀπόπολις δ' ἔσα — 1410
μῖσος ὄβριμον ἄσταϊς.

ΚΛ. νῦν μὲν δικάσεις ἐκ πόλεως φυγὴν ἐμοί
καὶ μῖσος ἄστῶν δημόθρους τ' ἔχειν ἄρας,
οὐδὲν τότ' ἀνδρὶ τῶιδ' ἐναντίον φέρων·
ὅς οὐ προτιμῶν ὡσπερὶ βοτοῦ μόνον, 1415
μῆλων φλεόντων εὐπόκοις νομιεύμασι,
ἔθουσα αὐτοῦ παῖδα, φιλότατην ἐμοί
ὠδῆν', ἐπωιδὸν Θρηικίων ἀημάτων.

οὐ τοῦτον ἐκ γῆς τῆσδε χρῆν ε' ἀνδρῆλατεῖν,
μιασμάτων ἀποιμ': ἐπήκοος δ' ἐμῶν 1420
ἔργων δικαστῆς τραχὺς εἶ. λέγω δέ σοι
ταυτ' ἀπειλεῖν, ὡς παρεσκευασμένης
ἐκ τῶν ὁμοίων, χερὶ νικήσαντ' ἐμοῦ
ἄρχειν· ἐὰν δὲ τοῦμπαλιμ κραινῆσι θεός,
γνώσῃ διδαχθεῖς ὄψε γοῦν τὸ σωφρονεῖν. 1425

ἀντ.

ΧΟ. μεγαλόμητις εἶ,
περίφρονα δ' ἔλακες· ὡσπερ οὖν
φονολιβεῖ τύχαι φρῆν ἐπιμαίνεται
λίπος ἐπ' ὀμμάτων αἵματος εὐ πρέπειν,
ὀτίστον ἔτι σὲ χρῆ στερομένην φίλων
τύμμα τύμματι τεῖσαι. 1430

ΚΛ. καὶ τίνδ' ἀκούεις ὀρκῶν ἐμῶν θέμιν·
μὰ τὴν τέλειον τῆς ἐμῆς παιδὸς Δίκην,
Ἄτην Ἐρινύμ ε', αἶσι τόνδ' ἔσφαξ' ἐγώ,
οὐ μοι φόβου μέλαθρον ἐλπίς ἐμπατεῖ,
ἕως ἂν αἴθηνι πῦρ ἐφ' ἐστίας ἐμῆς 1435

1410. ἔπολις MSS.: corr. Seidler. 1414. τὸδ' MSS.:
corr. Voss. 1424. ἄρχαιμ ε' cj. Weil. 1428. πρέπει
MSS.: corr. I. Ahrens. 1429. ἀντίστον (g: ἀτίστον h.
1430. τύμμα τύμμα MSS.: corr. Voss. 1435. ἐμᾶς MSS.:
corr. Bergk.

Αἴγιος, ὡς τὸ πρόσθεν εὖ φρονῶν ἐμοί·
 οὗτος γὰρ ἡμῖν ἀσπίς οὐ σικκρὰ θράσους.
 κείται γυναικὸς τῆσδε λυμαντήριος,
 Χρυσήδων μείλιγμα τῶν ὑπ' Ἴλιωι·
 ἢ τ' αἰχμάλωτος ἦδε καὶ τερασκόπος 1440
 καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλότος
 πιστὴ εὐνευνοσ' ναυτίλων δὲ σελημάτων
 Ἰσοτριβίης. ἔπιμα δ' οὐκ ἐπραξάτην,
 ὃ μὲν γὰρ οὕτως, ἢ δέ τοι κύκνου δίκην
 τὸν ὕστατον μέλψασα θανάσιμον γόον 1445
 κείται φιλήτωρ τοῦδ', ἐμοὶ δ' ἐπήγαγεν
 εὐνῆς παροψώνημα τῆς ἐμῆς χλιδῆς.

στρ. α'

ΧΟ. φεῦ, τίς ἦν ἐν τάχει,
 μὴ περκώδυνος,
 μηδὲ δεμπιστήριος,
 μόλοι τὸν ἀεὶ φέρουσ' ἐν ἡμῖν 1450
 Μοῖρ' ἀτέλευτον ὕπνον, θαμέντος
 φύλακος εὐμενεστάτου
 πολεῖα τλάντας γυναικὸς διαί·
 πρὸς γυναικὸς δ' ἀπέφεισεν βίον.

ἀναπ.

Ἴω (Ἴω) παράνουσ' Ἑλένα 1455
 μια τὰς πολλὰς, τὰς πάνυ πολλὰς
 ψυχὰς ὀλέσας' ὑπὸ Τροίαι.
 νῦν δὲ τελείαν . . .
 . . .
 . . .
 . . .
 . . .

ἐφυσπ.

. . . πολύμναστον
 ἐπηνείωσι σῆμ' ἀνηπτον,
 ἦτις ἦν τότε ἐν δόμοις 1460
 ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς.

1443. Ἰσοτριβίης MSS. (et ed. Verrall) : corr. Pauw.

1453. καὶ παλλά MSS. : corr. Haupt.

1455. Ἴω παρανόμους, παρανομοῦς', MSS. : corr. Hermann.

ἀναπ.

- ΚΛ. μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου
τοῖσδε βαρυνεῖς
μηδ' εἰς Ἑλένην κότον ἐκτρέψης,
ὡς ἀνδρολέτειρ', ὡς μὴ πολλῶν
ἀνδρῶν ψυχὰς Δαναῶν ὀλέσας'
ἀκύστατον ἄλγος ἔπραξεν.

1465

ἀντ. α'

- ΧΟ. δαῖμον, θε ἐμπίθνης
δῶμασι καὶ διφυί-
οισι Τανταλίθαισιν,
κράτος (τ') ἰσόφυχον ἐκ γυναικῶν
κερδιόδηκτον ἐμοὶ κρατύνας.
ἐπὶ δὲ σώματος δίκαν
κόρακος ἐχέροῦ σταθεῖς' ἐκνόμως
ὑμνον ὑμνεῖν ἀπεύχεται' εὐχεται.

1470

ἀναπ.

- ΚΛ. νῦν θ' ὄρωσας στόματος γνώμην,
τὸν τριπάχιον
δαίμονα γέννης γῆσδε κικλήσκων.
ἐκ τοῦ γὰρ ἔρωσ αἱματολοιγὸς
νεῖραι τρέφεται· πρὶν καταλήσσι
τὸ παλαιὸν ἄχος, νέος ἰχώρ.

1476

1480

στρ. β'

- ΧΟ. ἦ μέγαν, (ἦ μέγαν) οἴκοις
δαίμονα καὶ βαρύμνημι αἰνεῖς,
φεῦ φεῦ, κακὸν αἶνον ἀτη-
ρὰς τύχας ἀκορέστου·
ἐν ἰή, διαὶ Διὸς
παναιτίου πανεργέτα.
τί γὰρ βροτοῖς ἄνευ Διὸς τελεῖται;
τί τῶνδ' οὐ θεόκραντόν ἐστιν;

1485

1464. ἐκτρέψης f. 1466. ὀλέσας f g.

1468. ἐμπίθνης MSS. : corr. Canter.

1469. διφυεῖα MSS. : corr. Hermann.

1470. τ' add. Hermann. 1473. ἐκνόμως f g : ἐκνόμως h.

1474. εὐχεται MSS. : corr. L.C. : ἀπεύχεται' εὐχεται c j, Vergall.

1476. τριπάχοντον c j, Bamberger, Hermann.

1479. νεῖραι MSS. : corr. Casaubon, Wellauer.

1481. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε MSS. : corr. Weil.

1486. ἦ μέγαν οἴκοις τοῖσδε MSS. : corr. Weil.

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κείσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶιδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων, —

1490

ἐφυμν.

ὦμοι μοι, κοίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
 δολίῳ μύρῳι θαμείκ
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμῳι βελέμνῳι

1495

ἀκαπ.

ΚΛ αὐχεῖς εἶναι τόδε τοῦργον ἐμόν·
 μὴδ' ἐπιλεχθεῖς
 Ἄγαμεμνονίαν εἶναι μ' ἄλοχον.
 φανταζόμενος δὲ γυναικί νεκροῦ
 τοῦδ' ὁ παλαιὸς θρῆνυς ἀλάστῳρ
 Ἄτρεως χαλεποῦ θοινατῆρος
 τόνδ' ἀπέτεισεν,
 τέλεον νεαροῖς ἐπιθύσας,

1500

ἀντ. β'.

ΧΟ. ὡς μὲν ἀναίτιος εἶ (σύ)
 τοῦδε φόνου τίς ὁ μαρτυρήσων;
 πῶ πῶ; πατρόθεν δὲ συλλή-
 πτωρ γένοιτ' ἂν ἀλάστῳρ,
 βιάζεται δ' ἄμοσπύροισ
 ἐπυρροαῖσιν αἱμάτων
 μέλας Ἄρης, ὅποι δίκαν προβαίνων
 πάχνηι κουροβορῳι παρέπει.

1505

1510

ἀναπ.

ἰὼ ἰὼ βασιλεῦ βασιλεῦ,
 πῶς σε δακρύσω;
 φρενὸς ἐκ φιλίας τί ποτ' εἶπω;
 κείσαι δ' ἀράχνης ἐν ὑφάσματι τῶιδ'
 ἀσεβεῖ θανάτῳ βίον ἐκπνέων, —

1515

1505. σύ add. Weil.
 1511. δὲ καὶ MSS. : corr. Butler. προβαίνων MSS. : corr.
 Canter.

ἔφυμν.

ᾧμοι μοι, καίταν τάνδ' ἀνελεύθερον,
 δολίωι μόρωι δαμείσ
 ἐκ χερὸς ἀμφιτόμωι βελέμωι.

1520

ἀναπ.

ΚΛ. [οὔτ' ἀνελεύθερον αἶμαι θάνατον
 τῶιδε γενέσθαι.]
 οὐδὲ γὰρ οὔτος δολίαν ἔτην
 οἴκοισιν ἔθηκ' ;
 ἀλλ' ἐμὸν ἐκ τοῦδ' ἔρκος ἀεραῆν,
 τὴν πολὺκλαυτὸν τ' Ἰφιγένειαν,
 ἄσια θράσας ἄσια πάσχω
 μηδὲν ἐν Ἄϊδου μεγαλαυχεῖτω,
 σιφοδηλήτωι
 θανάτωι τείσας ἄπερ ἦρσεν.

1525

στρ. γ'

ΧΘ. ἀμνησῶ φροντίδος στερηθεῖς
 εὐπαλάμων μερμηῶν
 ἔσαι τράπωμαι, λίτνοντος οἴκου,
 δέδοικα δ' ὄμβρου κτύπον δομοσφαλῆ
 τὸν αἵματηρόν· ψακὰς δὲ λήγα.
 θικαν δ' ἐπ' ἄλλο πρᾶγμα θεγάνει βλάβας
 πρὸς ἄλλαις θεγάναισι Μοῖρα.

1530

1535

ἀναπ.

ἴω γὰ γὰ, εἴθ' ἔμ' ἐδέξω,
 πρὶν τόνδ' ἐπιθεῖν ἀργυροτοίχου
 θροῖτης κατέχοντα χαμεύνην,
 τίς δ' εἴψων νιν ; τίς δ' ἐρηνίσσων ;
 ἢ εὐ τὸδ' ἔρξαι τλήσει, κτείνασ'
 ἄνδρα τὸν αὐτῆς ἀποκωκθεῖαι,
 ψυχῆι τ' ἄχαριν χάριν ἀπ' ἔργων
 μεγάλων ἀδικῶς ἐπικρᾶσαι ;

1540

1545

1521, 1522. eiecit Seidler. οὐκ ἀνελεύθερον cj. Schütz.
 1527. ἀνάσια MSS. : corr. Hermann.
 1531. εὐπάλαμνον μερμηῶν MSS. : corr. Enger.
 1535. θικα MSS. : corr. Auratus. θήγα MSS. : corr. Her-
 mann ex Hesychio.
 1536. θεγάναις MSS. : θεγάναις μάχαιραν cj. Musgrave :
 θεγάναισιν ἄσπρ cj. Housman.

ἔφυμν.

τίς δ' ἐπιτύμβιος αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θεῖω
 σὺν δακρύοις ἰάπτων
 ἀλαθείαι φρεσῶν ποιήσαι; 1550

ἀναπ.

ΚΛ. οὐ γὰρ προσήκει τὸ μέλιμα' ἀλέγειν
 τοῦτο· πρὸς ἁμῶν
 κάππεσε, κάτθανε, καὶ καταθάψομεν
 οὐχ ὑπὸ κλαυθμῶν τῶν ἐξ οἴκων,
 ἀλλ' Ἰφιγένειά νιν ἀσπασίως 1555
 εὐγάτηρ, ὡς χρή,
 πατέρ' ἀντιάσασα πρὸς ὠκύπορον
 πόρουμ' ἀχέων
 περὶ χεῖρα βαλοῦσα φιλήσει.

ἀντ. γ'

ΧΟ. θνητὸς ἔκει τόδ' ἀντ' ὀνειδούς. 1560
 δύσμαχα δ' ἔστι κρῖναι.
 φέρε φέροντ', ἐκτίθει δ' ὁ καίνων.
 μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν ἑρόνῳ Διὸς
 παθεῖν τὸν ἔρχαντα· θεέσμιον γάρ.
 τίς ἔην γονὰν ἀραῖον ἐκβαλοὶ δόμων; 1565
 κεκόλληται γένος πρὸς ἅται.

ἀναπ.

ΚΛ. ἐς τὸνδ' ἐνέβησιν σὺν ἀληθείαι
 χρησιμῶν. ἐγὼ δ' οὖν
 ἐσέλω δαίμονι τῷ Πλεισθευιδῶν
 ὄρκους θεμένη τάδε μὲν στέργειν, 1570
 δύσκλητά περ θνη', θ δὲ λοιπὸν, ἰόντ'
 ἐκ τῶνδε δόμων ἑλληνὴ γενεάν
 τρίβειν θανάτοις αὐθένταισι·
 κτεάνων δὲ μέρος
 βαῖδὸν ἔχουσι πᾶν ἀλόχη μοι 1575
 ἀλληλοφόνους
 μαρίας μελόθρων ὀφελούσιν.

1547. αἶνος MSS. · corr. Weil, Voss. 1551. τὸ μέλιμα
 λεγειν MSS. : corr. Karsten. 1554. Post hunc v. lacunam
 2 vv. indicavit Hermann. 1559. χεῖρα cj. Porson. 1566.
 προσάσαι MSS. : corr. Blomfield 1567. ἐνέβη MSS. :
 corr. Canter. 1574. τε MSS. : corr. Auratus. 1575
 μοι δ' MSS. : corr. Canter.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ὦ φέγτος εὐφρον ἡμέρας δικηφόρου,
 φαίην ἄν ἦδη νῦν βροτῶν τιμασοῦς
 θεοὺς ἔνωθεν γῆς ἐποπτεύειν ἄχην,
 ἴδων ὑφαντοῖς ἐν πέλοισι Ἐρινύων 1580
 τὸν ἄνδρα τόνδε κειμενον φίλωσ ἐμοί,
 χερὸς πατρῷας ἐκτίνοντα μηχανάς.
 Ἄτρεὺς γὰρ ἔρχων τῆσδε γῆς, τούτου πατήρ,
 πατέρα Θυέστην τὸν ἐμόν, ὡς τορῶς φράσαι,
 αὐτοῦ δ' ἀδελφόν, ἀμφιλεκτός ὢν κράτει, 1585
 ἠνδρηλάτησεν ἐκ πόλεώς τε καὶ θόμων,
 καὶ προστρόπαιος ἔστιας μολῶν παλιν
 τλήμων Θυέστης μοῖραν ἠῦρετ' ἀσφαλῆ,
 τὸ μὴ βασιῶν πατρῷσιον αἰμάσαι πέδον,
 αὐτοῦ ζέμια δὲ τοῦδε δύσθεος πατήρ 1590
 Ἄτρεὺς, προθύμως μᾶλλον ἢ φίλωσ, πατρί
 τῶμωι, κρεουργὸν ἡμαρ εὐθύμωσ ἀγειν
 δοκῶν, παρέσχε θάϊτα παιδείων κρεῶν,
 τὰ μὲν ποδῆρη καὶ χερῶν ἄκρους κτένας
 ἐκρυπτ' ἄνωθεν ἀνδρακάσ καθήμενος, 1595
 ἄσκημα δ' αὐτῶν αὐτίκ' ἀγνοιαὶ λαβῶν
 ἔσσει βαρὰν ἄσωτον, ὡς ὄρασι, γένοι,
 κᾶπειτ' ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον
 ὠμῶσεν, ἀμπίπτει δ' ἀπὸ σφαγῆν ἔρων,
 μόρον δ' ἄφερτον Πελοπίδασι ἐλεύχεται, 1600
 λάκτισμα θάϊπνου συνδικῶσ τιθεὶσ ἀράι,
 οὕτωσ ὀλέσσαι πᾶν τὸ Πλεισθένουσ γένος,
 ἐκ τῶνδε σοὶ πεσόντα τόνδ' Ἰδεῖν πάρα.
 κἀγὼ δικαιοσ τοῦδε τοῦ φόνου βραφευσ,
 τρίτον γὰρ ὄντα μ' ἐπὶ θεκ' ἀελίωι πατρί 1605
 συνεκελαούνει τυτθὸν ὄντ' ἐν σπαργάνοισ·
 τραφέντα δ' αὐθισ ἢ δικῆν κατήγαγεν,
 καὶ τοῦδε τᾶνδρὸσ ἠψάμην θουραίοσ ὢν,
 πᾶσαν συνάψασ μηχανῆν δυσβουλιασ,
 οὕτωσ καλὸν δὴ καὶ τὸ κατᾶσνεῖν ἐμοί,
 ἴδόντα τοῦτον τῆσ δικῆσ ἐν ἔρκεσιν, 1610

ΧΟ. Αἰγισθ', ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σεβᾶ,
 κύ δ' ἄνδρα τόνδε φῆσ ἐκῶν κατακτανεῖν.

1585 αὐτοῦ τ' MSS. : corr. Elmsley.

1589, 1590. πέδον | αὐτοῦ· multi edd. : corr. Verrall.

1590. αὐτός c]. Blomfield.

1595. ἐκρυπτ' MSS. : corr. Tyrwhitt.

1600. σφαγῆν MSS. : corr. Tyrwhitt.

- μόνος δ' ἔποικτον τότῃδε βουλευσάι φόνον·
οὐ φημι' ἀλύσειν ἐν δίκῃ τὸ σὸν κάρα
δημορριφεῖς, σάφ' ἴσοι, λευσίμουσ ἀράσ.
1615
- ΑΙ. σὺ ταῦτα φωνεῖς νερτέραι προσήμενος
κώπῃ, κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός ;
γνώσει γέρων ὧν ὡς διδάσκεσθαι βαρὺ
τῷ τηλικούτῳ, σωφρονεῖν εἰρημένον.
1620
δεσμῶσ δὲ καὶ τὸ γῆρας αἴ τε νήστιδες
δύαι διδάσκαι ἐποχώταται φρενῶν
ἰατρομάντεισ. οὐχ ὀραῖσ ὄρων τάδε ;
πρὸσ κέντρα μὴ λάκτιζε, μὴ πταίσασ μογῆσ.
- ΧΟ. γύναι, σὺ τοὺσ ἤκοντασ ἐκ μάχῃσ νέον
οἰκουρὸσ, εὐνήν ἀνδρὸσ αἰσχύνοουσ' ἄμα,
1625
ἀνδρὶ στρατηγῷ τότῃδ' ἐβούλευσασ μόρον ;
- ΑΙ. καὶ ταῦτα τάπῃ κλαυμάτων ἀρχηγεῖα.
Ὅρφεϊ δὲ γλώσσασ τὴν ἐναντίαν ἔχει.
ὁ μὲν γὰρ ἦγε πάντ' ἀπὸ φρογῆσ χαρᾶσ,
1630
σὺ δ' ἐζορίσασ νηπίοισ ὑλάγμασιν
ἄσαι· κρατηθεῖσ δ' ἡμερώτεροσ φανεῖ.
- ΧΟ. ὡσ δὴ σὺ μοι τύραννοσ Ἀργείων ἔσει,
δε οὐκ, ἐπειδὴ τῷιδ' ἐβούλευσασ μόρον,
1635
ὄρασαι τότῃ ἔργον οὐκ ἔτλησ αὐτοκτόνωσ.
- ΑΙ. τὸ γὰρ δολῶσαι πρὸσ γυναικόσ ἦν σαφῶσ·
ἐγὼ δ' ὑποπτοσ ἐχερὸσ ἢ παλαιγεῖησ,
ἐκ τῶν δὲ ταῦδε χρημάτων πειράσομαι
ἀρχαίησ πολιτῶν· τὸν δὲ μὴ πεισάνορα
1640
ζεύσω βαρεῖαισ, οὔτῃ μὴ σειραφόρον
κρῖθῶντα πῶλον, ἀλλ' ὁ δυσφίλησ σκότωσ
λῆδοσ σύνοικοσ μαλθακόν σφ' ἐπόψεται.
- ΧΟ. τί δὴ τὸν ἀνδρα τότῃδ' ἀπὸ ψυχῆσ κακῆσ
οὐκ αὐτόσ ἠνάριζεσ, ἀλλὰ σὺν γυνῇ
χωρασ μίασμα καὶ θεῶν ἐγχωρίων
1645
ἔκτειν' ; Ὅρασθησ ἀρά που βλέπει φάοσ,
ὅπωσ κατελεθῶν δεῦρο πρευμενεῖ τύχη
ἀμφοῖν γένηται ταῖνδε παγκρετῆσ φορεύσ ;
- ΑΙ. ἀλλ' ἐπεὶ δοκεῖσ τάδ' ἔρδειν καὶ λέγειν, γνώσει τάχα,
εἴα δὴ, φίλοι λοχίται, τοῦργον οὐχ ἑκάσ τόδε. 1650
- ΧΟ. εἴα δὴ, κίφοσ πρόκωπον πᾶσ τισ εὐτρεπιζέτω.
- ΑΙ. ἀλλὰ μὴν κἀγὼ πρόκωποσ οὐκ ἀναίνομαι θανεῖη.

1621. τὸ βῆγοσ cj. Margoliouth.

1624. πᾶσασ MSS. : παίσασ schol. Pind. : corr. Butler.

1631. ἠπίοισ MSS. : corr. Jacob.

1641. κότωι MSS. · corr. Scalger.

1644. ἀλλά μιν cj. Spanheim.

- ΧΟ. δεχομένοις λέγαις θανεῖν σε· τὴν τύχην δ' αἰρούμεθα.
 ΚΛ. μηδ' αὖτως, ὡς φιλτατ' ἀνδρῶν, ἄλλα δράσωμεν κακά·
 ἀλλὰ καὶ τὰδ' ἐπαμῆσαι πολλὰ δύστηνον θερος· 1655
 πιμονῆς δ' ἄλις γ' ὑπάρχει· μηδὲν αἵματωμεθα.
 στεῖχε δὲν εὐ χοῖ γέροντες πρὸς δόμους πεπρωμένους,
 πρὶν παθεῖν ἔρχαντας· αἰνεῖν χρῆν τὰδ' ὡς ἐπράξαμεν·
 εἰ δέ τοι μόχθων γένοιο τῶνδ' ἄλις, δεχοίμεσ' ἄν,
 θαίμονος χιλήϊ βαρεῖσι δυστυχῶς πεπληγμένοι· 1660
 ὧδ' ἔχει λόγος γυναικός, εἴ τις ἀπιοῖ μαθεῖν.
 Αἱ. ἀλλὰ τοῦσδ' ἐμοὶ ματαίαν γλώσσαν ὧδ' ἀπανεῖσαι
 κάκβαλεῖν ἔπη τοιαῦτα θαίμονος πειρωμένους,
 ἀφρονος γνώμης δ' ἀμαρτεῖν τὸν κρατοῦντ' ἀ(ἰδοι-
 μένης). 1664
- ΧΟ. οὐκ ἂν Ἀργείων τόδ' εἴη, φῶτα προσαῖνειν κακόν.
 Αἱ. ἀλλ' ἐγὼ ε' ἐν ὑπέραισις ἡμέραις μέτεμ' ἔτι.
 ΧΟ. οὐκ, ἔαν θαίμων Ὀρέστην θεοῦρ' ἀπυεύνηι μολεῖν.
 Αἱ. οἴδ' ἐγὼ φευγοντας ἄνδρας ἐλπίδας αἰτουμένους.
 ΧΟ. πρᾶσσε, παιῖνου, μαιίνων τὴν δίκην, ἐπεὶ πάρα.
 Αἱ. ἴσθι μοι δῶσων ἄποινα τῆσδε μωρίας χάριν. 1670
 ΧΟ. κόμπασον θαρῶν, ἀλέκτωρ ὥστε θηλείας πέλας.
 ΚΛ. μὴ προτιμήσῃς ματαίων τῶνδ' ὑλαγμάτων· ἐγὼ
 καὶ εὐ θέσομαι κρατοῦντε τῶνδε δωμάτων καλῶς.

1653. ἐρούμεθα MSS. : corr. Auratus. Versus 1650 et 1653
 uni ex Aegisthi stipatoribus tribuit Verrall : v. 1652 autem
 choro.

1655. ὁ ἔρωσ MSS. : corr. Schütz.

1656. ὑπάρχει MSS. : corr. Scaliger.

1657. στεῖχετε δ' οἱ MSS. : corr. Franz, Weil. νομοῦς c. L. C
 πεπρωμένους τοῦσδε MSS. : corr. Scaliger.

1658. ἔρχαντα vel ἔρχαντες MSS. : corr. Blomfield. καιρον·
 MSS. : αἰνεῖν c. j. Lobeck.

1659. ἄλις γ' ἔχοίμεσ' ἄν MSS. : corr. Martin.

1663. θαίμονος MSS. : corr. Casaubon.

1664. ἀμαρτήτων MSS. : corr. Casaubon. τὸν κρατοῦντα
 MSS. : supplevit Weil.

1671. ὥσπερ MSS. : corr. Scaliger.

1672, 1673. ἐγὼ et καλῶς c. m. MSS. : ex scholis add. Canter
 et Auratus.

**ΑΙΣΧΤΛΟΤ
ΧΟΗΦΟΡΟΙ**

ΤΑ ΤΟΥΤ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΠΥΛΑΔΗΣ

ΧΟΡΟΣ

ΗΛΕΚΤΡΑ

ΤΡΟΦΟΣ

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑ

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ

Ἔρμαι χεῖρσι πατρῷ' ἐποπτεύων κράτη,
 σωτηρ γενοῦ μοι σύμμαχος τ' αἰτουμένωι·
 ἦκω γὰρ ἔς γῆν τήνδε καὶ κατέρχομαι.

τύμβου δ' ἐπ' ὄχθωι τῷιδε κηρύσσω πατρί
 κλυεῖν, ἀκούσαι.

5

πλόκαμον Ἰναχῶι θρηπτήριον,
 τον δεύτερον δὲ τόνδε πεντητήριον

οὐ γὰρ παρῶν ὤμωσα σόν, πάτερ, μόρον
 οὐδ' ἐπέτειμα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορᾷ νεκροῦ.

τί χρῆμα λεύσσω; τίς ποθ' ἦδ' ὀμνήγυρις
 στείχει γυναικῶν φάρεσιν μελαγχίμοις
 πρέπουσα; ποῖαι συμφορᾷ προσεκάσσω;
 πάτερα δόμοισι πᾶμα προσκυρεῖ νέον;

10

ἢ πατρί τῶμωι τασδ' ἐπακάσας τύχῃ
 χαῖς φερούσας νερτέροισι μειλίγματα;
 οὐδέν ποτ' ἄλλο· καὶ γὰρ Ἥλέκτραν θακῶ
 στείχαισι ἀδελφῆν τὴν θυμὴν πένθει λυγρῶι
 πρέπουσαν. ὦ Ζεῦ, δός με τεισασθαι μόρον
 πατρός, γενοῦ δὲ σύμμαχος σέλων ἐμοί.
 Πυλαδῆν, σταθῶμεν ἐκποδῶν, ὡς ἂν σαφῶς
 μάσῃ γυναικῶν ἥτις ἴδε προστροπή.

15

20

Vv. 1-9. deficient in M: suppleverunt edd. 1-5. ex
 Anstroph. *Ran.*: 6, 7. ex Schol. Pind. *Pjth.* iv. 145: 8, 9. ex
 Schol. Eur. *Alc.* 768.

7.2 THE APPROXIMATE THEORY

DEFINITION:

THEOREM:

PROOF:

REMARK:

EXAMPLE:

CONCLUSION:

REFERENCES:

APPENDIX

ΣΦΕΤΗΣ

Ἐπεὶ γὰρ πατρὸς ἐπιπτεῖται κρατὴ
κατακτάμενος λαὸν ἀπαιχθὸς τ' αἰτουμένων
ἐπιπτεῖται τῆσδε καὶ κατερχόμενος.

Ἐπεὶ δ' ἐπ' ἔφρασε τῶνδε κηρυσσῶ πατρὶ
ἔπειτα σφίσι.

Ἐπιπτεῖται ἄλλοις ἐρατῆριον.
Ἐπιπτεῖται δὲ τῶνδε περὶ κτηνῶν.

Ἐπεὶ γὰρ πατρὸς ἀπαιχθὸς σοὶ πατέρ, μύρον
καὶ ἐπιπτεῖται γὰρ ἐπ' ἐκφορᾷ κερῶν.

Ἐπιπτεῖται λαοῖσι: τὸ ποῦ ἢ δ' ἔμμευρῶ
κατὰ γαλακτικῶν θάρακας μεταγχεῖται
κατακτάμενος τοὺς ἐπιπτεῖται προσεκάσω;
κατακτάμενος τῶνδε προσκυρεῖ ἕσθον;
κατακτάμενος τῶνδε ἐπιπτεῖται τυχῶ
κατακτάμενος κρητῶν καλῶν μαλίσματα;
κατακτάμενος ἔπειτα καὶ γὰρ Ἡλεκτρον θοκῶ
κατακτάμενος ἔπειτα τῆσδε ἐμῆσδε πατρὶ
κατακτάμενος. Ἐπεὶ δὲ δός με τῶνδε μύρον
κατακτάμενος γὰρ δὲ ἀπαιχθὸς ἐσθλῶν ἐμοί.
Ἐπιπτεῖται ἐπιπτεῖται ἐκποδοῖν, ὡς ἐν αὐτῶν
κατακτάμενος ἵπτι ἢ δὲ προστρεφῶ.

ΧΟΡΟΣ

στρ. α'

Ἰαλτὸς ἐκ θόμων ἔβαν
 χοὰς πραιομπὸς δευχειρι εὖν κόποι.
 πρέπει παρῆς φοιηοῖς ἀμυγμοῖς
 δρυχοῦς ἔλοκι μεστόμωι, 25
 δι' αἰῶνος δ' ἰυγμοῖσι βόσκεται κέαρ.
 λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων
 λακίδες ἐφλαδον ὑπ' ἄλγεσιν,
 πρόστερνοι στολμοὶ πέπλων ἀγελάστοις 30
 συμφοραῖς πεπληγμένων.

ἀντ. α'

τορὸς γὰρ δρεθέρα φόβος
 θόμων δνειρόμαντις, ἐκ ὕπνου κότον
 πνέων, ἀωρόνυκτον ἀμβόασμα
 μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβωι, 35
 γυναικείοισιν ἐν δωμασιν βαρὺς πίτκων.
 κριταὶ δὲ τῶνδ' δνειράτων
 εὐόθεν ἔλακον ὑπέττυοι
 μεμφεσθαι τοὺς γὰς κέρθεν περιθύμως 40
 τοῖς κτανοῦσι τ' ἄγκοτεῖν.

στρ. β'

τοιάνδε χάριν ἀχάριτον ἀπότροπον κακῶν,
 ἰω γαῖα μαῖα, μωμένα μ' ἰάλλαι 45
 δύσεος γυνά, φοβούμαι δ' ἔπος τόδ' ἐκβαλεῖν.
 τί γὰρ λύτρον πεσόντος αἵματος πέδωι;
 ἰω πάνοιζυς ἐστία,
 ἰω κατασκαφαὶ θόμων, 50
 ἀνηλιοὶ βροτοστυγεῖς
 θνοφοὶ καλύπτουσι θόμους
 δεσποτῶν θανάτοισιν.

ἀντ. β'

κέβας δ' ἄμαχον, ἀδάματον, ἀπόλεμον τὸ πρὶν 55
 δι' ὤτων φρενός τε θαμιας περαῖκον
 κῆν ἀφίσταται φοβεῖται δέ τις, τὸ δ' εὐτυχεῖν,
 τόδ' ἐν βροτοῖς θεός τε καὶ θεοῦ πλέον, 60
 ῥοπή δ' ἐπισκοπεῖ δικας

23. εὐκκύπτω M : согг. Jacob : εὖν κτύπω cj, Arnaldus.

47. λυγρόν M : согг. Canter.

ταχεῖα τοὺς μὲν ἐν φάσι,
τὰ δ' ἐν μεταίχμῳι σκότου
μένει χρονίζοντα βρύει·
τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύκ.

65

στρ. γ'

δι' αἵματ' ἐκποθένω' ὑπὸ χροῦδος τροφῶ
τίτας φόνος πετηγῶν οὐ διαρρυθῶν.
διαλγῆς ἄτα διαφέρει
τὸν αἴτιον πανταρκετας νόσου βρύειν.

ἀντ. γ'

οἰγόντι δ' οὔτι νυμφικῶν ἐδωλίω
ἔκος, πόροι τε παντες ἐκ μιᾶς ὁδοῦ
(προ)βαικοντες τὸν χερομυσῆ
φρονον καθαίροντες ῥεοισιν ἦν μάταν.

72

ἐπ.

ἔμοι δ' — ἀνάγκαν γὰρ ἀμφίπολιν
θεοὶ προσήνεγκαν· ἐκ γὰρ οἴκων
πατριῶν δουλίαν ἐσῆγον αἶσαν —
δικαία καὶ μὴ δικαία
πρέποντ' ἀρχαῖς βίου βίαι φερομένων αἰνέσαι, πικρὸν
φρενῶν
στύγος κρατούσῃ, 75
θεκρυῶ δ' ὑφ' εἰμάτων
ματαιοῖσι δεσποτῶν τύχαις,
κρυφαίοις πένθεσιν παχνομένη.

80

ΗΛΕΚΤΡΑ

Διῶαί γυναῖκες, δωμάτων εὐθήμενες,
ἐπεὶ πάρεστε τῆσδε προτροπῆς ἐμοὶ
πομποί, γένεσθε τῶνδε σύμβουλοι πέρι·
τυμβῶι χέουσα τῆσδε κηδεῖουσ χοᾶς
πῶς εὐφρον' εἴπω, πῶς κατεύωμαι πατρί;
πότερα λέγουσα παρὰ φίλκς φίλωι φέρειν
γυναῖκος ἀνδρῖ, τῆς ἐμῆς μητρὸς πάρα;
τωνδ' οὐ πάρεστι θάρκος, οὐδ' ἔχω τί φῶ. 85
90

64. χρονίζοντ' ἄχι βρύει M : corr. (olim) Hermann : fort. Βάρμ. 65. ἀκρατος c. Schütz. 67. ἐκποθεῖν M : corr. Schütz.
68. πανταρκετας M : corr. L. C. 70 οἰγόντι M : corr. Steph.
74. καθαίροντες ῥεοισιν ἄταν corr. L. C. μάταν Sealger.
77 δουλίον M corr. Conington. 79. ἀρχᾶς M : ἀπ' ἀρχᾶς
Schol. : corr. Sophianus.

- χέουσα τόνδε πέλασον ἐν τύμβῳ πατρός
 ἢ τοῦτο φάσκω τοῦπος, ὡς νόμος βροτοῖς,
 Ἦσ' ἀκηθούνηι τοῖα πέμπουσιν τάδε
 στέρη, δόσιν γε τῶν κακῶν ἐπασίαν; 95
 ἢ εἰγ' ἀτίμως, ὡσπερ οὖν ἀπώλετο
 πατήρ, τάδ' ἐκχέασα, γάποτον χύσιν,
 στείχω, καθάρμασ' ὡς τις ἐκπέμπσας, πάλιν
 θ.κούσα τεύχος ἀστρόφοισιν δῖμασιν;
 τῆσδ' ἐστὲ βουλήσ, ὦ φίλαι, μεταίτιασ 100
 κοινὸν γὰρ ἔχθεσ ἐν δόμοισ νομίζομεν.
 μὴ κεύθετ' ἔνδον καρδίας φόβωσ τινός·
 τὸ μόνωμον γὰρ τὸν τ' ἐλεύθερον μένει
 καὶ τὸν πρὸς ἄλλης δεσποτούμενον χερός.
 λέγοισ ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεισ ὑπέρτερον. 105
ΧΟ. αἰδομένη σοὶ βωμόν ὡς τύμβον πατρός
 λέξω, κελεύεισ γάρ, τὸν ἐκ φρενός λόγον.
ΗΛ. λέγοισ ἄν, ὡσπερ ἰδέσσω τάφον πατρός.
ΧΟ. φρόντου χέουσα σεμνά τοῖσιν εὐφροσιν.
ΗΛ. τίνας δὲ τούτους τῶν φίλων προσεγγέπω; 110
ΧΟ. πρῶτον μὲν αὐτὴν χῶστικ Αἴγισθον στυγεῖ.
ΗΛ. ἐμοὶ τε καὶ σοὶ τᾶρ' ἐπεύζομαι τάδε;
ΧΟ. αὐτὴ εὐ ταῦτα μαθεάνουσ' ἤδη φράσαι.
ΗΛ. τίς οὖν ἔτ' ἄλλον τῆιδε προστιθῶ στάσει;
ΧΟ. μέμνησ' Ὀρέστου, κεὶ θυραῖός ἐσθ' ὕμωσ. 115
ΗΛ. εὐ τοῦτο, κάφρένωσασ οὐχ ἱκιστά με.
ΧΟ. τοῖσ αἰτίοισ μὲν τοῦ φόνου μεμνημένη
ΗΛ. τί φῶ; διδάσκ' ἀπειρον ἐξηγουμένη.
ΧΟ. ἐλασεῖν τιν' αὐτοῖσ δαίμον' ἢ βροτῶν τινά
ΗΛ. πότερα δικαστήν ἢ δικηφόρον λέγω; 120
ΧΟ. ἀπλῶσ τι φράζουσ', δεσπὶσ ἀνταποκτενεῖ.
ΗΛ. καὶ ταῦτά μοῦστιν εὐσεβᾶ θεῶν πάρα;
ΧΟ. πῶσ δ' οὐ, τὸν ἐχθρόν ἀνταμείβεσθαι κακοῖσ;
ΗΛ. κἄρουσ μέγιστε τῶν ἔνωσ τε καὶ κάτω, 165
 (ἄρησον,) Ἐρμᾶ χεόνιε, κηρύξασ ἐμοί,
 τοῖσ γῆσ ἔνερεσ δαίμονασ κλύεισ ἐμάσ 124
 εὐχάσ, πατρώϊων αἱμάτων ἐπισκόπουσ,
 καὶ γαῖαν αὐτήν, ἢ τὰ πάντα τίκτεται,
 θρέψασά γ' αὐτοῖσ τῶνδε κῆμα λαμβάνει 125
 κάγω χέουσα τάδε χέρνιβασ φθοῖσ

94. ἔστ' ἀκηθούνηι M : corr. Bamberger.

109. κεδνά c. Hartung.

124. κἄρουσ ... κάτω in M post 164 collocatum hic reposuit Hermann. ἄρησον om. M : add. Klausen.

129 βροτοῖσ gr. νεκροῖσ M . corr. Hermann.

- λέγω καλοῦσα πατέρ· ἐποίκητρόν τ' ἐμὲ 130
 φίλον τ' Ὀρέστην, πῶς ἀνάκοιμεν δόμοισ·
 πεπραμένοι γὰρ κῆν γέ πως ἀλώμεθα
 πρὸς τῆς τεκούσης, ἕνδρα δ' ἀπηλλάξατο
 Αἰγίσεον, ὅσπερ σοῦ φόνου μεταίτιος.
 κἀγὼ μὲν ἀντίδουλος· ἐκ δὲ χρημάτων 135
 φεύγων Ὀρέστης ἐστίν, οἱ δ' ὑπερκόπως
 ἐν τοῖα σοῖς πόνοισι χλίουσιν μέγα.
 ἐλευεῖν δ' Ὀρέστην δεῦρο εὐν τύχῃ τινὶ
 κατευχαμαί σοι, καὶ εὐ κλυθεῖ μου, πάτερ·
 αὐτῇ τέ μοι ὄσος σωφρονεστέραν πολὺ 140
 μητρὸς γενέσθαι χειρὰ τ' εὐσεβεστέραν.
 ἡμῖν μὲν εὐχὰς τάσδε, τοῖς δ' ἐναντίοις
 λέγω φανήναί σοι, πάτερ, τιμάορον,
 καὶ τοὺς κτανόντας ἀντικαταναεῖν δίκῃ.
 ταῦτ' ἐν μέσῳ τίθημι τῆς καλῆς ἀράς, 145
 κείνοις λέγουσα τίνδε τὴν κακὴν ἀράν.
 ἡμῖν δὲ πομπὸς ἴσθαι τῶν ἐσθλῶν ἕνω,
 εὐν θεοῖσι καὶ γῆι καὶ δίκῃ μικροφόρῳ,
 τσιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς.
 ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανοίξειμ νόμος, 150
 παιᾶνα τοῦ θανάτου ἐσαυθωμένας.
- ΧΟ.** Ἰτε δάκρυ καταχέεις ὀλομένον
 ὀλομένῳ δεσπότηι,
 πρὸς ἔρυμα τόδε κακῶν κεδνῶν τ'
 ἀπάτροπον ἄγος ἀπεύχετον 155
 κεχυμένων χοᾶν.
 κλυε δέ μοι σεβας,
 κλύ', ὦ δέσποτ', ἐκ ἀμαυρᾶς φρενός,
 ὅσοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰώ·
 τίς δουρυσσενῆς ἀνήρ, ἀναλυτῆρ δόμων, 160
 σκυθηκά τ' ἐν χεροῖν παλίν-
 τον' ἔργῳ βέλη ἱπιάλλων Ἄρης
 σχεδιά τ' αὐτόκωπα νεωμῶν εἴφι;
- ΗΛ.** Ἐχει μὲν Ἄδῃ γαπότους χοάς πατέρ· 165
 νέου δὲ μύθου τοῦδε κοινωνήσατε.
- ΧΟ.** λέγοις ἄν· ὀρχεῖται δὲ καρδίᾳ φόβῳ.
ΗΛ. ὀρῶ τομαῖον τόνδε βόστρυχον τάφῳ.
ΧΟ. τίνας ποτ' ἀνδρός, ἢ βαθυζῶνου κόρης;
ΗΛ. εὐθύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοῦσαί, 170

144. δίκην M : corr. Pearson. ἀντικακτανεῖν M mg. 145
 κακῆς M : corr. Schütz. 156. 157. κλυε δέ μοι κλυε, σεβας
 M : corr. Weil. 162. ἐν ἔργῳ M : corr. Headlam. 164.
 βέλη M : corr. Pearson.

- ΧΟ. πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω;
 ΗΛ. οὐκ ἔστιν ὅστις πλην ἐμοῦ κείρατό μιν;
 ΧΟ. ἔχθοι γὰρ οἷς προσήκε πενήθαι τριχί.
 ΗΛ. καὶ μὴν ὄδ' ἔστί κάρτ' ἰδεῖν δμῶπτερος.
 ΧΟ. ποιαὶ ἐθεύραις; τοῦτο γὰρ θέλω μαθεῖν. 175
 ΗΛ. αὐτοῖσιν ἡμῖν κάρτα προσφερικ ἰδεῖν.
 ΧΟ. μῶν οὖν Ὀρέστου κρυβδα δῶρον ἢ τόδε;
 ΗΛ. μάλιτ' ἐκείνου βοστρύχοις προσαίδεται.
 ΧΟ. καὶ πῶς ἐκείνος δευρ' ἐτόλμῃσεν μολεῖν;
 ΗΛ. ἔπεμψε χαίτην κουρίμην χάριν πατρός. 180
 ΧΟ. οὐχ ἦσσαν εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε,
 εἰ τῆσδε χώρας μήποτε ψαυσεὶ ποδί.
 ΗΛ. κάμοι προσέστη καρδίας κλυδώνιον
 χολῆς, ἐπαίσθη δ' ὡς διανταίωι βελει-
 ἐξ ὀμμάτων δὲ δίψιοι πίπτουσί μοι 185
 σταγόνες ἄφαρκτοι δυσχίμου πλημμυριδος,
 πλόκαμον ἰδούση τόνδε· πῶς γὰρ ἐλπικῶ
 ἄστῶν τιν' ἄλλον τῆσδε δεσπόζειν φόβης;
 ἀλλ' οὐδὲ μὴν μιν ἢ κτανοῦσ' ἐκείρατο,
 ἐμὴ δὲ μήτηρ, οὐδαμῶς ἐπιώνυμον 190
 φράνημα παιδί δύσθεον πεπαμένη,
 ἔγω δ' ὅπως μὲν ἀντικρυς τὰδ' αἰνέσω,
 εἶναι τόδ' ἀγλαΐσμά μοι τοῦ φιλτάτου
 βροτῶν Ὀρέστου — αἰνοῦμαι δ' ὑπ' ἐλπίδος.
 φεῦ·
 εἶθ' εἶχε φωνὴν εὐφρον' ἀπτέλου δίκην, 195
 ὅπως διφροντίς οὔσα μὴ ἴκινυσσομένη,
 ἀλλ' εὖ σαφ' ἦν ἢ τόνδ' ἀποπτύσαι πλόκον,
 εἴπερ γ' ἀπ' ἐχθοῦ κρατὸς ἦν τετμημένος,
 ἢ συγτηνῆς ὧν εἶχε συμπενθεῖν ἐμοί,
 ἕγαλμα τύμβου τοῦδε καὶ τιμὴν πατρός. 200
 ἀλλ' εἰδότας μὲν τοὺς θεοὺς καλούμεθα,
 οἷοισιν ἐκ χειμῶσι ναυτίλων δίκην
 στροβουμῶ· εἰ δὲ χρὴ τυχεῖν σωτηρίας,
 μικροῦ γένοισ' ἢν σπέρματος μέγας πνευμίν.
 καὶ μὴν εἴβοι γὰρ, δευτερον τεκμήριον, 205
 ποδῶν ὄμοιοι τοῖς τ' ἐμοῖσιν ἐμφερεῖς.
 καὶ γὰρ δύ' ἐστὸν τῶδε περιγραφαὶ ποδοῖν,
 αὐτοῦ τ' ἐκείνου καὶ συνεμποροῦ τινός,
 πτέρναι τε νόπτων θ' ὑπογραφαὶ μετρούμεναι
 ἐς ταῦτ' οὐ συμβαίνουσι τοῖς ἐμοῖς εἴβοις. 210

183. καρδία cj. Scaliger : καρδίαν cj. Heimsoeth.

197. σαφηνῆ M : corr. Wellauer · *σαφηνεῖ cj. Paley.

206. ποδῶν δ' M : corr. Turneb.

- νῆστις πιέζει λιμός· οὐ γὰρ ἐντελής 250
 θῆραν πατρώϊαν προσφέρειν σκηνήμασιν.
 οὕτω δὲ κάμει τήνδε τ', Ἡλέκτραν λέγω,
 ἰδεῖν πάρεστί σοι, πατροστερῆ γόνον,
 ἄμφω φυγὴν ἔχοντε τὴν αὐτὴν δόμων,
 καὶ τοῦ θυτῆρος καὶ σε τιμῶντος μέγα 255
 πατρὸς μεσοῦσα τοῦσδ' ἀποφείρας, πόσση
 ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὐθροῖνον γέρας;
 οὐτ' ἀπτοῦ γένεαλ' ἀποφείρας, πάλιν
 πεμπῆσαι ἔχοις ἂν σήματ' εὐπιθῆ βροτοῖς,
 οὐτ' ἀρχικός σοι πᾶς ὄθ' αὐανθεῖς πνευμῆ 260
 βωμοῖς ἀρήξει βουθύτοις ἐν ἡμασιν.
 κόμισ', ἀπὸ μικροῦ δ' ἦν ἄρειας μέγαν
 δόμον, δοκοῦντα κάρτα νόμ πεπτωκένας.
- ΧΟ.** ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίας πατρός,
 σιγῆθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα, 265
 γλώσσης χάριν δὲ πάντ' ἀπαγγεῖλη τάδε
 πρὸς τοὺς κρατοῦντας· οὐς ἴδοιμ' ἔγω ποτε
 θανόντας ἐν κηκῖδι πικρῆσι φλογός.
- ΟΡ.** οὗτοι προδώσει Λοξίου μεγασθενῆς 270
 χρευστὸς κελεύων τόνδε κίνδυνον περᾶν,
 κάθορειάζων πολλὰ καὶ δυσχειμέρους
 ἄσας ὑφ' ἡπαρ θερμὸν ἐσαυδῶμενος,
 εἰ μὴ μέτεω τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους,
 τρόπον τὸν αὐτὸν ἀνταποκτεῖναι λέγων,
 ἀποχρημάτοισι ζημίαις ταυρούμενον, 275
 αὐτὸν δ' ἔφασκε τῆι φίλῃ ψυχῇ τάδε
 τεῖσειμ' ἡ' ἔχοντα πολλὰ δυστερῆ κακά.
 τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μελιγμῆτα,
 βροτοῖς πιφάσκων, εἶπε· τὰς δὲ νόων νόσους
 σαρκῶν ἐπαμβατῆρας ἀγρίαις γνάθοις 280
 λειχῆνας ἐπέσθοντας ἀρχαίαν φύσιν·
 λευκάς δὲ κόρσας τῆιδ' ἐπαντέλλειν νόσων·
 ἄλλας τ' ἐφώνει προσβολύς Ἐρινύων
 ἐκ τῶν πατρώϊων αἱμάτων τελουμένας,
 ὄρωντα λαμπρὸν ἐν σκότῳ νεωμῶντ' ὄφρύν. 285
 τὸ γὰρ σκοτεινὸν τῶν ἐνεργτέρων βέλος
 ἐκ προετροπαίων ἐν γένει πεπτωκότων
 καὶ λύσσα καὶ μάταιος ἐκ νυκτῶν φόβος
 κινεῖ, ταρασσει· καὶ διώκεσθαι πόλεως
 χαλκηλατῶι πλάσπιγι λυμανθῆν θέμας. 290

278. μνημίματα cj. Lobeck. 279. εἶπε βλαστάνειν cj.
 Conington. 285. Ante hunc v. hiatus statuit Dobree.
 Post 288 ponit Hermann.

καὶ τοῖς τοιαύτοις οὔτε κρατῆρος μέρος
εἶναι μετασχεῖν, οὐ φιλοσπόνδου λιβός,
βωμῶν τ' ἀπειργεῖν οὐχ ὀρωμένην πατρός
μηρῆν, δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά·
πάντων δ' ἄτιμον κάφιλον ἐνήϊσκεν χρόνῳ 295
κακῶς ταριχευθέντα παμφθάρτῳ μόρῳι.
τοιοῖσδε χρημαῖς ἄρα χρῆ πεποιθῆναι·
κεῖ μὴ πέποιθα, τοῦργον ἔστ' ἐργαστέον.
πολλοὶ γὰρ εἰς ἔν συμπίτνουσιν ἕμεροι,
θεοῦ γ' ἐφετμαὶ καὶ πατρός πένηςος μέγα, 300
καὶ πρὸς πιέζει χρημάτων ἀχηνία,
τὸ μὴ πολίτας εὐκλεεστάτους βροτῶν,
Τροίας ἀναστατήρας εὐδόξῳι φρενί,
δυοῖν γυναῖκοῖν ὧδ' ὑπηκόους πέλειν,
εἴηαι γὰρ φρήν· εἰ δὲ μὴ, τάχ' εἴσεται. 305

ἀναπ.

ΧΘ. Ἄλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διόθεν
τῆϊδε τελευτᾶν
ἦι τὸ δίκαιον μεταβαίνει,
ἀντὶ μὲν ἐχέρῃς γλώσσης ἐχαρὰ
γλώσσα τελείσθω· τοῦφειλόμενον 310
πράσσουσα Δίκη μέγ' αὐτεῖ·
ἀντὶ δὲ πληγῆς φονίας φονίαν
πληγῆν τινέτω, θράσαντι παθεῖν,
τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ.

στρ. α'

ΟΡ. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι
φασμενος ἢ τί βέζας 315
τύχοιμ' ἔν ἔκαθεν οὐρίσας
ἔνεα σ' ἔχουσιν εὐναί,
σκότῳ φάος ἀντίμοιρον·
χάριτες δ' ὁμοίως 320
κεκληκται γόος εὐκλεῆς
προσθεοδόμοις Ἀτρεΐδαϊς.

στρ. β'

ΧΘ. τέκνον, φρόνημα τοῦ
θανόντος οὐ θαμάσαι
πυρὸς μαλερὰ γνάθος,
φαίνει δ' ὑστερον ὀργάς· 325
ὀτοτύζεται δ' ὁ ἐνήϊσκων,

ἀναφαίνεται δ' ὁ βλάπτων,
πατέρων τε καὶ τεκόντων
γῶς ἔνδικος ματευεῖ
τὰ πᾶν ἀμφιλαφῆς ταραχθεῖς. 330

ἀντ. α'

ΗΛ. κλυθεὶ μῦν, ὦ πάτερ, ἐν μέρεσσι
πολυδάκρυτα πένθη.
δίπαις τοί ε' ἐπιτυμβίος
ἑρῆνος ἀναστενάξει. 335
τάφος δ' ἰκέτας δεδεκται
φυγάδας ὁμοίως,
τί τῶνδ' εὖ, τί δ' ἄτερ κακῶν;
οὐκ ἀτρίακτος ἄτα;

ἀναπ.

ΧΟ. ἀλλ' ἔτ' ἄν ἐκ τῶνδε θεοδὸς χρήζων
θεῖη κελάδους εὐφραττοτέρους·
ἀντὶ δὲ ἑρῆνων ἐπιτυμβιδίων
παῖδων μελέθροισι ἐν βασιλείοισι
νεοκράτα φίλον κομίσσειεν. 340

στρ. γ'

ΟΡ. εἰ γὰρ ὑπ' Ἰλίοισι
πρὸς τιμὸς Λυκίων, πάτερ,
δορίμυκτος κατηναρίσθης·
λίπων ἄν εὐκλείαν ἐν δομοῖσιν
τέκνων τ' ἐν κελεύθοισι
ἐπιστρεπτόν αἰῶ 350
κτίσας πολύχωστον ἄν εἶχες
τάφον διαποντίου γᾶς
δωμασιν εὐφόρητον.

ἀντ. β'

ΧΟ. φίλος φίλοισι τοῖς
ἐκεῖ καλῶς θανοῦσιν
κατὰ χεονὸς ἐμπρέπων
σεμνότιμος ἀνάκτωρ,
πρόπολός τε τῶν μεγίστων
χεονίων ἐκεῖ τυράννων·
Βασιλεὺς γὰρ ἦν, ὄφρ' ἔζη,
μόρμιον λάχος πιπλάντων
χεροῖν πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ. 360

344. κομίζει M. corr. Porson. 350. αἰῶνα M: corr.
H. Ahrens. 360. ἔζησ M: corr. Hermann.

ἀντ. γ'

- ΗΛ. μηδ' ὑπὸ Τρωϊας
 τέχραι φείμενος, πάτερ,
 μετ' ἄλλωι δουρικμήτι λαῶι
 παρὰ Σκαυάνδρου πόρον τεσάφθαι,
 πάρος θ' αἱ κτανόντες
 νιν αὐτως θαμῆναι
 ὤ — θανατηφόρον αἶσαν
 πρόσω τινὰ πυθεάνεσθαι
 τῶνδε λόνων ἄπειρον.

365

370

ἀναπ.

- ΧΟ. ταῦτα μὲν, ὦ παῖ, κρείσσονα χρυσοῦ
 μεγάλης τε τύχης καὶ ὑπερβορέου
 μείζονα φωνεῖς· δύνασαι γάρ.
 ἀλλὰ διπλῆς γὰρ τῆσδε μαράγνης
 δοῦπος ἰκνεῖται, — τῶν μὲν ἄρωγοι
 κατὰ γῆς ἴδη, τῶν δὲ κρατουπτῶν
 χέρες οὐχ ὄσαι στυγερώων τούτων,
 παιδί δὲ μᾶλλον γατένηται.

375

στρ. δ'

- ΟΡ. τοῦτο διαμπερὲς οὐς
 Ἰκεῖ' ἄπερ τι βέλος.
 Ζεῦ Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων
 ὑστερόποινον ἔταν
 βροτῶν γλάμοι καὶ παπούργωι
 χειρὶ τοκεῦα θ' ὄμως τελεῖται

380

στρ. ε'

- ΧΟ. ἐφυμνήσαι γένοιτό μοι πυκά-
 εντ' ὄλολυγμὸν ἀνδρὸς
 θεινομένου, γυναικὸς τ'
 ὄλλυμένας· τί γὰρ κεύθω
 φρενὸς οἶον ἔμπας
 ποτᾶται; πάροισεν δὲ πρῶϊρας
 θριμυς ἄηται κραδίας
 θυμός, ἔγκοτον στυγος.

385

390

ἀντ. δ'

- ΟΡ. καὶ πῶτ' ἔνι ἀμφιθαλῆς
 Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βαλοι,

395

φεῦ φεῦ, κάρανα θαΐτας ;
 πιστὰ γένοιτο χῶραι.
 θίκαν δ' ἐκ ἀδίκων ἀπαπῶ·
 κλύτε δὲ Γῆ χροονίωσιν τε τιμαί.

ἀναπ.

- ΧΟ.** ἀλλὰ νόμος μὲν φονίας σταγόνας 400
 χυμένας ἐς πέδον ἄλλο προσαιτεῖν
 αἶμα. βοῶι γὰρ λοιγὸς Ἐρινῦν
 παρὰ τῶν πρότερον φειμένων ἄτην
 ἐτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτην.

στρ. 5'

- ΟΡ.** ποῖ ποῖ δὴ νερτέρων τυρανήδες ; 405
 ἴδετε πολυκρατεῖς Ἄραϊ φεινομένων,
 ἴδεσθ' Ἀτρεΐδαν τὰ λοιπ' ἀμυχάνως
 ἔχοντα καὶ δωμαίων
 ἄτμα. πῆι τίς τράποιτ' ἔν, ὦ Ζεῦ ;

ἀντ. 4'

- ΧΟ.** πέπαλται δ' αὐτέ μοι φίλον κέαρ 410
 τόνδε κλύουσαν οἴκτον.
 καὶ τότε μὲν δύσελπις,
 σπλάγχνα δέ μοι κελαινοῦται
 πρὸς ἔπος κλυούσαι·
 † ὅταν δ' αὐτ' ἐπαλκῆς 415
 θραρέαπέστασεν ἄχος
 πρὸς τὸ φανείσθαι μοι καλῶς. †

ἀντ. 5'

- ΗΛ.** τί δ' ἔν φάντες τύχομεν ; ἢ τάπερ 420
 πάσομεν ἄχεα πρὸς γε τῶν τεκομένων ;
 πάρεστι καίνειν, τὰ δ' οὔτι θέλγεται·
 λύκος γὰρ ὡστ' ὠμόφρων
 ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

στρ. α'

- ΧΟ.** ἔκοψα κομμὸν Ἄριον ἔν τε Κισσίας 425
 νόμοις Ἰηλεμιστρίας
 ἀπριγδόπληκτα πολυπλάνητα δ' ἦν Ἰδεῖν
 ἐπασχυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα

399. δὲ τῆ Μ : corr. H. Ahrens. 406. φειμένων Μ :
 corr. H. Ahrens. 415-417. Fort. ὅταν δ' αὐτ' ἐπ' ἀλκῆις ε'
 ἐσαθρῶ, | θάρρος ἀπέστασεν ἄχος | πρὸς τὸ βέλτερον βλέπειν.

- ἔκωθεν ἀνέκασεν, κτύπῳ δ' ἐπερρώσει
κροτητὸν ἄμῳν καὶ πανάθειον κάρα.
- ΗΛ.** ἰὼ ἰὼ θαῖα
πάντολμε μήτερ, θαῖαις ἐν ἐκφοραῖς
ἄνευ πολιτῶν ἄνακτ',
ἄνευ δὲ πενηκμῶτων
ἔτλης ἀνοίωκτον ἄνδρα θάψαι.
- στρ. Β'
- ΟΡ.** τὸ πᾶν ἀτίμως ἔλεσας, οἴμοι
πατρός δ' ἀτίμως ἄρα τείσαι
ἕκατι μὲν θαιμόνων,
ἕκατι δ' ἄμῳν χερῶν;
ἔπει' ἐγὼ νοσφίσας ὀλοίσαι.
- ἀντ. Β'
- ΧΟ.** ἔμασχαλίσθη δέ γ', ὡς τόσ' εἶδῃς,
ἔπρασσε δ' διπέρηκ, ὠδὲ θάπτει,
μόρον κτίσαι μωμένα
ἔφερτον αἰῶνι σῶι.
κλύεις πατρώϊους θύας ἀτίμους.
- ἀντ. Α'
- ΗΛ.** ἔχεις πατρώϊον μόρον· ἐγὼ δ' ἀπεστάτου
ἄτιμος, οὐδὲν ἀξία.
μυχοῦ δ' ἔφερκτος πολυσίνοϋς κυνὸς δίκαν
ἔτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη,
χέουσα πολὺδακρυμ γόον κεκρυμμένα.
τοιαυτ' ἀκούωμ (αὐτὸς) ἐν φρεσὶν γράφου.
- ΧΟ.** δι' ὧτων δὲ συν ὤ —
τέτραινε μῦθον ἄσυχων φρενῶν βάσει
τὰ μὲν γὰρ οὕτως ἔχει,
τὰ δ' αὐτὸς ὄργῃ μασεῖν·
πρέπει δ' ἀκάμπτωι μένει καθήκειν.
- στρ. Α'
- ΟΡ.** Σέ τοι λέγω, κυττανοῦ, πάτερ, φίλοις.
ΗΛ. ἐγὼ δ' ἐπιφθέττομαι κεκλαυμένα.
ΧΟ. στάς δὲ πάγκαινος ἔδ' ἐπιρροεῖ·
ἄκουσον ἐς φάος μολῶν,
κυν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθεροῦς.

439. δὲ τωστοστείδης M : corr. Klausen. 444. λέγεις M.
corr. Hegmann. 449. χαίρουσα M : corr. Dobree. 451. Fort.
συνδίκως. 454. εἰς τὸν ἄνδρα ἢ τὸν ἄνδρα ἢ τὸν ἄνδρα

ὄντ. α'

ΟΡ. Ἄρκε Ἄρει κυμβαλεῖ, Δίκαι Δίκα.

ΗΛ. ἰὼ θεοί, κραίinet' ἐνδίκως (δικας).

ΧΘ. τρόμος μ' ὑφέρπει κλύουσαν εὐγμάτων.
τὸ μόρσιμον μένει παλαι,
εὐχαμένοις δ' ἦν ἔλθοι.

465

στρ. β'

ὦ πόνοσ ἐπτενήσ
καί παράμουςοσ ὕτασ
αἱματόεσσα πλαγά.
ἰὼ δύστον' ἄφερτα κήδη·
ἰὼ δυσκατάπαυστον ἄλγοσ.

470

ὄντ. β'

θώμασιν ἔμμοτομ
τῶνδ' ἄκοσ, οὐδ' ἀπ' ἄλλων
ἔκτοθεσ, ἀλλ' ἀπ' αὐτῶν
δι' ὤμων ἔριν αἱματηράμ.
θεῶν (τῶν) κατὰ γὰρ ὅδ' ὕμνοσ.

475

ἀλλὰ κλύοντεσ, μάκαρεσ χεόνιοι,
τῆσδε κατευχῆσ πέμπετ' ἀρωγῆν
παίσιμ προφρόνωσ ἐπὶ νίκημ.

ΟΡ. Πάτερ, τρόποσιμ οὐ τυραννικοῖσ θεσνῶν,
αἴτουμένωι μοι δὸσ κράτοσ τῶν σῶν θουωμ.

480

ΗΛ. κάγω, πάτερ, τοιαῦδε σου χρεισιμ ἔχω,
φυγεῖν μέγαμ προσθεῖσαμ Αἰγίσεωι (πόνομ).

ΟΡ. οὕτω γάρ ἦμ σοι θαῖτεσ ἔπνομοι βροτῶν
κτιζοῖατ'· εἰ δὲ μή, παρ' εὐδείπνοισ ἔσα
ἔπιμοσ ἐμπύροισ κτισωτοῖσ χεσνός.

485

ΗΛ. κάγω χοάσ σοι τῆσ ἐμῆσ παγκληρίασ
οἶσα πατρώωμ ἐκ θάμωμ γαμηλίουσ·
πάντων δὲ πρώτομ τόνδε πρεσβεύσω τάφομ.

ΟΡ. ὦ γαῖ', ἔνεσ μοι πατέρ' ἐποπτεῦσαι μάχημ.

ΗΛ. ὦ Περσέφασσα, δὸσ δέ τ' εὐμορφομ κράτοσ.

490

ΟΡ. μέμνησο λουτρῶμ οἶσ ἐνοσφίσεσ, πάτερ.

ΗΛ. μέμνησο δ' ἀμφίβλητρομ ὧι σ' ἐκαίμησαμ,

ΟΡ. πέδαισ ἀχαλκεύτοισ θε' ἠρεθεσ, πάτερ.

ΗΛ. αἰσχροῦσ τε βουλευτοῖσιμ ἐν καλύμμασιμ.

492. ὦσ ἐκαίμησασ c). Conington.

493. πέδαισ δ' ἀχαλκεύτοισ ἐσπρεύθεσ, πάτερ M : corr. Dindorf.

- ΟΡ. ἄρ' ἐξεγέραι τοῖσδ' ὄνειδεςιν, πάτερ ; 495
 ΗΛ. ἄρ' ὄρεόν αἴρας φίλτατον τὸ σὸν κέρα ;
 ΟΡ. ἦτοι δίκην γαλλε σύμμαχον φίλοις,
 ἢ τὰς ὁμοίας ἀντίδος λαβὰς λαβεῖν,
 εἴπερ κρατηθεῖς γ' ἀντινικήσαι θέλεις.
 ΗΛ. καὶ τῆσδ' ἄκουσον λαισίου βοῆς, πάτερ ; 500
 ἰδὼν νεοσσοὺς τοῦσδ' ἐφημένους τάφωι,
 οἴκτιρε θῆλυν ἄρσενός ε' ὁμοῦ γόνου.
 ΟΡ. καὶ μὴ 'σαλείψῃς σπέρμα Πελαπιδῶν τόδε·
 οἴτω γὰρ οὐ τέθηκας οὐδέ περ θανάων.
 ΗΛ. παῖδες γὰρ ἀνδρὶ κληδόνες σωτήριοι 505
 θανόντι· φελλοὶ δ' ὡς ἔγρουσι δίκτυον,
 τὸν ἐκ βυθοῦ κλωστήρα σῶζοντες λίνου.
 ΟΡ. ἄκου', ὑπὲρ σοῦ τοιάδ' ἔστ' ὀδύρματα·
 αὐτὸς δὲ σῶζει τόνδε τιμῆσας λόγον.
 ΧΟ. Καὶ μὴν ἀμεμφῆ τόνδ' ἔτεινάτην λόγον, 510
 τιμῆμα τύμβου τῆς ἀνομιώκτου τύχης,
 τὰ δ' ἄλλ', ἐπειδὴ θράην κατώρῳσαι φρενί,
 ἔρδοις ἦν ἦδη δαίμονος παρώμενος,
 ΟΡ. ἔσται· πυσέσθαι δ' οὐδὲν ἔστ' ἔκω δράμου,
 πόθεν χοῆς ἔπεμψεν, ἐκ τίνος λόγου 515
 μεούτερον τιμῶς' ἀνήκεστον πάθος ;
 θανόντι δ' οὐ φρονοῦντι θειλαία χάρις
 ἐπέμπετ'· οὐκ ἔχοιμ' ἦν εἰκάσαι τάδε
 τὰ δῶρα, μείω δ' ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας,
 τὰ πάντα γὰρ τις ἐκχέας ἀνο' αἵματος 520
 ἐνός, μάτην δ' μόχθος· ὧδ' ἔχει λόγος.
 θέλοντι δ', εἴπερ οἴσθ', ἐμοὶ φράσον τάδε.
 ΧΟ. οἴθ', ὦ τέκνον, παρῆ γάρ· ἐκ τ' ὄνειράτων
 καὶ νυκτιπλάγκτων θαμάτων πεπαλιμένη
 χοῆς ἔπεμψε τάσδε δύσθεος γυνή. 525
 ΟΡ. ἢ καὶ πέπυσε τοῦναρ, ὥστ' ὄρεως φράσαι ;
 ΧΟ. τεκεῖν δράκοντ' ἔδοξεν, ὡς αὐτὴ λέγει.
 ΟΡ. καὶ ποῖ τελευτῆσι καὶ καρανοῦται λόγος ;
 ΧΟ. ἐν σπαργάνοις παιδὸς ὀρμίσαι δίκην
 ΟΡ. τίνος βορᾶς χρίζοντα, νεογενεὶς θάκος ; 530
 ΧΟ. αὐτὴ προσέσχε μασθὸν ἐν τῶνείρατι.
 ΟΡ. καὶ πῶς ἄτρωστον οὔθαρ ἦν ὑπὸ στύγουσ ;
 ΧΟ. ὥστ' ἐν γάλακτι φρόμβον αἵματος σπάσαι.
 ΟΡ. οὔτοι μάταιον ἀνδρὸς ὕψανον πέλει.
 ΧΟ. ἢ δ' ἐκ ὕπνου κέκλασται ἐπτονημένη. 535
 πολλοὶ δ' ἀνήϊθον', ἐκτυφλωθέντες σκότῳ,

498. βλάβας M : corr. Canter. 519 μέσσω M : corr.
 Turneb. 535. κέκλασται M : corr. H. Ahrens. 536.
 ἀνῶλων M : corr. Valckenaer.

- λαμπτήρες ἐν δόμοισι δεσποίνης χάριν·
πέμπει τ' ἔπεπα τάσδε κηδεῖους χόας,
ἕκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων.
- ΟΡ. ἄλλ' εὐχομαι γῆι τῆιδε καὶ πατρὸς τάφῳ 540
τοῦναιρον εἶναι τοῦτ' ἐμοὶ τελεσφόρον.
κρίνω δέ τοι νῆν ὥστε συγκόλλως ἔχειν.
εἰ γὰρ τὸν αὐτὸν χῶρον ἐκλιπῶν ἐμοὶ
οὐφίς τε, παῖς ὤε, σπαργάνοις ὠπλίζετο,
καὶ μαστὸν ἀμφέχασκ' ἐμὸν ὀρεπτήριον, 545
ὀρόμβῳ τ' ἔμωσεν σῆματος φίλον γάλα,
ἢ δ' ἀμφὶ τάρβει τῶιδ' ἐπώμωσεν πάθει,
δαῖ τοί νῆν, ὡς ἔσπευεν ἔκπαγλον τέρας,
θανεῖν βιαίως· ἐκδρακοντωθεὶς δ' ἔγω
κτενώ νῆν, ὡς τοῦναιρον ἐννέπει τόδε. 550
- ΧΟ. τερασκόπον δὴ τῶνδ' ε' αἰροῦμαι πέρι,
γένοιτο δ' οὕτως, τᾶλλα δ' ἐπηγοῦ φίλοις,
τοὺς μὲν τί ποιεῖν, τοὺς δὲ μὴ τί θρᾶν λέγωμ.
- ΟΡ. ἀπλοῦς δ' μῦθος· τῆνδε μὲν στείχειν ἔγω, 555
αἰνώ δὲ κρύπτειν τάσδε συναιήκας ἐμάς,
ὡς ἦν δόλοισι κτείναντες ἄνδρα τίμιον
δόλωι τε καὶ ληφθεῶσιν ἐν ταύτῳ βρόχῳ
θανόντες, ἦι καὶ Λαζίας ἐφήμιον,
ἦσας Ἀπόλλων, μάντις ἀψευδῆς τὸ πρῖν.
ζήνω γὰρ εἰκῶς, παντελεῖα σαγῆν ἔχων, 560
ἦτω σὺν ἀνδρὶ τῶιδ' ἐφ' ἐρκείους πύλας
Πυλαδῆι, κένος τε καὶ δορύξενος δόμων.
ἄμφω δὲ φωνῆν ἴσομεν Παρνησσίδα,
γλώσσης αὐτῆν Φωκίδος μιμουμένῳ.
καὶ δὴ θυρωρῶν οὐτίς ἦν φαιδρᾶι φρενὶ 565
δέξατ', ἐπειδὴ δαίμοναί δόμος κακοῖς.
μενούμεν οὕτως ὥστ' ἐπακάζειν τινὰ
δόμους παραστείχοντα καὶ τὰδ' ἐννέπειμ·
"τί δὴ πύλαια τὸν ἰκέτην ἀπείργεται
Αἴγιος, εἴπερ οἶδεν ἱεθῆμος παρών;" 570
εἰ δ' οὖν ἀμείψω βαλὸν ἐρκείων πυλῶν
κάκεϊνον ἐν ὀρόνοισιν εὐρήσω πατρός,
ἢ κἂν μολῶν ἔπειτά μοι κατὰ στόμα
ἄπασ ἐπιστῆι καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς φανῆι,

544. οὐφείσει πάσα M: corr. Butler. σπαργανηπλίζετο M: corr. Turneb. 551. δέ M: corr. Kirchhoff.

553. τοὺς δ' ἐν τι M: corr. Stanley.

563. ὀίσομεν M: corr. Turneb. 573. ἢ καὶ M.

574. ἐρεῖ εἰς τὸν ἴσον καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς βαλεῖν M: alii alia tentarunt: corr. L. C.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

167

πρὶν αὐτὸν εἰπεῖν "ποδαπὸς ὁ κένος; *νακρὸν* 575
 εἴσω, ποδώκει περιβαλὼν χαλκεύματα —
 φόκου δ' Ἐρινύς οὐχ ὑπεσπαισιμένη
 ἄκρατον αἶμα πίεται τρίτην πόσιν.
 οὐκοῦν σὺ μὲν φύλασσε τῶν οἴκῳ καλῶς,
 ἕπως ἂν ἀρτίκολλα συμβαίημι τάδε· 580
 ὡμῆν δ' ἐπαινώ γλώσσαν εὐφημιον φέρειν,
 αἰγῶν ἧ' ἔπου θεῖ καὶ λέγειν τὰ καίρια.
 τὰ δ' ἄλλα τούτῳ δεῦρ' ἐποπτεύσαι λέγω,
 πηφύφορους ἀγῶνας δρεῶσαντί μοι.

στρ. α'

ΧΟ. Πολλὰ μὲν γὰρ τρέφει δεινὰ δειμάτων ἄχνη 585
 πόνηταί τ' ἀγκάλαι κνωδάλων
 ἀνταίων βρύουσαι
 πλάσσαι καὶ πεδαίχμοι
 λαμπάδες πεδάοροι· 590
 ἴππανά τε καὶ πεδοβάμονα κἀνεμοέντ' ἦν
 αἰγίδων φράσαις κότον.

ἀντ. α'

ἄλλ' ὑπέρολμον ἀνδρὸς φρόνημα τίς λέγει 595
 καὶ γυναικῶν φρεσὶν τλαμόνων
 παντόλμους ἔρωτας
 ἔταια συνημόμους βροτῶν;
 συζύγους δ' ὀμαυλίας
 ἐηλυκρατὴς ἀπέρωτος ἔρωσ παραηκῆι 600
 κνωδάλων τε καὶ βροτῶν.

στρ. β'

Ἴστε δ' ἔστις οὐχ ὑπόπιτερος
 φροντίαν θασίς,
 τῶν ἂ παιδολυ-
 μάς τάλαινα Θεσπῆς μήσατο 605
 πυρδαήτιν πρόνοισιν,
 καταίθουσα παιδὸς θαφοικὸν
 θαλὸν ἦλικ', ἐπεὶ μολῶν
 ματρώθεν κελάδῃος, 610
 κύμμετρόν τε διαὶ βίου
 μοιρόκρανον ἐς ἄμαρ.

579. σὺν οὖν σὺ M: corr. Kirchhoff.

587. βροτοῖα M: corr. Hermann.

588. πλάσσαι βλαστοῦσα M: corr. Franz.

591, 592. κἀνεμοέντων . . . φράσαι M: corr. Blomfield.

ἀντ. β'

ἄλλαν θεῖ τιν' ἐν λόγοις στυγεῖν
 φοινίαν Σκύλλαν,
 ἄτ' ἐχερῶν ὑπαί 615
 φῶτ' ἀπώλεσεν φίλον Κρητικοῖς
 χρυσοκμήτοισιν ὄρμοις
 πιθήσασα δώροισι Μίνας,
 Νῆσον ἀθανάτας τριχῶς
 νοσφίσας ἀπροβούλωσ 620
 πνέονθ' ἀκυνόφρων ὑπνωῖ
 κίγχανει δέ νιν Ἑρμῆα.

στρ. γ'

ἐπεὶ δ' ἐπευμασάμαν ἀμειλίχων
 πόνων, τεκμαίρουσα δυσφιλές γαμή-
 λευμ' ἀπεύχετο δόμοις 625
 γυναικοβούλους τε μήτιδας φρενῶν —
 (ἐπ' ἀνδρὶ τευχεςφόρῳ,
 ἐπ' ἀνδρὶ δάιοισιν ἐπικότῳ σέβας·
 τίω δ' ἀθέρμαντον ἐστῖαν δόμων,
 γυναικείαν ἄπολμον αἰχμάν) — 630

ἀντ. γ'

κακῶν δὲ πρεσβεύεται τὸ Λήμνιον
 λόγῳ· βοᾶται δ' αἰεὶ τόσῃσιν κατά-
 πτυστον· ἤικασεν δὲ τις
 τὸ θεινὸν αὐτῶν Λημνίοισι πάμασιν.
 θεοστυγῆτι δ' ἄγει 635
 βροτῶν ἀτιμωθῆν οἴχεται γένος·
 σέβει γάρ οὔτις τὸ δυσφιλές θεοῖς,
 τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγειρω;

στρ. δ'

τὸ δ' ἄγχι πνευμόνων εἶφος
 διαπταίαν ὀδυνηκῆς οὔτῃ 640
 διαί Δίκας· τὸ μὴ θέμις γὰρ οὐ
 λὰς πέδοι πατούμενον,
 τὸ πᾶν Διὸς
 σέβας παρεκβάντες οὐ θεμιστῶς. 645

613. ἄλλα δὲ M : corr. Turneb. 617. χρυσοκμήτοισιν M :
 corr. Herm. 623. ἀκαίρως δὲ δυσφιλές M : corr. L. C.
 629. τίω M : corr. Stanley. 632. δὲ δὴ ποιεῖ M : corr. Weil.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

169

ἀμτ. δ'

Δίκας δ' ἐρείδεται πυθμῆν·
προχαλκεύει δ' Αἴσα φασγανουργός,
τεκνον δ' ἐπικφέρει δόμοις . . .
αἰμάτων παλαπέρων
τινεῖν μύσος
χρόνῳ κλυτὰ βυσσόφρων Ἑρινύς.

650

- OP. Παῖ παῖ, εὐρας ἄκουσον ἐρκείας κτύπον.
τίς ἔνδον, ὦ παῖ, παῖ, μάλ' αὖθις, ἐν δόμοις;
τρίτον τόδ' ἐκπέραμα δωματίων καλῶ,
εἴπερ φιλόξεν' ἐστίν Αἰγίθεου διαί.

655

ΟΙΚΕΤΗΣ

- εἶεν, ἀκούω· παδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;
OP. ἄγγελλε τοῖσι κυρίοισι δωματίων,
πρὸς οὐσπερ ἦκω καὶ φέρω καινοῦς λόγους —
τάχυνε δ', ὡς καὶ νυκτος ἄρμ' ἐπείγεται
σκοτεινόν, ὥρα δ' ἐμπόρους μεσιέναι
ἄγκυραν ἐν δόμοισι πανδοκκοῖς ξένων —
ἐξελεετώ τις δωματίων τελεσφόρος,
γυμὴ τ' ἐπαρχος, ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον·
αἰδώς γάρ ἐν λέσχαισι οὐκ ἐπαργέτους
λόγους τίθησιν· εἶπε σαρκῆσας ἀνήρ
πρὸς ἄνδρα, κάσμηνην ἐμφανὲς τέκμαρ.

660

665

ΚΛΥΤΑΙΜΗΤΡΑ

- ξένοι, λέγοιτ' ἔνι εἴ τι θεῖ· πάρεστι γὰρ
ὁποῖάπερ δόμοισι τοῖσδ' ἐπεικότα,
καὶ θερμὰ λουτρά καὶ πόνων θελκτῆρία
στρωμνὴ δικάϊων τ' ὀμμάτων παρουσία.
εἰ δ' ἄλλο πρᾶξαι θεῖ τι βουλευώτερον,
ἀνδρῶν τόδ' ἐστίν ἔργον, οἷς κοινώσομεν.
OP. ξένος μὲν εἰμι Δαυλιεὺς ἐκ Φωκέων·
στεύχοντα δ' αὐτόφορτον οἰκείαι σαγή·
εἰς Ἄργος, ὥσπερ θεοῦρ' ἀπεζύγην πόδας,
ἀγνώως πρὸς ἀγνώτ' εἶπε συμβαλῶν ἀνήρ,
ἔκιστορῆσας καὶ σαφηνίσας ὁδόν.

670

675

649. θισασε M : corr. Schütz. 651. τείνει M : corr. Lachmann.
656. φιλόξενός τις Αἰγίθεου BIA cj. Elmsley.
665. λεσχέϊσι M : corr. Emper.
670. θελκτῆρια M : corr. Wakefield.

- Στράφιος ὁ Φωκεύς· πύθομαι γὰρ ἐν λόγῳ·
 "ἐπεὶ περ ἄλλως, ὦ ξέν', εἰς Ἄργος κίεις, 680
 πρὸς τοὺς τεκόντας πανθικῶς μνησθέντες
 τρενεῶτ' Ὀρέστην εἰπέ· μνδαμῶς λάθῃ,
 εἴτ' οὖν κομίζῃς δόξα νικήσει φίλων,
 εἴτ' οὖν μέτοικον, ἐς τὸ πᾶν ἀεὶ ξένον,
 θάπτῃν, ἐφ' ἑμᾶς τάςδε πόρμευσον πάλιν, 685
 νῦν γὰρ λέβητος χαλκίου πλευρώματα
 σποδὸν κέκευθεν ἄνδρὸς εὖ κεκλαυμένου,"
 τοσαύτ' ἀκούσας εἶπον. εἰ δὲ τυγχάνω
 τοῖς κυρίοις καὶ προσήκουσι λέγων
 οὐκ οἶδα, τὸν τεκόντα δ' εἰκὸς εἰδέναι. 690
- ΚΛ.** οἱ ἴω, κατ' ἄκρας εἶπας ὡς πορθούμεθα,
 ὡ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων Ἄρα,
 ὡς πόλλ' ἐπωπῆις κάκποδῶν εὖ κείμενα
 τόξοις πρόσωποι εὐκόποις χειρουμένη· 695
 φίλων ἀποφιλοῖς με τὴν πασσαλίαν,
 καὶ νῦν Ὀρεσθίης ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων,
 ἔξω κομίζων ὀλοφροῦ πηλοῦ πόδα·
 νῦν δ', ἡπερ ἐν δόμοις βακχείας καλᾶς
 ἰατρὸς ἔλπις ἦν, παρούσῃ ἐγγράφει.
- ΟΡ.** ἐγὼ μὲν οὖν ξένοισιν ὡδ' εὐδαίμοσιν 700
 κερδῶν ἕκαστ' πραγμάτων ἢν ἤεσλον
 γνωστὸς γενέσθαι καὶ ξενωθῆναι· τί γὰρ
 ξένου ξένοισιν ἔστιν εὐμενέστερον;
 πρὸς δυσσεβείας (δ') ἦν ἐμοὶ τὰδ' ἐν φρεσίν,
 τοιόνδε πρᾶγμα μὴ κεραιῶσαι φίλοις,
 κατακτείναντα καὶ κατεπενωμένον. 705
- ΚΛ.** οὔτοι κυρήσεις μείον ἀξίως σέθεν,
 οὐδ' ἤεσλον ἢν γένοιο δάμασιν φίλος·
 ἄλλος δ' ὁμοίως ἦλθεν ἢν τὰδ' ἀγγελῶν,
 ἀλλ' ἔσθ' ὁ καιρὸς ἡμερεύοντας ξένους 710
 μακρὰς κελεύθου τυγχάνειν τὰ πρόσφορα·
 ἔγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δάμων,
 ὀπισθόπους τε τοῦσδε καὶ ζυγεμπόρους·
 κάκει κυρούνητων δάμασιν τὰ πρόσφορα,
 αἰνῶ δὲ πράσσειν ὡς ὑπευθύνοι τάδε, 715
 ἡμεῖς δὲ ταῦτα τοῖς κρατοῦσι δωμάτων
 κοινώσομεν τε κού σπανίζοντες φίλων
 βουλευσόμεθα τῆσδε συμφορᾶς πέρι.
- ΧΟ.** Εἶεν, φίλια δμωῖδες οἴκων,
 πότε δὴ στομάτων 720

696. εὐβόλως cj. Porson.

699. ἐγγράφει M : corr. L. C.

707. ἀξίων cj. Rauw.

714. δάμασιν cj. Voss.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

171

δείξομεν ἰσχύη ἐπ' Ὀρέστη;
ὦ πότνια χεῶν καὶ πότμη' ἀκτῆ
χώρατος, ἢ νῦν ἐπὶ ναυάρχῳ
σωματι κείῳ τῷ βασιλείῳ,
νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρησον·
νῦν γὰρ ἀκμάζει Παιῶ δολίαν
συγκαταβῆναι, χεόμιον δ' Ἑρμῆν
καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεύσαι
σιφοδηλήτοισιν ἀγῶσιν.

725

Ἔοικεν ἀνὴρ ὁ ξένος τεύχειν κερκὴν
τροφὸν δ' Ὀρέστου τήκδ' ὄρω κεκλαυμένην.
ποιῆθι πατεῖς, Κίλικα, δωμάτων πύλας;
λύπη δ' ἄμικτός ἐστί σοι συνέμφορος.

730

ΤΡΟΦΟΣ

Αἴψισσον ἢ κρατοῦσα τοῖς ξένοις καλεῖν
ὄπως τάχιστα ἄνωγεν, ὡς σαφέστερον
ἀνὴρ ἐπ' ἀνδρὸς τὴν κεάγγελτον φάτιν
έλεων πύθεται τήνδε πρὸς μὲν οἰκέτας
ὅττα σκυθρωπὸν ἀντὶς ὀμμάτων γέλων
κεύθουσ', ἐπ' ἔργοις διαπεπραγμένοις καλῶς
κειμη, δόμοις δὲ τοῖσδε παγκάκως ἔχει
φῆμικ ὕφ', ἥς ἠγείλαν οἱ ξένοι τορῶς.
ἢ δὴ κλύων ἐκεῖνος εὐφρανεῖ νόον,
εὐτ' ἂν πύθεται μῦθον. ὦ τάλαιμ' ἐγώ·
ὡς μοι τὰ μὲν παλαιὰ συγκεκραμένα
ἔλγῃ δύσοιστα τοῖσδ' ἐν Ἀτρέως δόμοις
τυχόντ' ἐμὴν ἠλγυκεν ἐν στέρνοικ φρένα·
ἀλλ' οὔτι πῶ τοιόνδε πῆμ' ἀνεσχόμην.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα τλημόνως ἠντλοῦν κακά·
φίλον δ' Ὀρέστην, τῆς ἐμῆς ψυχῆς τριβήν,
ὅν ἐπέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη
καὶ νυκτιπλάγκτων ὄρεϊων κελευμάτων
καὶ πολλὰ καὶ μοχθήρ' ἀνωφελιτ' ἐμοί
τλάσῃ· τὸ μὴ φρονοῦν γὰρ ὡσπερὶ βοτὸν
τρέφειν ἀνάγκη, πῶς γὰρ οὔ; τρόπῳ φρενάς·
οὐ γὰρ τι φωνεῖ παῖς ἔτ' ὦν ἐν σπάρτασι,
εἰ λιμός, ἢ δίψη τις, ἢ λιφουρία
ἔχει· κέα δὲ κηδὺς αὐτάρκης τέκνων.

735

740

745

750

755

734. τοὺς ξένους M : corr. Pauw.

737. πύθεται τήνδε cj. Weil.

- τούτων πρόμαντις οὔσα, πολλὰ δ' οὔμαι,
 ψευθεΐσα, παῖδας σπαργάνων φαιδρύντρια —
 γναφεύς τροφεύς τε ταῦτόν εἰχέτην τέλος, 760
 ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας
 ἔχουσ' Ὀρέστην ἑξευραγμένην πατρί'
 τεσσηκότης δὲ νῦν τάλαινα πεύσασμαι.
 στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον
 οἴκων· ἐέλων δὲ τόνδε πεύσεται λόγον, 765
 ΧΟ. πῶς οὖν κελεύει νιν μολεῖν ἐσταλμένον;
 ΤΡ. ἢ πῶς; λέγ' αὖθις, ὡς μάθω σαφέστερον.
 ΧΟ. εἰ κύν λοχίταις, εἴτε καὶ μονοσπιθᾶ,
 ΤΡ. ἄγειν κελεύει δορυφόρους ὀπάοντας,
 ΧΟ. μή νυν εὐ ταῦτ' ἄγγελλε θεσπότης ἐτύγει· 770
 ἀλλ' αὐτόν ἐλεεῖν, ὡς ἀδευμάντως κλύη,
 ἄνωχ' ὄσον τάχιστα γηθούσῃ φρενί,
 ἐν ἀγγέλωι γὰρ κρυπτός ὄρθουται λόγος.
 ΤΡ. ἀλλ' ἢ φρονεῖς εὐ τοῖσι νυν ἠγγελμένοις;
 ΧΟ. ἀλλ' εἰ τροπαίαν Ζεὺς κακῶν εἴσα ποτέ, 775
 ΤΡ. καὶ πῶς; Ὀρέστης ἐλπίς οἴχεται δόμων,
 ΧΟ. αἰψῶ· κακός γε μάντις ἂν γνοίην τάδε,
 ΤΡ. τί φής; ἔχας τι τῶν λελεγεμένων δίχα;
 ΧΟ. ἄγγελ' ἰούσα, πρᾶσσε τάπεσταλμένα, 780
 μέλει θεοῖσιν ὦνπερ ἦν μέλι περὶ
 ΤΡ. ἀλλ' εἴμῃ καὶ σοῖς ταῦτα πείσομαι λόγοις,
 γένοιτο δ' ὡς ἔριστα εὐν θεῶν δόσαι.

στρ. α'

- ΧΟ. Νῦν παραιτουμέναι μοι, πάτερ
 Ζεῦ θεῶν Ὀλυμπίων,
 δὸς τύχας τοῖς δόμου κυρίοις 785
 τὰ σῶφρον' εὐ μαιαμένοις ἰδεῖν,
 διὰ δίκας πᾶν ἔπος
 ἔλακον, Ζεῦ, εὐ δὲ νιν φυλάσσοις.
 ἔξ, πρὸ δὲ δὴ ἑρῶν
 τὸν ἔσωσεν μελέσρων, Ζεῦ, 790
 εἴς, ἐπέ νιν μέγαν ἔρας,
 διδυμα καὶ τριπλᾶ παλίμ-
 ποῖνα ἐέλων ἀμείψαι.

765. τῶνδε . . . Λόγῳκ Μ : corr. Blomfield.

773. κρυπτός ὄρθουσίη φρενί Μ : corr. ex schol. II. xv. 207.

774. τοῖσιν ἐντεταλμένοις cj. Wecklein.

783. δ. τ. τυχεῖν δὲ μου κυρίως Μ.

786. τὰ σῶφροσμεν Μ : corr. Herm.

ἀντ. α'

Ἰσοὶ δ' ἀνδρὸς φίλου πῶλον εὐ-
 νην ζυγέητ' ἐν ἄρματι
 πημάτων, ἐν δρόμῳ προστιθεὶς
 μέτρον. τίς ἂν σωιζόμενον ῥυεμόν
 τοῦτ' ἴδοι διὰ πέδον
 ἀνομήνων βημάτων δρεγμα ;
 (ἐξ ἑ, πρὸ δὲ δὴ 'χερῶν
 τὸν ἔσωσεν μελάθρων, Ζεῦ,
 οὐκ, ἐπεὶ νιν μέγαν ἄρα,
 δίδυμα καὶ τριπλᾶ πάλη-
 ποινα θέλων ἀμείψαι.)

795

στρ. β'

οἱ τ' ἔσωσε δωμάτων
 πλουτογαθῆ μυχὸν ναμίζετε,
 κλύτε, σύμφρονες θεοί.
 ἄγετε, τῶν πάλαι λυσαθῶ' αἶμα προσφάτοις δίκαις
 γέρων φόνος
 μηκέτ' ἐν δόμοις τέκοι,
 τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων
 στάσιον, εὐ δὲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἐλευθερίας
 λαμπρὸν ἰδεῖν (φῶς) φίλοις
 δμμασιν (ἐκ) θνοφερᾶς καλύπτρας.

800

805

810

ἀντ. β'

συλλάβοι (το) δ' ἐνδίκως
 παῖς ὁ Μαίας, ἐπεὶ φορώτατος
 πρᾶκτι οὐρίαν θέλων.
 πολέα δ' ἀμφανεῖ χρίζων. ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων
 νύκτα πρὸ τ' ἀμμάτων φερεῖ, καθ' ἡμέραν δ'
 αἰδὲν ἐμφανέστερος.
 (τὸ δὲ καλῶς κτίμενον ὦ μέγα ναίων
 στάσιον, εὐ δὲ ἀνιδεῖν δόμον ἀνδρός,
 καὶ νιν ἐλευθερίας
 λαμπρὸν ἰδεῖν φῶς φίλοις
 δμμασιν ἐκ θνοφερᾶς καλύπτρας.)

814

798. ἰδεῖν δάπεδον M : corr. Blomfield.

803. πεπραγμένων post πάλαι del. L. C.

806. κτάμενον M : corr. Bamberger.

810. φῶς add. Abrens. 811. ἐκ add. Hermann.

813. ἐπι φ. M. 816. κρυπτά post χρίζων del. Herm.

817. σπᾶτον post δμμάτων del. L. C.

στρ. γ'

καὶ τότε ἦδη ἠ πλοῦτον
 θωμάτων λυτήριον, 820
 εἴλην οὐριοστάταν
 ὀξύκρετον γοα-
 τάν νόμον μεθήσομεν· πόλαι τάδ' εὖ·
 ἐμὸν ἐμὸν (δὴ) κέρδος αὔκεται τόδ' εἰ· 825
 τα δ' ἀποστατεῖ φίλων.
 κύ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων, ἐπαύσας πατρὸς ἔργω
 θροοῦσαι πρὸς εἰ "τέκνον"
 πατρὸς αὐδάν,
 πέραιν' ἀνεπίμομφον ἔταν. 830

ἀντ. γ'

Περσέως γ' ἐν φρεσὶν
 καρδίαν κατασχεσῶν,
 τοῖς ε' ὑπὸ χροῦδος φίλοις
 τοῖς γ' ἀνωθεν προπρά-
 σων χάριν, ὀργᾶς λυγρᾶς (κύ γ') ἐνδρῶσεν 835
 φοινίαν ἔταν τίθει, τὸν αἴτιον δ'
 ἐξαπολλύσαι μόρου.
 (κύ δὲ θαρσῶν, ὅταν ἦκη
 μέρος ἔργων, ἐπαύσας πατρὸς ἔργω
 θροοῦσαι πρὸς σε "τέκνον"
 πατρὸς αὐδάν,
 πέραιν' ἀνεπίμομφον ἔταν.)

ΑΙΓΙΣΘΟΣ

"Ἦκω μὲν οὐκ ἔκλιτος, ἀλλ' ὑπάγγελος·
 νέαν φάτιν δὲ πεύθεσθαι λέγειν τινὰς
 ξένους μολόντας οὐδαμῶς ἐφίμερον, 840
 μόρον γ' Ὀρέστου. καὶ τόδ' ἀμφέρειν δόμοις
 γένοιτ' ἂν ἔχθος αἵματοςταγὲς φόνωι

822. ὀμοῦ κρεκτόν M : corr. Kirchhoff, Headlam. γοήτων
 M : corr. Hermann. 825. δὴ add. L. C.

830. καὶ περαίνωιν ἐπίμομφον ἔταν M : corr. Auratus,
 Schütz.

833. τοῖςδ' M : corr. Robertello.

834. χάριτος M.

835. κύ γ' add. L. C.

836. πῶσις M : corr. Heath.

837. ἐξαπολλύς M : corr. L. C.

- τῶι πρόσθεν ἑλκαίνοντι καὶ δεδηγμένῳ,
 πῶς ταῦτ' ἀληθῆ καὶ βλέποντα δοξάσω;
 ἢ πρὸς γυναικῶν δευματούμενοι λόγοι
 πεδάρσιοι φροῖσκουσι, θνήσκοντες μάτην;
 τί τῶνδ' ἦν εἴποις ὥστε θηλώσαι φρενί;
ΧΟ. ἠκούσαμεν μὲν, πυθάνου δὲ τῶν γένων
 εἴσω παρελθών. οὐδὲν ἀπτέλων σῆνος
 ὡς αὐτὸν αὐτῶν ἄνδρα πεύθεσθαι πάρα.
ΑΙ. ἴδειν ἐλάττει τ' αὐτὸν θέλω τὸν ἀπτελον,
 εἴτ' αὐτὸς ἦν θνήσκοντος ἀπτύθει παρών,
 εἴτ' ἐκ ἀμαυρᾶς κληθόνος λέγει μασών.
 οὔτοι φρέν' ἦν κλέψειεν ὠμματομένην.
ΧΟ. Ζεῦ Ζεῦ, τί λέγω, πόθεν ἄρχωμαι
 τάδ' ἐπευχομένη κάπιθεάζονσ',
 ὑπὸ δ' εὐνοίας
 πῶς ἴσον εἶποῦσ' ἀνύσωμαι;
 μῦν γὰρ μέλλουσι μισθεῖσθαι
 πειραὶ κοπάνων ἀνδροδαίκτηων
 ἢ πάνυ θύσασθαι Ἀγαμεμνονίων
 οἴκων ὀλεσθρον διὰ παντός,
 ἢ πῦρ καὶ φῶς ἐπ' ἐλευθερίαι
 δαίων ἀρχὰς τε πολιττονόμους
 πατέρων σ' ἔχει μέγα δόλον.
 ταιάνδε πόλιν μόνος ὦν ἑφεδρος
 δικκοῖς μέλλει θεῖος Ὀρέστης
 ἄψεν· εἴη δ' ἐπὶ νίκῃ.
ΑΙ. εἴ, ὅσοστοί.
ΧΟ. ἔα ἔα μάλα·
 πῶς ἔχει; πῶς κέκρανται θόμοις;
 ἀποσταθῶμεν πράγματος τελουμένου,
 ὅπως δοκῶμεν τῶνδ' ἀναίτια κακῶν
 εἶναι· μάχης γὰρ δὴ κεκύρωται τέλος.
ΟΙ. Οἴμοι, πανοίμοι δεσπότης τελουμένου,
 οἴμοι μάλ' αὔσις ἐν τρίτοις προσφθέγμασι.
 Αἴγιθος οὐκέτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀνοίξατε
 ὅπως τάχιστα, καὶ γυναικείους πύλας
 μοχλοῖς χαλάτε· καὶ μάλ' ἠβῶντος δὲ θεῖ,
 οὐχ ὥστ' ἀρῆσαι διαπεπραγμένῳ· τί γάρ;
 ἰοῦ ἰοῦ.
 κοφροῖς αὐτῷ καὶ καθεύδουσιν μάτην
 ἄκραντα βαζω, ποῖ Κλυταιμῆστρα; τί θραῖ;

850. αὐτὸς αὐτὸν M; corr. Canter, Turnebus.

805. ἔχει πατέρων M; corr. Weil.

- ἔοικε νῦν αὐτῆς ἐπὶ ζυροῦ πέλας
αὐχὴν πεσεῖσθαι πρὸς δίκην λεπληγμένος.
- ΚΛ. Τί δ' ἐστὶ χρῆμα; τίνα βοήν Ἰστῆς δόμοις; 885
ΟΙ. τὸν ζῶντα καίνειν τοὺς τέθνηκότες λέγω.
ΚΛ. οἷ' ἔγω· ζυρῆκα τοῦπος ἐκ αἰνιγμάτων.
δόλοισ ὀλοόμεσ', ὡσπερ οὖν ἐκτεινάμεν.
δοῖν τις ἀνδροκμήτα πέλακυν ὡς τάχος·
εἰδῶμεν ἢ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα. 890
ἐνταῦθα γὰρ ἂν τοῦδ' ἀφικόμην κακοῦ.
- ΟΡ. Σε καὶ ματεύω· τῶιδε δ' ἀρκούντως ἔχει.
ΚΛ. οἷ' ἔγω· τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσεου βία.
ΟΡ. φιλεῖς τὸν ἄνδρα; τοιγὰρ ἐν ταύτῳ τάφῳ
κεισε. θανάτῳ δ' οὔτι μὴ προδώσις πατέ. 895
ΚΛ. ἐπίσχεσ, ὦ παῖ· τόνδε δ' αἰδέσθαι, τέκνον,
μαστόν, πρὸς ᾧ εὖ πολλὰ δὴ βρίζων ἅμα
οὐλοῖσιν ἐπήμελπας εὐτραφέσ γάλα.
- ΟΡ. Πυλάδῃ, τί δράσω; μητέρ' αἰδέσθω κτανεῖν;
ΠΤ. ποῦ δὴ τὰ λοιπὰ Λοζίου μαντεύματα
τὰ πνεύχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα;
ἅπαντας ἔχερούς τῶν θεῶν ἠγοῦ πλέον. 900
- ΟΡ. κρίνω σε νικᾶν, καὶ παραινεῖς μοι καλῶς
ἔπου, πρὸς αὐτὸν τόνδε σε σφάζει θέλω.
καὶ ζῶντα γάρ μιν κρείσσον' ἠγῆσω πατρός·
τούτῳ θανοῦσα συγκάθευδ', ἐπεὶ φιλεῖς
τὸν ἄνδρα τούτον, ὃν δ' ἔχρημ φιλεῖν στυγεῖς.
- ΚΛ. ἐγὼ ε' ἔθρεψα, σὺν δὲ γηράναι θέλω.
ΟΡ. πατροκτονοῦσα γὰρ ζυνοικίσεις ἐμοί;
ΚΛ. ἢ Μοῖρα τούτων, ὦ τέκνον, παραιτία. 910
ΟΡ. καὶ τόνδε τοίνυν Μοῖρ' ἐπάρσυνεν μόρον.
ΚΛ. οὐδὲν σεβίζει γενεθλίους ἄρας, τέκνον;
ΟΡ. τεκοῦσα γάρ μ' ἔρριψας ἐς τὸ δυστυχέα.
ΚΛ. οὔτοι ε' ἀπέρριψ' ἐς δόμους δορυτένουα.
ΟΡ. διχῶς ἐπράθην ὦν ἐλευθέρου πατρός. 915
ΚΛ. ποῦ δὴθ' ὁ τίμος, ὄντιν' ἀντεδεξάμην;
ΟΡ. αἰσχύναμαί σοι τοῦτ' ὀνειδίσαι σαφῶς.
ΚΛ. μὴ ἀλλ' εἴφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ ἄλλο γ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
ΚΛ. ἄλλο γ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
ΟΡ. μὴ ἄλλο γ' εἶφ' ὁμοίως καὶ πατρός τοῦ σοῦ μάτας.
ΚΛ. κτανεῖν ἔοικας, ὦ τέκνον, τὴν μητέρα.
ΟΡ. σὺ τοι σεαυτήν, οὐκ ἐγὼ, κατακτενεῖς.
ΚΛ. ὄρα, φύλασαι μητρός ἐγκότους κύμας.
ΟΡ. τὰς τοῦ πατρός δὲ πῶς φύγω, παρεῖς τάδε; 925

- ΚΛ. ἔσικα εἰρηνεῖν ζῶσα πρὸς τύμβον μάτην.
 ΟΡ. πατρός γὰρ αἶσα τόνηδ' ἐπουρίζει μόρον.
 ΚΛ. οἱ γῶ, τεκοῦσα τόνηδ' ὄφιν ἐρεψάμην.
 ΟΡ. ἢ κάρτα μάντις οὐκ ὄνειράτων φόβος.
 ΚΛ.
 ΟΡ. ἔκανες θη οὐ χρεῖν, καὶ τὸ μὴ χρεῶν πάθε. 930
 ΧΟ. στένω μὲν οὖν καὶ τῶνδε συμφορὰν διπλήν·
 ἐπεὶ δὲ πολλῶν αἱμάτων ἐπήκρισεν
 τλήμων Ὀρέστης, τοῦθ' ὄμως αἰρούμεθα,
 ὄφθαλμὸν οἴκων μὴ πακωλευρόν πεσεῖν.

στρ. α'

- Ἔμολε μὲν δίκαι Πριαμίδαίσι χρόνῳ, 935
 Βαρύδικος ποιῶν·
 ἔμολε δ' ἐς δόμον τὸν Ἀγαμέμνονος
 διπλοῦς λέων, διπλοῦς Ἄρης.
 ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν
 ὁ πυθοχρήστας φυγὰς 940
 εὐόθεσεν εὐφραδαῖσιν ὠρμημένος.
 ἐπολολύσατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
 ὑπὸ δυοῖν μαστόροις
 δυσοίμου τύχας. 945

ἀντ. α'

- ἔμολε δ' ὡς μέλαι κρυπαδίου μάχας
 δολιόφρων ποιῶν·
 ἔσπευε δ' ἐν μάχῃ χερὸς ἐπιτύμωσεν
 Διὸς κόρα — Δίκαιμ δέ νικ
 προσαγορευόμεν 950
 Βροτοὶ τυχόντες καλῶς
 ὀλέθριον πνέουσ' ἐν ἐχτροῖς κότον,
 (ἐπολολύσατ' ὦ δεσποσύνων δόμων
 ἀναφυγὰς κακῶν καὶ κτεάνων τριβᾶς,
 ὑπὸ δυοῖν μαστόροις
 δυσοίμου τύχας.)

στρ. β'

- τάπερ ὁ Λοκίας ὁ Παρνασίος
 μέγαμ ἔχων μυχὸν χερσὸς ἐπ' ὀμφαλῶι
 κύν ἄδόλωσ δόλοισ βλαπτόμεν' ἐν χρόνῳ 955
 κηρεῖν ἐποιχεται,
 κρατεῖται δὲ πως τὸ θεῖον τὸ μὴ

954. ἐπ' ὄχθα M. corr Schütz.

955. ἄπεν ἄδόλωσ δολίαν βλαπτομένην ἐν χρόνοις θεῖαν
 ἐποιχόμεν M. corr Schütz.

ὑπουργεῖν κακοῖς,
 ἕσια δ' οὐρανούχον ἄρχαν εἴβειν. 966
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν.
 μέγα δ' ἀφηρεῖν ψάλιον οἰκίων·
 ἕνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰί.

ἀντ. β'

τάχα δὲ παντελὴς χρόνος ἀμείψεται 965
 πρόευρα θωμάτων, ὅταν ἀφ' ἐστίας
 πᾶν ἔλασθι μῦθος καθαρμοῖσιν ἀ-
 τᾶν ἐλατηρίοις,
 τύχα δ' εὐπρόσωπ' ἔηται τὸ πᾶν
 ἰδεῖν ἄρεομένους 970
 "μέτοικοι δόμων πεσοῦνται πάλιν.
 πάρα τὸ φῶς ἰδεῖν."
 (μέγα δ' ἀφηρεῖν ψάλιον οἰκίων·
 ἕνα γε μὰν δόμοι· πολὺν ἄγαν χρόνον
 χαμαιπετεῖς ἔκεισθ' αἰί.)

- OP. Ἰδεσθε χώρας τὴν διπλῆν τυραννίδα
 πατροκτόνους τε θωμάτων πορευήτορας.
 σεμνοὶ μὲν ἦσαν ἐν ἐρόνοισι τόσ' ἕμμενοι, 975
 φίλοι δὲ καὶ νῦν, ὡς ἐπεικάσαι πάσῃ
 παρέστιν, ὄρκος τ' ἑμμένει πιστώμασιν,
 συνώμοσαν μὲν θάνατον ἀελίω πατρί
 καὶ συνθανεῖσθαι· καὶ τὰδ' εὐόρκως ἔχει
 Ἰδεσθε δ' αὐτε, τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, 980
 τὸ μηχανήμα, δεσμὴν ἀελίω πατρί,
 πέδας τε χειροῖν καὶ ποδοῖν συνωριδα.
 ἐκτεῖνατ' αὐτὸ καὶ κύκλωι παρασταδὸν
 στέγαστρον ἀνδρὸς δεῖξασθ', ὡς ἴδῃ πατήρ,
 οὐχ αὐμός, ἀλλ' ὁ παντ' ἐποπτεύων τάδε 985
 "Ἥλιος, ἀναγνα μητρὸς ἔργα τῆς ἐμῆς·
 ὡς ἂν παρῆι μοι μάρτυς ἐν δίκῃ ποτέ,
 ὡς τόνδ' ἐγὼ μετήλεον ἐνδίκῳ μόνον
 τὸν μητρόσ· Αἰγίσευ γὰρ οὐ λέγω μόνον·
 ἔχει γὰρ αἰσχυνητῆρος, ὡς νόμος, δίκην· 990
 ἦτις δ' ἐπ' ἀνδρὶ τοῦτ' ἐμήσατο στύγος,
 ἐξ οὐ τεκνῶν κινεγχ' ὑπὸ ζώνῃν βάρος,
 φίλον τέως, νῦν δ' ἐχέρσῃ, ὡς φαίνει, κακόν.

966. μέγαν τ' Μ. corr. Porson. οἰκίων Μ: corr. H. Ahrens.

969. εὐπρόσωπῳ κοῖται Μ: corr. Wecklein.

970. ἰδεῖν ἀκοῦσαι ἄρεομένοις Μ: corr. Wecklein.

- τί σοι δοκεῖ; μύραινά γ' εἴτ' ἐχίδν' ἔφυ.
 σήπειν εἰρούς' ἦν ἄλλον οὐ δεδηγμένον, 995
 τόλμης ἕκατι κάκδικου φρονήματος; 996
 τοιάδ' ἐμοὶ κύνοικος ἐν δόμοισι μὴ 1005
 γένοιτ'· ὀλοίμην πρόσθεν ἐκ θεῶν ἕπαις.
- ΧΟ.** αἰαῖ (αἰαῖ) μελέων ἔργων·
 στυγερῶι θανάτωι διεπράχθης.
 αἰαῖ (αἰαῖ),
 μίμνοντι δὲ καὶ πάθος ἀνεεῖ.
- ΟΡ.** ἔδρασε ἢ οὐκ ἔδρασε; μαρτυρεῖ δέ μοι 1010
 φάρος τόδ', ὡς ἔβαψεν Αἰγισθοῦ εἶφος.
 φόνου δὲ κικίς κύν χρόνῳ κυμβάλλεται,
 πάλλας βαφὰς φθειρούσα τοῦ ποικιλματος. 1013
 τί νιν προσείπω κἄν τύχῳ μαλ' εὐστομῶν;
 997
 ἀγρευμα θηρός, ἢ νεκροῦ ποδενδυτοῦ
 δροῖτης κατασκύνωμα; δίκτυον μὲν οὖν,
 ἄρκυν δ' ἦν εἶποις καὶ ποδιστῆρας πέδας. 1000
 τοιοῦτον ἦν κτήσαστο φιλήτης ἀνήρ
 ζένων ἀπαιόλημα κόργυροστερῆ
 βίον νομίζων, τῶιδέ τ' ἦν δολώματι
 πολλοὺς ἀκαιρῶν πολλὰ θερμαινοὶ φρένα. 1004
 κῦν αὐτὸν αἰκῶ, κῦν ἀποικωζῶ παρων· 1014
 πατροκτόνον δ' ὕψασμα προσφρωνῶν τόδε,
 1015
 ἀλγῶ μὲν ἔργα καὶ πάθος γένος τε πᾶν . .
 ἀζηλα νίκης τῆσδ' ἔχων μιάσματα.
- ΧΟ.** οὔτις μερόπων ἀσκήης βίοντον
 διὰ παντός ἀπύμον' ἀμείψει·
 αἰαῖ αἰ(αῖ),
 μόχθος δ' ὁ μὲν αὐτίχ', ὁ δ' ἄκει. 1020
- ΟΡ.** ἀλλ', ὡς ἦν εἰδῆτ' — οὐ γὰρ οἶδ' ἔπη τελεῖ.
 ὡσπερ κύν ἵπποις ἀνιστροφῶν δρόμου
 ἐκωτέρω· φέρουσι γὰρ νικῶμενον
 φρένες δύσαρκτοι· πρὸς δὲ καρδίαι φόβος
 αἰδῆσαι ἔτοιμος, ἢ δ' ὑπορχεῖσθαι κρότῳ — 1025
 ἕως δ' ἔτ' ἐμφρων εἰμὶ κηρύσσω φίλοις
 κτανεῖν τέ φημι μητέρ' οὐκ ἀνευ δικης.

995. εἰρούς' ὀμαυλον cj Weil. 996. κάκδικου M: corr
 H. Ahrens. 997-1004. Transposuit Weil. 1000. πέπλους
 M: corr. Weil. 1018. ἀσκήη M: corr. Heath.
 1019. διὰ πάντ' ἄτμος M: corr. Heath, Weil. ἀμείψεται
 M: corr. Erfurdt.
 1021. ἄλλος ἦν εἰ δὴ τοῦτ' ἔρ' M: corr. Blomfield, Martin,
 Erfurdt. 1022. ἀνιστροφῶν M: corr. Weil

- πατροκτόνον μίασμα καὶ θεῶν στύγος,
καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε πλειστηρίζουσαι
τὸν πυσόμαντιν Λαζίαν, χρίσαντ' ἐμοὶ
πράσαντι μὲν ταῦτ' ἐκτὸς αἰτίας κακῆς
εἶναι, παρέντα δ' — οὐκ ἐρῶ τὴν ζημίαν·
τόσσοι γὰρ οὔτις πημάτων ἐφίεται,
καὶ νῦν ὀράτέ μ', ὡς παρεσκευασμένος
εὖν τῶιδε θαλλῶι καὶ στέφα προσίζουσαι
μεσόμφαλόν σ' Ἰθρυμα, Λαζίου πέδον,
πυρός τε φέγγος ἄφθιτον κεκλημένον,
φεύγων τὸδ' αἶμα κοινόμ' οὐδ' ἐφ' ἔστιαν
ἄλλην τραπέσθαι Λαζίας ἐφίετο,
τὰ δ' ἐν χρόνῳ μοι πάντας Ἄργείους λέγω
καὶ μαρτυρεῖν μοι μενελε . . .
. . . ὡς ἐπορεύουσαν κακά.
ἐγὼ δ' ἀλήτης τῆσδε γῆς ἀπόζενος,
ζῶν καὶ τεθνηκῶς τάσδε κληδόνας λιπῶν.
ΧΟ. ἀλλ' εὖ γ' ἔπραξας, μὴδ' ἐπιζευχῆις στόμα
φύμνι πονηρῶι, μὴδ' ἐπιγλωσσῶ κακά·
ἠλευθέρωσας πᾶσαν Ἄργείων πόλιν,
δυοῖν δρακόντοισιν εὐπετῶς τεμῶν κέρα.
ΟΡ. Ἄθ·
ὄμωαὶ γυναῖκες, αἶδε Γοργόνων θίκη
φαισχίτωνες καὶ πεπλεκτανηκμέναι
πυκνοῖς δράκουσιν· οὐκέτ' ἦν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. τίνας σὲ θόσαι, φίλτατ' ἀνθρώπων πατρί,
στροβοῦσιν; Ἴσχε, μὴ φοβοῦ, κικῶν πολύ.
ΟΡ. οὐκ εἰσὶ θόσαι τῶνδε πημάτων ἐμοί·
σαφῶς γὰρ αἶδε μητρὸς ἔγκοτοι κύνες.
ΧΟ. ποταίνισον γὰρ αἶμά σοι χεροῖν ἔτι·
ἐκ τῶνδ' εἰ τοι παραγμὸς ἐς φρένας πίπνει.
ΟΡ. ἄναξ Ἄπολλον, αἶδε πλειθύουσα θή,
κάπ ὀμμάτων στάζουσαι αἶμα δυσφίλες.
ΧΟ. εἴσω καθαρμός· Λαζίου δὲ προσεῖγων,
ἐλευθέρῳ σε τῶνδε πημάτων κτίσει.
ΟΡ. ὑμεῖς μὲν οὐχ ὀράτε τάσδ', ἐγὼ δ' ὀρῶ·
ἐλαύνουμαι δὲ κούκέτ' ἦν μείναιμ' ἐγώ.
ΧΟ. ἀλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σ' ἐποπτεύων πρόφρων
θεὸς φυλάσσει καιρίσσει συμφοραῖς.

1033. προσίζεται M: corr. Schütz.

1041. Fort. μενέλεων παρόντα που μέλλειν, δικαίως ὡς ἐπορεύουσαν κακά.

1048. ποῖαι γυναῖκες αἶδε, cj. Hermann.

1059. εἴς' οἱ καθαρμοὶ cj. Wecklein.

ΧΟΗΦΟΡΟΙ

181

Ἦδε τοι μελάρθοις τοῖς βασιλείοις
τρίτος αὖ χαμῶν

1065

πνεύσας γονίας ἐτελέσθη.
παιδοβόροι μὲν πρότον ὑπῆρξαν
μόχοι τάλανός τε Θυέστου·

δεύτερον ἀνδρὸς βασιλεία πάθη,
λουτροδάϊκτος δ' ὤλετ' Ἀχαιῶν
πολέμαρχος ἀνὴρ·

1070

νῦν δ' αὖ τρίτος ἦλεέ ποθεν σωτήρ,
ἢ μόρον εἶπω;

ποῖ δῆτα κρανεῖ, ποῖ καταλίψαι
μετακομισσῆν μένος ἄτης;

1075

ΑΙΧΥΤΑΟΥ
ΕΤΜΕΝΙΑΔΕΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΠΥΘΙΑΣ ΠΡΟΦΗΤΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΟΡΕΣΤΗΣ

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

ΧΟΡΟΣ ΕΥΜΕΝΙΔΩΝ

ΑΘΗΝΑ

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

ΠΡΟΦΗΤΙΣ

Πρῶτον μὲν εὐχῆι τῆιδε πρεσβεύω θεῶν
 τὴν πρωτόμαντιν Γαίαν· ἐκ δὲ τῆς Θέμις,
 ἢ δὴ τὸ μητρὸς δευτέρα τόδ' ἔξετο
 μαντεῖον, ὡς λόγος τις· ἐν δὲ τῷ τρίτῳ
 λάχει, θελούσης, οὐδὲ πρὸς βίαν τινός, 5
 Τητανίς ἄλλῃ παῖς Χρῶνός κατέζετο,
 Φοίβη· δίδωα δ' ἠ γενέθλιον θόσιν
 Φοίβωι· τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχα παρώνυμον.
 λιπῶν δὲ λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα,
 κέλευσας ἐπ' ἄκτας ναυπόρους τὰς Παλλάδος, 10
 ἐς τήνδε γαῖαν ἦλθε Παρνησοῦ θ' ἔδρα,
 πέμπουσι δ' αὐτὸν καὶ σεβίζουσι μέγα
 κελυθοποιοὶ παῖδες Ἥφαιστου, χροῖα
 ὀνήμερον τιέκτες ἡμερωμένην.
 μολόντα δ' αὐτὸν κάρτα τιμαλφεῖ λεῶς 15
 Δελφός τε χωρὰς τῆσδε πρυμνήτης ἄναξ,
 τέχνης δὲ νιν Ζεὺς ἔθηκεν κτίσας φρένα
 Ἰταί τετάρτον τόνδε μάντιν ἐν ἑρόνοισ·
 Δίδε προφήτης δ' ἐστὶ Λοσίας πατρός,
 τούτους ἐν εὐχαῖς φροιμάζομαι θεούς, 20
 Παλλὰς προναία δ' ἐν λόγοις πρεσβεύεται.
 σεβῶ δὲ Νύμφας, ἔνεα Κωρυκίς πέτρα
 κοίλῃ, φίλορnis, θαμνόνων ἀναστροφῆ·
 Βρόμιος ἔχα τὸν χώρον, οὐδ' ἀμνημονῶ,
 ἐκ οὔτε Βάκχαϊς ἐστρατήγισκεν θεός, 25

8. τὸ τίθεσι c]. Weil.

18. τοῖσδε c]. Voss. χρόνος M : согт. Turneb.

23. ἀναστροφά M : согт. ex schol. : ἀναστροφάί f e h.

Λαγῶ δίκην Πηνελί καταρράψας μῶρον·
 Πλαστοῦ τε πηγᾶς καὶ Ποσειδῶνος κράτος
 καλοῦσα καὶ τέλειον ὕψιστον Δία,
 ἔπειτα μάντις ἐς ἑρόνους καθίζανω.
 καὶ νῦν τυχεῖν με τῶν πρὶν εἰσόδων μακρῶι 30
 ἔριστα δοῖεν· καὶ παρ' Ἑλλήνων τιές,
 ὕτων πάλωι λαχόντες, ὡς νομίζεται·
 μαντεύομαι γὰρ ὡς ἂν ἠγῆται θεός.

*Ἡ δαικὰ λέσαι, θεινὰ δ' ὀφθαλμοῖς δρακεῖν
 πάλιν μ' ἔπεμψεν ἐκ δόμων τῶν Λοίου, 35
 ὡς μήτε σωκεῖν μήτε μ' ἀκταίνειν βάσιν·
 τρέχω δὲ χερσίν, οὐ ποδωκείαι σκελῶν·
 δείσασα γὰρ γραῦς οὐδέν, ἀντιπαις μὲν οὖν.
 ἐγὼ μὲν ἔρπω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν·
 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶι μὲν ἄνδρα θεομουσῆ 40
 ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσπαδᾶς κίφος
 ἔχοντ' ἐλάσας θ' ὑψιγέννητον κλάδον,
 ληναι μεγίστωι σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἀργῆτι μαλλῶι· τήϊδε γὰρ τραπῶς ἐρῶ. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρῶς τοῦδε θαυμαστός λόχος
 εὔθεα γυναικῶν ἐν ἑρόνοισιν ἤμενος,
 οὔτοι γυναικᾶς, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
 οὐδ' αὐτὲ Γοργείοισιν εἰκάσω τυποῖς.
 εἶδόν πατ' ἦδη Φινέως γεγραμμένας 50
 δεῖπνον φερούσας· ἅπτεροί γε μὴν ἴδειν
 αὐταί, μέλαιναί δ' ἐς τὸ πᾶν βδελύκτροποι.
 ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖα φυσιάμασιν·
 ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι θυεφίλη λίβα·
 καὶ κόσμος οὔτε πρὸς θεῶν ἀγάλματα 55
 φέρειν δίκαιος οὔτ' ἐς ἀνθρώπων στεγας,
 τὸ φύλον οὐκ ἕπωπα τίςδ' ὀμιλίας,
 οὐδ' ἦτις αἶα τοῦτ' ἐπεύχεται γένος
 τρέφουσ' ἀνατὰ μὴ μεταστένειν πόνην,
 τάντευθεν ἦδη τῶνδε δεσπότηι δόμων 60
 αὐτῶι μελέσσω Λοῖσίαι μετασβενεῖ.
 ἰατρόμαντις δ' ἐστὶ καὶ τερασκόπος
 καὶ τοῖσιν ἄλλοις δωματῶν καθάρσιος.

27. Πλαίστου M : corr. Stanley.

36. στάσιν γρ. βάσιν M.

53. πλαστοῖα cj. Emsley.

54. θυεφίλη δία M : corr. Burges.

59. πόνην cj. Arnaldus.

ΑΠΟΛΛΩΝ

Οὔτοι προδώσω· διὰ τέλους δέ σοι φύλας
 ἐπὶ παρὲς καὶ πρόσω θ' ἀποστατῶν 65
 ἐχθροῖα τοῖς σοῖς οὐ γενήσομαι λέπων.
 καὶ νῦν ἀλούσας τάςδε τὰς μάργους ἄρῃς·
 ἕπνησι πεσοῦσαι θ' αἱ κατάπτυστοι κόραι,
 γραῖαι παλακαὶ παῖδες, αἷς οὐ μίγνυται 70
 θεῶν τις οὐδ' ἀνθρώπος οὐδὲ θήρ ποτε·
 κακῶν θ' ἕκατι κἀγένοντ', ἐπεὶ κακὸν
 ἐκότον νέμονται Τάρταρόν θ' ὑπὸ χεῖρας,
 μισήματ' ἀνθρώπων καὶ θεῶν Ὀλυμπίων.
 ὄμως δὲ φεύγε μὴδὲ μαλακὰς γένηι 75
 ἐλώσῃ γάρ σε καὶ δι' ἠπείρου μακρᾶς,
 βιβῶντ' ἄν' ἀεὶ τὴν πλανοστιβῆ χεῖρα
 ὑπὲρ τε πόντου καὶ περιρρύτας πόλεις
 καὶ μὴ πρόκαμνε τόνδε βουκολούμενος
 πόνην· μολῶν δὲ Παλλάδος ποτὶ πτόλιμ 80
 Ἰζου παλαιὸν ἔγκαθεν λαβῶν βρέτας,
 κάκει δικάστας τῶνδε καὶ θελκτηρίου
 μύθους ἔχοντες μηχανὰς εὐρήσομεν,
 ὥστ' ἔς τὸ πᾶν σε τῶνθ' ἀπαλλάξαι πόνην.
 καὶ γὰρ κτανεῖν ε' ἔπειρα μητρῶιον δέμας.

ΟΡΕΣΤΗΣ

ἄναξ Ἄπολλον, οἶσα μὲν τὸ μὴ ἀδικεῖν· 85
 ἐπεὶ θ' ἐπίσται, καὶ τὸ μὴ ἀμελεῖν μάθε.
 σθένος δὲ ποιεῖν εὖ φερέγγυον τὸ σόν.
 ΑΠ. μέμνησο, μὴ φόβος σε νικάτω φρένας,
 σὺ θ' αὐτάδελφον αἷμα καὶ κοινοῦ πατρός,
 Ἑρμῆ, φύλασσε· κάρτα θ' ὦν ἐπώνυμος 90
 πομπαῖος Ἰσοί, τόνδε ποιμαίνων ἐμὸν
 ἱκέτην. σέβει γαί Ζεὺς τὸδ' ἐκνάμων σέβας,
 ὀρμώμενον βροτοῖσιν εὐπόμπῳ τύχηι.

ΚΛΥΤΑΙΜΗΣΤΡΑΣ ΕΙΔΩΛΟΝ

Εἶδοσθ' ἄν, ὦή, καὶ καθευδουσῶν τί δεῖ;
 ἐγὼ θ' ὑφ' ὑμῶν ὧδ' ἀπητιμασμένη 95
 ἔλλοισιν ἐν νεκροῖσιν, ὡς μὲν ἔκτανον
 ὄνειδος ἐν φεποιῖσιν οὐκ ἐκλείπεται,

69. νυκτός παλαιά cj. Valkenber.

76. βιβῶντ' ἄν M · corr. Hegm. : περῶντα θ' cj. Wecklein.

77. πόντην cj. Turneb.

αἰσχροῦς δ' ἄλωμα· προηνήπεω δ' ὑμῖν ὅτι
 ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὑπο·
 παθοῦσα δ' οὕτω δεινὰ πρὸς τῶν φιλάτων, 100
 οὐδεὶς ὑπὲρ μου δαιμόνων μνησεται,
 κατασφαγείης πρὸς χερῶν μητροκτόνων.
 ἔρα δὲ πληγὰς τὰςδε καρδίαι σεθεν·
 εὐδουσα γὰρ φρήν δμμασιν λαμπρύνεται,
 ἐν ἡμέραι δὲ μοῖρ' ἀπρόσκοπος βροτῶν, 105
 ἢ πολλὰ μὲν δὴ τῶν ἐμῶν ἐλείξατε,
 χοάς τ' αἰόινους, νηφάλια μελίγματα,
 καὶ νυκτίσεμνα δείην' ἐπ' ἐσχάροι πυρὸς
 ἔθειον, ὥραν οὐθενὸς κοινήν θεῶν.
 καὶ πάντα ταῦτα λὰς ὄρω πατούμενα, 110
 ἔ δ' ἐπαλύξας οἴχεται νεβροῦ δίκην,
 καὶ ταῦτα κούφως ἐκ μέσων ἀρκυστάτων
 ἴρουσεν ὑμῖν ἐγκαπλώσας μέγα,
 ἀκούσασ' ὡς ἔλεσα τῆς ἐμῆς περὶ
 ψυχῆς, φρονήσατ', ὦ κατὰ χροῦδος θεαί· 115
 ἄναρ γὰρ ὑμῆς νῦν Κλυταιμῆστρα καλῶ.

ΧΟΡΟΣ

- (μυγμός.)
- ΚΛ. μύζοιτ' ἄν, ἀνὴρ δ' οἴχεται φεύγων πρόσω·
 φίλοι γὰρ εἰσιν οὐκ ἐμοῖς προσεϊκότες.
- ΧΟ. (μυγμός.) 120
- ΚΛ. ἄγαν ὑπνώσσεις κοῦ κατοικτίσεις πάθος·
 φανεὺς δ' Ὀρέστης τῆςδε μητρὸς οἴχεται.
- ΧΟ. (ὠγμός.)
- ΚΛ. ὤσεις, ὑπνώσσεις· οὐκ ἀναστήσει τάχος·
 τί σοι πέπρακται πρᾶγμα πλὴν τεύχειν κακά· 125
- ΧΟ. (ὠγμός.)
- ΚΛ. ὕπνος πόμος τε κύριοι συνωμόται
 δεινῆς δρακαίνης ἐπεκίραναν μένος.
- ΧΟ. (μυγμός διπλοῦς ὀξύς.)
- ΚΛ. λαβὲ λαβὲ λαβὲ λαβὲ, φράζου.
 ἄναρ διώκεις θῆρα, κλαγγαίνεις δ' ἄπερ
 κύων μέριμναν οὔποτ' ἐκλείπων πόνου.
 τί θράϊς; ἀνίστω, μή σε νικάτω πόμος,
 μηδ' ἀγνοήσῃς πᾶμα μαλθαχέεις ὕπνωι.
 ἄλγησον ἦπαρ ἐκδίκους ὄνειδεσιν· 135

112. ἀρκυστάτων M: corr. Turneb. 113. ἐγκαπλώσας
 M: corr. Turneb. 119. φίλοις et προσεϊκότες M, corr.
 Weil. 121. 123. in mg. supplevit M². 132. ἐκλείπων M:
 corr. Blomfield.

- τοῖς εὐφροσιν γὰρ ἀντίκεντρα γίγνεται,
 εὐ δ' αἵματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῶι,
 ἀτμῶι κατισχναίναυσα, κηδύος πυρί,
 ἔπου, μάραινε δευτέροισ διωγμασιν.
 ΧΟ. "Ἐγειρ', ἔγειρε καὶ εὐ τήνδ', ἐγὼ δὲ σέ
 εὐθεῖς; ἀνίστω, κάπολακτικας' ὕπνον,
 εἰδῶμεν εἴ τι τοῦδε φροϊμίου ματᾶι

στρ. α'

- ἰοῦ ἰοῦ πόπασ' ἐπάσομεν, φίλαι, —
 ἢ πολλὰ δὴ πασοῦσα καὶ μάτην ἐγὼ —
 ἐπάσομεν πάθος θυσαχες, ὦ πόποι,
 ἄφερτον κακόν·
 ἐξ ἀρκύων πέπτωκεν οἴχεται ὅ' ὁ θήρ, —
 ὕπνω κρατηθεῖς' ἄγρην ὄλεσα.

ἀντ. α'

- ἴω παῖ Διός, ἐπικόλοπος πέλα, —
 νέος δὲ γραιίας δαίμονας καθιππάσω —
 τὸν ἰκέταν σέβων, ἄθεον ἄνδρα καὶ
 τοκεῦσιν πικρόν,
 τὸν μητραλοῖσιν δ' ἐξέκλεψας ὦν θεός. —
 τί τῶνδ' ἐρεῖ τις δικαίως ἔχειν;

στρ. β'

- ἔμοι δ' ὄνειδος ἐξ ὄνειράτων μολὸν
 ἔτυψεν δίκαν διφρηλάτου
 μεσολαβεῖ κέντρῳι. —
 ὑπὸ φρένας, ὑπὸ λοβὸν
 πάρεστι μαστίκτορος δαίτου θαμίου
 βαρὺ τὸ περίβαρυ κρύος ἔχειν.

ἀντ. β'

- τοιαῦτα θρώσιν οἱ κειώτεροι θεοὶ
 κρατοῦντες τὸ πᾶν δίκας πλέον
 φονολιβεῖ θάκωι. —
 περὶ πόδα, περὶ κᾶρα
 πάρεστι γῆς ἀμφαλὸν προσδρακεῖν αἱμάτων
 βλοσυρὸν ἀρόμενον ἄγος ἔχειν.

137. οὐδ' M : corr. Pearson : ουδ (= τρέχε) cj. Musgrave.

142. εἰδῶμεθ' M : corr. L. C. : ἰδῶμεθ' cj. Turneb.

147. δ' M : corr. Abresch.

στρ. γ'

ἔφεστίωι δὲ μάντις ὦν μιάσματι
 μυχὸν ἔχρανας αὐτόεστος, αὐτόκλητος, 170
 παρὰ νόμον θεῶν βρόττα μὲν τιῶν,
 παλαιγενεῖς δὲ Μοῖρας φείσας.

ἀκτ. γ'

κάμοί γε λυπρὸς καὶ τὸν οὐκ ἐκλύσεται,
 ὑπὸ τε γὰρ φυγῶν οὔ ποτ' ἐλευθεροῦται, 175
 ποτιτροπαιὸς ὦν δ' ἕτερον ἐν κάραι
 μιάστορ' ἐκ νέου πάσεται.

- ΑΠ. Ἔστω, κελεύω, τῶνδε δωμάτων τάχος
 χωρεῖτ', ἀπαλλάσσεσθε μαντικῶν μυχῶν, 180
 μὴ καὶ λαβοῦσα πτηνὸν ἀργηστήμ ὄφιν,
 χρυσιλάτου θώμιγτος ἑπορμώμενον,
 ἀνήϊς ὑπ' ἔλγους μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἀφρόν,
 ἔμουσα θρόμβους οὐς ἀφείλκυσας φόνου,
 οὔτοι δόμοισι τοῖσδε χρίμψτεσθαι πρέπει· 185
 ἀλλ' οὐ κερανιστήρες ὄφθαλμορῦχοι
 δικαί σφαγαί τε, σπέρματός τ' ἀποφορᾶι
 παίδων κακοῦται χλοῦνις, ἡδ' ἀκρωνία
 λευμὸς τε, καὶ μύζουσι οἰκτισμὸν πολὺν
 ὑπὸ βράχιν παγάντες. ἄρ' ἀκούετε 190
 οἶας ἑορτῆς ἔστ' ἀπόπτυστοι θεοῖς
 στέργῃν ἔχουσαι; πᾶς δ' ὑψηγεῖται τρόπος
 μορφῆς. λίσσας ἄντρον αἵματορρόφου
 οἰκεῖν τοιαύτας εἰκός, οὐ χρηστηριοῖς
 ἐν τοῖσδε πλησίοισι τρίβεσθαι μύκος, 195
 χωρεῖτ' ἄνευ βοτῆρος αἰπολούμεναι
 ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφίλης θεῶν.
- ΧΟ. ἄναξ Ἄπολλον, ἀντάκουσον ἐν μέρει,
 αὐτὸς εὐ τούτων οὐ μεταίτιος πέλει,
 ἀλλ' εἰς τὸ πᾶν ἔπραξας ὦν παναιτιος. 200
- ΑΠ. πῶς δὴ; τοσοῦτο μῆκος ἔκτεινον λόγου.
 ΧΟ. ἔχρησας ὥστε τὸν ζῆνον μητροκτονεῖν.
 ΑΠ. ἔχρησα ποινὰς τοῦ πατρὸς πέμψαι τί μὴν;
 ΧΟ. κάπειθ' ὑπέστις αἵματος θάκτωρ νέου.
 ΑΠ. καὶ προστραπέσθαι τοῦσδ' ἐπέστελλον δόμους. 205

169. μάντι, ὦνι M : corr. Schütz.

177. ἐκείνου M : corr. H. Ahrens.

189. λευμὸν M : corr. Casaubon.

195. πλησίοις M : ἀντίοικι cj. Wecklein.

200. εἰς M : corr. Canter. ὥς M : corr. Wakefield.

- ΧΟ. καὶ τὰς προπαμπούς δῆτα τάςδε λοιδορεῖς;
 ΑΠ. οὐ γὰρ δόμοιαι τοῖσδε πρόσφοροι μολεῖν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῦτο προστεταγμένον.
 ΑΠ. τίς ἴδε τιμή; κόμπασον γέρας καλόν.
 ΧΟ. τοὺς μητραλοῖας ἐκ δόμων ἐλαύνομεν. 210
 ΑΠ. τί γὰρ γυναικὸς ἦτις ἀνδρα νοσφίσι;
 ΧΟ. οὐκ ἂν γενοῖσ' ὄμμασος αὐθέντης φόνος.
 ΑΠ. ἢ κάρτ' ἄτιμα, καὶ παρ' οὐδέν ἠίδεσσω
 Ἦρας τελείας καὶ Διὸς πικτώματα.
 Κύπρις δ' ἄτιμος τῷιδ' ἀπέρριπται λόγῳ,
 ὄσση βροτοῖσι γίγνεται τὰ φίλτατα,
 εὐνή γὰρ ἀνδρῖ καὶ γυναικὶ μόρσιμος
 ὄρκου ἐπὶ μείζων τῆι δικῆι φρουρουμένη.
 εἰ τοῖσιν οὖν κτείνουσιν ἀλλήλους χαλαῖς
 τὸ μὴ πενέσθαι μὴδ' ἐποπτεύειν κότῳ,
 οὐ φημ' Ὀρέστην ε' ἐνδίκῳσ ἀνδρῆλατεῖν.
 τὰ μὲν γὰρ οἶδα κάρτε ε' ἐνεθυμουμένην,
 τὰ δ' ἐμφανῶσ πρᾶσσουσιν ἠεχυχαίτεραν,
 δικασ δὲ Παλλὰσ τῶνδ' ἐποπτεύσει θεά.
 ΧΟ. τὸν ἀνδρ' ἐκείνον οὐ τι μὴ λίπω ποτέ. 225
 ΑΠ. σὺ δ' οὖν διώκε καὶ πόνον πλεον τίθου.
 ΧΟ. τιμὰσ σὺ μὴ σύντευνε τὰσ ἐμάσ λόγῳ.
 ΑΠ. οὐδ' ἂν δεχοίμην ὡστ' ἔχαιμ τιμὰσ σέθεν.
 ΧΟ. μέγασ γὰρ ἐμπασ παρ Διὸσ ἑρόνοισ λέγει·
 ἐγὼ δ', ἄγε γὰρ αἶμα μητρώιον, δικασ
 μέτεμι τόνδε φῶτα κάκκυνηγετώ. 230
 ΑΠ. ἐγὼ δ' ἀρήξω τὸν ἱκέτην τε βυσομαι·
 θαμὴ γὰρ ἐν βροτοῖσι κάη θεοῖσ πέλει
 τοῦ προστραπαιοῦ μῆνισ, εἰ προδῶ σφ' ἐκῶν.
-
- ΟΡ. Ἦρασσ' Ἀθάνα, Λοξίου κελεύμασιν
 ἔκω, δέχου δὲ πρευμενῶσ ἀλάστορα,
 οὐ προστρόπαιον οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα,
 ἀλλ' ἀμβλὺν ἠδὴ προστετριμμένον τε πρὸσ
 ἔλλοισιν οἴκοισ καὶ πορεύμασιν βροτῶν.
 ὄμοια χέρσων καὶ θάλασσαν ἐκπερῶν,
 εἰσίων ἐφετιμὰσ Λοξίου χρηστηριοσ,
 πρόσκειμι δῶμα καὶ βρέτασ τὸ σόν, θεά.
 αὐτοῦ φυλάσσωκ ἀναμένω τέλος δίκησ.
 ΧΟ. Εἶσιν· τὸδ' ἐστὶ τάνδρὸσ ἐκφανὸσ τέκμαρ·

207. πρόσφορον M: corr. Prieis. 211. γυναικασ cj. Paley.
 213. ἄρκέσσω M: corr. Wellauer: qui et ἄρκεσεν coniecit.
 220. μέλασσιν εἰ ἀναμύσιν

- ἔπου δὲ μνηστῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς, 245
 τετραυματισμένον γὰρ ὡς κυων νεβρον
 πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμὸν ἐκματεύομεν.
 πολλοῖς δὲ μόχθοις ἀνδροκμῆαι φυσαῖ
 σπλάγχθον· χροῖός γὰρ πᾶς πεποιήσανται τόπος,
 ὑπερ τε πόντων ἀπέροις πωτίμασιν 250
 ἔλθον διώκουσ', οὐδὲν ὑστέρᾳ νεως.
 καὶ νῦν ἔθ' ἐνεάθ' ἐστὶ που καταπτακῶν·
 ὄσμη βροτῆων αἱμάτων με προσπελάι.
- ἄρα ἄρα μάλ' αὖ λευσέ τε πάντα, μὴ 255
 λάθῃ φύγθα βᾶς ματροφόνος ἀτίτας
 ὁ δ' αὐτέ γ' οὖν ἀλκᾶν ἔχων περὶ βρέτα
 πλεχθεῖς θεᾶς ἀμβρότου
 ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν. 260
 τὸ δ' οὐ πάρεστιν· αἷμα μητρώιον χαμσὶ
 δυσαιγκόμιστον, παπαῖ,
 τὸ διερόν πέδοι χύμενον οἴχεται.
 ἀλλ' ἀντιδοῦναι θεῖ ε' ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
 ἐρυθρόν ἐκ μελέων πέλασαν· ἀπὸ δὲ σοῦ 265
 βοσκᾶν φεροῖμαν πώματος δυσπότου·
 καὶ ζῶντά ε' ἰσχνάνας' ἀπόσομαι κάτω,
 ἀντιποῖν' ὡς τίνης ματροφόνου θύας.
 ὄψαι δὲ κεῖ τις ἄλλος ἤλιθεν βροτῶν
 ἢ θεὸν ἢ ζένον 270
 τιν' ἀσεβῶν ἢ τοκέας φίλους,
 ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάσσει.
 μέγας γὰρ Ἄϊδης ἐστὶν εὐθύνος βροτῶν
 ἔνερθε χροῖός,
 δελτογράφωι δὲ πάντ' ἐπωπαῖ φρενί. 275
- OP. ἐγὼ διδαχθεῖς ἐν κακοῖς ἐπίσταμαι
 πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δικὴ
 αἰγᾶν ε' ὁμοίως· ἐν δὲ τῷιδε πράγματι
 φωνεῖν ἐτάχθη πρὸς σοφῶ διδασκάλου.
 βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός, 280
 μητροκτόνον μίasma δ' ἐκπλυτον πέλει·
 ποταίνιον γὰρ ἔν πρὸς ἐστὶαι θεοῦ

246. νεκρόν M : corr. Victorius.

247. ἐκμαστεύομεν M : corr. Dindorf.

263. πέδοι κεχυμένον M : corr. Porson.

268. ἀντιποῖνους τίνης M : corr. Schütz. ματροφόνος M :
 corr. Casaubon.

269. ὄψαι δ' ἐκεῖ τις M : corr. Schütz.

277. πολλοῖσι καιρούς cj. Herwerden.

- Φοίβου καθαρμοῖς ἦλθεν χοιροκτόνοις,
 πολὺς δέ μοι γένοιτ' ἂν ἐκ ἀρχῆς λόγος,
 ὅσοις προσῆλθον ἀβλαβεῖ ευνοῦσιαι. 285
 χρόνος καθαιρεῖ πάντα γηράσκων ὄμοθ.
 καὶ μῦν ἀφ' ἀγνοῦ στόματος εὐφήμεως καλῶ
 χώρας ἄνασσα τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ
 μολεῖν ἀρωγόν· κτήσεται δ' ἄνευ δορὸς
 αὐτόν τε καὶ γῆν καὶ τὸν Ἄργεῖον λεῶν 290
 πιστὸν δικαίως ἐς τὸ πᾶν τε συμμαχόν.
 ἀλλ' εἴτε χώρας ἐν τόποις Λιβυσιτικοῖς,
 Τρίτωνος ἀμφὶ χεῦμα γενεθλίου πόρου,
 τίθηται ὄρεθν ἢ κατηρεφᾶ πόδα,
 φίλοις ἀρίστους, εἴτε Φλεγραιῖαν πλάκα 295
 ὅρασευ ταγοῦχος ὡς ἀνὴρ ἐπισκοπεῖ,
 ἔλεοι κλύει δὲ καὶ πρόσωπεν ὦν θεός,
 ὅπως γένοιτο τῶνδ' ἐμοὶ λυτήριος.
- ΧΟ.** οὔτοι ε' Ἀπόλλων οὐδ' Ἀθηναίης σθένος
 ῥύσασθ' ἂν ὥστε μὴ οὐ παρμηλεημένον 300
 ἔρρειν, τὸ χαίρειν μὴ μαθόνθ' ὅπου φρενῶν,
 ἐναίματον βόσκημα θαμνόνων, σκιάν,
 οὐδ' ἀντιφωνεῖς, ἀλλ' ἀποπτύεις λόγου
 ἐμοὶ τραφεῖς τε καὶ καθιερωμένους;
 καὶ ζῶν με δαίσις οὐδὲ πρὸς βωμῶνι σφαγεῖς 305
 ὕμνον δ' ἀκούσει τόνδε δέσμων ἐέθεν.
- Ἄγε δὴ καὶ χορὸν ἄψωμην, ἐπεὶ
 μούσων στυγεράν
 ἀποφαίνεσθαι δεδόκηκεν,
 λέξαι τε λάχην τὰ κατ' ἀνθρώπους 310
 ὡς ἐπινοῶμαι στάσις ἀμά,
 εὐθευδικαῖοι δ' εὐχόμεσθ' εἶναι
 τοὺς μὲν καθάραις
 (καθάρως) χεῖρας προνέμοντας
 οὔτις ἀφ' ἁμῶν μῆτις ἐφέρπει,
 ἀσκηῖς δ' αἰῶνα διοιχθεῖ 315
 ὅστις δ' ἀλιτρῶν ὡσπερ ὅδ' ἀνὴρ
 χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,
 μάρτυρες ὄρεαι τοῖσι θανοῦσιν
 παραγιγνώμεναι πράκτορες αἵματος
 αὐτῶν τελέως ἐφάνησαν. 320

286. καθάραις cj. Stanley.

292. Λιβυσιτικῆς cj. Auratus.

302. σκιά M; corr. Heath.

312. εὐθευδικαῖοι οἰδοῖμας M

(οἰδ' οἰμέθ' M²); corr. Hermann: οἰόμεσθ' εἶναι cj. H. Ahrens.

313. καθάρως add. Hermann.

314. οὔτις ἐφέρπει μῆτις

ἀφ' ἁμῶν cj. Porson.

316. ἀλιτρῶν M; corr. Auratus.

στρ. α'

μάτηρ ἔ μ' ἔπικτες, ὦ μάτηρ
 Νύξ, ἀλαοῖσι καὶ θεδορκόσι ποιάνη,
 κλύθ'· ὁ Λατοῦς γὰρ Ἰνίς μ' ἄπιμον τίθησι 325
 τόνδ' ἀφαιρούμενος
 πτώκα, ματρῶσιον ἄγκισμα κύριον φόνου,
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
 τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλῆς, 330
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
 θέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς.

ἀντ. α'

τοῦτο γὰρ λάχος διαπταῖα
 Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν, θησιῶν 335
 τοῖσι αὐτουρῆσι συμπεσῶσι μάταιοι,
 τοῖς ἁμαρτεῖν, ὄφρ' ἄν
 γὰν ὑπέλεθι· θανῶν δ' οὐκ ἄγαν ἐλεύθερος, 340
 ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ
 τόδε μέλος, παρακοπά, παραφορὰ φρενοδαλῆς,
 ὕμνος ἐξ Ἑρινύων,
 θέσμιος φρενῶν, ἀφόρμικτος, αὐονὰ βροτοῖς 345

στρ. β'

γιγνωμέναι λάχη τάδ' ἐφ' ἁμῖν ἐκράνην,
 ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας, οὐδέ τις ἐστίν 350
 κυνδαίτωρ μετάκοινος,
 πανλεύκων δὲ πέπλων ἀνέορτος [ἄκληρος] ἐτύχηεν.
 — υ — υ — υ —
 θεομάτων γὰρ εἰλόμασι
 ἀνατροπὰς, ὅταν Ἄρης 355
 τισσὸς ὦν φίλον ἔληι
 ἐπὶ τόν, ὦ, θιόμεναι
 κρατερὸν ὄνο' ὄμως μαυ-
 ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.

ἀντ. β'

πνευδομένα δ' ἀφελεῖν τινὰ τάδε μερίμνας, 360
 θεῶν δ' ὀτέλειαν ἑμαῖα δίκαις ἐπικραίνειν,
 μηδ' εἰς ἄγκρισιν ἐλθεῖν —

336. αὐτουρῆσι κύμλας ὡσαν Μ: corr. Turneb.: τοῖς ΝΙΝ
 αὐτουρῆσι συμπατῶσι cj. Weil. 350. γέρας cj Evers.
 353. ἄμοιρος Μ: corr. Fritzsche. Interpretamentum can-
 cellis inclusit L. C.
 358. ὁμοίως Μ: corr. Arnaldus.

Ζεὺς γὰρ [αἵματοσταγῆς] ἀπιόμισον ἕνος τόδε λεσχας
 ὅς ἀπικώσατο — 365
 (θωμάτων ἀπειλόμαν
 ἀπατροπᾶς, ὅταν Ἄρης
 πιασὸς ὦν φίλον ἔληι.
 ἐπὶ τόν, ὦ, διόμεναι
 κρατερόν ὄνε' ὄμως μαυ-
 ροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου.)

στρ. γ'

θάσαι γ' ἀνδρῶν καὶ μάλ' ὑπ' αἰθέρι σεμναί
 τακόμεναι κατὰ γᾶν μινύθουσαι ἄτιμοι
 ἀμετέροις ἐφόδοις μελαινάμοισι, 370
 ὄρχημοῖς γ' ἐπιφόνοις ποδός.
 μαλα γὰρ οὖν ἀλαμένα
 ἀνεκασεν βαρυπεσῆ
 καταφέρω ποδός ἀκμάν,
 εφαιερά (καὶ) ταχυδρόμοις 375
 κῶλα, δύσφορον ἔταν.

ἀντ. γ'

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν τόδ' ὑπ' ἄφρονι λύμῃ·
 τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύκος πεποταται·
 καὶ θνοφερόν τιν' ἀχλυν κατὰ θωματος
 εὐδάται πολύστονος φάτις, 380
 (μαλα γὰρ οὖν ἀλαμένα
 ἀνεκασεν βαρυπεσῆ
 καταφέρω ποδός ἀκμάν,
 εφαιερά καὶ ταχυδρόμοις
 κῶλα, δύσφορον ἔταν.)

στρ. δ'

μένα γάρ, εὐμήχανοι τε καὶ τέλειοι, κακῶν
 τε μνήμονες, σεμναί
 καὶ δυσπαρίγοροι βροτοῖς,
 ἄτιμα τίομεν ἄτίται 385

365. αἵματοσταγῆς utpote glossema cancellis inclusit L. C.
 366 ff. ephymnion repetivit Schneider: θωμάτων ἀπειλόμαν
 c. L. C. 371. ἐπιφόνοις M: corr. Heath. 373.
 ἀγκασεν M: corr. Pearson. 375. καὶ add. Drake. 378.
 τοῖον γάρ M: corr. Heath. 380 ff. iteravit Schneider
 385. ἄτιμα ἄτίται διόμεναι M: corr. Weil.

λάχην θεῶν διχοστατοῦντ' ἀναλίωι λάμπαι,
δυκοδοπαίπαλα δερκομένοισιν
καὶ δυκομμάτοισι δμῶς.

ἀντ. δ'

τίς οὖν τάδ' οὐχ ἄζεται τε καὶ δέδοικεν βροτῶν, 390
ἐμοῦ κλύων θεσμῶν
τὸν μοιροκραντον, ἐκ θεῶν
δοθέντα τέλεον; ἔτι δέ μοι
(μηνει) γέρας παλαιόν, οὐδ' ἀπιτίας κύρω,
καίπερ ὑπὸ χθόνα τάζιν ἔχουσα 395
καὶ δυράλιον κνέφας.

ΑΘΗΝΑ

Πρόσωθεν ἐπήκουσα κληθόνος βοήμ
ἐπὶ Σκαμάνδρου, γῆν καταφαστουμένην
ἦν δὴτ' Ἀχαιῶν ἄκτορες τε καὶ πρόμοι,
τῶν αἰχμαλωτῶν χρημάτων λάχος μετὰ, 400
ἐνειμαν αὐτόπρεμνον ἐς τὸ πᾶν ἐμοί,
ἐξαιρετον δῶρημα Θεσέως τόκοιο·
ἐνεθεν διώκουσ' ἦλθον ἄτρυτον πόδα,
πτερῶν ἄτερ βροιβδοῦσα κόλπον αἰγίδος,
πῶλοισι ἀκμαίοισι τόνδ' ἐπιζεύσας ὄχον. 405
καίην δ' ὄρωσα τήνδ' ὀμιλίαν χθονος
ταρβῶ μὲν οὐδέν, θαύμα δ' ὀμιασιν πάρα,
τίνας ποτ' ἐστέ; πᾶσι δ' ἐς κοινὸν λέγω·
βρετας τε τοῦμόν τῶνδ' ἐφηνέτωι ζηνωι,
ὕμας θ' ὀμοίαις οὐδενὶ σπαρτῶν γένοι, 410
οὐτ' ἐν θεαίῃσι πρὸς θεῶν ὀρωμέναισι
οὐτ' οὖν βροτείοισι ἐμφερεῖσι μορφωμασιν,
λέγειν δ' ἄμομφον ὄντα τοὺς πελας κακῶς
πρόσω δικαίων ἠδ' ἀποστατεῖ Θεωσι.

ΧΘ. πεύσει τὰ πάντα συντάμωσ, Διὸς κόρη, 413
ἡμεῖσι γάρ ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆ τέκνη·
Ἄραι δ' ἐν οἴκοισι γῆσι ὑπαὶ κεκλήμεθα,
ΑΘ. γένος μὲν οἶδα κληθόνας τ' ἐπωνύμοις,
ΧΘ. τιμάς γε μὲν θεὸν τὰς ἐμὰς πεύσει τάχα,
ΑΘ. μάθοιμ' ἄν, εἰ λέγοι τις ἐμφανεῖ λόγον. 420

393, 394. ἔτι δέ μοι | γέρας M: corr. Hermann.

398. τὴν καταφαστουμένην M: corr. Stanley.

406. καὶ μὴν δ' M: corr. Canter.

411. ὀρωμέναις cj. Stanley.

413. ἄμομφον M: corr. Robertello.

- ΧΟ. βροτοκτονοῦντας ἐκ δάμων ἐλαύνομεν.
 ΑΘ. καὶ τῶι κτακόκτι ποῦ τὸ τέρμα τῆς φυγῆς;
 ΧΟ. ὅπου τὸ χαίρειν μηδαμοῦ νομιζεται.
 ΑΘ. ἢ καὶ τοιαύτας τῶιδ' ἐπιρροίζεις φυγὰς;
 ΧΟ. φονεὺς γὰρ εἶναι μητρὸς ἠπιώσατο, 425
 ΑΘ. ἄλλης ἀνάγκης οὔτινος τρέων κότον;
 ΧΟ. ποῦ γὰρ τοσοῦτο κέντρον ὡς μητροκτοκεῖν;
 ΑΘ. θυοῖν παρόντοι ἡμικυς λόγου πάρα.
 ΧΟ. ἀλλ' ὄρκον οὐ δέχαιτ' ἔν, οὐ δοῦναι θέλει.
 ΑΘ. κλύειν δίκαιος μᾶλλον ἢ πράξαι θελεις, 430
 ΧΟ. πῶς δὴ, διδάσκον· τῶν σοφῶν γὰρ οὐ πένα.
 ΑΘ. ὄρκους τὰ μὴ δίκαια μὴ νικᾶν λέγω.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐκέλεγχε, κρίνε δ' εὐθείαν δικήν.
 ΑΘ. ἢ κάπ' ἐμοὶ τρέποιτ' ἂν αἰτίας τέλος;
 ΧΟ. πῶς δ' οὐ; σέβουσαι γ' ἀζίαν ἐπσιζίων. 435
 ΑΘ. τί πρὸς τὰδ' εἰπεῖν, ὦ ζέν', ἐν μέρει θέλεις;
 λέσας δὲ χώραν καὶ γένος καὶ συμφορὰς
 τὰς εἰς, ἔπειτα τόνδ' ἀμυνασοῦ ψόγον·
 εἴπερ πεποιθὼς τῆι δικῆι βρέτας τόδε
 ἦσαι φυλάσσων ἔστις ἀμῆς πέλας 440
 σευνὸς προσίκτωρ ἐν τροπαῖσι Ἰζίωνος,
 οὔτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθεὺς τί μοι,
 ΟΡ. ἄνασσ' Ἀθάνα, πρῶτον ἐκ τῶν ὑεστάτων
 τῶν εἰς ἐπὶ μέλημ' ἀφαιρήσω μέγα.
 οὐκ εἰμι προστρόπαιος, οὐδ' ἔχωμ μυσος 445
 πρὸς χειρὶ τήμῃ τὸ εὖν ἐφεζομένη βρέτας,
 τεκμηρίον δὲ τῶνδ' εἰς λέγω μέγα·
 ἐφεστρον εἶναι τὸν παλαμναῖον νόμος,
 ἔστ' ἔν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου
 σφαγαὶ καθασμαζωα νεοθηλοῦ βοτοῦ, 450
 πάσαι πρὸς ἄλλοις ταῦτ' ἀφιερῶμεθα
 οἴκοια, καὶ βοτοῖα καὶ ῥυτοῖς πόροις,
 ταύτην μὲν οὕτω φροντιδ' ἐκποδῶν λέγω,
 γένος δὲ τοῦμὸν ὡς ἔχει πύσαι τάχα,
 Ἄργεῖός εἰμι, πατέρα δ' Ἰστορεῖς καλῶς, 455
 Ἄγαμέμνον', ἀνδρῶν ναυβατῶν ἀρμόστορα·
 συν ὦι εὐ Τροίαν ἄπολιν Ἰλίου πόλιν

422. τοῦτο M: corr. Arnaldus. σφαγῆς M: corr. Scaliger

424. ἐπιρροίζεῖν M: corr. Scaliger. 428. λόγος f. g.

430. δικαί(δύ)ς M: corr. Dindorf.

435. ἀζίαν γ' M: corr. Parson.

440. ἐμῆς f. g. 445 ἔχει M: corr. Wieseler.

446. ἐφεζομένη M: corr. Wieseler.

449. προσαρδμαῖς εἰ. Weil

- ἔθηκες. ἔφειθ' οὔτως οὐ καλῶς, μολῶν
 εἰς οἶκον· ἀλλὰ μιν κελαινόφρων ἔμην
 μήτηρ κατέκτα, ποικίλοις ἀγρεύμασιν 460
 κρύψας, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνον.
 κάγω κατελεύθην, τὸν πρὸ τοῦ φευγῶν χρόνον,
 ἔκτεινα τὴν τεκούσαν, οὐκ ἄρνήσομαι,
 ἀντικτόνοικ ποινάϊσι φιλτάτου πατρός.
 καὶ τῶνδε κοινήι Λοξίας ἑπαίτιος, 465
 ἄλγη προφρωνῶν ἀντίκεντρα καρδίαι,
 εἰ μὴ τι τῶνδ' ἔραμαι τοὺς ἑπαίτιους.
 σὺ δ', εἰ δικαίως εἶτε μὴ, κρῖνον δικήν·
 πράσας γὰρ ἐν σοὶ πανταχῆ τάδ' αἰνέσω.
 ΑΘ. τὸ πρᾶγμα μείζον εἴ τις οἴεται τόδε 470
 βροτὸς δικάζειν, οὐδὲ μὴν ἐμοὶ θέμις
 φόνου διαίρειν ὄχυμνήτους δίκας.
 ἄλλως τε καὶ σὺ μὲν κατηρτυκῶς ἐμοῖς
 ἱκέτης προσήλθες καθαρὸς ἀβλαβῆς δόμοισι,
 ὄμως δ' ἄμαμφον ὄντα ε' αἰρούμαι πόλει· 475
 αὐταὶ δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπηλον,
 καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
 χῶραι μεταθῆαι ἴος ἐκ φρονημάτων
 πέδοι πεσῶν ἕφερτος αἰανῆς νόσος.
 τοιαῦτα μὲν τάδ' ἐστίν· ἀμφοτέρω, μένειν 480
 πέμπειν τε, δυσπῆμασθ' ἀμνηστῶς ἐμοί.
 ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα θεῶν ἐπέσκηψεν τόδε,
 φόνων δικαστὰς ὀρκίων αἰδουμένους
 θεσμῶν τὸν εἰς ἅπαντ' ἐγὼ θήσω χρόνον.
 ὑμεῖς δὲ μαρτύριά τε καὶ τεκμήρια 485
 καλεῖσθε, ἄρωγὰ τῆς δίκης ὀρκώματα.
 κρίναςα δ' ἀστῶν τῶν ἐμῶν τὰ βέλτατα
 ἦσω, διαίρειν τοῦτο πρᾶγμ' ἐπιτύμως
 ὄρκων περῶντας μηδὲν ἐκδίκους φρεσίν.

στρ. α'

- ΧΘ. ΝΘν καταστροφῆι νέων 490
 θεσμίων, εἰ κρατήσαι δίκαι (τε) καὶ βλάβαι
 τοῦδε ματροκτόνου.

465. μεταίτιος cj. Weil. 468. σὺ γ' M : corr. Pearson.
 471. βροτοῖς M pr. : βροτὸς m et Schol.
 472. φόνους . . . ὄχυμνήτου M : corr. Robortello, Pearson.
 475. αἰδοῦμαι cj. Hegmann.
 483. αἰρούμενους M : corr. Prien.
 489. ἐκδικον M : corr. Franz.
 490. μεταστροφῆι cj. Meineke. 491. τε add. Heath.

ΕΥΜΕΝΙΑΔΕΣ

199

πάντας ἴδη τόδ' ἔργον εὐχεραί-
αι συναρμόσει βροτοῦς, 495
πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότηρωτα
πάσσα προσκεμεῖ τοκεύσι μεταυθις ἐν χρόνῳ

ἀντ. α'

οὔτε γὰρ βροτοσκόπων
μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψαι κότος τιν' ἔργμάτων— 500
πάντ' ἐφίξω μόρον -
πεύσεται δ' ἄλλος ἄλλοθεν προφω-
κῶν τὰ τῶν πέλας κακὰ
λήξει υπόδοσιν τε μόχθων· 505
ἕκεά τ' οὐ βέβαια τλάμων μάταν παρηγορεῖ.

στρ. β'

μηδέ τις κικλησκέτω
συμφορῆι τετυμμένος,
τοῦτ' ἔπος εὐροούμενος, 510
ὦ Δίκα,
ὦ εἰρήνη τ' Ἐρινύων.
ταῦτά τις τάχ' ἂν πατήρ
ἢ τεκοῦσα νεοπαῖς
οἴκτον οἰκτίσαστ', ἐπειδὴ πίτνει δόμος δίκας. 515

ἀντ. β'

ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὖ,
καὶ φρενῶν ἐπίσκοπον,
θεῖ' μενεῖν καθήμενον,
συμφέρει
σωφρονεῖν ὑπὸ στένα, 520
τίς δὲ μηδὲν ἐν φάει
καρδίαν + ἀνστρέφων
ἢ νόλις βροτός ἢ ὁμοίως ἔτ' ἂν εἴβοι δίκαν;

497. προσκέμεναι M : corr. Weil.

501. κότος τίς M : corr. Weil.

506. ἕκετ' M : corr. Schütz. τλάμων δέ τις M : corr. Pauw, Schwenk.

518. δευσαίνες καθήμενον M : corr. anon.

521-522. Fort. τις δὲ μηδὲν ἐν βάσει καρδίας ὄρος τρέφων.

στρ. γ'

μήτ' ἀνάρχτον βίον 525
 μήτε δεσποτούμενον
 αἰνέσθης.
 παντί μέσσω τὸ κράτος θεὸς ὤπασεν, ἄλλ'
 ἄλλαι δ' ἐφορεύει. 530
 ζύμμετρον δ' ἔπος λέγω,
 δυσσεβίας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως
 ἔκ δ' ὕγείας 535
 φρενῶν ὁ πάμφιλος
 καὶ πολύευκτος ἔλβος.

ἀντ. γ'

ἐς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω,
 βωμὸν αἶδεσαι δίκας
 μηδέ νιν 540
 κέρδος ἰδῶν ἀθέωι ποδὶ λάξ ἀτίσθης·
 ποινὰ γὰρ ἐπέσται.
 κύριον μένει τέλος.
 πρὸς τάδε τις τοκέων σέβας εὖ προτίων 545
 καὶ κενοσίμους
 δόμων ἐπιστροφὰς
 αἰδόμενός τις ἔστω.

στρ. δ'

ἐκ τῶνδ' ἀνάγκας ἄτερ δίκαιος ὦν 550
 οὐκ ἄνολβος ἔσται,
 πανώλεθρος (δ') οὐποτ' ἔν γένοιτο.
 τὸν ἀντίτολμον δέ φημι παρβάταν
 (ἄγοντα) πολλὰ παντόφυρτ' ἄνευ δίκας
 βιαίως εὖν χρόνῳ καθήσειν 555
 λαίφος ἔταν λάβηι πόμος
 θραυομένας κεραίας.

ἀντ. δ'

καλεῖ δ' ἀκούοντας οὐδὲν (ἐν) μέσαι
 δυσπαλεῖ τε δίκαι·
 γελᾶι δὲ δαίμων ἐπ' ἀνδρὶ θερμῶι, 560
 τὸν οὐποτ' αὐχοῦντ' ἰδῶν ἀμαχάνοις

525. ἀναρχτον M : corr. Wieseler. 537. πθαι φίλος M :
 corr. Hermann. 547. θαμμάτων M : corr. Hartung. 550.
 ἐκῶν δ' cj. Wieseler. 552. δ' add. Pauw. 553.
 περαιβάταν M : παρβάταν f : corr. (ohm) Hermann : βαρίβαν
 cj. Meineke. 554. τὰ πολλὰ M : corr. Pauw, Lushington.
 558. ἐν add. Abresch.

θύσις λαπαθνὸν οὐδ' ὑπερέαντ' ἄκραν
 δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρῖν ἔλθον
 ἔρωπι προσβαλὼν δίκας
 ὦλετ' ἄκλαυτος, αἴστος.

565

ΑΘ. Κήρυσσε, κήρυξ, καὶ στρατὸν κατειργασθού,
 εἰς οὐρανὸν δὲ διάτορος Τυρσηνικῆ
 σαλπιγξ βροτειαῦ πνεύματος πληρουμένη
 ὑπέρτονον γήρυμα φαινέτω στρατῶι
 πληρουμένου γὰρ τοῦδε βουλευτηρίου

570

ΧΘ. ἄναξ Ἀπολλων, ὦν ἔχεις αὐτὸς κράτει·
 τί τοῦδε σοὶ μέτεστι πράγματος; λέγε.

575

ΑΠ. καὶ μαρτυρήσων ἦλθον — ἔσπ γὰρ δόμων
 ἱκετὴς ἔδ' ἄνηρ καὶ δόμων ἐφέστιος
 ἐμῶν, φόνου δὲ τοῦδ' ἐγὼ καθάρσιος —
 καὶ κυνδικέσων αὐτὸς αἰτίαν δ' ἔχω
 τῆς τοῦδε μητρὸς τοῦ φόνου. σὺ δ' εἴσαγε

580

ΑΘ. ὑμῶν ὁ μῦθος, εἰσάγω δὲ τὴν δίκην,
 ὁ γὰρ διώκων πρότερος ἐκ ἀρχῆς λέγων
 γένοιτ' ἔν ὁρθῶς πράγματος διδάσκαλος.

ΧΘ. α'. πολλὰ μὲν ἔμεν, λεπτομένη δὲ συντόμως,
 ἔπος δ' ἀμειβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει ποιεῖς,
 β'. τὴν μητέρ' εἶπε πρῶτον εἰ κατέκτονας.

585

ΟΡ. ἔκτεινα· τούτου δ' οὔτις ἄρνησις πέλει.

ΧΘ. γ'. ἐν μὲν τὸδ' ἔδη τῶν τριῶν παλαισμάτων.

ΟΡ. οὐ κεμένωι πῶ τόνδε κομπάσαις λόγον.

590

ΧΘ. δ'. εἰπεῖν γε μέντοι δεῖ σ' ὅπως κατέκτανες.

ΟΡ. λέγω· σιφουλκῶι χειρὶ πρὸς δέρην τεμῶν.

ΧΘ. ε'. πρὸς τοῦ δ' ἐπέισθης καὶ τίνος βουλευμάσιν;

ΟΡ. τοῖς τοῦδε θεσφάτοις· μαρτυρεῖ δέ μοι

ΧΘ. γ'. ὁ μάστις ἐκνεγίτό σοι μητροκτονεῖν;

595

ΟΡ. καὶ θεῦρό γ' αἰετὴν τὴν τύχην οὐ μέμφομαι.

ΧΘ. ζ'. ἀλλ' εἴ σε μάρψει ψήφος, ἀλλ' ἐρεῖς τάχα.

ΟΡ. πέποιθ', ἀρωγὰς δ' ἐκ τάφου πέμψει πατήρ.

ΧΘ. η'. νεκροῖσί νυν πέπειςσι μητέρα κτανῶν.

562. λαπαθνὸν M : corr. Musgrave.

567. εἰ τ' οὖν διάτορος τυρσηνική M : Wecklein.

570. νόμωι γ. Herm.

580. τοῦδε φόνου M : corr. Turneb. 581. τ' add. Hermann.

598. πέμψει M : corr. Scanzler ex scholia.

- ΟΡ. δυοῖν γὰρ εἶχε προσβολὰς μισαμιάτοιμ. 600
 ΧΟ. ε'. πῶς δὴ; διδάσον τοὺς δικάζοντας τάδε.
 ΟΡ. ἀνδροκτονοῦσα πατέρ' ἐμὸν κατέκτανεν.
 ΧΟ. ε'. τί γάρ; εὐ μὲν Ζῆς, ἢ δ' ἐλευθέρα φόνωι.
 ΟΡ. τί δ' οὐκ ἐκείνην ζῶσαν ἤλαυνες φυγῆι;
 ΧΟ. ια'. οὐκ ἦν δμισμος φωτὸς ὅμ κατέκτανεν. 605
 ΟΡ. ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι;
 ΧΟ. ιβ'. πῶς γάρ ε' ἔσπευεν ἐντός, ὦ μισαιφόνε,
 ζώης; ἀπεύχεα μητρὸς αἷμα φίλτατον;
 ΟΡ. ἤδη εὐ μαρτύρησον. ἐπηγοῦ δέ μοι,
 "Ἀπολλον, εἴ σφε σὺν δίκῃ κατέκτανον. 610
 θράσαι γὰρ ὡσπερ ἐστὶν οὐκ ἀρνούμεθα·
 ἀλλ' εἰ δικαίως εἶτε μὴ τῆι σῆι φρενὶ
 δοκεῖ τόδ' αἷμα κρίνον, ὡς ταύτοις φράσω.
 ΑΠ. λέξω πρὸς ὑμᾶς τόνδ' Ἀθηναίας μέγαν
 θεσμὸν δικαίως· μάντις ὦν δ' οὐ ψεύσομαι 615
 οὐπώποτ' εἶπον μαμπτικοῖσιν ἐν ἑρόνοισ,
 οὐκ ἀνδρὸς, οὐ γυναικός, οὐ πόλεως πέρι,
 ὅ μὴ κελεύσαι Ζεὺς Ὀλυμπίων πατήρ.
 τὸ μὲν δικαίον τοῦθ' ὄσον σέεσι μαθεῖν,
 βουλήι πιφαύσκω δ' ὑμῖν' ἐπισπέσσαι πατρός· 620
 ὄρκος γὰρ οὔτι Ζητὸς ἰσχύει πλέον.
 ΧΟ. Ζεὺς, ὡς λέγεις εὐ, τόνδε χρῆσμὸν ὥπασεν
 φράζειν Ὀρέσθι τῶιδε, τὸν πατρὸς φόνον
 πράξαντα μητρὸς μηδαμοῦ τιμᾶς νέμειν;
 ΑΠ. οὐ γάρ τι ταυτὸν ἄνδρα γενναῖον θανεῖν 625
 διοσδότοις ἀκήπτροισι τιμαλφούμενον,
 καὶ ταῦτα πρὸς γυναικός, οὔ τι θουρίοις
 τάσοις ἐκμβόλοισιν, ὥστ' Ἀμαζόνος,
 ἀλλ' ὡς ἀκούσαι, Παλλὰς οἵ τ' ἐφήμενοι
 ψιφῶι διαιρεῖν τοῦδε πράγματος πέρι. 630
 ἀπὸ στρατείας γάρ μιν, ἡμποληκότα
 τὰ πλείστ' ἀμείνον', εὐφροσιν δεδεγμένη,
 θροίτην περὶ λουτρά κάλι τέρμασι
 φάρος παρεσκίνωσεν, ἐμ δ' ἀτέρμοσι
 κόπτει πεδίεσσ' ἄνδρα δαιδάλωι πέπλωι. 635
 ἀνδρὸς μὲν ὑμῖν οὔτος εἴρηται μόρος
 τοῦ παντοσέμμου, τοῦ στρατηλάτου νεῶν·
 ταύτην τοιαύτην εἶπον, ὡς δηχθεῖσι λείως,
 ὡσπερ τέτακται τίνδε κυρῶσαι δίκην.

600. μισαμιάτων M : corr. Elmsley.

603. τὸι γάρ εὐ M : corr. Hermann.

618. κελεύσαι M : corr. Hermann : 'κέλευσε c. Porson.

631. μιν M : corr. Porson.

638. τὴν δ' αὐ τοιαύτην c. Weil.

- ΧΟ.** πατρός προπρωί Ζεὺς μόρον τῶι εἴδῃ λόγῳ·
αὐτὸς δ' ἔδνε πατέρα πρεσβύτην Κρόνον.
πῶς ταῦτα τούτοις οὐκ ἐναντιῶς λέγεις;
ὄμμε δ' ἀκούειμ ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.
- ΑΠ.** ὦ πανταμικῆ κνώδαλα, στύγη θεῶν,
πέδας μὲν θη λύσειεν, ἔστι τοῦθ' ἔκος
καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος·
ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἴμ' ἀνασπᾶσθι κόνη
ἄπαρ θανάτῳ, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις
τούτων ἐπωιδᾶς οὐκ ἐποίησεν πατῆρ
οὐμός, τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω
στρέφωσι τίθησιν οὐδὲν ἀσμαιίνων μένει.
- ΧΟ.** πῶς γὰρ τὸ φεύγειν τοῦθ' ὑπερδικεῖς δρα·
τὸ μητρὸς αἴμ' ὄμμασιν ἐκχέας πέδοι,
ἔπειτ' ἐν Ἄργε δάματ' οἰκῆσαι πατρός;
ποίοισι βωμοῖς χρώμενος τοῖς θημίοις;
ποία δὲ χέρνιψ φρατέρων προσδέξεται;
- ΑΠ.** καὶ τοῦτο λέξω, καὶ μάθ' ὡς ὀρεῶς ἐρῶ.
οὐκ ἔστι μήτηρ ἢ κεκλημένον τέκνον
τοκεύς, τροφὸς δὲ κύματος νεοσπόρου.
τίκτα δ' ὁ ἐρωϊκῶν, ἢ δ' ἄπερ ζένωι ζένῃ
ἔωσεν ἔρνος, οἷα μὴ βλάβῃ θεός.
τεκμήριον δὲ τοῦδέ σοι δεῖξω λόγου,
πατῆρ μὲν ἂν γένοτ' ἄνευ μητρὸς· πέλας
μάρτυς πάρεστι παῖς Ὀλυμπίου Διός,
οὐδ' ἐν σκότειαι κηδύος τεοραμμένη,
ἀλλ' οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός.
ἐγὼ δὲ Παλλάς, τᾶλλα θ' ὡς ἐπίσταμαι,
τὸ σὸν πόλιμα καὶ στρατὸν τεύξω μέγαν,
καὶ τόνδ' ἐπεμψα σὼν δάμων ἐφέστιον,
θῆρας γένοιστο πικτὸς ἐς τὸ πᾶν χρόνου
καὶ τόνδ' ἐπικτήσαιο σύμμαχον, θεά,
καὶ τοὺς ἔπειτα, καὶ τὰδ' αἰανῶς μένοι
στέργειν τὰ πικτὰ τῶνδε τοὺς ἐκισπόρου.
- ΑΘ.** ἦδη κελεύω τοῦσδ' ἀπὸ γνώμης φέραιμ
ψῆφον δικαίαν, ὡς ἕλις λελετμένων.
- ΧΟ.** ἡμῖν μὲν ἦδη πᾶν τετόρευται βέλος
μένω δ' ἀκούσαι πῶς ἄγων κρηθήσεται.
- ΑΘ.** τί γάρ; πρὸς ὁμῶν πῶς πρεῖς ὄμμασιν ὦ;
ΑΠ. ἠκούσαθ' ὡν ἠκούσατ', ἐν δὲ καρδίαι
ψῆφον φέροντες ὄρκον αἰδεῖσθε, ζένοι.

- ΑΘ.** κλύουσ' ἦν ἤδη θεσμόν, Ἄττικὸς Λεώς,
 πρώτας δίκας κρίνοντες αἵματος χυτοῦ.
 ἔσται δὲ καὶ τὸ λοιπὸν Αἰγέως στρατῶι
 θεὶ δικαστῶν τοῦτο βουλευτήριον.
 πάγον δ' Ἄρειον τόπονδ', Ἀμαζόνων ἔδραν 685
 σκηνάς θ', ὅτ' ἦλθον Θησέως κατὰ φρόνον
 στρατηλατοῦσαι, καὶ πόλιν νεώπταλιν
 τήνδ' ὑψίπυργον ἀντεπύργωσαν τότε·
 Ἄρα δ' ἔθειον, ἔθεον ἔστ' ἐπώνυμος 690
 πέτρα πάγος τ' Ἄρειος· ἐν δὲ τῶι σέβας
 ἀστῶν φόβος τε στυγνὴς τὸ μὴ ἀδικεῖν
 εἴησιν τόδ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην ὁμῶς,
 αὐτῶν πολιτῶν μὴ ἠικαινούνητων νόμους·
 κακαῖς ἐπιρροαῖα βωβόρωι θ' ὕδαρ 695
 λαμπρὸν μαιίνων οὐποθ' εὐρήσεις ποτόν,
 τὸ μὴτ' ἄναρχον μίτε δεσποτούμενον
 ἀστοῖς περιτέλλουσι βουλευῶ σέβειν,
 καὶ μὴ τὸ δεινὸν πᾶν πόλεως ἔγω βαλεῖν·
 τίς γὰρ δεδοικῶς μηδὲν ἐνδικὸς βροτῶν ;
 τοιοῦνδε τοὶ ταρβούντες ἐνδικῶς σέβας 700
 ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτηρίον
 ἔχοιτ' ἂν οἷον οὔτις ἀνθρωπῶν ἔχει
 οὔτ' ἐν Σκύθαισιν οὔτε Πέλοπος ἐν τόποις,
 κερδῶν δοικτον τοῦτο βουλευτήριον,
 αἰδοῖον, ὀζύθυμον, εὐδόντων ὑπερ 705
 ἐγρηγορὸς φρούρημα γῆς καθεῖσθαι,
 ταύτην μὲν ἐπέτειν' ἔμοις παραίνεσιν
 ἀστοῖσιν εἰς τὸ λοιπὸν· ὀρθοῦσαι δὲ χρεὶ
 καὶ ψῆφον αἴρειν καὶ διαγνῶναι δίκην
 αἰδουμένους τὸν ὄρκον, εἴρηται λόγος. 710
- ΧΘ.** καὶ μὴν βαρεῖσθαι τήνδ' ὁμίλειαν χροῦδος
 σύμβουλος εἰμι μηδαμῶς ἀτιμάσαι.
- ΑΠ.** κἀγὼ γε χρησμοῦς τοὺς ἔμοις τε καὶ Διδὸς
 ταρβεῖν κελεύω μὴδ' ἀκαρπώτους κτίσαι.
- ΧΘ.** ἀλλ' αἵματηρὰ πράγματ' οὐ λαχῶν σέβεις,
 μαντεῖα δ' οὐκέθ' ἀγνὰ μαντεύσει νέμων. 715
- ΑΠ.** ἦ καὶ πατήρ τι σφάλλεται βουλευμάτων
 πρωτοκτόνησιν προστροπαῖς ἰξίονος ;

683. Αἰγέωι M : Αἰγέως f g h. 684. αἰαὶ δ' ἐκάστων M.
 corr. Canter. 692. τό τ' cj. Grotius : πέδ' cj. Wecklein.
 693. ἠικαινούνητων M : corr. Stephanus. 697. σέθεον M :
 σέβειν M'. 710. αἰδουμένοις M : corr. Canter. 713.
 κἀγὼ τε M : corr. Porson. 716. μένων M : corr.
 Hermann.

- ΧΟ. λάτεις· ἐγὼ δὲ μὴ τυχοῦσα τῆς δίκης
βαρεῖα χῶραι τῆιδ' ὀμιλήσω πάλιν. 720
- ΑΠ. ἀλλ' ἐν τε τοῖς νέοισι καὶ παλαιτέροισι
θεοῖς ἄτιμος εἶ σύ· νικήσω δ' ἐγὼ.
- ΧΟ. τοιαῦτ' ἔδρασας καὶ Φέρητος ἐν δόμοισι·
Μοῖρας ἔπεισας ἀφείτους θεῖναι βροτοῦς.
- ΑΠ. οὐκ οὐν δίκαιον τὸν εἰβόντ' εὐεργετεῖν,
ἄλλως τε πάντως χῶτε δεύμανος τύχοι· 725
- ΧΟ. σύ τοι παλαιὰς διανομὰς καταφείσας
οἴνωι παρηπάτησας ἀρχαίας θεάς.
- ΑΠ. σύ τοι ταχ' οὐκ ἔχουσα τῆς δίκης τέλος
ἐμεῖ τὸν ἴδον οὐδὲν ἐχεροῖσιν βαρύν. 730
- ΧΟ. ἐπεὶ κασιππάζει με πρεσβύτην νέος,
δίκης γενέσθαι τῆσδ' ἐπικκοος μένω,
ὡς ἀμφίβουλος οὐσα θυμοῦσθαι πολεῖ.
- ΑΘ. ἐμὸν τόδ' ἔργον, λοιπὴν κρίναι δίκην,
ψῆφον δ' Ὀρέστη τῆκδ' ἐγὼ προσθήσομαι· 735
μήτηρ γὰρ οὔτις ἐστίν ἢ μ' ἐπεινατο,
τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλην γάμου τυχεῖν,
ἄπαντι θυμῶι, κάρτα δ' εἰμι τοῦ πατρὸς.
οὔτω γυναικὸς οὐ προτιμήσω μέρος
ἔνδρα κτανούσας δωμάτων ἐπίσκοπον. 740
νικήει δ' Ὀρέστης, κῆν Ἰσάπηφος κριθεῖ
ἐκβάλλεσ' ὡς τάχιστα τευχέων πάλου
ἔσοις δικαστῶν τοῦτ' ἐπεσταλται τέλος.
- ΟΡ. ὦ Φοῖβ' Ἄπολλον, πῶς ἀγων κριθήσεται;
- ΧΟ. ὦ Νυκ μέλαινα μήτηρ, ἄρ' ὄρῃσι τάδε; 745
- ΟΡ. νῦν ἀγχόνης μοι τέρμασ', ἢ φάος βλέπειν.
- ΧΟ. ἡμῖν γὰρ ἔρρησιν, ἢ πρόσω τιμὰς νέμειν.
- ΑΠ. πεμπάζετ' ὄρθως ἐκβολὰς ψῆφων, ξένοι,
τὸ μὴ ἀδικεῖν εἰβόντες ἐν διαιρέσει,
γνωμῆς δ' ἀπούσης πῆμα γίγνεται μέγα,
παρούσα τ' οἶκον ψῆφος ὤρθωσεν μία. 750
- ΑΘ. ἀνὴρ ἔδ' ἐκπέφευγεν αἵματος δίκην·
ἴσον γάρ ἐστι τάρισμῆμα τῶν παλῶν.
- ΟΡ. ὦ Παλλάς, ὦ σώσασα τοὺς ἐμοὺς δόμονα,
γαίας πατρώιας ἐστερημένον σύ τοι
κατώικικός με· καὶ τις Ἑλλήνων ἐρεῖ,
"Ἄργεῖος ἀνὴρ αὐτοῖς ἐν τε χρήμασιν
οἰκεῖ πατρώιοις, Παλλάδος καὶ Λοξίου
ἕκαστ' καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου

737. δαίμονας M: corr. Dindorf ex scholio ad Eur. *Alc* 12.

751. Βαλοῦσα M: corr. Voss.

755. καὶ γὰρ M: corr. Dindorf.

- σωτήρος, ὃς πατρώϊον αἰδεσθεὶς μόνον
 εἴποι με μητρὸς τάςδε συνδικούς ὄρων.
 ἔγω δὲ χώραι τῆϊδε καὶ τῶϊ σῶϊ στρατῶϊ
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτήσας νῦν ἄπειμι πρὸς δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δευρὸ πρυμνήτην χροῆδος
 ἐλεύσιντ' ἐποίσαιν εὐ κεκασμένον δόρυ.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι νῦν ὀρκώματα
 ἀμηνάουσι παρέσταμεν δυσπραζίας
 ὄδους ἀθύμους καὶ παρόρνησας πόρους
 τιθέντες, ὥς αὐτοῖσι μεταμέληι πόνος
 ὀρθουμένωσι δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσιν ἀεὶ τήνδε συμμαχίῳ δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἔσμεν εὐμενέστεροι.
 καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολιτσοῦχος λεῶς
 πάλαισιν ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ δορὸς νικηφόρον.
- στρ. α'
- ΧΘ. Ἴώ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
 κασιππάσασθε κὰκ χειρῶν εἴλεσθέ μου,
 ἔγω δ' ἄπιμος ἅ τάλαινα βαρύκοτος
 ἐν γὰρ τῆϊδε, φεῦ,
 Ἴον Ἴον ἀπιπενθεῖα
 μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
 χροῆνὶ ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειγῆν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
 στενάσσω; τί βέξω;
 γένομαι δυσοίστα πολίταις
 ἔπαθον, Ἴώ, μεγάλα, τοιοῖ,
 κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀπιποπενθεῖς.
- ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνωσ φέρειν,
 οὐ γὰρ νενίκησα, ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη
 ἐξῆλε ἀληθῶς, οὐκ ἀπιμῆσαι ἐθέσθαι.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρήν.

768, 769. τὸν . . . παρβαίνοντα . . . ἀμηνάουσι ὁράζομεν δυσπραζίας cj. Wecklein.

769. ἀμηνάουσι πράζομεν δυσπραζίας M : corr. Kirchhoff.

784, 814. χροῆνὶ φρορᾶν cj. Heimsaeth.

785, 815. Ἴώ M : corr. Hermann.

αὐτός ὁ ὄ χρέας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην θρώντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὕμεις δὲ (μὴ) τε τῆιδε γῆι βαρὺν κότον
800 ἐκίψησθε, μὴ θυμοῦσθε, μὴδ' ἀκαρπίαν
τεύχῃτ' ἀφείσαι δαυμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμᾶς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γάρ ὑμῖν πανθίκως ὑπέχομαι,
805 ἔδρας τε καὶ κευθμώνας ἐνθίκου χροῆος
λιπαροσρόνοικιν ἁμένας ἐπ' ἐσχάrais
ἔσαν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ἄντ. α'

- ΧΘ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
κασιππάσασθε κακὰ χερῶν εἴλεσθέ μου.
810 ἔγω δ' ἔπιμος ἀτάλαινα βαρύκοτος
ἐν γῆι τῆιδε, φεῦ,
Ἴον Ἴον ἀντιπενθεῖ
μεθεῖσα καρδίας σταλαγμὸν
χροῆι ἄφορον· ἐκ δὲ τοῦ
815 λειχίην ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπισύμενος
βροτοφόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάξω; τί βέξω;
820 γένομαι δυσοίστα πολίταις,
ἔπαθον, ἰὼ, μεγάλα, τοιοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀπιμοπενθεῖς.
- ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἔπιμοι, μὴδ' ὑπερθύμως ἄγαν
θεαὶ βροτῶν στήσιντε δύσκιλον χροῆνα.
825 κάγω πέποιθα Ζηνί, καὶ τί θεῖ λέγειν;
καὶ κηλίδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἔσπιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ θεῖ· σὺ δ' εὐπίησθε ἐμοὶ
830 γλώσσῃσθε ματαίας μὴ κβάλῃσθε ἐπὶ χροῆνα
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσῃσθε καλῶς,
κοῖμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σεμνότιμος καὶ πυνοικίτωρ ἐμοί·
πολλὰς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια
835 εὖν πρὸ παίδων καὶ γαμηλίου τέλους
ἔχουσ' ἐς αἰετὸν ἐπαινεσεῖσθε λόγον.

800. μὴ add. Wieseler.

802. πλευμόνων c). Wakefield. γρ. στενάγματα M².

803. ἄχνας c). Musgrave.

825. κτίσιντε c). Linwood.

827. δωμάτων M; corr. Casaubon.

στρ. Β'

- ΧΘ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰς οἰκεῖν,
 ἀτίστον, φεῦ, μύθος.
 πνέω τοι μένος (σ') ἄλαττά τε κότον. 840
 οἰοῖ δᾶ, φεῦ.
 τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα ;
 θυμὸν ἦϊε, μήτηρ
 Νύξ· ἀπὸ γάρ με τιμᾶν θανάτῳ θεῶν 845
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦσαν δόλοι.
 ΑΘ. ὄργας κυνοῖσσι σοὶ γεραιτέρα γὰρ εἶ,
 καὶ πολλὰ μὲν εὐ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
 ὑμεῖς δ' ἐκ ἀλλόφυλον ἔλθευσαί χεῖρα
 γῆς τῆσδ' ἐρασιήεσθε· προσηνέπω τάδε
 οὐπιρρέων γὰρ τιμώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε, καὶ εὐ, τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς δόμοις Ἐρεχθέως, 855
 τεύχεα παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
 ὅς' ἂν παρ' ἄλλων οὔποτ' ἦν σχέθεισσι βροτῶν.
 εὐ δ' ἔν τόποισι τοῖς ἐμοῖσι μὴ βάλῃς
 μήθ' αἵματιρὰς θηγάνας, σπλάγχνων βλάβας
 νέων, ἄοινοισι ἐμμανεῖσι θυμώμασιν, 860
 μήτ' ἐτελοῦς' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖσι ἀστοῖσιν ἰδρύσῃς Ἄρη
 ἐμφυλίῳν τε καὶ πρὸς ἀλλήλοισι ἐρασίη.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρών,
 ἐν ᾧ τις ἔσται δεινὸς εὐκλείας ἔρωσ· 865
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοὶ πάρεσπιν ἐκ ἐμοῦ,
 εὐ δρώσαν, εὐ πάσχουσαν, εὐ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ἀντ. Β'

- ΧΘ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 870
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γὰς οἰκεῖν,
 ἀτίστον, φεῦ, μύθος.

838. τε hic om. M γὰν M : corr. Heermann.

840. σ' add. Weil. 849. καὶ τοι μέν M : corr. Weil.

857. ὄσσην M : corr. H. Ahrens

860. ἄοινοισι M : corr. Robertello.

861. μὴδε πτεροῦς' cj. Wakefield : fort. μὴδὲ πτεροῦς'.

862. ἰδρύσῃ κάρη M : corr. Stephanus.

- κνέω τοι μένος (ε') ἄπαντά τε κότον.
 οἰοῖ δ'α, φεῦ.
 τίς μ' ὑποδύεται πλευράς ὀδύνα; 875
 θυμὸν εἶε, μήτηρ
 Νυκ' ἀπὸ γάρ με τιμῆν δαναϊῶν θεῶν
 δυσπάλαιοι παρ' οὔθεν ἤραν δόλοι. 880
 ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τάραθ',
 ὡς μήποτ' εἴηκισ πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
 θεὸς παλαιὰ καὶ πολιτσούχων βροτῶν
 ἄτιμος ἔρρειν τοῦθ' ἀπόκενος πέδου.
 ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνόν ἐστί σοι Πειθοῦς εἴβας, 885
 γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελκτῆριον,
 εὐ δ' οὖν μένοικ' ἄν' εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
 οὐ τῆν δικάως τῆιδ' ἐπιρρέποισι πόλει
 μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶι.
 ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρωι χεῖρας 890
 εἶναι δικάως ἐς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
 ΧΘ. ἄκασ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;
 ΑΘ. πάσης ἀπίμων' οἰζύος· δεχου δὲ εὐ.
 ΧΘ. καὶ δὴ δέδεγμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
 ΑΘ. ὡς μὴ τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέβεν. 895
 ΧΘ. εὐ τοῦτο πράξας, ὥστε με σέβειν τόσον;
 ΑΘ. τῶι γὰρ σέβοντι συμφορὰς ὀρθωσομεν.
 ΧΘ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην θέσει χρόνου;
 ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν ἢ μὴ τελεῶ.
 ΧΘ. θέλεις μ' ἔοικας καὶ μεθίσταμαι κότου. 900
 ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χεῖρ' οὐκ' ἐπικτήσει φίλους.
 ΧΘ. τί οὖν μ' ἄνωγας τῆιδ' ἐφυμνησαι χεῖρῃ;
 ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
 καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποτηρίας δρόσου
 ἐκ οὐρανοῦ τε κἀκέμων ἀήματα 905
 εὐηλίως κνέοντ' ἐπιστείχειν χεῖρσιν·
 καρπὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρριυτον
 ἀστοῖσιν εὐθεναῖντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
 καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν,
 τῶν δυσσεβοῦντων δ' ἐκφορωτέρα πέλοις. 910
 στέργω γάρ, ἀνδρὸς φυτυποῖμενος δικῆν,
 τὸ τῶν δικάων τῶνδ' ἀπένητον γένος.
 τοιαῦτα σοῦστι. τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
 πρεπτῶν ἀγωνῶν οὐκ ἀνέσομαι τὸ μὴ οὐ
 τῆνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμῆν πόλιν. 915

873. ε' add. Weil. 879 et 845. θαμίαν M : corr. L. Dindorf.
 890. τῆσδε ἀμοίρου M : corr. Dobree.
 895. εὐθενεῖν M : corr. Scaliger.
 907. βροτῶν M : corr. Stanley.

στρ. α'

- ΧΘ. Δέπομαι Παλλάδος κυνοικίαν,
 οὐδ' ἀπιμάσω πόλιν,
 τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς ἼΑρης τε
 φρούριον θεῶν νέμει,
 ῥυσίβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων· 920
 ἀπ' ἐγὼ κατεύχομαι
 θεσπίσασα πνευμένῳς
 ἐπισκύτους βίου τύχας ὀνησίμους
 γαίας ἐπαιβρύσαι 925
 παιδρὸν ἁλίου κέλας.
- ΑΘ. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πράσσω, μεγάλας καὶ θυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπων 930
 ἔλαχον διέπειν.
 ὁ δὲ μὴ κύρας βαρέων τούτων
 οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βίτου.
 τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆμάτ' αἰν
 πρὸς τὰσδ' ἀπάγει· αἰῶν ὄλεθρος 935
 καὶ μέγα φωνοῦντ'
 ἔχραϊς ὄργαϊς ἀμασύνει.

ἀντ. α'

- ΧΘ. δειδροπήμων δὲ μὴ ἡνέοι βλάβη,
 τὰν ἑμᾶν χάριν λέγω, 940
 φλογμός τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν τὰ
 μὴ περᾶν ὄρον τόπων,
 μηδ' ἄκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος·
 μήλά τ' εὐθενοῦντα γὰ
 ζύν διπλοῖσιν ἐμβρύοις 945
 τρέφοι χρόνῳι τεταγμένῳι· γόνος ὤ —
 πλουτόχων ἐρμαίαν
 δαιμόνων θόσιν τίσι.
- ΑΘ. ἢ τὰδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 οἳ' ἐπικραῖναι; μέγα γὰρ δύναται 950

925. ἐπαιβρύσαι M : corr. Pauw.

932. βαρέων cj. I. Ahrens : χαροπῶν cj. Wecklein.

933. οὐκ οἶδεν ὅθεν πληγαὶ βίτου προσέπαισαν cj. Hermann.

935. αἰῶν δ' cj. Musgrave.

941. ὕφαιτο cj. Weid.

944. εὐθενοῦντ' ἄγαν M : corr. Dobree : εὐθενοῦντα Πᾶν cj. Meineke.

946. δὲ γὰρ supplebat olim Hermann.

πάντη Ἐρινύς παρά τ' ἀθανάτοισ
τοῖς ε' ὑπὸ γαῖαν, περί τ' ἀνθρώπων
φανερῶς τελέως διαπράσσουσιν
τοῖς μὲν αἰδῶς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι.

955

στρ. β'

- ΧΘ. ἀνδροκμήτας δ' αὐ-
ρους ἀπεννήλω τύχας,
νεανίδων τ' ἐπιράτων
ἀνδροτυχεῖς βίότους δότε, κύρι' ἔχοντες, 960
θεαί τ' ὦ Μοῖραι
ματροκασγνήται,
δαίμονες ὀρθονόμοι,
παντὶ δόμῳ μετὰκοινοί,
παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριεεῖς 965
ἐνδίκους ὀμιλίαις,
παντὰ τιμωτάται θεῶν.
- ΑΘ. τάδε τοι χώραι τίμηθι προφρόνως
ἐπικραϊνομένων
γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματ' αἰθεροῦς, 970
ὅτι μοι γλώσσα καὶ στόμα ἐπιωπῆ
πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμέναις·
ἀλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
νικᾷ δ' ἀγαθῶν
ἔρις ἡμετέρα διὰ παντός. 975

ἀντ. β'

- ΧΘ. τὰν δ' ἐπληστον κακῶν
μήποτ' ἐν πόλει στάσις
ταῖδ' ἐπεύχεται βρέμασιν.
μηδὲ πιούσα κόνις μέλαν αἶμα πολιτῶν 980
δι' ὄργην ποινὰς
ἀντιφόνους ἄτας
ἀρπαλίσαι πόλεως.
χάρματα δ' ἀντιδοῖεν
κοινοφιλεῖ δισνοῖαι, 985
καὶ στυγεῖν μιᾷ φρενί,
πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἔκος.

954. δ' αὐ κρύων M : corr. ed. Aíd.

961. θεαί τῶν M : corr. Hermann.

984. μέγα κοίμασι (αἰετὸν) M : corr. Hermann.

- ΑΘ. ἄρα φρονοῦσαι γλώσσης ἀγαθῆς
 ὁδὸν εὐρίσκουσ' ;
 ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων 990
 μέγα κέρδος ὄρω τοῖσδε πολίταις.
 τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες ἀεὶ
 μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
 ὀρθοδίκαιον
 πρέψετε πάντως διάγοντες. 995

στρ. γ'

- ΧΘ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰαμίαια πλούτου·
 χαίρετ' ἀσπικὸς λεώς,
 Ἰκταρ ἔμενοι Διὸς
 παρθένου φίλας φίλοι,
 εὐφρονοῦντες ἐν χρόνῳ. 1000
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
 θητας ἔζεται πατήρ.
 ΑΘ. χαίρετε χυμεῖς· προτέραν δ' ἐμὲ χρῆ
 στεῖχειν θαλάμους ἀποδείξουσιν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπαμπῶν. 1005
 ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ ρεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτηρὸν
 χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
 ὑμεῖς δ' ἠγεῖσθε, πολιτικοὶχοι 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκοις.
 εἶη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντ. γ'

- ΧΘ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπι διπλοῖζω,
 πάντες οἱ κατὰ πόλιν,
 δαίμονές τε καὶ βροτοί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον- 1015
 τες· μετοικίαν δ' ἐμῆν

988, 989. φρονοῦσαι . . . εὐρίσκου M : corr. Musgrave.

999. παρθένους M : corr. Robertello.

1000. εὐφρονος cj. Weil.

1005. πρόπαμπον M : corr. Bentley.

1007. ἀτήριον M : corr. Bentley.

1008. χώραι cj. Paley. 1010. ἡμεῖς M : corr. Turneb.

1011. μετοικοί M : corr. Turneb.

1014. ἐπιδιπλοῖζω M : corr. Weil.

ΕΤΜΕΝΙΔΕΣ

213

εὖ εἴβοντες οὔτι μέμ-
ψεσθε συμφοράς βίου.

1020

- ΑΘ. αἰνῶ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμπω δὲ φέγγει λαμπάδων σελασφόρων
ἔς τοὺς ἕνερες καὶ κάτω χεονὸς τοποὺς
εὖν προσπόλοισι, αἴτε φρουροῦσιν Βρέτας
τοῦμόν, δικαίως· ὄμμα γὰρ πάσης χεονὸς
Θησείδος ἐξίκοιτ' ἂν εὐκλεὺς λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτῶν,
φοινικοβάπτοις ἐκδυτοῖς ἐσσημασίᾳ
τιμᾶτε, καὶ τὸ φέτος ὀρμάσσω πυρός,
ἔπος ἂν εὐφρων ἢδ' ὀμηλία χεονὸς
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

1025

1030

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

στρ. α'

βᾶτε δόμοι, μεγάλοι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἡπαιδες, ὑπ' εὐφροσι πομπᾶι, —
εὐφαιεῖτε δέ, χωρίται.

1035

ἀντ. α'

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠκυτίοισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρὶπέπται.
εὐφαιεῖτε δὲ πανθαμί.

στρ. β'

Ἰλασι δὲ καὶ εὐεύφρονες γᾶι
θευρ' ἴτε, σεμναὶ (θεαί,) πυρὶδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν, —
ὀλολύσατε μῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1040

ἀντ. β'

επονθαὶ δ' ἔς τὸ πᾶν ἔνδαιδες οἴκωι
Παλλάδος ἄστοις· Ζεὺς (ὁ) πανόπτας
οὔτω Μοῖρά τε συγκατέβα, —
ὀλολύσατε μῦν ἐπὶ μολπαῖς.

1045

1019. εἰσεβούντες M: corr. Turneb. Post v 1027 interp.
Weil. 1032. βᾶτ' ἐν δόμωι M: corr. Wellauer.
1034. εὐεύφροσι M: corr. Burney. 1035. δὲ χωρεῖτε M:
corr. Hermann. 1037. θυσίαις περιπέπται τυχαί τε
M: corr. Paley. 1041. θεαί add. Hartung. 1042. καθ'
ὁδόν δ' M: corr. Boissonade.

σωτήρος," ὅς πατρῷον ἀδελφεῖς μόνον 760
 εἴποι με μητρὸς τάςδε συνδικούς ὄρων,
 ἔγω δὲ χώραι τήϊδε καὶ τῶι σῶι στρατῶι
 τὸ λοιπὸν εἰς ἅπαντα πλειστήρη χρόνον
 ὀρκωμοτίας μὴν ἔπιωμ ἥρος δόμους,
 μήτοι τιν' ἄνδρα δεῦρο πρυμνήτην χροῖας 765
 ἔλθόντ' ἐποιέσῃ εὖ κεκασμένον δόρυ.
 αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ὄντες ἐν τάφοις τότε
 τοῖς τὰμὰ παρβαίνουσι μὴν ὀρκώματα
 ἀμυχήνοισι παρέκομεν δυσπραξίας
 ὄδοις ἀεὶ μούς καὶ παρόρνησας πόρους 770
 τιθέντες, ὡς αὐτοῖσι μεταμέλῃ πόνος
 ὀρουμένων δὲ καὶ πόλιν τὴν Παλλάδος
 τιμῶσι ἀεὶ τήϊδε συμμαχῶν δορὶ
 αὐτοῖσιν ἡμεῖς ἔσμεν εὐμενέστεροι,
 καὶ χαῖρε, καὶ σὺ καὶ πολιεσοῦχος λεῶς 775
 πάλαιμ' ἄφυκτον τοῖς ἐναντίοις ἔχοις
 σωτήριόν τε καὶ θαρρὸς νικηφόρον.

στρ. α'

- ΧΘ. Ἴώ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
 κωπηπάσαοις κὰκ χερῶν εἴλεσθέ μου, 780
 ἔγω δ' ἄτιμος ἂ τάλαινα βαρυκοτος
 ἐν γαί τήϊδε, φεύ,
 ἴδν ἴδν ἀντιπενθεῖα
 μεθεῖσα καρδίας σταλαγμῶν
 χροῖνι ἔφορον· ἐκ δὲ τοῦ
 λειχήν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα, 785
 πέδον ἐπισύμενος
 βροτοφόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
 στενάζω; τί βέτω;
 γέλωμαι δυσοίστα πολίταις, 790
 ἔπασον, ἰώ, μεγάλα, τοτοῖ,
 κόραι δυστυχεῖς
 Νυκτὸς ἀτιμοπενθεῖς.
- ΑΘ. ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυετόνως φέρειν.
 οὐ γὰρ νενίκησθε', ἀλλ' ἰσόψηφος δίκη 795
 ἐξῆλε' ἀληθῶς, οὐκ ἀτιμίαις ἐθέσει.
 ἀλλ' ἐκ Διὸς γὰρ λαμπρὰ μαρτύρια παρήν.

768, 769. τὸν . . . παρβαίνοντα . . . ἀμυχήνοισι ἐράσσομεν δυσπραξίας εἰ. Wecklein.

769. ἀμυχήνοισι πράσσομεν δυσπραξίας M : corr. Kirchhoff.

784, 814. χροῖνι φροῖν εἰ. Heimsöeth.

785, 815. ἰώ M : corr. Hermann.

αὐτός ὁ ὀ χρίσας αὐτὸς ἦν ὁ μαρτυρῶν,
ὡς ταῦτ' Ὀρέστην θρῶντα μὴ βλάβας ἔχειν.
ὑμεῖς δὲ (μή) τε τῆϊδε γῆϊ βαρὺν κότον 800
σκίψησθε, μὴ θυμαῖσθε, μὴδ' ἀκαρπίαν
τεύχητ' ἀφείσαι δαυμόνων σταλάγματα,
βρωτῆρας αἰχμὰς σπερμάτων ἀνημέρους,
ἐγὼ γὰρ ὁμῖν πανθίκως ὑπίσχαμαι,
ἔδρας τε καὶ κευαμώνας ἐνδίκου χροῦδος 805
λιπαρορόνοικιν ἁμένας ἐπ' ἐσχάrais
ἔπειν, ὑπ' ἀστῶν τῶνδε τιμαλφουμένας.

ἄντ. α'

- ΧΘ. ἰὼ θεοὶ νεώτεροι, παλαιοὺς νόμους
κασιππῆσασθε κάκ' ἡρώων εἴλεσθέ μου.
ἐγὼ δ' ἄπιμος ἀτάλαινα βαρύκοτος 810
ἐν γῆϊ τῆϊδε, φεῦ,
ἰὼν ἰὼν ἀπιπενθεῖα
μεθεῖσα καρδίας σταλασμῶν
χροῖνι ἔφορον· ἐκ δὲ τοῦ
λειγῆν ἄφυλλος, ἄτεκνος, ὦ Δίκα,
πέδον ἐπισύμενος 815
βροτοφόρους κηλίδας ἐν χώραι βαλεῖ.
στενάσω; τί βέω;
γενῶμαι δυσοίστα πολίταις 820
ἔπαθον, ἰὼ, μεγάλα, τοτοῖ,
κόραι δυστυχεῖς
Νυκτὸς ἀπιποπενθεῖς.
- ΑΘ. οὐκ ἔστ' ἄπιμοι, μὴδ' ὑπερούμως ἔσαν
θεαὶ βροτῶν στήσιντε δύσκιλον χροῖνα, 825
καγὼ πέποιθα Ζηνί, καὶ τί δεῖ λέγειν;
καὶ κηλίδας οἶδα δώματος μόνη θεῶν,
ἐν ᾧ κεραυνὸς ἔστιν ἐσφραγισμένος·
ἀλλ' οὐδὲν αὐτοῦ δεῖ· εὐπίθης ἐμοὶ
γλώσσης ματαίας μὴ ἔβάλῃς ἐπὶ χροῖνα 830
καρπὸν φέροντα πάντα μὴ πράσσειν καλῶς,
κοῖμα κελαινοῦ κύματος πικρὸν μένος,
ὡς σευκότιμος καὶ θυνοικίτωρ ἐμοί·
πολλῆς δὲ χώρας τῆσδ' ἔτ' ἀκροεῖκνισ
εὐνὴ πρὸ παιδῶν καὶ γαμηλίου τέλους 835
ἔχουσ' ἐς αἰεὶ τόνδ' ἐπαινέσεις λόγον.

800. μή add Wieseler.

802. πλευμόνων c; Wakefield. gr. στενάγματα M².

803. ἔχνας c; Musgrave.

825. κτήσιντε c; Linwood.

827. θεωμάτων M: corr. Casaubon.

στρ. Β'

- ΧΘ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ,
 ἐμὲ παλαιόφρονα, κατὰ τε γὰρ οἰκεῖν,
 ἀτίστον, φεῦ, μύθος.
 πνεῶ τοι μένος (θ') ἄπαντά τε κότον. 840
 οἷοί δ' αἶ, φεῦ.
 τίς μ' ὑποδύεται πλευρὰς ὀδύνα ;
 θυμὸν εἴς, μήτηρ
 Νύξ' ἀπὸ γάρ με τιμῆν θανάϊον θεῶν 845
 δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦσαν δόλοι.
- ΑΘ. ὄργας κυνοῖσσι σοὶ γεραιτέρα γὰρ εἴ.
 καὶ πολλὰ μὲν εὖ κάρτ' ἐμοῦ σοφωτέρα,
 φρονεῖν δὲ κάμοι Ζεὺς ἔδωκεν οὐ κακῶς. 850
 ὑμεῖς δ' ἐκ ἀλλόφυλον ἐλθεῖσαι χεῖρα
 γὰρ τῆσδ' ἐρασεήσεσθε· προυνηπέω τάδε
 οὐπιρέων γὰρ τιμικώτερος χρόνος
 ἔσται πολίταις τοῖσδε, καὶ εὖ, τιμίαν
 ἔδραν ἔχουσα πρὸς θάμοις Ἐρεχθεως, 855
 τεύχεα παρ' ἀνδρῶν καὶ γυναικείων στόλων
 ὅς' ἂν παρ' ἄλλων οὐποτ' ἦν σχέσις βροτῶν.
 εὖ δ' ἐν τόποις τοῖς ἐμοῖσι μὴ Βαλῆς
 μήτ' αἰματηρὰς θηγάσας, σπλάγχθων βλάβας
 νέων, ἄοινοισι ἐμμανεῖς θυμώμασιν, 860
 μήτ' ἐπελοῦς' ὡς καρδίαν ἀλεκτόρων
 ἐν τοῖς ἐμοῖσι ἀστοῖσιν Ἰδρύσῃς Ἄρη
 ἐμφυλίῳν τε καὶ πρὸς ἀλλήλους θρασύν.
 θυραῖος ἔστω πόλεμος, οὐ μόλις παρῶν,
 ἐν ᾧ τις ἔσται θεινὸς εὐκλείας Ἔρωσ· 865
 ἐνοικίου δ' ὄρνιθος οὐ λέγω μάχην.
 τοιαῦθ' ἐλέσθαι σοὶ πάραστιν ἐξ ἐμοῦ,
 εὖ δρῶσαν, εὖ πάσχουσαν, εὖ τιμωμένην
 χώρας μετασχεῖν τῆσδε θεοφιλεστάτης.

ἀντ. Β'

- ΧΘ. ἐμὲ παθεῖν τάδε, φεῦ, 870
 ἐμὲ παλαιόφρονα κατὰ τε γὰρ οἰκεῖν,
 ἀτίστον, φεῦ, μύθος.

838 τε hic om. M γὰρ M : corr. Hermann.

840. θ' add. Weil. 849 καὶ τοι μέν M : corr. Weil.

857. ὄργην M : corr. H. Ahrens

860. ἄοινοισι M : corr. Robertello.

861. μὴδὲ πτεροῦς' εἰ. Wakefield : fort. μὴδὲ πτεροῦς'.

862. Ἰδρύσῃς κάρη M : corr. Stephanus.

- πνέω τοι μένος (ε') ἄπαντά τε κότον.
οἰοῖ δα, φεῦ.
τίς μ' ὑποδύεται πλευράς ὀδύνα; 875
εὐμὸν εἶε, μάτερ
Νύξ' ἀπὸ γάρ με τιμᾶν θασαιῶν θεῶν
δυσπάλαμοι παρ' οὐδὲν ἦσαν δόλοι. 880
ΑΘ. οὔτοι καμοῦμαί σοι λέγουσα τάγαθά,
ὡς μήποτ' εἴημις πρὸς νεωτέρας ἐμοῦ
θεὸς παλαιὰ καὶ πολιτσούχων βροτῶν
ἄτιμος ἔρρηκτο τοῦθ' ἀπόξενος πέδου.
ἀλλ' εἰ μὲν ἀγνοῶ ἐστί σοι Πειθοῦς εἴβας, 885
γλώσσης ἐμῆς μείλιγμα καὶ θελεκτήριον,
εὐ δ' οὖν μένοις ἦν· εἰ δὲ μὴ θέλεις μένειν,
οὐ τᾶν δικαίως τῆιδ' ἐπιρρέποις πόλει
μῆνιν τιν' ἢ κότον τιν' ἢ βλάβην στρατῶν
ἔξεστι γάρ σοι τῆσδε γαμόρων χροῆδος 890
εἶναι δικαίως ἕς τὸ πᾶν τιμωμένῃ.
ΧΘ. ἕκαστ' Ἀθάνα, τίνα με φῆς ἔχειν ἔδραν;
ΑΘ. πάσης ἀπημμον' οἰζύος· δεχου δὲ εὐ.
ΧΘ. καὶ δὴ δέδοσμαι· τίς δέ μοι τιμὴ μένει;
ΑΘ. ὡς μή τιν' οἶκον εὐθεκνεῖν ἔνευ εἴθεν. 895
ΧΘ. εὐ τοῦτο πράξεις, ὥστε με εἴθεναι τόσον;
ΑΘ. τῶι γὰρ εἴβοντι συμφορὰς ὀφρωσομεν.
ΧΘ. καὶ μοι πρόπαντος ἐγγύην ἔθεις χρόνου;
ΑΘ. ἔξεστι γάρ μοι μὴ λέγειν θ' μὴ τελῶ,
ΧΘ. θέλεις μ' ἔσικας καὶ μεοίσταμαι κότου. 900
ΑΘ. τοιγὰρ κατὰ χροῆν' οὐς' ἐπικτήξει φίλους.
ΧΘ. τί οὖν μ' ἀνωγας τῆιδ' ἐφυμνήσαι χροῆν;
ΑΘ. ὅποια νίκης μὴ κακῆς ἐπίσκοπα·
καὶ ταῦτα γῆθεν ἔκ τε ποτηρίας θρόκου
ἔξ οὐρανοῦ τε κἀνέμων ἀήματα 905
εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χροῆνα·
καρπὸν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον
ἀστοῖσιν εὐθεκνοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ,
καὶ τῶν βροτείων σπερμάτων σωτηρίαν.
τῶν δυσσεβούνητων δ' ἐκφορωτέρα πελοῖς. 910
στέργω γάρ, ἀνδρὸς φυτυποίμενος δίκην,
τὸ τῶν δικαίων τῶνδ' ἀπένοντον γένος.
τοιαῦτα σοῦστέ τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
πρεπτῶν ἀγώνων οὐκ ἀνέσομαι τὸ μὴ οὐ
τκῆδ' ἀτύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν. 915

873. ε' add. Weil. 879 et 845. θαμίαν M : corr. L. Dindorf.

890. τᾶδετ' ἀμοίρου M : corr. Dobree.

895. εὐθεκνεῖν M : corr. Scalger.

907. βροτῶν M : corr. Stanley.

στρ. α'

- ΧΘ. Δάσσασι Παλλάδος κυνοικίαν,
 οὐδ' ἀτιμάσω πόλιν,
 τὰν καὶ Ζεὺς ὁ παγκρατῆς Ἄρης τε
 φρούριον θεῶν κέμει,
 ῥυσιβωμον Ἑλλάνων ἄγαλμα δαιμόνων· 920
 ἄπ' ἐγὼ κατεύχομαι
 θεσπίσασα πρηνεμεῶς
 ἐπισκύτους βίου τύχας ὀνησίμους
 γαίας ἐκαμβρῦσαι 925
 φαιδρὸν ἀλίου ἐλάσ.
- ΑΘ. τὰδ' ἐγὼ προφρόνως τοῖσδε πολίταις
 πράσσω, μεγάλας καὶ δυσαρέστους
 δαίμονας αὐτοῦ κατανασσαμένη.
 πάντα γὰρ αὐταὶ τὰ κατ' ἀνθρώπων 930
 ἔλαχον διέπειν.
 ὁ δὲ μὴ κύρσας βαρέων τούτων
 οὐκ οἶδεν δεῖν πληγαὶ βίτου.
 τὰ γὰρ ἐκ προτέρων ἀπλακῆματά μιν
 πρὸς τάσδ' ἀπάγει· σιγῶν δλεῶρος 935
 καὶ μέγα φωνοῦντ'
 ἔχεραῖς ὄργαις ἀμαθύνει.

ἐντ. α'

- ΧΘ. δειδροπήμων δὲ μὴ πνέει βλάβη,
 τὰν ἐμὰν χάριν λέγω,
 φλογμός τ' ὀμματοστερῆς φυτῶν τὸ
 μὴ περὰν ὄρον τόπων,
 μηδ' ἀκαρπος αἰανῆς ἐφερπέτω νόσος·
 μᾶλ' αὖτ' εὐθενοῦντα γὰρ 945
 εὖν διπλοῖσιν ἐμβρύοις
 τρέφοι χρόνῳ τεταγμένῳ· γόνος ὤ —
 πλουτόχεων ἐρμαίαν
 δαιμόνων δόσιν τίαι.
- ΑΘ. ἢ τὰδ' ἀκούετε, πόλεως φρούριον,
 οἳ' ἐπικραίνει; μέγα γὰρ δύναται 950

925. ἐκαμβρόσαι M : corr. Pauw.

932. βαρέων cj. I. Ahrens : χαροπῶν cj. Wecklein.

933. οὐκ οἶδεν δεῖν | πληγαὶ βίτου προσέπαισαν cj. Hermann.

935. σιγῶν δ' cj. Musgrave.

941. ὄφοιτο cj. Wel.

944. εὐθενοῦντ' ἄγαν M : corr. Dobree : εὐθενοῦντα Πάν cj. Meineke.

946. δὲ γὰρ supplebat olim Hermann.

πότῃ Ἐρινὺς παρὰ γ' ἀσανάτοις
 τοῖς θ' ὑπὸ γαῖαν, περὶ γ' ἀναρώπων
 φανερώς τελέως διαπράσσουσι
 τοῖς μὲν αἰοιδάς, τοῖς δ' αὖ δακρύων
 βίον ἀμβλωπὸν παρέχουσαι. 955

στρ. β'

- ΧΘ. ἀνδροκυμῆτας δ' ἀώ-
 ρους ἀπεννέπω τύχας,
 νησιδῶν γ' ἐπιράτων
 ἀνδρουχεῖς βίότους δάτε, κύρι' ἔχοντες, 960
 θεαί γ' ὦ Μοῖραι
 ματροκασιγνήται,
 δαίμονες ὄρεονόμοι,
 παντὶ δόμῳ μετάκοινοι,
 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριεεῖς 965
 ἐνδίκῳις ὀμιλίαις,
 παντὰ τιμωπτάται θεῶν.
- ΑΘ. τάδε τοι χάραϊ τᾶμῃ προφρόνως
 ἐπικραينوμένων
 γάνυμαι· στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς, 970
 ὅτι μοι γλώσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾶι
 πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀσπηνναμένας·
 ἄλλ' ἐκράτησε Ζεὺς ἀγοραῖος,
 νικᾶι δ' ἀγαθῶν
 ἔρις ἀμετέρα διὰ παντός. 975

ἀντ. β'

- ΧΘ. τὰν δ' ἀπληστον κακῶν
 μήποτ' ἐν πόλει στάσιν
 τᾶιδ' ἐπύχομαι βρέμειν,
 μηδὲ πρῶσα κόμισ μέλακ αἶμα πολιτᾶν 980
 δι' ὄργην ποινὰς
 ἀντιφόνους ἕτας
 ἀρπαλίαι πόλεως,
 χάσματα δ' ἀντιδιδοῖεν
 κοινοφιλεῖ διανοῖαι, 985
 καὶ στυγείη μιᾷ φρενί,
 πολλῶν γὰρ τόδ' ἐν βροτοῖς ἕκος.

- ΑΘ. ἄρα φρονούσαι γλώσσης ἀγαθῆς
 ὁδὸν εὐρίσκουσ' ;
 ἐκ τῶν φοβερῶν τῶνδε προσώπων 999
 μέγα κέρδος ὄρω τοῖσδε πολίταις.
 τάσδε γὰρ εὐφρονας εὐφρονες ἀεὶ
 μέγα τιμῶντες καὶ γῆν καὶ πόλιν
 ὀρθοδίκαιον
 πρέψετε πάντως διάγοντες. 995

στρ. γ'

- ΧΘ. χαίρετε χαίρετ' ἐν αἰαμίακῃ πλούτου·
 χαίρετ' ἀσπικὸς λαός,
 Ἰκταρ ἕμενοι Διὸς
 παρθένου φίλας φίλοι,
 σωφρονοῦντες ἐν χρόνῳ. 1000
 Παλλάδος δ' ὑπὸ πτεροῖς
 ὄντας ἄζεται πατήρ.
 ΑΘ. χαίρετε χύμεις· προτέραν δ' ἐμὲ χρὴ
 στείχειν θαλάμους ἀποδείκουσαν
 πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν. 1005
 Ἴτε καὶ σφαγίων τῶνδ' ὑπὸ σεμνῶν
 κατὰ γῆς σύμεναι τὸ μὲν ἀτήρην
 χώρας κατέχειν, τὸ δὲ κερδαλέον
 πέμπειν πόλεως ἐπὶ νίκῃ.
 ὑμεῖς δ' ἄγεῖσθε, πολιτικοῦχοι 1010
 παῖδες Κραναοῦ, ταῖσδε μετοίκους
 εἶη δ' ἀγαθῶν
 ἀγαθὴ διάνοια πολίταις.

ἀντ. γ'

- ΧΘ. χαίρετε, χαίρετε δ' αὖθις, ἔπι διπλοῖζω,
 πάντες οἱ κατὰ πόλιν,
 δαίμονές τε καὶ βροταί,
 Παλλάδος πόλιν νέμον- 1015
 τες· μετοικίαν δ' ἐμῆν

988, 989. φρονούσαι . . . εὐρίσκει M : corr. Musgrave.

999. παρθένους M : corr. Robertello.

1000. εὐφρονος cj. Weil.

1005. πρόπομπον M : corr. Bentley.

1007. ἀτήριον M : corr. Bentley.

1008. χώραι cj. Paley. 1010. ἄμεις M : corr. Turner.

1011. μέτοικοι M : corr. Turner.

1014. ἐπιδιπλοῖζω M : corr. Weil.

ΕΤΜΕΝΙΔΕΣ

213

εὐ εὐβοντες οὔτι μέμ-
φεσθε συμφορας βίου.

1020

ΑΘ. αἰνώ τε μύθους τῶνδε τῶν κατευγμάτων,
πέμπω δὲ φέγγα λαμπάδων σελασφορων
ἐς τοὺς ἕνερες καὶ κάτω χροῆδος τόπους
κῦν προσπλάισιν, αἶτε φρουροῦσιν βρέτας
τούμον, δικαίως· ἔμμα γὰρ πάσης χροῆδος
Θησφιδος ἐζίκουτ' ἄν εὐκλες λόχος
παίδων, γυναικῶν, καὶ στόλος πρεσβυτίδων,
φοινικοβάπταις ἐνδυτοῖς ἐσθήμασιν
τιμάτε, καὶ τὸ φέγγος ὀρμάσσω πυρός,
ἔπως ἄν εὐφρων ἦδ' ὁμλία χροῆδος
τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπη.

1025

1030

ΠΡΟΠΟΜΠΟΙ

στρ. α'

βᾶτε δάμωι, μεγάλοι φιλότιμοι
Νυκτὸς παῖδες ἡπαιδες, ὑπ' εὐφροσι πομπᾶι, —
εὐφασεῖτε δέ, χωρεῖται.

1035

ἀντ. α'

γᾶς ὑπὸ κεύθεσιν ὠκυγίαισιν
τιμαῖς καὶ θυσίαισιν ὑπαὶ πυρικόπται.
εὐφασεῖτε δὲ πανδαμί.

στρ. β'

Ἰλασι δὲ καὶ εὐεφρονες γᾶι
θεῦρ' ἴτε, σεμναὶ (θεαί,) πυριδάπτωι
λαμπάδι τερπόμεναι καθ' ὁδόν, —
ὀλολύκατε μῦθ ἐπὶ μολπαῖς.

1040

ἀντ. β'

σπονδαὶ δ' ἐς τὸ πᾶν ἑνδαίδες οἴκων
Παλλάδος ἀστοῖς· Ζεὺς (ὁ) πανόπτας
οὕτω Μοῖρά τε συγκατέβα, —
ὀλολύκατε μῦθ ἐπὶ μολπαῖς.

1045

1019. εὐσεβοῦντες M corr. Turneb. Post v 1027 interp
Weil. 1032. βᾶτ' ἐν δάμωι M: corr. Wellauer.
1034. εὐεφροσι M: corr. Burney. 1035. δὲ χωρεῖτε M
corr. Hermann. 1037. θυσίαις περιέπται τύχαι τε
M: corr. Paley. 1041. θεαί add. Hartung. 1042. καθ'
ὁδόν δ' M: corr. Boissonade. 1045. ἄ add. M...

**ΑΙΣΧΤΑΛΟΤ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ**

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

**ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΒΙΑ
ΗΦΑΙΣΤΟΣ
ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
ΧΟΡΟΣ ΩΚΕΑΝΙΔΩΝ
ΩΚΕΑΝΟΣ
ΙΩ Η ΙΝΑΧΟΥ
ΕΡΜΗΣ**

ΚΡΑΤΟΣ

Χεονός μὲν εἰς τηλουρόν ἴκομεν πέδον,
Σκύθην ἐς οἶμον, ἄβροτον εἰς ἐρημίαν.
Ἦφαιστε, σοὶ δὲ χρὴ μελεῖν ἐπιστολάς
ὡς σοὶ πατὴρ ἐφείτο, τόνδε πρὸς πέτραις
ὑψηλοκρίμμοις τὸν λεωργὸν ὀχμάσαι 5
ἄδασαντίων δεσμῶν ἐν ἀρρήκτοις πέδαις,
τὸ σὸν γὰρ ἄνεος, παντέχνου πυρὸς σέλας,
θηνητοῖσι κλέψας ὤπασεν· τοιαῦδέ τοι
ἀμαρτίας σφέ δει θεοῖς δοῦναι δίκην,
ὡς ἂν διδαχῆαι τὴν Διὸς τυραννίδα 10
στέρπαν, φιλανθρώπου δὲ παύεσθαι τρόπου.

ΗΦΑΙΣΤΟΣ

Κράτος βία τε, σφῶιν μὲν ἐπιτολή Διὸς
ἔχει τέλος θὴ κούδεν ἐμποδῶν ἐπι
ἐγὼ δ' ἄτολμός εἰμι συγγενῆ θεῶν
θῆσαι βίαι φάραγγι πρὸς δυσχειμέρωι, 15
πάντως δ' ἀνάγκη τῶνδ' ἐμοὶ τόλμῃσιν σχεθεῖν·
εὐωριάσειν γὰρ πατρὸς λόγους βαρύ,
τῆς ὀρεοβούλου Θέμιδος αἰγυμῆτα παῖ,
ἔκοντά σ' ἔκων δυσλύτοις χαλκεύμασιν
προσπασσαλεύσει τῶιδ' ἀπανθρώπων πάγωι, 20
Ἰν' οὔτε φωνῆν οὔτε του μορφῆν βροτῶν
ἔψα, στασευτὸς δ' ἡλίου φοιβῆι φλογί

2. ἄβροτον γ' M : corr. ex scholl. Hom. II. Ξ. 78, et Ar. Ran. 814.

6. ἄδασαντίων πέδων ἐν ἀρρήκτοις πέτραις M : corr. ex schol. Ar. Ran. 814.

17. εὐωριάσειν M : corr. Porson.

20. τόπωι M : πάγωι recs.

- χροιάς ἀμείψαις ἄνεός· ἀσμένωι δέ σοι
 ἢ ποικιλείμων νῦν ἀποκρύψαι φάος,
 πάχνην θ' ἐώϊαν ἥλιος σκεῖται πάλιν· 25
 αἰεὶ δὲ τοῦ παρόντος ἀχθιδῶν κακοῦ
 τρύσαις· ὁ λωφύσεων γὰρ οὐ πέφυκέ παρ.
 τοιαυτ' ἐπηύρω τοῦ φιλανθρώπου τρόπου.
 θεός θεῶν γὰρ οὐχ ὑποπτήσεων χόλον
 βροτοῖσι τιμὰς ὤπασας πέρα δικῆς. 30
 ἀνθ' ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρουρήσεις πέτραν
 ὄρεοστάθην ἄυπνος, οὐ κάμπτων γόνυ·
 πολλοὺς δ' ὄδυρμούς· καὶ γόους ἀνωφελεῖς
 φθέγγει· Διὸς γὰρ δυσπαραίτητοι φρόνες·
 ἄνας δὲ τραχὺς ὅστις ἦν νέον κρατῆι. 35
ΚΡ. εἴη, τί μέλλας καὶ κατοικτίζει μάτην;
 τί τὸν θεοῖς ἔχαιστον οὐ στυγεῖς θεόν,
 ὅστις τὸ σὸν θνητοῖσι προὔδωκεν γέρας;
ΗΦ. τὸ στυγενές τοι θεῖον ἢ θ' ὄμλια.
ΚΡ. σύμφημι· ἀνηκουστεῖν δὲ τῶν πατρὸς λόγων 40
 οἷόν τε πάς; οὐ τοῦτο θεμισαίνας πλέον;
ΗΦ. αἰα τε δὴ μηλῆς σὺ καὶ θράσους πλέως.
ΚΡ. ἕκος γὰρ οὐδὲν τόνδε θρηκεῖσαι· σὺ δὲ
 τὰ μηδὲν ὠφελούητα μὴ πόνηι μάτην.
ΗΦ. ὦ πολλὰ μικροῖσιν χαρωναζία. 45
ΚΡ. τί νιν στυγεῖς; πόνηων γὰρ ὡς ἀπλῶι λόγῳ
 τῶν νῦν παρόντων οὐδὲν αἰτία τέχνη.
ΗΦ. ἔμπας τις αὐτῆν ἕλλοις ὠφελει λαχεῖν.
ΚΡ. ἅπαντ' ἀπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν.
 ἐλεύθερος γὰρ οὕτως ἐστὶ πλὴν Διός. 50
ΗΦ. ἔγνωκα τοῖσδε κούδὲν ἀνταπεῖν ἔχου.
ΚΡ. οὐκοῦν ἐπέειπε τῶιδε δεσμὰ περιβαλεῖν,
 ὡς μὴ σ' ἐλινύοντα προσδερχῶνι πατήρ;
ΗΦ. καὶ δὴ πρόχειρα ψάλια δέρκεσσαι πάρα.
ΚΡ. βαλῶν νιν ἀμφὶ χερσὶν ἐγκρατεῖ σθένει 55
 ῥαισθηρι θεῖνε, πασσάλευε πρὸς πέτραις,
ΗΦ. περαίνεται δὴ κού ματῶν τούργων τόδε.
ΚΡ. ἔρασε μᾶλλον, σφίγτε, μηδαμῆ χάλα.
 διαπὸς γὰρ εὐρεῖν κάπρ ἀμυγάνων πόρους.
ΗΦ. ὄραρεν ἴδε γ' ὠλένη δυσεκλύτως. 60
ΚΡ. καὶ τήνδε νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς, ἵνα
 μάθῃ σοφιστῆς ὧν Διὸς νωθέστερος.

41. οἷόν τε; πάς M: ποῖόν τι; πάς cj. Hartung: corr. Weil.

42. τι rec.: γε cj. Herm. 49. ἐπράχον M: corr. Stanley.

54. ψάλια rec. 55. λαβῶν M: corr. Stanley.

59. πόρον M: corr. ex schol. Ar. Eq. 759.

- ΗΦ. πλήν τοῦθ' ἄν οὐδεὶς ἐνδίκως μέμψαιτό μοι.
 ΚΡ. ἄδαμαπίνου κῦν σφηνὸς αὐθαδὴ γνάθει
 στέρνων διαμύξας πασσάλει' ἐρρωμένως. 65
 ΗΦ. αἰαῖ, Προμηθεῦ, σὼν ὑπὲρ στένω πόνων.
 ΚΡ. σὺ δ' αὖ κατοκνεῖς τῶν Διὸς τ' ἐχθρῶν ὑπερ
 στένεις; ὅπως μὴ σαυτὸν οἰκτιεῖς ποτέ.
 ΗΦ. ὄραίς σέαμα δυσσέατον ὄμμασιν.
 ΚΡ. ὄρω κυρούητα τόνδε τῶν ἐπασίων. 70
 ἀλλ' ἀμφὶ πλευραῖς μασχαλιστήρας βάλε,
 ΗΦ. ὄραν ταῦτ' ἀνάγκη, μηδὲν ἐγκέλευ' ἔργαν.
 ΚΡ. ἢ μὴν κελεύωσ κάμνωύξω γε πρὸς
 χωρεῖ κάτω, σκέλη δὲ κίρκωσον βίαι.
 ΗΦ. καὶ δὴ πέπρακται τοῦργον οὐ μακρῶν πόνων.
 ΚΡ. ἐρρωμένως κῦν θεῖνε διατόρους πέδας· 75
 ὡς οὐπιμκτῆς γε τῶν ἔργων βαρύς.
 ΗΦ. ὅμοια μορφῆι γλώσσά σου γιγύεται
 ΚΡ. σὺ μαλακίζου, τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν
 ὄργης τε τραχύτητα μὴ ἴπιλησέ μοι. 80
 ΗΦ. στείχωμεν· ὡς κώλοισιν ἀμφιβληστρ' ἔχει.
 ΚΡ. ἐπαύθεα κῦν ὕβρις καὶ θεῶν γέρα
 κυλῶν ἐφημέροισι προστίθει. τί σοι
 οἰοί τε θνητοὶ τῶνδ' ἀπαντλήσαι πόνων·
 ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθεά
 καλοῦσιν· αὐτὸν γάρ σε δεῖ προμηθεῶς,
 ὅτωι τρόπῳ τῆσδ' ἐκκυλισθῆσαι τέχνης. 85

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ

- ὦ Διὸς αἰθῆρ καὶ ταχύπτεροι πηοαί,
 ποταμῶν τε πηγῶν ποτιῶν τε κυμάτων
 ἀνήριον γέλασμα, παμμῆτόρ τε γῆ, 90
 καὶ τὸν πανόπτην κύκλον ἡλίου καλῶ·
 ἴδεσθέ μ' οἶα πρὸς θεῶν πάσχω θεός.
 δέρχονο' οἶαις αἰκίαισιν
 διακναιόμενος τὸν μυριετη
 χρόνον ἀθλεύω. τοιόνδ' ὁ νέος 95
 ταγὸς μακάρων ἐκκῦρ' ἐπ' ἐμοὶ
 δεσμὸν ἀεικῆ.
 φεῦ φεῦ, τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον
 πῆμα στενάχω· πῆσι ποτε μόχθων
 χρεὶ τέρματα τῶνδ' ἐπιτεῖλαι;
 καίτοι τί φημι; πάντα προυπερίσταμαι 100

66. ὑπερ στένω M (ὑποστ. pr.).

99. ποί M (ποι pr.); εογξ. Τιμησθ.

κθερῶς τὰ μέλλοντ', οὐδέ μοι ποταίνιον
 πῆμ' οὐδὲν ἴκει. τὴν πεπρωμένην δὲ χρὴ
 αἶσαν φέρειν ὡς βέλιστα, γινώσκονθ' ὅτι
 τὸ τῆς ἀνάγκης ἔστ' ἀδήριτον σθένος. 105
 ἀλλ' οὔτε αἰγῆν οὔτε μὴ αἰγῆν τύχας
 οἶόν τέ μοι τάσθ' ἔστί. θνητοῖς γὰρ γέρα
 πορῶν ἀνάγκαις ταῖσθ' ἐνάευσμαί τάλας
 παρθκοπλήρωτον δὲ θηρώμασι πυρὸς
 πηγὴν κλοπαίαν, ἢ διδάσκαλος τέχνης 110
 πάσης βροτοῖς πέφικε καὶ μέγας πόρος,
 τοιῶνδε ποινὰς ἀμπλακκημάτων τίνω
 ὑπαθέρσιος δεσμοῖα προσελούμενος.
 *Α ᾧ, ἔα, ἔα.
 τίς ἀχῶ, τίς ὀδυρὰ
 προσέπτα μ' ἀφεγγίης, 115
 θεόκυτος, ἢ βρότειος, ἢ κεκραμένη;
 ἕκετο θερμόνιον ἐπὶ πάγον
 πόνων ἐμῶν θεωρός, ἢ τί δὴ θέλων;
 ὄρατε δεσμιώτην με δύσποτμον θεόν,
 τὸν Διὸς ἔχουρόν, τὸν πάσι θεοῖς 120
 δι' ἀπεχθείας ἐθέονθ' ὀπόσαι
 τὴν Διὸς αὐλήν εἰσοιχνεύειν,
 διὰ τὴν λίαν φιλότητα βροτῶν.
 φεῦ φεῦ, τί ποτ' αὐ κινάεισμα κλύω
 πέλας οἰωνῶν; αἰθὴρ δ' ἐλαφραῖς 125
 πτερύγων ῥιπαῖς ὑποκυρίζει.
 πάν μοι φοβερόν τὸ προσέρπον.

ΧΟΡΟΣ

στρ. α'

Μῆδὲν φοβηθήης· φίλια γὰρ ἄδε τάς τις
 πτερύγων θεοῖς ἀμίλλαις
 προσέβα τόνδε πάγον, πατρώιας 130
 μόγις παραποῦσα φρένας·
 κραιπνοφόροι δὲ μ' ἐπεμψαν αὔραι,
 κτύπου γὰρ ἄχῶ χάλυβος
 διήκειν ἄντρων
 μυχόν, ἐκ δ' ἐπληζέ μου
 τὰν θεμερώπων αἰδῶ·
 σύθην δ' ἀπεδίλος ὄχῳι πτερωτῶι. 135

112. τοιάσδε M : τοιῶνδε recs.

113. ὑπαθέρσιος M : corr. Blomfield. πασσαλευμένος M :
corr. M. Schmidt, Wecklein.

ΠΡ. αἰαῖ αἰαῖ,
 τῆς πολυτέκνου Τιθεύος ἔκγονα,
 τοῦ περὶ πάσαν ε' εἰλισσομένου
 χεῶν' ἀκοιμήτωι βρέματι παῖδες
 πατρὸς Ὀκεανοῦ,
 δέρχωντ', ἐσίδεσθ' οἶμαι δεσμῶι
 προσπορπατὸς
 τῆσδε φάραγτος σκοπέλοισ ἐν ἄκροισ
 φρουρὰν ἕκκλον ὀχέω,

140

ἀντ. α'

ΧΘ. Λεύσσω, Προμηθεῦ· φοβερὰ δ' ἐμοῖαν ὄσσοισ
 ὀμίχλα προσήκει πλήρης
 δακρύων σὸν δέμας εἰσιδοῦσαν
 πέτραι προσασπινόμενον
 ταῖσδ' ἀδαμαντοδέτοιαι λύμασι.
 νέοι γὰρ οἰακονόμοι
 κρατοῦς Ὀλύμπου·
 νεοχμοῖς δὲ θὴ νόμοισ
 Ζεὺς ἀσέτως κρατύνει,
 τὰ πρὶν δὲ πελώρια νῦν αἴστοι.

144

150

ΠΡ. εἰ γὰρ μ' ὑπὸ γῆν κέρσεν τ' Ἄϊδου
 τοῦ νεκροδέγμονος εἰς ἀπέραντον
 Τάρταρον ἦκεν,
 δεσμοῖς ἀλύτοις ἀγρίως πελάσας,
 ὡς μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος
 ταῖσδ' ἐπεγίθω·
 νῦν δ' αἰθέριον κίνυμι δὲ τάλαι
 ἐχέροισ ἐπίχαρτα πέπονθα.

155

στρ. β'

ΧΘ. τίς ὧδε τλησικάρδιος
 θεῶν, ὅτωι τάδ' ἐπιχαρῆ;
 τίς οὐ κυνασχαλαῖ κακοῖς
 τεοῖαι, δίχα γὰρ Διός; ὁ δ' ἐπικότῳς ἀεὶ
 θέμενος ἄγναμπτον νόον
 δάμνηται οὐρανίαν
 γένναν, οὐδὲ λήξει,
 πρὶν ἢν ἡ κορέσῃ κέαρ,

160

142. πρὸς πατρός M : προσπορπατός M mg.
 150. ἀσέτως M : corr. Bentley ex Hesychio.
 155. ἀγρίοις M : ἀγρίως recs.
 156. ὡς μῆποτε M corr. Turneb.
 157. ἐπέγασεν cj. Wecklein.

- ἢ παλάμη τιμή 165
 τῶν δυσάλωτον ἔλη τις ἀρχάν.
 ΠΡ. ἢ μὴν ἔτ' ἐμοῦ, καίπερ κρατεράϊς
 ἐν γυιοπέδαις αἰκίζομένου,
 χρεῖαν ἔχει μακάρων πρύτανις,
 δεῖξαι τὸ νέον βούλευμ' ἀφ' οὔτου 170
 σκῆπτρον τιμᾶς τ' ἀποκυλάται.
 καὶ μ' οὔτε μελιγλώσσοις πειθοῦσα
 ἐπαιδαῖσιν θέλκει, στερεὰς τ'
 οὔποτ' ἀπειλὰς πτήσας τόδ' ἐγὼ
 καταμηνύσω, πρὶν ἢν ἐξ ἀγρίων 175
 δεσμῶν χαλάσῃ ποινὰς τε τίνας
 τῆσδ' αἰκίας ἐθελήσῃ.

ἀντ. β'

- ΧΟ. εὐ μὲν θρασὺς τε καὶ πικραῖς
 δύσαισι οὐδὲν ἐπιχαλαῖς,
 ἄγαν δ' ἐλευθεροστομεῖς. 180
 ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέσιςε διάτορος φόβος
 δέδια δ' ἀμφὶ σαῖς τύχαις,
 πᾶσι ποτε τῶνδε πόνων
 χρεῖ σε τέρμα κέλσαντ'
 εἰδαεῖν· ἀκίχνητα γὰρ
 ἦσα καὶ κέαρ
 ἀπαράμυθον ἔχει Κρόνου παῖς. 185
 ΠΡ. οἶδ' ὅτι τραχὺς καὶ παρ' ἐαυτῶι
 τὸ δίκαιον ἔχων [Ζεὺς]· [ἀλλ'] ἔμπας, οἶω,
 μαλακογνώμων ἔσται ποῦ', δταν
 ταύτη βραίσῃι
 τὴν δ' ἀτέραμνον στορέσας ὀργὴν 190
 εἰς ἀραμὸν ἐμοὶ καὶ φιλόπτητα
 σπεύδων σπεύδοντί ποῦ' ἔπει.
 ΧΟ. Πάντ' ἐκκάλυπον καὶ γέγων' ἡμῖν λόγον,
 ποῖω λαβῶν σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάματι
 οὕτως ἀτίμως καὶ πικρῶς αἰκίζεται 195
 διδάσκον ἡμᾶς, εἴ τι μὴ βλάπτει λόγῳ.
 ΠΡ. ἀλγαινὰ μὲν μοι καὶ λέγειν ἐστὶν τάδε,
 ἄλγος δὲ σῆν, πανταχῆι δὲ δύσποτμα.
 ἐπεὶ τάχιςτ' ἤρσαντο δαίμονες χόλου
 στάσις τ' ἐν ἀλλήλοισιν ὤροσύνετο, 200
 οἱ μὲν θέλοντες ἐκβαλεῖν ἔδρας Κρόνον,

170. ὄφ' M². 172. οὔτοι M : οὔτι recs. : corr. Porson.

176. τέ μοι M : corr. Turneb. 183. ὅπαι M : corr. Turneb.

187. Ζεὺς et ἀλλ' eiecit Bothe.

ὥς Ζεὺς ἀνάσσει θάσσει, οἱ δὲ τοῦμπαλιμ
 σπεύδομετες, ὥς Ζεὺς μήποτ' ἔρξειεν ἑσῶν,
 ἔνταυθ' ἐγὼ τὰ λῶιστα βουλευῶν πιθεῖν
 Τηένας, Οὐρανοῦ τε καὶ Χθονὸς τέκνα,
 οὐκ ἠδυνήθην· αἰμύλας δὲ μηχανὰς
 ἀπιμάσαντες καρτεροῖς φρονήμασι
 ὄϊοντ' ἀμοχοῖ πρὸς βίαν τε δεσπόειν,
 ἐμοὶ δὲ μήτηρ οὐχ ἔπασ μόνον, Θέμις
 καὶ Γαῖα, πολλῶν ὀνομάτων μορφὴ μία,
 τὸ μέλλον ἦν κραινοῖτο προυτεσπίκα,
 ὥς οὐ κατ' ἰσχύη οὐδὲ πρὸς τὸ καρτερόν
 χραῖν, δόλωι δὲ τοὺς ὑπερσχύοντας κρατεῖν.
 τοιαύτ' ἐμοῦ λόγοισι ἐπιγυμένου
 οὐκ ἠξίωσαν οὐδὲ προσβλέψαι τὸ πᾶν,
 κράτιστα θή μοι τῶν παρεστώτων τότε
 ἐφαίνετ' εἶναι προσλαβόντα μητέρα
 ἐκόνθ' ἐκόντη Ζηὶ συμπαραστατεῖν,
 ἐμαῖς δὲ βουλαῖς Ταρτάρου μελαμβασθῆς
 κευθμῶν καλύπτει τὸν παλαιγενῆ Κρόνον
 αὐτοῖσι συμμαχούσι· τοιάδ' ἐπεὶ ἐμοῦ
 ὃ τῶν θεῶν τυραννὸς ὠφελιμμένος
 κακαῖα ποινῆσι ταῖσδέ μ' ἀνημιέψατο,
 ἔνεστι γάρ πως τοῦτο τῆι τυραννίδι
 νόσημα, τοῖς φίλοισι μὴ λεποθέσθαι,
 ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ', αἴτιαν καθ' ἠήτηα
 αἰκίζεταί με, τοῦτο δὲ σαφηνιῶ,
 ἔπος τάχιστα τὸν πατρώϊον ἐς ἑρόνον
 κσεύετ', εὐθεὺς δαίμοσι νέμαί γερα
 ἄλλοισι ἄλλα, καὶ διεστοιχίζετο
 ἀρχήν, βροτῶν δὲ τῶν ταλαιπώρων λόγον
 οὐκ ἔσχευ οὐθέν', ἀλλ' ἀΐστώσας γένος
 τὸ πᾶν ἔχρηζεν ἄλλο φητῶσαι νέον,
 καὶ τοῖσιν οὐδεὶς ἀντέβαινε πλὴν ἐμοῦ,
 ἐγὼ δ' ἐτόλμησ' ἐκελευσάμην βροτοῦς
 τὸ μὴ διαρραϊσθέντας εἰς "Αἴδου μολεῖν.
 τῶι τοι τοιαῖσδε πημοναῖσι κάμπτομαι,
 πάσχειν μὲν ἀλγαιναῖσιν, οἰκτραῖσιν δ' ἰδεῖν·
 ἔνητους δ' ἐν οἰκτωὶ προσέμενος, τούτου τυχεῖν
 οὐκ ἠξιώθησιν αὐτός, ἀλλὰ μηλεῶς
 ὦδ' ἐρρυθασμαι, Ζηὶ δυσκλεῖς ἑσά.
 ΧΟ. σιδηρόφρων τε κάκ πέτρας ἐργασμῆνος
 ἔστις, Πρωμηθεῦ, σοῖσιν οὐ συνασχαλᾷ
 μόχοισ' ἐγὼ γὰρ οὐτ' ἔμ εἰκιδεῖν γάθε
 ἔχρηζον, εἰκιδούσά τ' ἄλγυθησιν κέαρ.

- ΠΡ. καὶ μὴν φίλοις (Γ') ἐλεινὸς εἰσορᾶν ἐγώ.
 ΧΟ. μὴ ποῦ τι προύβηκε τῶνδε καὶ περαιτέρω;
 ΠΡ. θνητοὺς Γ' ἔπαυσα μὴ προδέρκεσθαι μόρον.
 ΧΟ. τὸ ποῖον εὐρῶν τῆσδε φάρμακον νόσου;
 ΠΡ. τυφλὰς ἐν αὐτοῖς ἐλπίδας κατώικισα. 250
 ΧΟ. μέγ' ὠφέλημα τοῦτ' ἐδωρήσω βροτοῖς.
 ΠΡ. πρὸς τοῖσδε μέντοι πῦρ ἐγὼ εἶμι ὥπασα.
 ΧΟ. καὶ μὴν φλογωπὸν πῦρ ἔχουσ' ἐφήμεροι;
 ΠΡ. ἀφ' οὗ γὰρ πολλὰς ἐκμασθῆσονται τέχνας.
 ΧΟ. τοιοῖσδε δὲ σε Ζεὺς ἐπ' αἰτιάμασιν 255
 αἰκίζεται τε κούδαμμι χαλαῖ κακῶν·
 οὐδ' ἔστιν ἄθλου τέρμα σοὶ προκείμενον;
 ΠΡ. οὐκ ἄλλο Γ' οὐδέν, πλήν ὅταν κεινωὶ δοκῆι.
 ΧΟ. δοκεὶ δὲ πῶς; τίς ἐλπίς; οὐχ ὄρθις ὅτι 260
 ἡμαρτες; ὡς δ' ἡμαρτες οὐτ' ἐμοὶ λέγειν
 καθ' ἠδονήην σοὶ τ' ἄλγος. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 μεσῶμεν, ἄθλου δ' ἐκλυσιν ζήται τινά.
 ΠΡ. ἐλαφρὸν ὅστις πημάτων ἔκω πόδα
 ἔχει παραινεῖν νοουθετεῖν τε τὸν κακῶς
 πράσσοντ'. ἐγὼ δὲ ταῖθ' ἄπιστ' ἠπιστάμην, 265
 ἐκῶν ἐκῶν ἡμαρταν, οὐκ ἀρνήσομαι
 θνητοῖς ἀρήγων αὐτὸς ἠυρόμην πόνουσ.
 οὐ μὴν τι ποινάϊς Γ' ὠϊόμην τοιαῖά με
 καπιεχμανεῖσθαι πρὸς πέτραϊς πεδαρσίοις,
 τυχόντ' ἐρήμου τοῦδ' ἀγείτονος πάγου. 270
 καὶ μοι τὰ μὲν παρόντα μὴ θύρεσθ' ἄχι,
 πέδοι δὲ βῆσαι τὰς προσερπούσας τύχας
 ἀκούσασ', ὡς μάθητε διὰ τέλους τὸ πᾶν.
 πίθεσθέ μοι, πίθεσθε, συμπονήσατε
 τῶι μὴν μογοῦντι. ταῦτά τοι πλανωμένη 275
 πρὸς ἕλλοτ' ἄλλοι πημονῆ προσιζάνει.
 ΧΟ. οὐκ ἀκούσαις ἐπεσώυζας
 τοῦτο, Προμηθεῦ.
 καὶ μὴν ἐλαφρῶι ποδὶ κραιπνόσυτον
 εἶδον προλιποῦς' αἰθέρα θ' ἄγνὸν 280
 πόρον οἰωνῶν, ὀκραιοέσση
 χροῖνὶ τῆιδε πελώ· τοὺς σοὺς δὲ πόνουσ
 χρήζω διὰ παντὸς ἀκούσαι.

246. Γ' add. Wecklein.

248. θνητοὺς τ' M : corr. Weil.

253. φλογωπὸν σπέρμ' cj Weil

256, 257. ΠΡ. . . . ΧΟ. praefixit Weil.

264, 265 τοὺς κακῶς πράσσοντας M . corr. Stanley.

268. τοιαῖσδέ με cj. Wecklein.

ΩΚΕΑΝΟΣ

Ἦκω δολιχῆς τέρμα κελεύθου
 διαμειψάμενος πρὸς σέ, Προμηθεῦ,
 τὸν πτερυγῶκῃ τόνδ' οἰωνῶν
 γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύων·
 ταῖς αἰς δὲ τύχαις, ἴσθι, συναλγῶ,
 τό τε γάρ με, δοκῶ, συγγενὲς οὕτως
 ἐσαναγκάζει, χωρὶς τε γένους
 οὐκ ἔστιν ἴσθαι μείζονα μοῖραν
 νέμισαι' ἢ σοί.
 γνῶσθαι δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ', οὐδὲ μάτην
 χαριτογλωσσέειν ἔμι μοι· φέρε γὰρ
 σίμαιν' ὅ τι χρεὶ σοι συμπράσσειν·
 οὐ γάρ ποτ' ἔρεϊς ὡς Ὀκεανοῦ
 φίλος ἐστὶ βεβαιότερός σοι.

ΠΡ. Ἐα, τί χρῆμα; καὶ εὐ δὴ πόνων ἐμῶν
 ἴκεις ἐπόπτης; πῶς ἐτόλμησας, λιπῶν
 ἐπώνυμόν τε βεῦμα καὶ πετρηρεφῆ
 αὐτόκτιτ' ἄντρα, τὴν εὐκρομήτορα
 ἐλθεῖν ἐς αἴαν; ἢ θεωρήσων τύχαις
 ἐμὰς ἀφίξαι καὶ συνασχαλῶν κακοῖς;
 δέρκου θέαμα, τόνδε τὸν Διδὸς φίλον,
 τὸν συγκραταστήσαντα τὴν τυραννίδα,
 οἴαις ὑπ' αὐτοῦ πημοναίαι κάμπτομαι.

ΩΚ. ὄρω, Προμηθεῦ, καὶ παραινέσαι γέ σοι
 θέλω τὰ λῶιστα, καίπερ ὄντι ποικίλῳ
 γίγνωσκε σαυτὸν καὶ μεθάρμοσαι τρόπους
 νέους· νέος γὰρ καὶ τύραννος ἐν θεοῖς.
 εἰ δ' ὦδε τραχεῖς καὶ τεθιγμένους λόγους
 φῖψας, τάχ' ἔμ σου καὶ μακρὰν ἀνωτέρω
 θακῶν κλύει Ζεὺς, ὥστε σοι τὸν νῦν ὄχλον
 παρόντα μόχθων παιδιὰν εἶναι δοκεῖν.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ', ἅς ἔχεις ὄργας ἀφες,
 ζήτα δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγῆς.
 ἀρχαῖ' ἴσως σοι φαίνομαι λέγειν τάδε·
 τοιαῦτα μέντοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρου
 γλώσσης, Προμηθεῦ, τάνιχειρα γίγνεται.
 εὐ δ' οὐδέπω ταπεινὸς οὐδ' εἴκεις κακοῖς,
 πρὸς τοῖς παροῦσι δ' ἄλλα προσλαβεῖν θέλεις,
 οὐκοῦν ἔμοιγε χρώμενος διδασκάλῳ
 πρὸς κέντρα κῶλον ἐκτενεῖς, ὄρων ὅτι
 τραχὺς μόναρχος σὺ δ' ὑπεύθυνος κρατεῖ.

- καὶ μῦν ἔγῳ μὲν εἶμι καὶ παράσομαι 325
 ἔαν θύνωμαι τῶνδ' ἐ' ἐκλῦσαι πόνων·
 εὐ δ' ἠσύχαζε μὴδ' ἔγαν λαβροστόμει.
 ἢ οὐκ οἶσθ' ἀκριβῶς ὧν περισσόφρων δτι
 γλώσση ματαῖαι ζημία προστρίβεται ;
- ΠΡ. κηλῶ ἐ' θεοῦνεκ' ἐκτὸς αἰτίας κυρεῖς, 330
 πάντων μετασχῶν καὶ τετολημκῶς ἐμοί.
 καὶ μῦν ἔασον μὴδέ σοι μελικάτω.
 πάντως γὰρ οὐ πείσεις νιν· οὐ γὰρ εὐπιθῆς.
 πάπτεινε δ' αὐτὸς μὴ τι πημανθῆις δδῶι.
- ΠΚ. πολλῶι γ' ἀμείνων τοὺς πέλας φρενοῦν ἔφνε 335
 ἢ σαυτὸν· ἔργωι κού λόγωι τεκμαίρομαι.
 ἔρωμένον δὲ μηδαμῶς ἀκτισπᾶσθικ·
 αὐχῶ γάρ, αὐχῶ τήκδε δωρεᾶν ἐμοί
 δῶσειν Δί', ὥστε τῶνδ' ἐ' ἐκλῦσαι πόνων.
- ΠΡ. τὰ μὲν ἐ' ἐπαινῶ κούδαμμι λήεω ποτε· 340
 προθυμίας γὰρ οὐδὲν ἐλλείπεις, ἀτὰρ
 μηδὲν πόνα· μάτην γὰρ οὐδὲν ὠφελῶν
 ἐμοί πονήσεις, εἴ τι καὶ πονεῖν θέλεις.
 ἄλλ' ἠσύχαζε σαυτον ἐκποδῶν ἔχων·
 ἔγω γὰρ οὐκ, εἰ δυστυχῶ, τοῖδ' εἶνεκα 345
 θέλομ' ἄν ὡς πλείστοισι πημονὰς τυχεῖν.
 οὐ δῆτ', ἐπεί με καὶ κασιγνήτου τύχαι
 τεύρουσ' Ἄτλαντος, θεὸς πρὸς ἐσπέρους τόπους
 ἔστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς
 ὧμοιν ἐρείδων, ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον, 350
 τὸν γιγενῆ τε Κιλικίων οἰκήτορα
 ἀντρων ἰδῶν ὠκτιρα, δάϊον τέρας,
 ἑκατογκάρανον πρὸς βίαν χειρούμενον
 Τυφῶνα σαύρον· πᾶσι δ' ἀντέστη θεοῖς,
 ἐμερδναῖσι γαμφηλαῖσι κυρίζων φόβον· 355
 ἐξ ὀμμάτων δ' ἵστραπτε γοργωπὸν ἐέλας,
 ὡς τὴν Διὸς τυρανηίδ' ἐκπέρων βίαι.
 ἀλλ' ἦλθεν αὐτῶι Ζηνὸς ἄγρυπνον βέλος,
 καταιβάτης κεραυνὸς ἐκπνέων φλόγα,
 θεὸς αὐτὸν ἐπέπληξε τῶν ὑψηγῶρων 360
 κομπασμάτων· φρένας γὰρ εἰς αὐτὰς τυπεῖς
 ἐφεψαλώθη κάζεβροντήθη σθένας,
 καὶ μῦν ἀχρεῖον καὶ παράορον δέμας
 κεῖται στενωποῦ πλησίον θαλασσίου

331. πόνων μετασχεῖν c). Weil.

πειθεις M.

τοκτοκάρ-ἦ-νον M : corr. Blomfield.

corr. Herm.

corr. Bergk.

348. θε πρὸς gecc. : θε ἐς M.

355. φόνον gecc.

333. πείσεις gecc. :

353. ἑκα-

354. πᾶσι θε M.

363. παράωρον M :

- ἰπούμενος ρίζακιν Αἰτναίαις ὕπο, 365
 κορυφαίς δ' ἐν ἄκραις ἕμενος μυδροκτυπεῖ
 Ἕφαιστος ἔθηκεν ἐκραγῆσανταί ποτε
 ποταμοὶ πυρὸς θάπτοντες ἀγρίαίς γνάθοις
 τῆς καλλικάρπου Σικελίας λευροῦς γύας
 τοιόνδε Τυφῶς ἐπαναζέσει χόλον 370
 θερμοῖς ἀπλάτου βέλεσι πυρπηροῦ ζάλης,
 καίπερ κεραυνῶι Ζηνὸς ἠνερακωμένος
 εὐ δ' οὐκ ἄπειρος, οὐδ' ἐμοῦ διδασκάλου
 χρίζας σεαυτὸν ῥώιζ' ὅπως ἐπίστασαι
 ἔγω δὲ τὴν παρούσαν ἀηλίεω τύχην, 375
 ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφῆσιν χόλου.
 ΩΚ. οὐκουν, Προμηθεῦ, τοῦτο γιγνώσκεις, ὅτι
 ὄργης νοσοῦσθις εἰάν ἰατροὶ λόγοι;
 ΠΡ. εἴην τις ἐν καιρῶι γε μαλαόσθι κέαρ
 καὶ μὴ σφριγῶντα θυμὸν ἰσχναίνῃ βίαι, 380
 ΩΚ. ἐν τῶι προσημεῖσθαι δὲ καὶ τολμᾷ τινα
 ὄργης ἐνοῦσαν ζημίαν; διδάσκέ με.
 ΠΡ. μόχθον περισσὸν κουφόνοον τ' εὐηθείαν.
 ΩΚ. ἔα με τίηδε τῆι νόσῳ νοσεῖν, ἐπεὶ
 κέρδιστον εὖ φρονουήτα μὴ φρονεῖν δοκεῖν. 385
 ΠΡ. ἐμὸν δοκίμα τάμπλάκην' εἶναι τόδε.
 ΩΚ. σαφῶς μ' ἐς οἶκον εὐς λόγος στέλλει πάλιμ.
 ΠΡ. μὴ γάρ σε ἔρηνος οὐμὸς εἰς ἔχθραν βάλῃ.
 ΩΚ. ἢ τῶι νέον θακοῦντι παγκρατεῖς ἔδρας;
 ΠΡ. τούτου φυλάσσω μὴ ποτ' ἀχθεσῶθι κέαρ. 390
 ΩΚ. ἢ σὴ, Προμηθεῦ, συμφορὰ διδάσκαλος.
 ΠΡ. στέλλου, καμίζου, εἴωζε τὸν παρόντα νοῦν.
 ΩΚ. ὀρωμμένω μοι τόνθ' ἐσώθεις λόγον,
 λευρὸν γὰρ οἶμον αἰθέρος ψαίρει πτεροῖς
 τετρασκελῆς οἰωνός· ἄσμενος δὲ τᾶν 395
 σταθοῖς ἐν οἰκείοις κάμψειεν γόνυ.

στρ. α'

- ΧΘ. Στένω σε τᾶς οὐλομένης τύχας, Προμηθεῦ,
 δακρυείστακτον δ' ἀπ' ὄσων
 ραδινῶν λαβομένα ρέος παρὰν 400
 νοτίοις ἔπειτα παγαῖς,
 ἀμέγαρτα γὰρ τάδε Ζεὺς
 ἰθίοις νόμοις κρατύνων
 ὑπερήφανον θεοῖς τοῖς
 πάρος ἐνδείκνυσιν αἰχμάν. 405

371. ἀηλίεω M : corr. Schätz.

399. δακρυείστακτα εἰ. Minekwitz.

ἀντ. σ'

πρότασα δ' ἴδην στονάειν λέλακε χώρα,
 μεγαλοσχήμενά τ' ἀρχαι-
 οηρεπῆ — υ υ — στενοῦαι τὰν σὰν
 εὐνομασιόωνων τε τιμάν,
 ὀλόσοι τ' ἔποικον ἀγνῆς
 Ἄσιας ἔδος κέμονται,
 μεγαλοστόνοισι σοῖς πῆ-
 μαςι εὐγκάμνουσι θηατοί.

410

στρ. β'

Κολχίδος τε γὰρ ἔνοικοι
 παρθένοι, μάχας ἔτρεστοι,
 καὶ Σκύθης ὄμιλος, οἳ γὰρ
 ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαι-
 ῶτιν ἔχουσι λίμνην,

415

ἀντ. β'

Ἄραβίας τ' ἔρειον ἄνεος,
 ὑψίκριμνον οἳ πόλισμα
 Καυκάσου πέλας κέμουσιν,
 δαίιος στρατός, ὀκυπρῶι-
 ροισι βρέμων ἐν αἰχμαῖς.

420

στρ. γ'

μόνον δὴ πρόσεεν ἄλλον ἐν πόνοισι
 δαμῆντ' ἀδαμαντοδέτοις
 Τιθῆνα λύμασι ἐσιδόμασιν ἑκόν,
 Ἄτλαντος ὑπέροχον σοῖνος κραταιόν,
 ὅς γὰρ οὐράνιον τε πόλον
 νῶτοις ὑποστενάζει.

425

430

ἀντ. γ'

βοῶσι δὲ πόντιος κλύδων
 συμπίτνων, στένει βυεός,
 κελαινός Ἄϊδος ὑποβρέμει μυχός γὰρ,
 παγαί θ' ἀγνωρύτων ποταμῶν
 στένουσιν ἄλγος οἰκτρόν.

435

421. ὑψίκριμνονε' οἳ M: corr. Elmsley.

422. κέμονται edd. ex schoho.

426. ἀδαμαντοδέτοις γεcc. : ἀκαμαντοδέτοις M

428. Ἄτλανθ' ὡς αἶεν ὑπέροχον σοῖνος | κραταιόν· οὐράνιον
 τε πόλον M: corr. Hegmann.

433. κελαινός θ' M: corr. Lachmann.

- ΠΡ.** Μή τοι χλιδαὶ δοκεῖτε μὴδ' αὐθαδίαι
 σιγᾶν με· συνηοῖαι δὲ δάπτομαι κέαρ,
 ὄρων ἑμαυτὸν ὧδε πρᾶυσελουμένον,
 καί τοι θεοῖσι τοῖς νέοις τούτοις γέρα
 τίς ἄλλος ἢ ἴγω παντελῶς διώρισεν·
 440 ἄλλ' αὐτὰ σιγῶ· καὶ γὰρ εἰδυῖαισιν ἔν
 ὑμῖν λέγοιμι· τᾶν βροτοῖς δὲ πάντα
 ἀκούσας, ὡς εἶπας νηπίους ὄντας τὸ πρῖν
 ἔκνουσ' ἔθικα καὶ φρενῶν ἐπιβόλους
 λέξω δέ, μέμψιν οὐτιμ' ἀνθρωποῖς ἔχων,
 445 ἄλλ' ὦν δέδωκ' εὐνοίαν ἐξηγούμενος·
 οἱ πρῶτα μὲν βλέποντες ἔβλεπον μάτην,
 κλύοντες οὐκ ἤκουον, ἀλλ' ὄνειράτων
 ἀλίγκιοι μορφαῖσι τὸν μακρὸν βίον
 ἔφυρον εἰκά πάντα, κοῦτε πλινθευεῖς
 450 δόμους προσειλοῦς ἦσαν, οὐ πυλουργίαν·
 κατωρυχες δ' ἔηαιον, ὡστ' ἀήκυροι
 μυρμηκες, ἄνθρωποι ἐν μυχοῖς ἀνηλίοι,
 ἦν δ' οὐδὲν αὐτοῖς οὔτε χεῖματος τέκμαρ
 οὔτ' ἀθροεμῶδους ἦρος οὔτε καρπιοῦ
 455 θέρους βεβαίον, ἀλλ' ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν
 ἔπρασσον, ἔστε δὴ σφιν ἀντολάς ἐγὼ
 ἔστρωον ἔδειξα τάς τε δυσκριτοὺς δύσεις,
 καὶ μὴ ἀριθμόν, ἔσοχον σοφισμάτων,
 ἐκνήυρον αὐτοῖς, γραμμῶν τε συνθέσεις,
 460 μνήμην ἀπάντων, μουσομήτορ' ἐργάνην,
 κᾶρυσα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα
 ζεύγλαια δουλεύοντα· κωμασίην θ' ὅπως
 θνητοῖς μεγίστων διάδοχοι μοχθημάτων
 γένοιθ', ὑφ' ἔρματ' ἠγαγον φιληνίους
 465 ἵππους, ἄγαλμα τῆς ὑπερπλοῦτου χλιδαῖ,
 θαλασσοπλαγκτα δ' οὔτε ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ
 λινόπτερ' ἠῦρε ναυτίλων ὀχλήματα,
 τοιαῦτα μηχανήματ' ἐξευρων τάλας
 βροτοῖσιν, αὐτὸς οὐκ ἔχω σοφίην· ὅτι
 470 τῆς νῦν παρούσης πημοκῆς ἀπαλλαγῶ,
ΧΘ. πελοπόας αἰκὲς πᾶμ'· ἀποσφαλεῖς φρενῶν
 πλανᾶι, κακὸς δ' ἰατρὸς ὡς τις ἐς νόσον
 περὶ ἄθυμείας καὶ σεαυτὸν οὐκ ἔχεις
 εὐρεῖν ὁποῖοις φαρμάκοις ἰάσιμος.
 475
ΠΡ. τὰ λοιπὰ μου κλύουσα θαυμάσει πλέον,

438. προσήλούμενον M : corr. Askew.

461. μνήμην θ' . . . ἐργάνην M corr.

- οἷας τέχνας τε καὶ πόρους ἐμικαύμην.
 τὸ μὲν μέγιστον, εἴ τις ἐς νόσον πεσοί,
 οὐκ ἦν ἀλέκην' οὐδέην, οὔτε βρωσιμον,
 οὐ χριστόν, οὐδὲ πιστόν, ἀλλὰ φαρμάκων 480
 χρεῖαι κατεσκέλλοντα, πρὶν γ' ἐγὼ εφίσειν
 ἔδειξα κράσεις ἠπίων ἀκεσμάτων,
 αἷς τὰς ἀπάσας ἐκαμύνονται νόσουσ.
 τρόπουσ τε πολλοὺσ μαντικῆσ ἐστοιχίσα,
 κάκρινα πρῶτοσ ἐξ ὄνειράτων ἅ χρή 483
 ὑπάρ γενέσθαι, κληδόνας τε δυσκρίτουσ
 ἐγνωρίσ' αὐτοῖσ ἐναδίουσ τε συμβολουσ.
 γαμφωνύχων τε πῆσιν οἰωνῶν σκεαρῶσ
 διωρισ', οἵτινέσ τε δεσιῖ φύσιν
 εὐωνύμουσ τε, καὶ διαίταν ἠντινα 490
 ἔχουσ' ἕκαστοι, καὶ πρὸσ ἀλλήλουσ τίνεσ
 ἔχθραι τε καὶ στέργητρα καὶ συνεδρίαί·
 σπλάγχνων τε λειότητα, καὶ χροιάσ τίνα
 ἔχοντ' ἄν εἴη θαίμοσιν πρὸσ ἠδονήν·
 χολῆσ λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν, 495
 κνίσιν τε κῶλα συγκαλυπτά· καὶ μακράν
 ὀσφῦν πυρώσασ δυστάκμαρτον ἐσ τεχνην
 ὠδωσα ἔνητοῦσ, καὶ φλογωπά σήματα
 ἐσωμμάτωσα, πρόσθεν δὴτ' ἐπάργεμα.
 τοιαῦτα μὲν δὴ ταῦτ'· ἔνεργε δὲ χρονοσ
 κεκρυμμέν' ἀνθρωποικίαν ὠφελήματα, 500
 χαλκόν, σιδηρον, ἄργυρον, χρυσοῖν τε τίσ
 φήσειεν ἄν πάροισεν ἐστυρεῖν ἐμοῦ;
 οὐδέίσ, σάφ' οἶδα, μὴ μάτην φλύσαι σέλωμ.
 βραχεῖ δὲ μῦθοι πάντα συλλήβδην μασε, 505
 πάσαι τέχνηαι βροτοῖσιν ἐκ Προμηθέωσ.
- ΧΟ.** μὴ νυν βροτοῦσ μὲν ὠφέλαι καιροῦ πέρα,
 σαιτοῦ δ' ἀκήδαι δυστυχοῦντοσ· ὡσ ἐγὼ
 εὐελπίσ εἰμι τῶνδὲ σ' ἐκ δεσμιῶν ἐπι
 λυθέντα μηδὲν μεῖον ἰσχύοσιν Δίοσ. 510
- ΠΡ.** οὐ ταῦτα ταῦτηι Μοῖρῶ πω τελεσφόροσ
 κρῆναι πέπρωται, μυρίαίσ δὲ πηματοῖσ
 δυαίσ τε καμφθείσ, ὠδε δεσμιὰ φυγτάκω·
 τέχνη δ' ἀνάγκησ ἀσθενεστέρα μακρῶι
- ΧΟ.** τίσ οὖν ἀνάγκησ ἐστὶν οἰακοστρόφοσ;
ΠΡ. Μοῖραι τρίμορφοι μνήμονέσ τ' Ἐρινύεσ.
ΧΟ. τούτων ἄρα Ζεὺσ ἐστὶν ἀσθενέστεροσ;
ΠΡ. οὐκοῦν ἄν ἐκφύγοι γε τὴν πεπρωμένην.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ ΔΕΣΜΩΤΗΣ

231

- ΧΟ. τί γὰρ πέπρωται Ζηνὶ πλήν ἀεὶ κρατεῖν ;
 ΠΡ. τοῦτ' οὐκ ἂν ἐκπύθοιο· μὴδὲ λιπάρει. 520
 ΧΟ. ἢ πού τι σεμνόν ἐστιν ὁ πυγμαπέχεις.
 ΠΡ. ἄλλου λόγου μέμνησθε, τόνδε δ' οὐδαμῶς
 καιρὸς γεωνεῖν, ἀλλὰ εὐγκαλυπτός
 ὄσον μάλιστα· τόνδε γὰρ σῶζωμαι ἐγὼ
 δεσμοῦς ἀσκέεις καὶ θύας ἐκφυγάνω. 525

στρ. α'

- ΧΟ. Μὴδ' αὖ δὲ πάντα νέμων
 θεῖτ' ἐμὰι γινώμαι κράτος ἀντίπαλον Ζεὺς,
 μὴδ' ἐλινύσασιν θεοὺς ὀσίαις
 θοίνας ποτινικισσόμενα 530
 βουφόνοισι παρ' Ὀκεανοῦ πατρὸς ἄσβεστον πόρον,
 μὴδ' ἀλίτοισι λόγοισι·
 ἀλλὰ μοι τόδ' ἐμμένει
 καὶ μήποτ' ἐκτακείν· 535

ἀντ. α'

- ἀδύ τι θαρσαλέαις
 τὸν μακρὸν τείνειν βίον ἐλπίσι, φαναῖς
 θυμὸν ἀλθαίνουσιν ἐν εὐφροσύναις.
 φρισσα δέ σε θερκομένα 540
 μυρίαῖσι μόχθοισι διακνησόμενον — — ∪ — .
 Ζῆνα γὰρ οὐ τρομέων
 † ἴδια γινώμαι σέβει
 θνατοῦς ἄγαν, Προμηθεῦ.

στρ. β'

- φέρ' ὄπως ἔχαρις 545
 χάρις, ὦ φίλος, εἶπε ποῦ τίς ἀλκά,
 τίς ἐφαμερίων ἔρηκτις; οὐδ' ἐδέρχομαι
 ὀλιγοδρασίαν ἄδικον,
 Ἰσάνειρον, ἀεὶ τὸ φωτῶν
 ἀλαδὸν γένος ἐμπεποδισμένον — ∪ ∪ ; 550
 οὔποτε τὰν Διὸς ἄρμονίαν
 θνατῶν παρεκίαι βουλαί.

ἀντ. β'

- ἔμπεσον τάδε σὰς
 προσίδουσ' ὀλοῦσε τύχας, Προμηθεῦ.
 τὸ διαμφίδιον δέ μοι μέλος προσέπτα 555

519. πλήν γεσσ.: πρίν Μ.

534. τοῦτ' εἰ, Herm.

543. αὐτόβουλος ὦν σέβει εἰ, Meiseke.

544. ἀλθαῖα (ἀλθαῖα) ὄλοισι ἀνταποδοτικῶν εἰ, Meiseke.

τόθ' ἐκεῖνό θ' ὕτ' ἀμφὶ λουτρὰ
καὶ λέχος σὸν ὑμεναιου
ἰότατι γάμων, ὅτε τὰν ὀμοπάτριον
ἔθνοισ ἀγαγεσ Ἥσιόνασ
πειθῶν δάμαρτα κοινόλεκτρον. 560

ΙΩ

Τίς γῆ; τί γένος; τίνα φῶ λεύσσειν
τόνδε χαλινοῖς ἐν πετρίνοισιν
χειμαζόμενον;
τίκος ἀμπλακίας ποιηὰς ὀλέκει;
σκυμνηον ὄποι
γῆς ἢ μογερὰ πεπλάνημαι. 565

ἄ ἄ ρ ε,
χρῆσι τις αὖ με τὰν τάλαιναν αἶστρος.
εἶδωλον Ἄργου γηγενοῦς
ἄλευ' ἄ θᾶ· φοβοῦμαι
τὸν μυριωπὸν εἰσορῶσα βούταν.
ὁ δὲ πορεύεται δόλιον ὄμμα' ἔχων,
ὄν οὐδὲ καθεσνόντα γαῖα κεύθει. 570
ἄλλ' ἐμὲ τὰν τάλαιναν κάκ ἐνέρων περῶν
κυναγετεῖ, πλανᾷ τε κῆστιν ἀνά ταν
παραλίαν ψάμμασ.

ετρ.

ὕπὸ δὲ κηρόπλαστος ὀτοβεῖ δόνασ
ἀχέτας ὑπνοδόταν νόμον· 575
ἰὼ ἰὼ πόποι, ποῖ μ' ἄγουσιν ὤ -
τηλέπλανοι πλάναι;
τί ποτέ μ', ὦ Κρόνιε παῖ, τί ποτε ταῖσδ'
ἐνέζευσας εὐρῶν ἀμαρτοῦσαν ἐν
πνιμοσύναισιν, ἐμ',
οἰσθηλάτῳ δὲ δαίματι δαιλαίαν 580
παράκοπον ὦδε τείρεις;
πυρὶ (με) φλέξον, ἢ χροσὶ κάλυψον, ἢ
ποντίοισ δάκεσ δὸς βοράν,
μηδὲ μοι φρονήσεις
εὐγμάτων, ἕνας.
ἄθην με πολύπλανοι πλάναι 585

568. φοβοῦμαι om. Triclinius. 573. κυναγεῖ cj. Hegmann.
574. κηρόπλακτος cj. Meineke. 576. Fort. ἄγουσιν πρόσω.
577. τηλέπλαγκτοι M: corr. Seidler. 579. πνιμοναῖσιν M:
corr. Hegm. (πνιμοσύνας). 582. με add. Eimsley.

γευμνάκασιν, οὐδ' ἔχω μαθεῖν ὄσαι
 πικρονὰς ἀλύξω.

- ΠΡ. κλύεις φθέγμα τὰς βούκερω παρθένου;
 πῶς δ' οὐ κλύω τῆς εἰστροδινῆτου κόρης,
 τῆς Ἰναχίας; ἢ Διὸς θάλλει κεαρ 590
 ἔρωτι, καὶ νῦν τοὺς ὑπερμύκας δρόμους
 Ἴηραι στυγνῶς πρὸς Βίαν γυμνάζεται.

ἄντ.

- ΙΩ. πόθεν ἐμοῦ εὐ πατρὸς ὄνομ' ἀπύεις;
 εἶπέ μοι τῆι μογεραῖ τίς ὦν,
 τίς δ'ρα μ', ὦ τάλας, τὸν ταλαιπῶρον ὦδ' 595
 ἔτυμα προσεροεῖς,
 θεόκυτόν τε νόσον ὠνόμασας ἃ
 μαρναίει με χρίουσα κέντροις ὤ —
 φοιταλέοισιν, ἐή.
 σκιρτημάτων δὲ νήστισιν αἰκίαις 600
 λαβρόκυτος ἦλθον, (Ἴηρας)
 ἐπικότοιαι μῆδεαι θαμεία. θυε-
 θαμῶνων δὲ τίνας οἶ, ἐή,
 οἶ ἔγω μογοῦσιν;
 ἀλλὰ μοι τορῶς 605
 τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένα
 παθεῖν, τί μῆχαρ, ἢ τί φάρμακον νόσου,
 δεῖξον, εἴπερ οἶσα·
 ἔρρει, φράζε τῆι δυσπλάνῳ παρθένῳ.
- ΠΡ. λέγω τορῶς σοι πᾶν ὅπερ χρίσεις μαθεῖν,
 οὐκ ἐμπλέκων αἰνίγματ', ἀλλ' ἀπλῶι λόγῳ, 610
 ὡςπερ δίκαιον πρὸς φίλους οἴγειν στόμα·
 πυρὸς βροτοῖς θοτήρ' ὄραϊς Προμηθεά.
- ΙΩ. ὦ κοινὸν ὠφέλημα θνητοῖσιν φανείς,
 τλήμων Προμηθεῦ, τοῦ δικῆν πάσχεις τάδε:
- ΠΡ. ἄρμοῖ πέπαυμαι τοὺς ἐμοὺς θρηκῶν πόνοισ.
 615
 ΙΩ. οὐκοῦν πόροισ ἐν τήνδε θωρεῖαν ἐμοί;
 ΠΡ. λέγ' ἦντιν' αἰτεῖ· πᾶν γὰρ ἦν πύθειό μου.
 ΙΩ. σίμηνον ὅστις ἐν φάραγγί σ' ὤχμασεν.
 ΠΡ. βούλευμα μὲν τὸ Διον, Ἴηραῖστον δὲ χεῖρ.
 ΙΩ. ποίων δὲ ποιῶνς ἀμπλακηνμάτων τίσεις; 620
 ΠΡ. τοσοῦτον ἀρκῶ σοι σαφηνίσαι μόνον.
 ΙΩ. καὶ πρὸς γὰρ τούτοις τέρμα τῆς ἐμῆς πλάνης
 δεῖξον, τίς ἔσται τῆι ταλαιπῶρῳ χρόνος.

603. οἶ Μ: οἶ edd.: corr. Madvig 607. τί μὴ χρή Μ:
 corr. Elmsley, Martin. 609. ὅ τι χρ. Μ: corr. ex Etym.

- ΠΡ. τὸ μὴ μάθειν σοι κρείσσον ἢ μάθειν τάδε.
 ΙΩ. μήτοι με κρύψῃς τοῦθ' ὕπερ μέλλω παθεῖν. 625
 ΠΡ. ἀλλ' οὐ μεγαίρω τοῦδέ σοι θωρήματος.
 ΙΩ. τί θῆτα μέλλεις μὴ οὐ γεγωνίσκειν τὸ πᾶν;
 ΠΡ. φθάνος μὲν οὐδεὶς, εἰς δ' ὀκνῶ θρᾶσαι φρένας.
 ΙΩ. μὴ μου προκῆδου μάσσει, ὡς ἐμοὶ γλυκύ.
 ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖ, χρὴ λέγειν· ἄκουε δὲ. 630
 ΧΟ. μήπω γε μοῖραν δ' ἠδονῆς κάμοι πόρε
 τὴν τῆσδε πρῶτον ἱστορήσωμεν νόσον,
 αὐτῆς λεγούσης τὰς πολυφθόρους τυχὰς
 τὰ λοιπὰ δ' ἄθλων σοῦ διδαχαιῶτα παρα-
 σὸν ἔργον, Ἰοῖ, ταῖσδ' ὑπουργῆσαι χάριν. 635
 ἀλλως τε πάντως καὶ κασιγνήταις πατρός
 ὡς τάποκλαθεῖαι κάποδύρασεαι τύχας
 ἐνταῦθ' ὅπου μέλλοι τις οἴσεσθαι θάκρυ
 πρὸς τῶν κλυόντων, ἀσίαν τριβὴν ἔχα.
 ΙΩ. οὐκ οἶδ' ὅπως ὑμῖν ἀπιστήσαι με χρὴ. 640
 σαφεῖ δὲ μῦθωι πᾶν ὅπερ προσχρησιζετε
 πεύσεσθε· καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομασι
 θεόσσυτον χαιμῶνα καὶ διαφθορὰν
 μορφῆς, θεῶν μοι σχετλίαι προσέπτατα.
 αἶψά γὰρ ὄψας ξηρυχοὶ πωλεύμεναι 645
 ἐς παρενεύνας τοὺς ἐμοὺς παρηγόρου
 λείοιαι μύθοισ· "ὦ μέγ' εὐδαίμων κόρη,
 τί παρενεύει θάρσος, ἐζόν σοι γάμου
 τυχεῖν μεγίστου; Ζεὺς γὰρ Ἰμέρου βέλα
 πρὸς σοῦ τέθαλπται καὶ συναίρεσθαι Κύπριν 650
 οὐλεῖ· εὐ δ', ὦ παῖ, μὴ πολακτίσῃς λέχος
 τὸ Ζηνός, ἀλλ' ἔξελεε πρὸς Λέρνης βαυον
 λειμῶνα, ποίμνας βουστάσεις τε πρὸς πατρός,
 ὡς ἦν τὸ Δῖον ὄμμα λωφίσει ποσού." 655
 τοιοῖσδε πάσας εὐφρόνας ὀνειράσιν
 συκαχόμην δύστηνος, ἔστε δὲ πατρὶ
 ἔτλην γεγωνεῖν νυκτίφοιτ' ὀνειράτα.
 ὁ δ' ἔς τε Πυθῶ καπὶ Δωδώνης πυκνοῖς
 θεοπρόπους Ἰαλλεν, ὡς μάθει τί χρὴ
 θρώντ' ἢ λέγοντα δαίμοσιν πράσσειν φίλα. 660
 ἦκον δ' ἀναγγέλλοντες αἰολοστόμους
 χρησμοὺς ἀσέμους δυσκρίτως γ' εἰρημένους
 τέλος δ' ἐναργῆς βάσις ἦλθεν Ἰνάχωι

626. τοῦδε τοῦ Μ : corr. Turneb.

629. μασσόνως ἢ 'μοί c]. Elmsley.

642. ὀδύρομαι gr. αἰσχύνομαι M.

657. νυκτίφοιτ' gess. : νυκτιφαντ' M.

- σαφῶς ἐπισκήπτουσα καὶ μυθουμένη
 ἔσω δόμων τε καὶ πάτρας ὠθεῖν ἐμέ, 665
 ἄφετον ἀλάσσει γῆς ἐπ' ἐσχάτοις ὄροις·
 καὶ μὴ θέλοι, πυρροπὸν ἐκ Διὸς μολεῖν
 κεραυνόν, θεὸς πᾶν ἐξαιστῶσαι γένος,
 τοιοῖσδε πεισθεῖς Λοκίου μαντεύμασιν 670
 ἐμήλασέν με κάπνελκνισε διαμάτων,
 ἄκουσα ἄκων· ἀλλ' ἐπηνάγκασέ μιν
 Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε,
 εὐεὺς δὲ μορφή καὶ φρένες διάστροφοί
 ἦσαν, κερατῆς δ', ὡς ὄρατ', ὀχυστόμωι 675
 μύωπι χρισθεῖς' ἐμμανεῖ σκιρτήματι
 ἦισσον πρὸς εὐποτόν τε Κερχνηίας ῥέος
 Λέρνης τε κρήνην· βουκόλος δὲ γιγνηὶς
 ἄκρατος ὄργην Ἄργος ὠμάρτα, πυκνοῖς
 δεσσοῖς δεδορκῶς τοὺς ἐμοὺς κατὰ στίβου, 680
 ἀπροσδόκητος δ' αὐτὸν ἐπαίφνης μόρος
 τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν. οἰστροπλήξ δ' ἐγὼ
 μάστιγι θῆσαι γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνομαι
 κλύαις τὰ πραχθέντ'· εἰ δ' ἔχαις εἰπεῖν ὅ τι 685
 λοιπὸν πόνην, σάμανε· μηδὲ μ' οἰκτίσας
 σύνθεαλπε μύθοις ψευδέσιν· νόσσημα γάρ
 αἴσχιστον εἶναι φημι συνεθέτους λόγους.
- ΧΟ.** ἔα ἔα, ἀπεχε, φεῦ·
 οὔποτ' οὔποτ' ἠύχουν ἔθνηους
 μολεῖσθαι λόγους ἐς ἀκοὰν ἐμάν, 690
 οὐδ' ὠδε δυσθέατα καὶ δύσοιστα
 πύματα, λύματα, δειμάτα κέντρωι
 ψύχαι ψυχὰν ἀμφάκα.
 ἴω ἴω μοῖρα μοῖρα,
 πέφρικ' εἰαδοῦσα πράξιμ' Ἴοθα. 695
- ΠΡ.** πρῶι γε στενάσεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ·
 ἐπίσχεσ ἔστ' ἦν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθεις·
- ΧΟ.** λέγ', ἐκδίδασκε' τοῖς νοσοῦσιν τοὶ γλυκὺ
 τὸ λοιπὸν ἄλγος προυπεπίστασθαι τορῶς.
- ΠΡ.** τὴν πρῶι γε χρεῖαν ἠνύσασθ' ἐμοῦ παρὰ 700
 κούφως· μαθεῖν γὰρ τῆσδε πρῶτ' ἐχρήριστε
 τὸν ἀμφ' ἑαυτῆς θελον ἐνηγουμένης·

668. ἐξαιστῶσαι M : corr. Blomfield

677. Λέρνης ἄκρημν τε M : corr. Canter.

680. αἰφνίδιος M : corr. Gaisford : ἀφνίδιος cj. Elmsley.

683. ἔπ M : corr. Turneb.

683. ἠύχουν schol. : ἠύχόμεν M. 690. καὶ recs. : om. M.

691, 692. δειματ' ἀμφάκει | κέντρων ψύχαι ψυχὰν ἐμάν M :

τὰ λοιπὰ νῦν ἀκούσασθε, οἷα χρὴ πάσῃ
 τλήναι πρὸς Ἥρας τήνδε τὴν νεανίδα.
 κύ τ', Ἰνάχειον σπέρμα, τοὺς ἐμοὺς λόγους 705
 θυμῶι Βάλ', ὡς ἔν τέρματ' ἐκμάθηις ὁδοῦ.
 πρῶτον μὲν ἐνεσενδ' ἡλίου πρὸς ἀπτολάς
 στρέψασα σαυτὴν στείχ' ἀνηρότους γύας·
 Σκύθας δ' ἀφίζει νομάδας, οἳ πλεκτὰς ἐτάγας 710
 πεδάρσιοι ναιούς' ἐπ' εὐκύκλοις ὄχοις,
 ἐκμβόλοις τόσοισιν ἐκηρτυμένοι·
 οἷς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ γυῖ' ἀλιστόνοις
 χρίμπουσα ῥαχίαισιν ἐκπερᾶν χεῖρα.
 λαῖα δὲ χεῖρὸς οἱ σιδηροτέκτονες
 οἰκοῦσι Χάλυβες, οὓς φυλάσασθαι σε χρὴ· 715
 ἀνήμεροι γὰρ οὐδὲ πρόσπλητοι ζένοις.
 ἤεις δ' Ἰβρικτὴν ποταμὸν οὐ ψευδώνυμον,
 ἔν μὴ περάσις, οὐ γὰρ εὐβατος περᾶν,
 πρὶν ἔν πρὸς αὐτὸν Καύκασον μόλις, ὄρωι
 ὑψιστον, ἔνεα ποταμὸς ἐκφυεῖσι μένος 720
 κροτάφων ἀπ' αὐτῶν. ἀστρογειτόνας δὲ χρὴ
 κορυφὰς ὑπερβάλλουσαν ἐς μεσημβρινὴν
 βῆναι κέλευθον, ἐνθ' Ἀμαζόνων στρατὸν
 ἤεις στυγάνορ', αἳ Θεμίσκυραν ποτε
 κατοικιοῦσιν ἀμφὶ Θερμωδοῦθ', Ἰνα 725
 τραχεῖα πόντου Σαλμυδικεῖα γνάθος
 ἐχερόζενος ναύταια, μητριὰ νεῶν·
 αὐταὶ ε' ὀδηγέουσι καὶ μάλ' ἀσμένως.
 Ἰσθμὸν δ' ἐπ' αὐταῖς στενοπόροισι λίμνης πύλαις
 Κιμμερικὸν ἤεις, ἔν θρασυπλάγχθως σε χρὴ 730
 λιπούσαν αὐλῶν' ἐκπερᾶν Μαιωτικόν·
 ἔσται δὲ θνητοῖς εἰσαεὶ λόγος μέγας
 τῆς εἴης πορείας, Βόσπορος δ' ἐπώνυμος
 κεκλήσεται. λιπούσα δ' Εὐρώπης πέδον
 ἡπειρον ἤεις Ἀσιαδ'. ἄρ' ὑμῖν δοκεῖ 735
 ὃ τῶν θεῶν τύραννος ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς
 βίαιος εἶναι; τῆιδε γὰρ θνητῆι θεός
 χρίζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας.
 πικροῦ δ' ἔκυρσας, ὡς κόρη, τῶν ὄων γάμων
 μνηστῆρος. οὓς γὰρ νῦν ἀκήκοας λόγους, 740
 εἶναι δοκεῖ σοι μηδεπω ἢ προομίαις.

706. Βάλ' γεσσ.: μάθ' Μ.

711. ἐκηρτυμένοι γεσσ.: ἐκηρτυμένοι Μ.

712. ἀλλ' ἀλιστόνοις γύποδας Μ: corr. Hermann.

Post 713 lacunam statuit B Voss.

716. πρόσπληστοι Μ: corr. Elmsley.

- ΙΩ. ἰὼ μοί μοι, ἔ ἔ.
 ΠΡ. εὐὲ δ' αὖτέ κέκραγας κἀναμυχεῖσαι· τί που
 θράσας, ὅταν τὰ λοιπὰ πυθέσθην κακά;
 ΧΟ. ἢ γάρ τι λοιπὸν τῆϊδε πνιμάτων ἔρεις; 745
 ΠΡ. δυσχειμερόν γε πέλαγος ἀτηρᾶς δύνει.
 ΙΩ. τί δ' ἄτ' ἐμοὶ ζῆν κέρδος, ἀλλ' οὐκ ἐν τάχει
 ἔρριψ' ἐμαυτὴν τῆσδ' ἀπὸ στύφλου πέτρας,
 ὅπως πέδωσ' σκήψασα τῶν πάντων πόνων
 ἀπηλλάγην; κρείσσειν γὰρ εἰσάσασ' ὀσσεῖν 750
 ἢ τὰς ἀπάσας ἡμέρας πάσχειν κακῶς.
 ΠΡ. ἢ δυσπετῶς ἂν τοῦς ἐμοὺς θελοὺς φέροις,
 ὅτωι ὀσσεῖν μὲν ἔστιν οὐ πεπρωμένον·
 αὐτὴ γὰρ ἂν ἦν πνιμάτων ἀπαλλαγὴ·
 νόη δ' οὐδὲν ἔστι τέρμα μοι προκείμενον 755
 μόχθων, πρὶν ἂν Ζεὺς ἐκπέσει τυραννίδος.
 ΙΩ. ἢ γάρ ποτ' ἔστιν ἐκπεσεῖν ἀρχῆς Δία;
 ΠΡ. ἦδοι' ἂν, οἶμαι, τήνδ' ἰδοῦσα συμφορᾶν.
 ΙΩ. πῶς δ' οὐκ ἂν, ἥτις ἐκ Διὸς πάσχω κακῶς;
 ΠΡ. ὥς τοίνυν ὄντων τῶνδ' εὖ σοι μαθεῖν πάρα. 760
 ΙΩ. πρὸς τοῦ τυράννα σκῆπτρα στυλιθεῖσθαι;
 ΠΡ. πρὸς αὐτὸς αὐτοῦ κενόφρονων βουλευμάτων,
 ΙΩ. ποῖω τρόπῳ; εἰ μὴ τις βλάβη.
 ΠΡ. γασεῖ γάμον τοιοῦτον ὧι ποτ' ἀσχαλαί.
 ΙΩ. ἑόρτον, ἢ βρότειον; εἰ ρητόν, φράσον. 765
 ΠΡ. τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ρητόν αὐδάσθαι τόδε.
 ΙΩ. ἢ πρὸς δάμαρτος ἐξανίσταται ὄρωνιν;
 ΠΡ. ἢ τέχεται γε παῖδα φέρτερον πατρός.
 ΙΩ. οὐδ' ἔστιν αὐτῷ τῆσδ' ἀποστροφὴ τύχης;
 ΠΡ. οὐδ' ἄλλα, πλην ἔγωγ' ἂν ἐκ δεσμῶν λυθεῖς. 770
 ΙΩ. τίς οὖν ὁ λύσων ἔστιν ἄκοντος Διός;
 ΠΡ. τῶν ὄντων τιν' αὐτὸν ἐκγόνησιν εἶναι χρεῶν.
 ΙΩ. πῶς εἶπας; ἢ ἄλλο παῖς ε' ἀπαλλάσει κακῶν;
 ΠΡ. τρίτος γε γέννησιν πρὸς δεκ' ἄλλαισιν γοναῖς.
 ΙΩ. ἦ δ' οὐκέτ' εὐκλύμβλητος ἢ χρησμωιδία. 775
 ΠΡ. καὶ μηδὲ σαυτῆς ἐκμαθεῖν ζήτει πόνους.
 ΙΩ. μή μοι προτεινῶν κέρδος, εἴτ' ἀποστέρει.
 ΠΡ. δυοῖν λόγοισιν σε φάτερωι δωρήσομαι.
 ΙΩ. ποῖοισιν; πρόδειξον αἴρεσίν τ' ἐμοὶ δίδου.
 ΠΡ. δίδωμ'. ἔλου γάρ, ἢ πόνων τὰ λοιπὰ σοι 780
 φράσω σαφηνῶς, ἢ τὸν ἐκλύσοντ' ἐμέ.

749. πέδω M; πέδοι cj. Dindorf.
 758. ἦδοιο ἂν rec. · ἦδοιμ' ἂν M.
 766. ὀσσεῖτον αὐδάσθαι cj. Brunck.
 770. ποῖω ... λυθεῖς rec.

- ΧΟ. τούτων εὐ τὴν μὲν τῆϊδε, τὴν δ' ἐμοὶ χάριν
 εἶσθαι θέλησον, μὴδ' ἀπιμάσθης λόγου·
 καὶ τῆϊδε μὲν γέγωνε τὴν λοιπὴν πλάνην,
 ἐμοὶ δὲ τὸν λύσοντα· τοῦτο γὰρ ποθεῶ. 785
- ΠΡ. ἐπεὶ προθυμεῖσθε, οὐκ ἐναντιώσομαι
 τὸ μὴ οὐ γέγωνεῖν πᾶν ὅσον προσχρῆζετε,
 καὶ πρῶτον, Ἰοί, πολύδοσον πλάνην φράσσω,
 ἣν ἐγγράφου εὐ μνήμοσιν δέλτοις φρεσῶν,
 ὅταν περάσθης βεῖθερον ἠπείρων ὄρον, 790
 πρὸς ἀπτολάς φλογώπας ἡλιοσπιβεῖς . . .
 παντοῦ περῶσ φλοῖσβον, ἔστ' ἢν ἐξίκη
 πρὸς Γοργόνεια πεδία Κισαῖνης, ἵνα
 αἱ Φορκίδες ναῖουσα θηναῖαι κόραι
 τρεῖς κυκνόμορφοι, κοινὸν ἕμμ' ἐκτημέναι, 795
 μονοδόκτες, ἅς οὐθ' ἥλιος προσδέρκεται
 ἀκτίαιν οὐθ' ἢ νύκτερος μῆνη ποτε.
 πέλας δ' ἀδελφαὶ τῶνδε τρεῖς καταπτεροί,
 δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγεῖς,
 ἅς θνητὸς οὐδεὶς εἰσιδῶν ἔχει πνοάς, 800
 τοιοῦτα μὲν σοὶ τοῦτο φρούριον λέγω·
 ἄλλην δ' ἄκουσον δυσχερῆ θεωρίαν.
 ὀχυστόμοις γὰρ Ζηνὸς ἀκραγεῖς κύνας
 γρύπας φύλασαι, τὸν τε μουνῶπα στρατὸν
 Ἄρμασπὸν Ἰπποβάμον', οἳ χρυσόρριτον 805
 οἰκοῦσιν ἀμφὶ νᾶμα, Πλούτωνος πόρον·
 τούτοις εὐ μὴ πέλασε, τηλουργὸν δὲ γῆν
 ἡκας κελαινὸν φύλον, οἳ πρὸς ἡλίου
 ναῖουσα πηγαῖς, ἔνεα ποταμὸς Αἰθιοψ.
 τούτου παρ' ὄχεας ἔρψ', ἕως ἢν ἐξίκη
 καταβασμόν, ἔνεα Βυβλίνων ὄρων ἀπο
 ἵναι ρεπτόν Νεῖλος εὐποτον βέος,
 οὗτός ε' ὀδώσει τὴν τρίγωνον ἐς χεῖνα
 Νειλώτιν, οὐ δὴ τὴν μακρὰν ἀποικίαν,
 Ἰοί, πέπρωται σοὶ τε καὶ τάκνοικς κτίσαι, 815
 τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσκुरετον,
 ἐπανδίπλασε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε·
 εὐχολὴ δὲ πλείων ἢ εὐκω παρέστι μοι.
- ΧΟ. εἴ μὲν τι τῆϊδε λοιπὸν ἢ παρεμῆνον
 ἔχεις γέγωνεῖν τῆς πολυφθόρου πλάνης,
 λέγ'· εἰ δὲ πάντ' εἴρηκας, ἡμῖν αὖ χάριν 820

783. λόγους M : corr. Elmsley : λόγων cj. Wecklein.

791. ἡλίου στίβα cj. Hartung : lacunam post hunc v. statut Heath. 792. παρείσα cj. Heimsoeth.

806. πόρου recs. 817. ἐπαναδίπλασε M : corr. Dindorf.

- δὸς ἤηπερ αἰτούμεσθα, μέμνησαι δέ που.
 ΠΡ. τὸ πᾶν πορείας ἴδε τέρμ' ἀκήκοεν·
 ὄπως δ' ἔν εἶθι μὴ μάτην κλύουσά μου,
 ἢ πρὶν μολεῖν θεῶν' ἐκμεμόχθηκεν φράσσω, 825
 τεκμήριον τοῦτ' αὐτὸ δοῦς μύθων ἐμῶν.
 ἄχλομ μὲν οὖν τὸν πλείστον ἐκλείψω λόγων,
 πρὸς αὐτὸ δ' εἴμι τέρμα σῶν πλανημάτων.
 ἐπεὶ γὰρ ἦλθεσ πρὸς Μολοσσὰ γάπεδα,
 τὴν αἰπύνωτόν τ' ἀμφὶ Δωδώνῃν, ἵνα 830
 μαντεῖα εἰκόσ τ' ἐστὶ Θεσπρωτοῦ Διός,
 τέρας τ' ἄπιστον, αἱ προσήγοροι θρύες,
 ὑφ' ὧν εὐ λαμπρῶς κούδεν αἰνικτηρίως
 προσηγορεύθης ἢ Διὸς κλεινὴ δάμαρ
 μέλλουσ' ἔσεσθαι· — τῶνδε προσκαίνει εἰ τι· — 835
 ἐντεῦθεν οἰσθήσασα τὴν παρακτίαν
 κέλευθον ἤϊσας πρὸς μέγαν κόλπον Ῥέας,
 ἀφ' οὗ παλιμπλάγκτοισι χαμάζει δρόμοισι·
 χρόνον δὲ τὸν μέλλοντα πόνητος μυχός,
 σαφῶς ἐπίστασ', Ἴόνιος κεκλησεται, 840
 τῆς σῆς πορείας μνήμα τοῖς πᾶσι βροτοῖς.
 σικεῖά σοι τάδ' ἐστὶ τῆς ἐμῆς φρένας,
 ὡς δέρεται πλέον τι τοῦ πεφασμένου.
 τὰ λοιπὰ δ' ὁμῖν τῆιδέ τ' ἐς κοινὸν φράσσω,
 ἐς ταῦτόν ἐλθῶν τῶν πάλαι λόγων ἵχνος, 845
 ἔστιν πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χερσονόσ,
 Νείλου πρὸς αὐτῷ στόματι καὶ προσχώματι·
 ἔνταυθα δὴ σε Ζεὺς πένθησιν ἔμφρονα
 ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ βιγῶν μόνον,
 ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς γεννημάτων 850
 τεσσας κελαιῖδον Ἐπαφον, δε καρπώσεται
 δεσμὸν πλατύρρους Νεῖλος ἀρδεύει χεῖμα·
 πέμπτη δ' ἀπ' αὐτοῦ γένηα πεντηκοντάπησι
 πάλιν πρὸς Ἄργος οὐχ ἑκούσ' ἐλευσεται
 ἐκλύσπορος, φεύγουσα κυπτηνὴ γάμον 855
 ἀνεψιῶν· οἱ δ' ἐπτοημένοι φρένας,
 κίρκοι πελαῶν οὐ μακρὰν λελεωμένοι,
 ἦζουσι θηρεύσαντες οὐ θηρασίμους
 γόμους, φρόνον δὲ σωμάτων ἔτα θεός·
 Πελασγία δὲ δέζεται, ἐκλυκτόνῃ 860
 Ἄρα δαμάτην νυκτιφρουρήτῃ φράσει.
 γυνὴ γὰρ ἀνδρ' ἕκαστον αἰῶνος στερεῖ,
 διηκτον ἐν σφαγαῖα βάψασα πέφος·

822, ἤητιν' M : coll. Hegm.

822, γάπεδα M ε coll. Poggio.

- τσιάδ' ἐπ' ἐχθοῦς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις.
 μίαν δὲ παίδων ἕμερος θέλξει τὸ μὴ
 κτεῖναι σύνευον, ἀλλ' ἀπαμβλυθῆσεται
 γνώμην· δυοῖν δὲ εἴτερον βουλῆσεται,
 κλύειν ἄνακτις μᾶλλον ἢ μισοφρονος·
 αὐτὴ κατ' Ἄργος βασιλικὸν τέκε γένος.
 μακροῦ λόγου δεῖ ταῦτ' ἐπεξελεῖν τορῶς.
 σπορᾶς γε μὴν ἐκ τῆσδε φύσεται θρασὺς
 τόκοισι κλεινός, δεσπόων ἐκ τῶνδ' ἐμὲ
 λύσει. τοιόνδε χρυσίδην ἢ παλαίγενης
 μήτηρ ἐμοὶ διήλαε Τιτανίς Θέμις·
 ὅπως δὲ χῶπην, ταῦτα δεῖ μακροῦ λόγου
 εἰπεῖν, σύ τ' οὐδὲν ἐκμαθοῦσα κερδανεῖς.
 ΙΩ. ἐλελεῦ, ἐλελεῦ,
 ὑπὸ μ' αὐτὸν σφάκελος καὶ φρενοπληγεῖς
 μανίαι θάλπους, αἴστρου δ' ἔρδις
 χρίει μ' ἄπυρος·
 κραδίᾳ δὲ φοβῶ φρένα λακτίζει.
 τροχοδινεῖται δ' ὕμνωθ' ἐλίγδην,
 ἔξω δὲ δρόμου φέρομαι λύσσης
 πνεύματι μάργωι, γλώσσης ἀκρατίης·
 βολεροὶ δὲ λόγοι παῖους· εἰκῆι
 στυγνῆς πρὸς κύμασιν ἔτης.

στρ.

- ΧΘ. Ἥ σοφὸς ἢ σοφὸς ἦν δε
 πρῶτος ἐν γινώμαι τὸδ' ἐβάστασε
 καὶ γλώσσαις διεμυθολόγησεν,
 ὡς τὸ κινεῦσαι καθ' ἑαυτὸν ἀριστεύει μακρῶι,
 καὶ μήτε τῶν πλοῦτωι διαστυπτομένων
 μήτε τῶν γενναῖοι μεγαλυνομένων
 ἔντα χερνήταν ἐραστεῦσαι γάμων.

ἀντ.

- μήποτε μήποτε μ', ὦ
 (πότνια) Μοῖραι, λεχέων Διὸς
 εὐνάτειραν ἴδοισθε πέλουσαν·
 μήδε πλαθεῖν γαμέται τινὶ τῶν ἐκ οὐρανοῦ.
 ταρβῶ γὰρ ἀστεργάμορα παρθενίαν
 εἰσορῶς Ἰοῦς ἀμαλαπτομένην
 δυσπλάνοισ Ἥρας ἀλατεῖαις πόνων.

885. παῖους' recs. : πταῖους' M.

895. πότνια supplavit Paley.

898. γάμω διαπτομένην M : corr. Weil.

ἐπ.

ἔμοι δ', ὅτωι μὲν ὀμαλὸς ὁ γάμος, ὄφοβος,
μὴ δὲ κρείσσωνων θεῶν
ἔρωσ' ἄφυκτον δῆμα προσδράκοι με,
ἀπόλεμος ἔδε γ' ὁ πόλεμος, ἄπορα
πόριμος· οὐδ' ἔχω τίς ἂν γενοίμαι·
τὰν Διὸς γὰρ οὐχ ὀρώ
μῆτιν ἔπαι φύγοιμ' ἄν.

905

- ΠΡ. *Ἡ μὲν ἔτι Ζεὺς, καίπερ αὐθάδη φρονῶν,
ἔσται ταπεινός, οἷον ἐκαρτύεται
γάμον γαμεῖν, θεσ ἀὐτὸν ἐκ τυραννίδος
εὐρόνων τ' αἴστον ἐκβαλεῖ· πατρὸς δ' ἀρὰ
Κρόνου τὸτ' ἤδη παντελῶς κρανηθήσεται,
ἦν ἐκπίτνων ἡράτο ἀθηναίων εὐρόνων.
τοιῶνδε μόχθων ἐκτροπὴν οὐδεὶς θεῶν
δύνατ' ἂν αὐτῶι πλὴν ἐμοῦ δεῖσθαι σαφῶς.
ἐγὼ τὰδ' οἶδα χῶι τρόπῳ. πρὸς ταῦτά νῦν
εὐαρῶν καθήσῳ τοῖς πεδαρσίοις κτύποις
πιστός, πινάσων τ' ἐν χεροῖν πυρηνουν βέλος.
οὐδὲν γὰρ αὐτῶι ταῦτ' ἐπαρκέσσι τὸ μὴ οὐ
πεσεῖν ἀτίμως πτώματ' οὐκ ἀνασχετά·
τοῖον παλαιστὴν νῦν παρασκευάζεται
ἐπ' αὐτὸς αὐτῶι, θυσμαχώτατον τέρας·
θεσ δὴ κεραυνοῦ κρείσσον' εὐρήσει φλόγα,
βροντῆς ὅ' ὑπερφέροντα καρτερόν κτύπον·
θαλασσίαν τε γῆς τινάκτειραν νόσον,
τρίαιναν, αἰχμὴν τὴν Ποσειδῶνος, σκεδᾶι.
πταίας δὲ τῶιδε πρὸς κακῶι μαθήσεται
ἔσον τό τ' ἔρχειν καὶ τὸ δουλεύειν δίχα.
ΧΟ. εὐ ἔκκ' ἄ χριζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσοῖ Διός.
ΠΡ. ἄπερ τελείται, πρὸς δ' ἄ βουλομαι λέγω.
ΧΟ. καὶ προσδρόκῃν χρὴ δεσπόσειν Ζηνός τινα·
ΠΡ. καὶ τῶνδ' ἔ γ' ἔκει δυσλαφωτεροὺς πόκους.
ΧΟ. πῶς δ' οὐχὶ ταρβεῖς τοιάδ' ἐκρίπτων ἔπη·
ΠΡ. τί δ' ἂν φοβαίμην ὡι θαυεῖν οὐ μόριμον·
ΧΟ. ἀλλ' ἄθλον ἂν σοι ταῦδ' ἔτ' ἀλγίω πόροι.
ΠΡ. ὁ δ' οὐν ποιεῖτω· πάντα προσδρόκῃτά μοι.
ΧΟ. οἱ προσκυνούητες τὴν Ἀδραστειαν σοφοί.
ΠΡ. σέβου, προσευχου, εἴωπτε τὸν κρατοῦντ' ἀεί.

910

915

920

925

930

935

901. ὅτῃ Μ: corr. Weil. οὐ δέδια post ἄφοβος del. Bothe.
907. αὐθάδη φρονῶν Μ? recs. : αὐθάδης φρονῶν Μ.
924. νόσων Μ: Βαερων cj. Herwerden.
934. τοῦδέ γ' Μ: corr. Elmsley.

ἔμοι δ' ἔλασσον Ζηνὸς ἢ μῆδεν μέλει.
 θράτω, κρατεῖτω τόνδε τὸν βραχὺν χρόνον
 ὅπως θέλει· θάρῶν γὰρ οὐκ ἔρκει θεοῖς. 940

Ἄλλ' εἰσὼρῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
 τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον·
 πάντως τι καινὸν ἀγγελῶν ἐλήλυθεν.

ΕΡΜΗΣ

- Σε τὸν σοφιστὴν, τὸν πικρῶς ὑπέρικραν,
 τὸν ἐπαμαρτόντ' εἰς θεοὺς ἐφημεροῖς 945
 πορόντα τιμάς, τὸν πυρὸς κλέπτην λέγω·
 πατρὸς ἄνωγέ σ' οὐστῖνας κομπεῖς γάμους
 αὐδᾶν, πρὸς ὧν τ' ἐκεῖνος ἐκπίπτει κράτους·
 καὶ ταῦτα μέντοι μῆδεν αἰνικτηρίως,
 ἀλλ' αὔθ' ἕκαστ' ἐκφράζε· μῆδέ μοι διπλᾶς 950
 ἔδοός, Προμηθεῦ, προσβάλῃς· ὄραίς δ' ὅτι
 Ζεὺς τοῖς τοιούτοις οὐχὶ μαλακίζεται.
 ΠΡ. σεμνόστομός γε καὶ φρονήματος πλέως
 ὁ μῦθος ἔστιν, ὡς θεῶν ὑπῆρέτου. 955
 νέον νέοι κρατεῖτε καὶ δοκεῖτε δὴ
 ναίειν ἀπενεῖα πέργαμ' οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ
 δικαίους τυράννους ἐκπεσόντας ἠισθόμην·
 τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐποψομαί
 αἴσχιστα καὶ τάχιστα. μή τι σοὶ δοκῶ 960
 ταρβεῖν ὑποπτήσσειν τε τοὺς νέους θεοὺς·
 πολλοῦ γε καὶ τοῦ παντὸς ἐλλείπω. σὺ δὲ
 κέλευθον ἠηπερ ἦλθες ἐγκόνηι πάλιν·
 πέυσαι γὰρ οὐδὲν ὧν ἀνιστορεῖς ἐμέ,
 ΕΡ. τοιοῖσδε μέντοι καὶ πρὶν αὐθαδικμασιν
 ἐς τάςδε σαυτὸν πημονὰς καθώρμισαι. 965
 ΠΡ. τῆς εἰς λατρείας τὴν ἐμὴν δυσπραξίαν,
 σαφῶς ἐπίστασ', οὐκ ἔην ἀλλάξαιμ' ἐγὼ.
 κρείσσον γὰρ οἶμαι τῆιδε λατρεύειν πέτραι
 ἢ πατρὶ φῶναι Ζηκὶ πιστὸν ἀγγελον.
 οὕτως ὑβρίζειν τοὺς ὑβρίζοντας χρεῶν. 970
 ΕΡ. χλιδᾶν ἔοικας τοῖς παροῦσι πράγμασιν.
 ΠΡ. χλιδῶ· χλιδῶντας ὧδε τοὺς ἐμούς ἐγὼ
 ἔχθροὺς ἴδοιμ'· καὶ σὲ δ' ἐν τούτοις λέγω.
 ΕΡ. ἢ κάμῃ γάρ τι συμφοραῖς ἐπαπιᾶι·

948. τ' delet Elmsley. 950. ἕκαστ' ἐκφράζε rec. ἕκαστα
 φράζε M. 968. ΕΡ. κρείσσον cj. Erfurdt. 970. ΠΡ.
 οὕτως cj. Erfurdt. (H.atum unius versus ante 970 statuit
 Reisig.) 974 συμφορᾶς rec.

- ΠΡ. ἀπλῶι λόγῳ τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεοῦς,
ἄσοι παθόντες εὐ κακοῖσι μ' ἐκδικῶς. 975
- ΕΡ. κλύω ε' ἐγὼ μεμνηότ' οὐ μικρὰν νόσον.
ΠΡ. νοσοῖμ' ἄν, εἰ νόσημα τοὺς ἐχθροὺς στυγεῖν.
ΕΡ. εἴησ' φορητὸς οὐκ ἄν, εἰ πράσσοις καλῶς.
ΠΡ. ὦμοι.
ΕΡ. τόδε Ζεὺς τοῦπος οὐκ ἐπίσταται. 980
ΠΡ. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνη' ὁ γηράσκων χρόνος,
ΕΡ. καὶ μὴν εὐ γ' οὕτω εωφρονεῖν ἐπίσταται.
ΠΡ. σὲ γὰρ προσκύδων οὐκ ἄν ὄνη' ὑπηρετήν.
ΕΡ. ἐρεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν χρίζει πατήρ.
ΠΡ. καὶ μὴν ὀφειλῶν γ' ἄν τίνοισι' αὐτῶι χάριν. 985
ΕΡ. ἐκερτόμησας θῆθεν ὡς παῖδ' ὄντα με.
ΠΡ. οὐ γὰρ εὐ παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,
εἰ προσδοκᾷς ἔμοῦ τι πεύσεσθαι πάρα;
οὐκ ἔστιν αἴκιμ' οὐδὲ μηχανήμ' ὅτωι
προτρέψεται με Ζεὺς γεγωνῆσαι τάδε,
πρὶν ἄν χαλασῶσι δεσμὰ λυμαντήρια. 990
πρὸς ταῦτα ῥιπέσσω μὲν αἰθαλοῦσσα φλόξ,
λευκοπτέρωι δὲ νιφάδι καὶ βρονημασίῳ
χρονίοις κυκᾶτω πάντα καὶ ταρασσέτω·
γνάμψι γὰρ οὐδὲν τῶνδὲ μ' ὥστε καὶ φράσαι 995
πρὸς οὐ χρεῶν νιν ἐκπεσεῖν τυραννίδος.
ΕΡ. ἄρα νυν εἴ σοι ταῦτ' ἄρωγὰ φαίνεται.
ΠΡ. ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβουλευται ταδε.
ΕΡ. τόλμησον, ὦ μάταιε, τόλμησόν ποτε
πρὸς τὰς παρούσας πημονὰς ὀρθῶς φρονεῖν. 1000
ΠΡ. ὄχλεις μάτην με κῦμ' ὅπως παρηγορῶν,
εἰσκληθέντε σε μήποθ' ὡς ἐγὼ Διὸς
γνώμην φοβηθεῖς θηλύνοὺς γενήσομαι
καὶ λιπαρήσω τὸν μέγα στυγούμενον
γυναικομίμοις ὑππᾶσμασιν χερῶν 1005
λῦσαι με δεσμῶν τῶνδε· τοῦ παντὸς θέω.
ΕΡ. λέγων ἔοικα πολλὰ καὶ μάτην ἐρεῖν·
τέτρα γὰρ οὐδὲν οὐδὲ μαλαθᾶσαι κέαρ
λιπαῖς· δακῶν δὲ στόμιον ὡς νεοζυγῆς
πῶλος βιάζει καὶ πρὸς ἡνίας μάχει. 1010
ἀτὰρ σφοδρύνει γ' ἀσθενεῖ σοφίσματι.
αὐθαδία γὰρ τῶι φρασαύντη μὴ καλῶς
αὐτὴ καθ' αὐτὴν οὐδενὸς μείον σθένει.

986. ὡς παῖδ' ὄντα με recc. : ὡς παῖδά με M : ὥστε παῖδά με c), Hermann.

995. γνάμψι M'. 998. ὦπται recc. et schol. : ὦ παῖ M.

1008, 1009. λιπαῖς | ἔμοις M : corr. Porson.

1010. μείον M : corr. Hermann.

- σκέψαι δ'· ἔαν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῆις λόγοις,
οἷός σε χειμῶν καὶ κακῶν τρικυμια 1015
ἔπεις' ἄφυκτος· πρῶτα μὲν γὰρ ὀκρίδα
φάραγμα βροντῆι καὶ κεραυνίαι φλογὶ
πατήρ σπαράζει τήνδε, καὶ κρύψαι θέμας
τὸ σόν, πετραία δ' ἀγκάλῃ σε βαστάσει.
μακρὸν δὲ μήκος ἐκτελευτήσας χρόνου 1020
ἄψορρον ἔχεις ἐς φάος· Διὸς δέ τοι
πτηνὸς κύων, θαφοινὸς ἀέτας, λάβρως
διαρταμύσει σώματος μέγα βῆκος,
ἄκκλητος ἔρπων δαιταλεὺς πανήμερος,
κελαινόβρωτον δ' ἦπαρ ἐκθοικίσεται, 1025
τοιοῦδε μόχθου τέρμα μὴ τι προσδόκα,
πρὶν ἢν θεῶν τις διάδοχος τῶν σῶν πόνων
φανῆι, θελήσῃ τ' εἰς ἀναύγητον μολεῖν
Ἄιδην κνεφαῖά τ' ἀμφὶ Ταρτάρου βάσῃ.
πρὸς ταῦτα βούλευ'· ὡς δ' οὐ πεπλασμένος 1030
ὁ κόμπος, ἀλλὰ καὶ λίαν εἰρημένος·
ψευδοῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται στόμα
τὸ Δῖον, ἀλλὰ πᾶν ἔπος τελεῖ. εὐ δὲ
πάπταινε καὶ φρόντιζε, μὴδ' αὐθαδῖαν
εὐβουλίας ἄμεινον ἠγήσῃ ποτέ, 1035
- ΧΘ.** ἡμῖν μὲν Ἑρμῆς οὐκ ἄκαιρα φαίνεται
λέγειν· ἄνωγε γάρ σε τὴν αὐθαδῖαν
μεθέητ' ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν.
πισοῦ· σοφῶι γὰρ αἰσχροὶν ἐζαμαρτάνειν.
- ΠΡ.** Εἰδότεί τοί μοι τάσδ' ἀγγελίας 1040
δδ' ἐσώυξεν, πάσχειν δὲ κακῶς
ἐχθρὸν ὑπ' ἐχθρῶν οὐδὲν ἀεικέα.
πρὸς ταῦτ' ἐπ' ἐμοὶ ριπτέσσω μὲν
πυρὸς ἀμφήκῃς βόστρυχος, αἰθήρ δ'
ἐρεοιζέσσω βροντῆι σφακέλωι τ'
ἀγρίων ἀνέμων· χροῖνα δ' ἐκ πυθμένων 1045
αὐταῖς ῥίζαις πνεῦμα κραδαίνοι,
κύμα δὲ πόκτου τραχεῖ ῥοοῖωι
συγχώσειεν
τῶν τ' οὐρανίων ἄστρον διόδου, 1050
ἔς τε κελαινὸν Τάρταρον ἄρδην
ρίψει θέμας τοῦμόν ἀνάγκῃς
στερραῖς δίταις·
πάντως ἐμέ γ' οὐ θανατώσει.
- ΕΡ.** τοκάδε μέντοι τῶν φρενοπλήκτων

1031. εἰρημένος M¹: ὀρθούμενος cj. Wecklein.
1050. τῶν οὐρανίων cj. Weil.

- βουλευμάτων ἔπι τ' ἔστιν ἀκοῦσαι
 τί γὰρ ἑλλείπει μὴ (οὐ) παραπαίειν
 ἢ τοῦθ' εὐχή; τί χαλαί μανικῶν;
 ἀλλ' οὖν ὑμεῖς γ' αἰ πικροσύναις
 συγκάμνουσαι ταῖς ταῦδε τόπων
 μετὰ ποι χωρεῖτ' ἐκ τῶνδε θοῶς,
 μὴ φρένας ὑμῶν ἠλιθιώσῃ
 βροντῆς μύκημ' ἀτέραμνον.
ΧΟ. ἄλλο τι φώνει καὶ παραμυθοῦ μ'
 ὃ τι καὶ πείσεις· οὐ γὰρ θεή που
 τοῦτό γε τλητὸν παρέσυρας ἔπος
 πῶς με κελεύεις κακότητ' ἀσκεῖν;
 μετὰ τοῦθ' ὃ τι χρεὶ πάσχειν ἐβελῶ·
 τοὺς προδότας γὰρ μισεῖν ἔμαθον,
 κούκ ἔστι νόσος
 τῆσδ' ἦντιν' ἀπέπτυσα μάλλον.
ΕΡ. ἀλλ' οὖν μέμνησέ' ἀγῶ προλέγω
 μηδὲ πρὸς ἄτης θηραθεῖσαι
 μέμνησθε τύχην, μηδὲ ποτ' εἴπηθ'
 ὡς Ζεὺς ὑμᾶς εἰς ἀπρόοπτον
 πῆμ' εἰσέβαλεν· μὴ θεῖτ', αὐταὶ δ'
 ὑμᾶς αὐτάς, εἰδυῖαι γὰρ
 κούκ ἐπαίφνης οὐδὲ λαοραΐως
 εἰς ἀπέραντον θίκτυον ἄτης
 ἐμπλεχθήσεσθ' ὑπ' ἀνοίας.
ΠΡ. καὶ μὴν ἔργω κούκέτι μύθωι
 χῶον σεσάλευται.
 βρυχία δ' ἠχώ παραμυκάται
 βροντῆς, ἔλικες δ' ἐκλάμπουσαι
 στεροπῆς ζάφυροι, στρόμβοι δὲ κόνιν
 εἰλίσσουσαι· σκιρτᾶι δ' ἀνέμων
 πνεύματα πάντων εἰς ἄλληλα
 στάσι ἀντίπνουσιν ἀποδεικκόμενα·
 συντετάρακται δ' αἰθὴρ πάντων.
 τοιάδ' ἐπ' ἐμοὶ ῥιπή Διόφειν
 τεύχουσα φόβον στείχει φανερώς.
 ὦ μητρὸς ἐμῆς σέβας, ὦ πάντων
 αἰθὴρ κοινὸν φάος εἰλίσσων,
 ἐσορᾶς μ' ὡς ἔκδικα πάσχω.

1057. ἢ τοῦθ' εὐτυχῆ M : corr. Winckelmann.

1060. ποι γεν. : που M. 1071. ἄτ' ἐγώ M : corr. Porson.

1085. εἰλίσσουσαι M : corr. Turneb.

1092. εἰλίσσων M : corr. Turneb.

THE PARNASSUS LIBRARY
OF
GREEK AND LATIN TEXTS.

Fcap. 8vo.

P. Vergili Maronis Bucolica, Georgica, Aeneis. Edited by
T. E. PAGE, M.A., formerly Fellow of St. John's College, Cambridge,
Assistant Master at Charterhouse. 6s. net.

Guardian.—'The Preface gives a sober and lucid sketch of Virgil's life and works, and a brief criticism of his poems, the whole a pleasant essay of twenty pages marked by all Mr. Page's known ability. . . . The whole book is a very pleasant one, and should find much favour in the eyes of all lovers of Virgil.'

Homeri Ilias. Edited by WALTER LEAF, Litt.D., late Fellow of
Trinity College, Cambridge. 6s. net.

Saturday Review.—'The *Iliad* in the new Macmillan type certainly is a very pretty book. If the words were a little more spaced we should have nothing but praise for the new tount, which largely reverts to the manuscript character, and thus makes the comments of the critical editor far more intelligible to ordinary students. . . . Dr. Leaf's valuable and beautiful edition.'

Q. Horatii Flacci Opera. Edited by T. E. PAGE, M.A. 5s.
net.

Spectator.—'As charming as contents, printing, and binding can make it. . . . Those who have loved Horace and forgotten him, will be well advised to renew their friendship with him in the pages of this dainty little volume, while those who cherish him as a daily companion will find what is at once portable in a fairly capacious pocket, and an ornament to the library table.'

Catulli Veronensis Liber. Edited by Prof. ARTHUR PALMER.
1s. 6d. net.

Saturday Review.—'Messrs. Macmillan are laying all those who read the Classics for pleasure under a great obligation by the issue of their delightful Parnassus Library of Greek and Latin Texts, of which this volume is an instalment. . . . A credit to the Series to which it belongs.'

Sophocles. Edited by Prof. R. V. TYRRELL. 5s. net.

Times.—'Prof. Tyrrell, as his emendations and critical notes show is a highly-trained and sympathetic Greek scholar, with a thorough knowledge of his author.'

Aeschylus. Edited by Prof. LEWIS CAMPBELL.

Others to follow.

MACMILLAN & CO., LTD., LONDON.

MACMILLAN & CO.'S

BOOKS FOR CLASSICAL STUDENTS.

Pausanias's Description of Greece. Translated with a Commentary By J. G. FRAZER, M.A., LL.D. (Glasgow), Fellow of Trinity College, Cambridge. In Six Volumes. Illustrated with about Thirty Maps and Plans, Four Photogravure Plates, and upwards of Two Hundred Engravings in the Text. 8vo, £6 6s net.

The Work is divided as follows:—

- Vol. I Introduction. Translation. Critical Notes on the Greek Text.
- " II. Commentary on Book I (Attica).
- " III. Commentary on Books II-V (Argolis, Laconia, Messenia. Ets D).
- " IV. Commentary on Books VI-VIII (Ets II, Achaia, Arcadia).
- " V. Commentary on Books IX, X (Boeotia, Phocis). Addenda.
- " VI. Indices. Maps.

* * * *The Volumes are not sold separately.*

The History of Greece from its Commencement to the Close of the Independence of the Greek Nation. By ADOLF HOLM. Authorized Translation from the German. Revised by F. CLARKE, M.A. In four volumes, 8vo. Vol. I. Up to the end of the 5th Century B.C. 6s net. Vol. II. The Fifth Century B.C. 6s net. Vol. III. The Fourth Century B.C., up to the Death of Alexander. 6s net. Vol. IV, 7s. 6d net.

Cambridge Review.—'The "History of Greece" of the day.'

Classical Review.—'Wonderfully successful.'

Speaker.—'The best short history of Greece in existence.'

Academy.—'A new Greek history of moderate size was badly wanted in England, and this translation is likely to fill the place very successfully.'

Times. 'The translation is careful and readable.'

A History of Greek Art. With an Introductory Chapter on Art in Egypt and Mesopotamia. By F. B. TARBELL, Professor of Archaeology in the University of Chicago. Extra Crown 8vo, 6s.

A Handbook of Greek Sculpture. By ERNEST ARTHUR GARDNER, M.A., late Fellow of Gonville and Caius College, Cambridge; and formerly Director of the British School of Archaeology at Athens. With Illustrations. Extra Crown 8vo. Part I, 5s. Part II, 5s. Complete, 10s.

Greek Sculptured Tombs. By PERCY GARDNER, Professor of Archaeology in the University of Oxford. With Thirty Codotypes and Numerous Illustrations in the Text. Super Royal 8vo, 25s. net.

A Handbook of Greek Constitutional History. By A. H. J. GREENIDGE, M.A., Lecturer and late Fellow of Hertford College, and Lecturer in Ancient History at Brasenose College, Oxford. With Map. Extra Crown 8vo, 5s.

MACMILLAN & CO., LTD., LONDON.

MACMILLAN & CO.'S BOOKS FOR CLASSICAL STUDENTS.

- The Mycenaean Age.** A Study of the Monuments and Culture of Pre-Homeric Greece. By Dr. CHERSTOS TSOLMIAS, Ephor of Antiquities and Director of Excavations at Mycenae, and Prof. IRVING MARRATT, Ph.D., LL.D., Professor of Greek Literature and History in Brown University. With an Introduction by Dr. DORFFELD. 410, 24s.
- Select Passages from Ancient Writers,** Illustrative of the History of Greek Sculpture. By H. STUART JONES, Fellow of Trinity College, Oxford. Extra Crown 8vo, 7s. net.
- Marcus Aurelius Antoninus to Himself.** An English Translation with Introductory Study on Stoicism and the Last of the Stoics. By G. H. RENALL, M.A., Litt.D., Head Master of Charterhouse School, late Fellow of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo, 6s.
- Optim Didascali.** Translations into Greek and Latin Verse. By WALTER HOBHOUSE, M.A., Headmaster of Durham School, late Student and Tutor of Christ Church, and formerly Fellow of Hertford College, Oxford. Crown 8vo, 4s. net.
- The Growth and Influence of Classical Greek Poetry.** Lectures delivered in 1891 on the Percy Turnbull Memorial Foundation in the Johns Hopkins University. By R. C. JEBB, Litt.D., M.P. Crown 8vo, 7s. 6d. net.
- The Attic Orators, from Antiphon to Isaeus.** By R. C. JEBB, Litt.D., M.P. Second Edition. Two vols., 8vo, 32s.
- Selections from the Attic Orators** Antiphon, Andokides, Lysias, Isokrates, Isaeus. Edited with Notes, by R. C. JEBB, Litt.D., M.P. Second Edition. Fcap. 8vo, 5s. [Classical Series.]
- Modern Greece.** Two Lectures delivered before the Philosophical Institution of Edinburgh. By R. C. JEBB, Litt.D., M.P. Crown 8vo, 5s.
- Plato and Platonism.** A Series of Lectures. By the late WALTER PATER, Fellow of Brasenose College, Oxford. Extra Crown 8vo, 8s. 6d.
- Greek Studies.** A Series of Essays. By the late WALTER PATER, Fellow of Brasenose College. Prepared for the Press by CHARLES L. SHADBELL. Extra Crown 8vo, 10s. 6d.
- Aspects of the Greek Genius.** By S. H. BUTCHER, M.A., Professor of Greek, University of Edinburgh. Second Edition, Revised. Crown 8vo, 7s. net.
- Rambles and Studies in Greece.** By Prof. J. P. MAHAFFY, D.D. Illustrated. Crown 8vo, 10s. 6d.
- Mythology and Monuments of Ancient Athens.** Being a Translation of a portion of the *Attica* of Pausanias. By MARGARET DE G. VERRALL. With Introductory Essay and Archaeological Commentary by JANE E. HARRISON. With Illustrations and Plans. Crown 8vo, 10s.

MACMILLAN & CO., LTD., LONDON.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine is incurred by retaining it
beyond the specified time.

Please return promptly.

Ga B.200
Aeschylus Tragoediae;
Widener Library

002741334

3 2044 085 080 547

